

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Indian Institute, Oxford.

THE MALAN LIBRARY

PRESENTED

BY THE REV. S. C. MALAN, D.D.,
VICAR OF BROADWINDSOR,

January, 1885.

100 A 6.

M. ANNAEI LUCANI
P H A R S A L I A
CUM INDICE RERUM.

AD
OPTIMORUM LIBRORUM FIDEM
ACCURATE EDITA.

EDITIO STEREOTYPA.

LIPSIAE
SUNTIBUS ET TYPIS CAR. TAUCHNITZIL
1834.

Quis furor, o cives, quae tanta licentia ferri,
Gentibus invisis Latium praebere cruentum?

10 Quumque superba foret Babylon spolianda trophaeis

Ausoniis, umbraque erraret Crassus inulta,
Bella geri placuit nulos habitura triumphos?
Heu quantum terrae potuit pelagique parari
Hoc, quem civiles hauserunt, sanguine, dextrae,

15 Unde venit Titan, et nox ubi sidera condit,
Quaque dies medius flagrantibus aestuat horis,
Et qua bruma, rigens ac nescia vere remitti,
Adstringit Scythico glacialem frigore pontum!
Sub iuga iam Seres, iam barbarus isset Araxes,

20 Et gens si qua iacet nascenti conscientia Nilo.
Tunc, si tantus amor belli tibi, Roma, nefandi,
Totum sub **Latias** leges quum miseris orbem,
In te verte manus: nondum tibi defuit hostis.

At nunc semirutis pendent quod moenia tectis
25 Urbibus Italiae, lapsisque ingentia muris
Saxa iacent, nulloque domus custode tenentur,

Rarus et antiquis habitator in urbibus errat,
Horrida quod dumis, multosque inarata per annos

Hesperia est, desuntque manus poscentibus arvis,

30 Non tu, Pyrrhe ferox, nec tantis cladibus auctor
Poenus erit: nulli penitus discindere ferro
Contigit: alta sedent civilis vulnera dextrae.
Quod si non aliam venturo fata Neroni

Invenere viam, magnoque aeterna parantur

35 Regna deis, coelumque suo servire tonanti
Non nisi saevorum potuit post bella gigantum,
Iam nihil, o superi, querimur: sclera ipsa nefas
que

Hac mercede placent: diros Pharsalia campos
Impletat, et Poeni saturantur sanguine manes;

- Ultima funesta concurrent proelia Munda. 40
 His, Caesar, Perusina fames, Mutinaeque labores
 Accedant fatis; et, quas prenit aspera, classes,
 Leucas; et ardenti servilia bella sub Aetna:
 Multum Roma tamen debet civilibus armis,
 Quod tibi res acta est. Te, quum, statione per-
 acta, 45
- Astra petes serus, praelati regia coeli
 Excipiet, gaudente polo, seu sceptra tenere,
 Seu te flamnigeros Phoebi concendere curris,
 Telluremque nihil mutato sole timentem
 Igne vago lustrare iuvet: tibi numine ab omni 50
 Cedetur, iurique tuo natura relinquet,
 Quis deus esse velis, ubi regnum ponere mundi.
 Sed neque in Arctoo scdem tibi legeris orbe,
 Nec polus aversi calidus qua vergitur Austri;
 Unde tuam videas obliquo sidere Roman. 55
- Aetheris immensi partem si presseris unam,
 Sentiet axis onus. Librati pondera coeli
 Orbe medio: pars aetheris illa sereni
 Tota vacet, nullaeque obstent a Caesare nubes.
 Tunc genus humanum positis sibi consulat armis, 60
 Inque vicem gens omnis amet: Pax missa per or-
 bem
- Ferrea belligeri compescat limina Iani.
 Sed mihi iam numen: nec, si te pectore vates
 Accipio, Cirrhaea velim secreta moventem
 Sollicitare deum, Bacchumque avertere Nysa. 65
 Tu satis ad dandas Romana in carmina vires.
- Fert animus causas tantarum expromere re-
 rum,
 Immensumque aperitur opus, quid in arma furen-
 tem
- Impulerit populum, quid pacem excusserit orbi.
 Invida fatorum series, summisque negatum
 Stare diu; nimioque graves sub pondere lapsus.

Nec se Roma ferens. Sic, quum, compage soluta,
 Saecula tot mundi suprema coegerit hora,
 Antiquum repetent iterum chaos omnia; mixtis
75 Sidera sideribus concurrent: ignea pontum
 Astra petent: tellus extendere litora nolet,
 Excutietque fretum: fratri contraria Phoebe
 Ibit, et, obliquum bigas agitare per orbem
 Indignata, diem poschet sibi: totaque discors
80 Machina divulsi turbabit foedera mundi.
 In se magna ruunt: laetis hunc numina rebus
 Crescendi posuere modum; nec gentibus ullis
 Commodat in populum, terrae pelagique poten-
 tem,
 Invidiam Fortuna suam. Tu caussa malorum,
85 Facta tribus dominis communis, Roma, nec um
 quam
 In turbam missi feralia foedera regni.
 O male concordes nimiaque cupidine caeci,
 Quid miscere iuvat vires, orbemque tenere
 In medio? Dum terra fretum, terramque levabit
90 Aer, et longi volvent Titana labores,
 Noxque diem coelo totidem per signa sequetur.
 Nulla fides regni sociis, omnisque potestas
 Impatiens consortis erit. Nec gentibus ullis
 Credite, nec longe fatorum exempla petantur.
95 Fraterno primi maduerunt sanguine muri.
 Nec pretium tanti tellus pontusque furoris
 Tunc erat: exiguum dominos commisit asylum.
 Temporis angusti mansit concordia discors;
 Paxque fuit non sponte ducum. Nam sola futuri
100 Crassus erat belli medius mora. Qualiter, undas
 Quisecat et geminum gracilis mare separat Isthmos
 Nec patitur conferre fretum, si terra recedat,
 Ionium Aegaeo franget mare: sic, ubi, saeva
 Arma ducum dirimens, miserando funere Crassus
105 Assyrias Latio maculavit sanguine Carcas,

- Parthica Romanos solverunt damna furores.
 Plus illa vobis acie, quam creditis, actum est,
 Arsacidae: bellum victis civile dedistis.
 Dividitur ferro regnum: populique potentis,
 Quae mare, quae terras, quae totum continet
 orbem, 110
- Non cepit fortuna duos. Nam pignora iuncti
 Sanguinis et diro ferales omne tedas
 Abstulit ad manes, Parcarum, Iulia, saeva
 Intercepta manu. Quodsi tibi fata dedissent
 Maiores in luce moras, tu sola furentes 115
 Inde virum poteras atque hinc retinere parentem,
 Armatasque manus excusso iungere ferro,
 Ut generos mediae saceris iuxere Sabinae.
 Morte tua discussa fides, bellumque movere
 Permissum ducibus. Stimulos dedit aemula virtus. 120
 Tu nova ne veteres obscurent facta triumphos,
 Et victis cedat piratica laurea Gallis,
 Magne, times: te iam series ususque laborum
 Eredit, impatiensque loci fortuna secundi.
 Nec quemquam iam ferre potest Caesarve
 priorem 125
- Pompeiusve parem. Quis iustius induit arma,
 Scire nefas: magno se iudice quisque tuerit:
 Victrix causa deis placuit, sed victa Catoni.
 Nec coiere pares: alter, vergentibus annis
 In senium longoque togae tranquillior usu, 130
 Deditidic peace ducem; famaeque petitor,
 Multa dare in vulgus; totus popularibus auris
 Impelli, plausuque sui gaudere theatri:
 Nec reparare novas vires, multumque priori
 Credere fortunae. Stat magni nominis umbra: 135
 Qualis frugifero quercus sublimis in agro
 Exuvias veteres populi sacrataque gestans
 Dona ducum: nec iam validis radicibus haerens,
 Pondere fixa suo est: nudosque per aera ramos

- 140** Effundens, trunco, non frondibus, efficit umbram
 Et quamvis primo nutet casura sub Euro,
 Tot circum silvae firmo se robore tollant,
 Sola tamen colitur. Sed non in Caesare tantum
 Nomen erat, nec fama ducis: sed nescia virtus
145 Stare loco: solusque pudor, non vincere bello.
 Acer et indomitus; quo spes, quoque ira vocasset
 Ferre manum, et numquam temerando parcer
 ferro:
 Successus urgere suos, instare favori
 Numinis: impellens quidquid sibi, summa petenti
150 Obstaret, gaudensque viam fecisse ruina.
 Qualiter expressum ventis per nubila fulmen
 Aetheris impulsu sonitu, mundique fragore
 Emicuit, rupitque diem, populosque paventis
 Terruit, obliqua praestringens lumina flamma,
155 In sua templa furit: nulla exire vetante
 Materia, magnamque cadens, magnamque rever-
 tens
 Dat stragem late, sparsosque recolligit ignes.
 Hae ducibus caussae suberant: sed publica
 belli
 Semina, quae populos semper mersere potentes.
160 Namque ut opes mundo nimias fortuna subacto
 Iutulit et rebus mores cessere secundis,
 Praedaque et hostiles luxum suasere rapinae:
 Non auro, tectisque modis: mensasque priores
 Aspernata fames: cultus, gestare decoros
165 Vix nuribus, rapuere mares: foecunda virorum
 Paupertas fugitur; totoque accersitur orbe,
 Quo gens quaeque perit. Tum longos iungere fines
 Agrorum, et quandam duro sulcata Camilli
 Vomere, et antiquos Curiorum passa ligones
170 Longa sub ignotis extendere rura colonis.
 Non erat is populus, quem pax tranquilla iuvaret,
 Quem sua libertas immotis pasceret armis.

Inde irae faciles; et, quod suasisset egestas,
Vile nefas; magnumque decus, ferroque peten-
dum,

Plus patria potuisse sua; mensuraque iuris   175
Vis erat: hinc leges et plchiscita coactae,
Et cum consulibus turbantes iura tribuni:
Hinc rapti fasces pretio, sectorque favoris
Ipse sui populus; letalisque ambitus urbi,
Annua venali referens certamina Campo: 180
Hinc usura vorax, avidumque in tempora foenus,
Et concussa fides; et multis utile bellum.

Iam gelidas Caesar cursu superaverat Alpes,
Ingentesque animo motus, bellumque futurum
Ceperat. Ut ventum est parvi Rubiconis ad undas, 185
Ingens visa duci Patriae trepidantis imago
Clara per obscuram voltu moestissima noctem,
Turrigerò canos effundens vertice crines,
Caesaris lacera, nudisque adstare lacertis,
Et gemitu permixta loqui: *Quo tenditis ultra?*   190
Quo fertis mea signa, viri? Si iure venitis,
Si cives, huc usque licet. Tum percult horror
Membra ducis; riguere comae, gressusque co-
ercens

Languor in extrema tenuit vestigia ripa.
Mox ait: *O magna qui moenia prospicis urbis*   195
Tarpeia de rupe, Tonans, Phrygiique penates
Gentis Iuleae, et rapti secreta Quirini,
Et residens celsa Latialis Iuppiter Alba,
Vestalesque foci, summique o numinis instar
Roma, fave coeptis. Non te furialibus armis   200
Persequor. En, adsum, victor terraque marique
Caesar, ubique tuus, liceat modo, nunc quoque,
miles.

Ille erit, ille nocens, qui me tibi fecerit hostem.
Inde moras solvit belli, tumidumque per amnem
Signa tulit propere. Sicut squalentibus arvia   205

Aestiferae Libyes viso leo comminus hoste
Subsedit dubius, totam dum colligit iram;

Mox ubi se saevae stimulavit verbere caudae
Erexitque iubas, vasto et grave murmur hiatu

- 210 Infremuit: tum torta levis si lancea Mauri
Haereat, aut latum subeant venabula pectus,
Per ferrum, tanti securus vulneris, exit.

Fonte caditmodico, parvisque impellitur unde
Puniceus Rubicon, cum fervida canduit aetas:

- 215 Perque imas serpit valles; et Gallica certus
Limes ab Ausoniis disternat arva colonis.
Tum vires praebebant hiems, atque auxerat und
Tertia iam gravido pluvialis Cynthia cornu,
Et madidis Euri resolutae flatibus Alpes.

- 220 Primus in obliquum sonipes opponitur amnem,
Excepturus aquas: molli tum cetera rumpit
Turba vado faciles iam fracti fluminis undas.
Caesar ut adversam, superato gurgite, ripam
Attigit, Hesperiae vetitis et constitut arvis:

- 225 *Hic, ait, hic pacem temerataque iura relinquo;*
Te, Fortuna, sequor. Procul hinc iam foede
sunto.

Credidimus fatis. Utendum est iudice bello.

Sic fatus, noctis tenebris rapit agmina ductor
Impiger, et torto Balearis verbere fundae

- 230 Ocio, et missa Parthi post terga sagitta;
Vicinumque minax invadit Ariminum. Ignes
Solis lucifero fugiebant astra relicto,
Iamque dies primos belli visura tumultus
Exoritur. Seu sponte deum, seu turbidus Aust

- 235 Impulerit, moestam tenuerunt nubila lucem.
Constitit, ut capto iussus deponere miles
Signa foro, stridor lituum, clangorque tubarum
Non pia concinuit cum rauco classica cornu.
Rupta quies populi, stratisque excita iuventus

- 240 Deripuit sacris adfixa penatibus arma,

Quae pax longa dabat: nuda iam crate fluentes
 Invadunt clypeos, curvataque cuspide pila,
 Et scabros nigrae morsu rubiginis enses.
 Ut notae fulsere aquilae, Romanaque signa,
 Et celsus medio conspectus in agmine Caesar, 245
 Diriguere metu, gelidus pavor occupat artus,
 Et tacito mutos volvunt in pectore questus:
O male vicinis haec moenia condita Gallis,
O tristi damnata loco! pax alta per omnes
Et tranquilla quies populus: nos praeda furentum 250
Primaque castra sumus. Melius, Fortuna, dedisses
Orbe sub Eoo sedem gelidaque sub Arcto,
Errantesque domos, Latii quam claustra tueri.
Nos primi Senonum motus, Cimbrumque furentem
Vidimus, et Martem Libyes, cursumque furoris 255
Teutonici. Quoties Romam Fortuna lacescit,
Hac iter est bellis. Gemitu sic quisque latenti,
Non ausus timuisse palam: vox nulla dolori
Credita: sed quantum, volucres cum bruma co-
ercent,
Rura silent, mediusque tacet sine murmure pon-
tus, 260
Tanta quies. Noctis gelidas lux solverat umbras:
Ecce faces belli, dubiaeque in praelia menti
Urgentes addunt stimulos cunctasque pudoris
Rumpunt fata moras: iustos Fortuna laborat
Ese ducis motus, et caussas invenit armis. 265
Expulit ancipiti discordes urbe tribunos
Victo iure minax iactatis curia Gracchis.
Hos iam mota ducis vicinaque signa petentes
Audax venali comitatur Curio lingua:
Vox quondam populi, libertatemque tueri 270
Ausus, et armatos plebi miscere potentes.
Utque ducem varias volventem pectore curas
*Conspexit: *Dum voce tuae potuere invari,*
Caesar, ait, partes, quamvis nolente senatu,*

- Quae sedes erit emeritis? quae rura dabuntur,*
345 *Quae noster veteranus aret? quae moenia fessis?*
An melius fient piratae, Magne, coloni?
Tollite iampridem victricia, tollite signa:
Viribus utendum est, quas fecimus: arma tenenti
Omnia dat, qui iusta negat: nec numina dee-
runt.
- 350** *Nam nec praeda meis, neque regnum quaeritur*
armis:
- Detrahimus dominos urbi servire paratae.*
Dixerat: at dubium non claro faurmure vulgus
Secum incerta fremit: pietas, patriique penates
Quamquam caede feras mentes animosque tu-
mentes
- 355** *Frangunt; sed diro ferri revocantur amore*
Ductorisque metu. Summi ~~unc~~ munera pili
Laelius, emeritique gerens insignia doni,
Servati civis referentem praemia quercum:
Si licet, exclamat, Romani maxime rector
- 360** *Nominis, et ius est veras expromere voces;*
Quod tam lenta tuas tenuit patientia vires,
Conquerimur. Deeratne tibi fiducia nostri?
Dum movet haec calidus spirantia corpora san-
guis,
- Et dum pila valent fortis torquere lacerti,*
365 *Degenerem patiere togam, regnumque senatus?*
Usque adeo miserum est, civili vincere bello?
Duc age per Scythiae populos, per inhospita Syrtis
Litora, per calidas Libyae sitientis arenas.
Haec manus, ut victum post terga relinqueret
orbem,
- 370** *Oceani tumidas remo compescuit undas:*
Fregit et Arctoo spumantem vertice Rhenum.
Iussa sequi tam posse mihi, quam velle necesse est.
Nec civis meus est, in quem tua classica, Caesar,
Audiero. Per signa decem felicia castris,

PHARSALIA. LIB. I.

- Perque tuos iuro quocumque ex hoste triumphos; 375
 Pectori si fratris gladium, sanguine parentis
 Condere me iubeas, plenaequem in viscera partu
 Coniugis, invita peragam tamen omnia dextra;
 Si spoliare deos, ignemque immitttere templis,
 Numina miscebit castrensis flamma Monetae; 380
 Castra super Tusci si ponere Tybridis undas,
 Hesperios audax veniam metator in agros.
 Tu quoscumque voles in planum effundere muros,
 His aries actus disperget saxa lacertis:
 Illa licet, penitus tolli quam iusseris urbem, 385
 Roma sit. His cunctae simul adsensere cohortes,
 Elatasque alte, quaecumque ad bella vocaret,
 Promiserem manus. It tantus ad aethera clamor,
 Quantus, piniferae Boreas quum Thracius Ossae
 Rupibus incubuit, curvato robore pressae 390
 Fit sonus, aut rursus redeuntis in aethera silvac.
 Caesar ut acceptum tam prono milite bellum,
 Fataque ferre videt; ne quo languore moretur
 Fortunam, sparsas per Gallica rura cohortes
 Evocat, et Romam motis petit undique signis. 395
 Deseruere cavo tentoria fixa Lemano,
 Castraque, quae Vogesi curvam super ardua ru-
     pem,
 Pugnaces pictis cohiebant Lingonas armis,
 Hi vada liquerunt Isarae, qui gurgite ductus
 Per tam multa suo, famiae maioris in amnem 400
 Lapsus, ad aequoreas nomen non pertulit undas.
 Solvuntur flavi longa statione Rutheni:
 Mitis Atax Latias gaudet non ferre carinas,
 Finis et Hesperiae, promoto limite, Varus:
 Quaque sub Herculeo sacratus numine portus 405
 Urget rupe cava pelagus: non Corus in illum
 Ius habet, aut Zephyrus: solus sua litora turbat
 Circius, et tuta prohibet statione Monoeci.
 Quaque patet litus dubium, quod terra fretumque*

- 410** Vindicat alternis vicibus, quum funditur ingens
Oceanus, vel quum refugis se fluctibus aufert.
Ventus ab extremo pelagus sic axe volutet,
Destituatque ferens; an sidere mota secundo
Tethyos unda vagae lunaribus aestuet horis;
415 Flammiger an Titan, ut alentes hauriat undas,
Erigat Oceanum, fluctusque ad sidera ducat,
Quaerite, quos agitat mundi labor: at mihi semper
Tu, quaecumque moves tam crebros causa mea-
tus,
Ut superi voluere, late. Tunc rura Nemetis
420 Qui tenet, et ripas Aturi, qua litore curvo
Molliter admissum claudit Tarbellius aequor,
Signa movet, gaudetque amoto Santonus hoste:
Et Biturix, longisque leves Suessonès in armis:
Optimus excusso Leucus Rhemusque lacerto,
425 Optima gens flexis in gyrum Sequana frenis:
Et docilis rector rostrati Belga covini:
Arverneque ausi Latios se fingere fratres,
Sanguine ab Iliaco populi; nimiumque rebellis
Nervius, et caesi pollutus sanguine Cottae:
430 Et qui te laxis imitantur, Sarmata, braccis
Vangiones: Batavique truces, quos aere recurvo
Stridentes acuere tubae: qua Cinga pererrat
Gurgite: qua Rhodanus raptum velocibus undis
In mare fert Ararim: qua montibus ardua summis
435 Gens habitat cana pendentes rupe Gebennas:
[Pictones immunes subigunt sua rura; nec ultra
Instabiles Turonas circumsita castra coërcent.
In nebulis Meduana tuis marcere perosus
Andus, iam placida Ligeris recreatur ab unda,
440 Inclyta Caesareis Genabos dissolvitur alis.]
Tu quoque, laetus converti praelia, Trevir:
Et nunc tonse Ligur, quondam per colla decora
Crinibus effusis toti praelate Comatae:
Et quibus immitis placatur sañguine diro

- es, horrensque feris altaribus Hesus, 445
 anis Scythicae non mitior ara Diana.
 oque, qui fortis, animas, belloque peremtas
 us in longum vates dimittitis aevum,
 i securi fudistis carmina, Bardi.
 barbaricos ritus, moremque sinistrum 450
 im, Druidae, positis repetistis ab armis.
 esse deos, et coeli numina vobis,
 s nescire datum: nemora alta remotis
 s lucis. Vobis auctoribus, umbrae
 citas Erebi sedes Ditisque profundi 455
 regna petunt: regit idem spiritus artus
 io: longae (canitis si cognita) vitae
 iedia est. Certe populi, quos despicit
 Arctos,
 errore suo, quos ille timorum
 is haud urget, leti metus. Inde ruendi 460
 im mens prona viris, animaeque capaces
 et ignavum, redditurae parcere vitae.
 cirrigeros bellis arcere Caycos
 ti, petitis Roman, Rhenique feroce
 is ripas, et apertum gentibus orbem. 465
 sar, ut immensae collecto robore vires
 i maiora fidem fecere, per omnem
 ur Italianam, vicinaque moenia complet.
 ioque ad veros accessit fama timores,
 que animos populi, clademque futuram 470
 et velox properantis nuntia belli
 ras solvit falsa in paeconia linguas.
 i, tauriferis ubi se Mevania campis
 it, audaces ruere in certamina turmas
 , et, qua Nar Tiberino illabitur amni, 475
 icas saevi discurrere Caesaris alas:
 omnes aquilaq; collataque signa ferentem,
 non uno, densisque incedere castris.
 alem meminere, vident: maiorque, ferusque

- 480 **M**entibus occurrit, victoque immanior hoste.
 Hunc inter Rhenum populos Alpesque iacente
 Finibus Arctois, patriaque a sede revulsos
 Pone sequi, iussamque feris a gentibus urbem
 Romano spectante, rapi. Sic quisque pavend-
- 485 **D**at vires famae: nulloque auctore malorum,
 Quae finxere timent. Nec solum vulgus inani
 Perculsum terrore pavet: sed curia, et ipsi
 Sedibus exsiluere Patres, invisaque belli
 Consulibus fugiens mandat decreta senatus.
- 490 **T**unc quae tuta petant, et quae metuenda re-
 quant,
 Incerti, quo quemque fugae tulit impetus, urgt
 Praecipitem populum, serieque haerentia lon-
 Agmina prorumpunt. Credas, aut tecta nefar
 Corripuisse faces, aut iam, quatiente ruina,
- 495 **N**utantes pendere domos: sic turba per urbes
 Praecipi lymphata gradu, velut unica rebus
 Spes foret adflictis, patrios excedere muros,
 Inconsulta ruit. Qualis, quum turbidus Auster
 Repulit a Libycis immensum Syrtibus aequor
- 500 **F**ractaque veliferi sonuerunt pondera mali,
 Desilit in fluctus, deserta puppe, magister,
 Navitaque, et, nondum sparsa compage carina
 Naufragium sibi quisque facit: sic, urbe relicta
 In bellum fugitur. Nullum iam languidus aevum
- 505 **E**valuit revocare parens, coniunxve maritum
 Fletibus, aut patrii, dubiae dum rotta salutis
 Conciperent, tenuere Lares: nec limine quisquicunque
 Haesit, et extremo tunc forsitan urbis amatae
 Plenus abit visu: ruit irrevocabile vulgus.
- 510 **O** faciles dare summa deos, eademque tueri
 Difficiles! Urbem, populis victisque frequente
 Gentibus, et generis, coeat si turba, capacem
 Humani, facilem venturo Caesare praedam
 Ignavae liquere manus. Cum pressus ab hoste

- ur externis miles Romanus in oris,
exiguo nocturna pericula vallo,
tus rapti munimine cespitis agger
et securos intra tentoria somnos:
tum auditio bellorum nomine, Roma,
ris; nox una tuis non credita muris. 515
tamen venia est, tantorum danda pavorum:
io fugiente, timent. Tum, ne qua futuri
Item trepidas mentes levet, addita fati
manifesta fides, superique minaces
iis terras implerunt, aethera, pontum. 525
obscurae viderunt sidera noctes,
emque polum flammis, coeloque volantes
as per inane faces, crinque timendi
, et terris nutantem regna cometen.
a fallaci micuerunt crebra sereno,
as ignis tenso dedit aere formas:
iculum longo, nunc sparso lumine lampas
t coelo. Tacitum sine nubibus ullis
i, et Arctois rapiens e partibus ignem,
sit Latiale caput: stellaeque minores,
eum solitae noctis decurrere tempus,
ium venere diem: cornuque coacto
oebe toto fratrem cum redderet orbe,
um subita percussa expalluit umbra.
put medio Titan cum ferret Olympo,
it ardentes atra caligine currus,
tque orbem tenebris, gentesque coegit
are diem: qualem, fugiente per ortus
hyestae noctem duxere Mycenae.
ox Siculae laxavit Mulciber Aetnae; 545
it in coelum flamas, sed vertice prono
Hesperium cecidit latus. Atra Carybdis
neum fundo torsit mare. Flebile saevi
are canes. Vestali raptus ab ara
et ostendens confectas flamma Latinas 550
ANUS.

- Scinditur in partes, geminoque cacumine surg**
Thebanos imitata rogos. Tum cardine tellus
Subsedit, veteremque, iugis nutantibus, Alpes
Discussere nivem. Tethys maioribus undis

555 Hesperiam Calpen, summumque implevit Atlas
Indigetes flevisse deos, urbisque laborem
Testatos sudore Lares, delapsaque templis
Dona suis, dirasque diem foedasse volucres
Accipimus; silvisque feras sub nocte relictis

560 Audaces media posuisse cubilia Roma.
Tunc pecudum faciles humana ad murmura
guae,
Monstrosique hominum partus numeroque :
doque

Membrorum, matremque suus conterruit infar
Diraque per populum Cumanae carmina vatis

565 Vulgantur. Tunc, quos sectis Bellona lacertis
Saeva movet, cecinere deos: crinemque rotant
Sanguineum populis ulularunt tristia Galli.
Compositis plenae gemuerunt ossibus urnae.
Tunc fragor armorum, magna que per avia ¹⁰
570 Auditae nemorum: et venientes comminus umbras
Quique colunt iunctos extremis moenibus agri
Diffugiunt: ingens urbem cingebat Erinnyes,
Excutiens pronam flagranti vertice pinum,
Stridentesque comas: Thebanam qualis Agave

575 Impulit, aut saevi contorsit tela Lycurgi
Eumenis: aut qualem iussu Iunonis iniquae
Horruit Alcides, viso iam Dite, Megaeram.
Insonuere tubae, et quanto clamore cohortes
Miscentur, tantum nox atra silentibus umbris

580 Edidit. Et medio visi consurgere campo
Tristia Sullani cecinere oracula manes:
Tollentemque caput gelidas Anienis ad undas
Agricolae fracto Marium fugere sepulchro.
Haec propter placuit Tuscos de more vetu

- Acciri vates. Quorum qui maximus aero** 585
Aruns incoluit desertae moenia Lucae,
Fulminis edoctus motus, venasque calentes
Fibrarum, et monitus volitantis in aere pennae:
Monstra iubet primum, nullo quae semine discors
Protulerat natura, rapi, sterilique nefandos 590
Ex utero fetus infaustis urere flammis.
Mox iubet et fotam pavidis a civibus urbem
Ambiri, et festo purgantes moenia lustro,
Longa per extremos pomoeria cingere fines
Pontifices, sacri quibus est permissa potestas. 595
Turba minor ritu sequitur succincta Gabino,
Vestalemque chorum dicit vittata sacerdos,
Troianam soli cui fas vidisse Minervam.
Tunc qui fata deum secretaque carmina servant,
Et lotam parvo revocant Almone Cybeben: 600
Et doctus volucres augur servare sinistras:
Septemvirque epulis festis, Titiique sodales:
Et Salius laeto portans ancilia collo:
Attollensque apicem generoso vertice Flamen.
Dumque illi effusam longis amfractibus urbem 605
Circueunt, Aruns dispersos fulminis ignes
Colligit, et terrae moesto cum murmure condit,
Datque locis nomen sacris. Tunc admovet aris
Electa cervice marem. Iam fundere Bacchum
Cooperat, obliquoque molas inducere cultro: 610
Impatiensque diu non grati victima sacri,
Cornua succincti premerent cum torva ministri,
Deposito victimum praebebat poplite collum.
Nec crux emicuit solitus: sed vulnere largo
Diffusum rutilo nigrum pro sanguine virus. 615
Palluit adtonitus sacris feralibus Aruns,
Atque iram superum raptis quaesivit in extis.
Terruit ipse color vatem: nam pallida taetris
Viscera tincta notis, gelidoque infecta cruento
Plurimus adperso variabat sanguine livor. 620

Cernit tabe iecur madidum : venasque minaces
 Hostili de parte videt. Pulmenis anheli
 Fibra latet, parvusque secat vitalia limes.
 Cor iacet: et saniem per hiantes viscera rimas

625 Emittunt: produntque suas omenta latebras.
 Quodque (nefas) nullis impune apparuit extis,
 Ecce, videt capiti fibrarum increscere molem
 Alterius capitisi: pars aegra et marcida pendet,
 Pars micat et celeri venas movet improba pulsu.

630 His ubi concepit magnorum fata malorum,
 Exclamat: *Vix fas, superi, quaecumque monetis*
Prodere me populis: neque enim tibi summe litar
Iuppiter hoc sacrum: caesique in pectora tauri
Infernii venere dei. Non fanda timemus:

635 *Sed venient maiora metu. Di visa secundent,*
Et fibris sit nulla fides; sed conditor artis
Finixerit ista Tages. Flexa sic omina Tuscus
Involvens, multaque tegens ambage canebat.

At Figulus, cui cura deos secretaque coeli

640 *Nosse fuit, quem non stellarum Aegyptia Memphi*
Aequaret visu, numerisque moventibus astra,
Aut hic errat, ait, nulla cum lege per aevum
Mundus, et incerto discurrunt sidera motu:
Aut, si fata movent, Urbi generique paratur

645 *Humano matura lues. Terraene dehiscent,*
Subsidentque urbes? an tollet fervidus aer
Temperiem? segetes tellus infida negabit?
Omnis an infusis miscebitur unda venenis?
Quod cladis genus, o superi, qua peste paratis

650 *Saevitiam? Extremi multorum tempus in unum*
Convenere dies. Summo si frigida coelo
Stella nocens nigros Saturni accenderet ignes,
Deucalioneos fudisset Aquarius imbres,
Totaque diffuso latuisset in aequore tellus.

655 *Si saevum radiis Nemeaeum, Phoebe, Leonem*
Nunc premeres, toto fluenter incendia mundo,

Succensusque tuis flagrasset euribus aether.
Hi cessant ignes: tu, qui flagrante minacem
Scorpion incendis cauda, chelasque peruris,
Quid tantum, Gradive, paras? Nam mitis in alto 660
Iuppiter occasu premitur, Venerisque salubre
Sidus hebet, motuque celer Cyllenius haeret,
Et coelum Mars solus habet. Cur signa meatus
Deseruere suos, mundoque obscura feruntur:
Ensiferi nimium fulget latus Orionis? 665
Imminet armorum rabies: ferrique potestas
Confundet ius omne manu: scelerique nefando
Nomen erit virtus: multosque exibit in annos
Hic furor. Et superos quid prodest poscere finem?
Cum domino pax ista venit. Duc, Roma, malorum 670
Continuam seriem; clademque in tempora multa
Extrahe, civili tantum iam libera bello.
Terruerant satis haec pavidae praesagia plebem:
Sed maiora premunt. Nam qualis vertice Pindi
Edonis Ogygio decurrit plena Lyaeo: 675
Talis et attonitam rapitur matrona per urbem,
Vocibus his prodens urgenter pectora Phoebum:
Quo feror, o Paean? qua me super aethera raptam
Constituis terra? Video Pangaea nivosis
Cana iugis, latosque Aemi sub rupe Philippos. 680
Quis furor hic, o Phoebe, doce: quo tela manusque
Romanae miscent acies, bellumque sine hoste est?
Quo diversa feror? Primos me ducis in ortus,
Qua mare Lagei mutatur gurgite Nili.
Hunc ego, fulminea deformis truncus arena 685
Qui iacet, agnosco: dubiam super aequora Syrtin
Arentemque feror Libyen, quo tristis Erinnyes
Transtulit Emathias acies. Nunc desuper Alpis
Nubiferae colles, atque aeriam Pyrenen
Abripimur. Patriae sedes remeamus in urbis, 690
Impiaque in medio peraguntur bella senatu.
Consurgunt partes iterum, totumque per orbem

*Rursus eo. Nova da mihi cernere litora Ponti,
Telluremque novam: vidi iam, Phoebe, Philippos.*
095 Haec ait: et lasso iacuit defecta furore.

LIBER SECUNDUS.

ARGUMENTUM.

Prooemium de prodigiis. Melius esse, nulla fieri. 1—15.
Describitur turbatus Romae status. Queruntur matronae.
 16—42. *Queruntur viri. 43—66. Quorum aliquis senior pro-*
lixia oratione de superiori bello civili inter Marium Syllam-
que gesto disserit. 67—233. Interitus, tamen his omnibus
Brutus, noctu Catonem adit, eumque alloquitur, et querit ex
eo, quod sit consilium suum. 234—285. Respondet Cato: se
Pompeium secuturum, ad idemque Brutum incitat. 286—325.
Dum ii colloquuntur inter se, intrat Marcia, quam Cato sibi
nuptam, olim Hortensio cesserat. Ea, mortuo Hortensio, ite-
rum Catonis matrimonium petit, in bellum eum secutura.
 326—349. *Ergo iunguntur statim, praesente Bruto. 350—391.*
Interea Pompeius in Campaniam cesserat. Describitur Apen-
ninus mons cum fluminibus suis. 392—438. Caesar omnem
Italiam occupat. Fugiunt Libo, Thermus, Sylla, Varus, Len-
tulus, Scipio ex oppidis suis quae tenuerant. 439—477. Do-
mitius Corfinii, ponterupto fluvioque supra ripam emisso,
morari Caesarem conatur. Ille tamen transit flumen; dumque
obsidere parat Corfinium, cives Domitium ei tradunt. Quem
Caesar libertato donat. At ille mortem sibi praeoptat. 478—
 525. *Interim Pompeius suas cohortes alloquitur, proeliumque*
promittit in posterum diem. 526—595. Non acclamantibus
tamen militibus, cedit usque Brundusium. 596—609. Descri-
bitur eius oppidi situs. 610—627. Dimitit filium Pompeius
in Asiam, ad sollicitandos reges. Ipse in Epirum transire
parat. 628—649. Persequitur Pompeium Caesar; mare quoque
praecludere vallo molitur. 650—679. Pompeius Italiam relin-
quit. 680—703. Caesar Brundusium intrat. 740—736.

*Iamque irae patuere deum, manifestaque bellum
Signa dedit mundus: legesque et foedera rerum
Praescia monstrifero vertit natura tumultu,
Indixitque nefas. Cur hanc tibi, rector Olympi,*

Sollicitis visum mortalibus addere curam, 5
 Noscant venturas ut dira per omina clades!
 Sive parens rerum quum primum infirma regna
 Materiemque rudem flamma cedente recepit,
 Finxit in aeternum caussas, qua cuncta coeret,
 Se quoque lege tenens, et saecula iussa ferentem 10
 Fatorum immoto divisit limite mundum:
 Sive nihil positum est, sed Fors incerta vagatur,
 Fertque refertque vices, et habet mortalia casus:
 Sit subitum, quodcumque paras: sit caeca futuri
 Mens hominum fati: liceat sperare timenti. 15

Ergo ubi concipiunt, quantis sit cladibus orbi
 Constatura fides superum, ferale per urbem
 Iustitium: latuit plebeio tectus amictu
 Omnis honos: nullos comitata est purpura fasces.
 Tunc questus tenuere suos, magnusque per omnes 20
 Errabat sine voce dolor. Sic funere primo
 Attonitae tacuere domus, quum corpora nondum
 Conclamata iacent, nec mater crine soluto
 Exigit ad saevos famularum brachia planctus:
 Sed quum membra premit fugiente rigidia vita, 25
 Vultusque exanimis, oculosque in morte natantes,
 Nec dum est ille dolor, sed iam metus: incubat
 amens

Miraturque malum. Cultus matrona priores
 Deposuit: moestaeque tenent delubra catervae.
 Hae lacrymis sparsere deos, hae pectora duro 30
 Adfixere solo: lacerasque in limine sacro
 Attonitae fudere comas: rotisque vocari
 Adsuetas crebris feriunt ululatibus aures.
 Nec cunctae summi templo iacuere Tonantis:
 Divisere deos: et nullis defuit aris 85
 Invidiam factura parens: quarum una madentes
 Scissa genas, planctu liventes atra lacertos,
 Nunc, ait, o miserae contundite pectora matres,
 Nunc leniate comas, neve hunc differte dolorem,

- 40 *Et summis servate malis: nunc flere potestas,
Dum pendet fortuna ducum: quum vicerit alter,
Gaudendum est. His se stimulis dolor ipse lacescit.*
Nec non bella viri diversaque castra petentes
Effundunt iustas in numina saeva querelas:
- 45 *O miserae sortis, quod non in Punica nat:
Tempora, Cannarum fuisse Trebiaeque iuventus.
Non pacem petimus, superi: date gentibus iras:
Nunc urbes excite feras: coniuret in arma
Mundus: Achaemenis decurrant Medica Susis*
- 50 *Agmina: Massageten Scythicus non adliget Ister:
Fundat ab extremo flavos Aquilone Suevos
Albis, et indomitum Rheni caput: omnibus hostes
Reddite nos populis: civile avertite bellum:
Hinc Dacus premat, inde Getes: occurrat Iberis*
- 55 *Alter, ad Eoas hic vertat signa pharetras.
Nulla vacet tibi, Roma, manus. Vel perdere nomen
Si placet Hesperium, superi, collapsus in ignem
Plurimus ad terram per fulmina decidat aether.
Saeve parens, utrasque simul partesque ducesque,*
- 60 *Dum nondum meruere, feri. Tantone novorum
Proventu scelerum quaerunt, uter imperet urbi?
Vix tanti fuerat civilia bella movere,
Ut neuter. Tales pietas peritura querelas
Egerit. At miseros angit sua cura parentes,*
- 65 *Oderuntque gravis vivacia fata senectae,
Servatosque iterum bellis civilibus annos.
Atque aliquis, magno quaerens exempla timori,
Non alias, inquit, motus tunc fata parabant,
Quum post Teutonicos victor Libykosque triumphos*
- 70 *Exsul limosa Marius caput abdidit ulva.
Stagna udi texere soli, laxaeque paludes
Depositum, Fortuna, tuum: mox vincula ferri
Exedere senem, longusque in carcere paedor.
Consul et eversa felix moriturus in urbe*
- 75 *Poenas ante dabat scelerum. Mors ipsa refugit*

pe virum, frustraque hosti concessa potestas
 quinque invisi. Primo qui caedis in ictu
 ignit, ferrumque manu torpente remisit;
 erat tamen tenebroso in carcere lumen
 ribilesque deas scelerum, Mariumque futurum, 80
 ieratque pavens: Fas haec contingere non est
 a tibi: debet multas hic legibus aevi,
 e suam, mortes: vanum depone furorem.
 bet ulcisci deletae funera gentis,
 ic, Cimbri, servate senem. Non ille favore 85
 ninis, ingenti superum protectus ab ira,
 ferus, et Romam cupienti perdere fato
 ficiens. Idem pelago delatus iniquo
 tilem in terram, vacuisque mapalibus actus,
 la triumphati iacuit per regna Iugurthae, 90
 Poenos pressit cineres. Solatia fati
 thago Mariusque tulit: pariterque iacentes
 overe deis. Libycas ibi colligit iras.
 rimum fortuna redit, servilia solvit
 uina: conflato saevas ergastula ferro 95
 ruere manus. Nulli gestanda dabantur
 ia ducis, nisi qui scelerum iam fecerat usum,
 uleratque in castra nefas. Pro fatali quis ille,
 fuit ille dies, Marius quo moenia victor
 ripuit? quantoque gradu mors saeva cucurrit? 100
 ilitas cum plebe perit: lateque vagatur
 is, et a nullo revocatum est pectore ferrum.
 cruor in templis: multaque rubentia caede
 rica saxa madent. Nulli sua profuit aetas.
 senis extremum piguit vergentibus annis 105
 ecipitasse diem: nec primo in limine vitas
 intis miseri nascentia rumpere fata.
 nine quo parvi caedem potuere mereri?
 satis est iam, posse mori. Trahit ipse furoris
 etus: et visum lenti, quaesisse nocentem. 110
 numerum pars magna perit: rapuitque cruentus

- Victor ab ignota vultus cervice recisos,
Dum vacua pudet ire manu. Spes una salutis,
Oscula pollutae fixisse trementia dextræ.*
- 115 *Mille licet gladii mortis nova signa sequantur,
Degener o populus, vix saecula longa decorum
Sic meruisse viris, nedum breve dedecus aevi,
Et vitam, dum Sulla redit. Cui funera vulgi
Flere vacet? Vix te sparsum per viscera, Baebi,*
- 120 *Innumeras intercarpentis membra coronaæ
Discerpsisse manus: aut te, praesage malorum
Antoni, cuius laceris pendentia canis
Ora ferens miles festae rorantia mensæ
Imposuit. Truncos laceravit Fimbria Crassos.*
- 125 *Saeva Tribunicio maduerunt robora tabo.
Te quoque neglectum violatae, Scaevola, dextra
Ante ipsum penetrale deae, semperque calentes
Mactavere fucos: parvum sed fessa senectus
Sanguinis effudit iugulo, flammisque pepercit.*
- 130 *Septimus haec sequitur, repetitis fascibus, annu
Ille fuit vitae Mario modus, omnia passo,
Quæ peior fortuna potest, atque omnibus uso,
Quæ melior, mensoque, homini quid fata p
rarent.*
- Iam, quot apud Sacri ceridere cadavera portu*
- 135 *Aut Collina tulit stratas quot porta catervas
Tunc cum paene caput mundi rerumque potest
Mutavit translata locum, Romanaque Samitis
Ultra Caudinas speravit volnera Furcas!
Sulla quoque immensis accessit cladibus ulti*
- 140 *Ille quod exiguum restabat sanguinis urbi
Hausit: dumque nimis iam putria membra recid
Excessit medicina modum, nimiumque secuta ei
Qua morbi duxere, manus. Periere nocentes;
Sed cum iam soli possent superesse nocentes.*
- 145 *Tum data libertas odiis, resolutaque legum
Frenis ira ruit. Non uni cuncta dabantur,*

*Sed fecit sibi quisque nefas. Semel omnia victor
 Iusserat. Infandum domini per viscera ferrum
 Exegit famulus: nati maduere paterno* 150
*Sanguine. Certatum est, cui cervix caesa parentis
 Cederet: in fratrum ceciderunt praemia fratres.
 Busta repleta fuga, permixtaque viva sepultis
 Corpora: nec populum latebrae cepere ferarum.
 Hic laqueo fauces elisaque guttura fregit:
 Hic, se praeципiti iaculatus pondere, dura* 155
*Dissiluit percussus humo; mortesque cruento
 Victor rapuere suas: hic robora busti
 Exstruit ipse sui, neclum omni sanguine fuso
 Desilit in flamas, et, dum licet, occupat ignes.
 Colla ducum pilo trepidam gestata per urbem,
 Et medio congesta foro: cognoscitur illic,
 Quidquid ubique iacet scelerum. Non Thracia
 tantum
 Vedit Bistonii stabulis pendere tyranni;
 Postibus Antaei Libye: nec Graecia moerens
 Tot laceros artus Pisaea flevit in aula.* 165
*Cum iam tabe fluunt, confusaque tempore multo
 Amisere notas, miserorum dextra parentum
 Colligit, et pavido subducit cognita furto.
 Meque ipsum memini caesi deformia fratris
 Ora rogo cupidum, vetitisque imponere flammis,
 Omnia Sullanae lustrasse cadavera pacis:* 170
*Perque omnes trunco, cum qua cervice recisum
 Conveniat, quaesisse caput. Quid sanguine manes
 Placatos Catuli referam? cum victima tristes
 Inferias Marius forsan nolentibus umbris* 175
*Pendit, inexpleto non fanda piacula busto:
 Cum laceros artus, aequataque vulnera membris
 Vidimus, et toto quamvis in corpore caeso
 Nil animae letale datum, moremque nefandae
 Dirum saevitiae, pereuntis parcere morti.
 Avolae cecidere manus, exsectaque lingua* 180

- Palpitat, et muto vacuum ferit aëra motu.
Hic aures, alius spiramina naris aduncas
Amputat: ille cavis evolvit sedibus orbes,*
- 185 *Ultimaque effundit spectatis lumina membris.
Vix erit ulla fides tam saevi criminis, unum
Tot poenas cepisse caput. Sic mole ruinae
Fracta sub ingenti miscentur pondere membra:
Nec magis informes veniunt ad litora trunci,*
- 190 *Qui medio periere fretu. Quid perdere fructum
Iuvit, et, ut vilen, Marii confundere vultum?
Ut scelus hoc Sullae caedesque ostensa placeret,
Agnoscendus erat. Vedit Fortuna colonos
Praenestina suos cunctos simul ense recisos,*
- 195 *Unius populum pereuntem tempore mortis.
Tunc flos Hesperiae, Latiss iam sola iuventus,
Concidit, et miserae macularavit ovilia Romae.
Tot simul infesto iuvenes occumbere leto,
Saepe fames, pelagique furor, subitaque ruinae,*
- 200 *Aut coeli terraeque lues, aut bellica clades,
Numquam poena fuit. Densi vix agmina vulgi
Inter et exsangues, immissa morte, catervas
Victores movere manus. Vix caede peracta
Procumbunt, dubiaque labant cervice: sed illos*
- 205 *Magna premit strages: peraguntque cadavera
partem
Caedis: viva graves elidunt corpora trunci.
Intrepidus tanti sedit securus ab alto
Spectator sceleris: miseri tot millia vulgi
Non piguit iussisse mori. Congesta recepit*
- 210 *Omnia Tyrrhenus Sullana cadavera gurges.
In fluvium primi cecidere, in corpora summi.
Praecipites haesere rates, et strage cruenta
Interruptus aquis fluxit prior amnis in aequor.
Ad molem statit unda roquens; dum sanguinis alti*
- 215 *Vis sibi fecit iter, campumque effusa per omnem,
Praecipiisque ruens Tyberina ad flumina rivo*

- Haerentes adiuvit aquas: nec iam alveus amnem.
Nec retinent ripae, redditque cadavera campo.
Tandem Tyrrhenas vix eluctatus in undas
Sanguine caeruleum torrenti dividit aequor.* 226
*Hisne Salus rerum, Felix his Sulla vocari,
His meruit tumulum medio sibi tollere campo?
Haec rursus patienda manent: hoc ordine belli
Ibitur: hic stabit civilibus exitus armis.
Quamquam agitat graviora metus, multumque
coitur* 225
- Humani generis maiore in praelia damno.
Exsilibus Mariis bellorum maxima merces
Roma recepta fuit: nec plus victoria Sullae
Praestitit, invisas penitus quam tollere partes.
Hos, alio Fortuna, vocas: olimque potentes
Concurrunt. Neuter civilia bella moveret,
Contentus, quo Sulla fuit. Sic moesta senectus
Praeteritique memor flebat, metuensque futuri.* 230
- At non magnanimi percussit pectora Bruti
Terror et in tanta pavidi formidine motus
Pars populi lugentis erat: sed nocte sopora,
Parhassis obliquos Helice cum verteret axes,
Atria cognati pulsat non ampla Catonis.
Invenit insomni volventem publica cura
Fata virum casusque urbis, cunctisque timentem, 240
Securumque sui; farique his vocibus orsus:
*Omnibus expulsae terris olimque fugatae
Virtutis iam sola fides, quam turbine nullo
Excutiet fortuna tibi; tu mente labantem
Dirige me, dubium certo tu robore firma.* 245
*Namque alii Magnum, vel Caesaris arma sequantur:
Dux Bruto Cato solus erit. Pacemne tueris
Inconcessa tenens dubio vestigia mundo?
An placuit, ducibus scelerum, populique furentis
Cladibus immixtum, civile absolvere bellum?* 250
*Quanque sua eripiunt scelerata in proelia caucae:**

- Hos polluta domus, legesque in pace timendas;*
Hos ferro fugienda famas, mundique ruinas
Per miscenda fides. Nullum furor egit in armis;
- 255 *Castra petunt magna victi mercede: tibi uni*
Per se bella placent? Quid tot durasse per annos?
Profuit immunem corrupti moribus aevi?
Hoc solum longae pretium virtutis habebisti.
Accipient alios, facient te bella noscentem.
- 260 *Ne tantum, o superi, liceat feralibus armis,*
Has etiam movisse manus: nec pila lacertis
Missa tuis caeca telorum in nube ferantur:
Nec tanta in casum virtus eat. Ingeret omnis
Se belli fortuna tibi. Quis nolet in isto
- 265 *Ense mori, quamvis alieno vulnera labens,*
Et scelus esse tuum? Melius tranquilla sine armis
Otia solus ages, sicut coelestia semper
Inconcessa suo volvuntur sidera lapsu;
Fulminibus propior terrae succenditur aer,
- 270 *Imaque telluris ventos tractusque coruscos*
Flammarum accipiunt: nubes excedit Olympus
Lege deum. Minimas rerum discordia turbat:
Pacem summa tenent. Quam laetae Caesaris auges
Accipient, tantum venisse in proelia civem?
- 275 *Nam praelata suis numquam diversa dolebit*
Castra ducis Magni. Nimum placet ipse, Catoni
Si bellum civile placet. Pars magna senatus,
Et duce privato gesturus praelia consul
Sollicitant, proceresque alii, quibus addo Catonem
- 280 *Sub iuga Pompeii, toto iam liber in orbe*
Solus Caesar erit. Quod si pro legibus arma
Ferre iuvat patriis, libertatemque tueri:
Nunc neque Pompeii Brutum, nec Caesaris hostem
Post bellum victoris habes. Sic fatur. At illi
- 285 *Arcano sacras reddit Cato pectora voces:*
Sumnum, Brute, nefas civilis bella, fatum
Sed quo fata trahunt, virtus secura sequitur.

Crimen erit superis, et me fecisse nocentem.
Sidera quis mundumque valet spectare cadentem,
Expers ipse metus? quis, cum ruat arduus aether, 290
Terra labet, mixto coeuntis pondere mundi,
Compressas tenuisse manus? Gentesne furorem
Hesperium ignotae, Romanaque bella sequentur,
Deductique fretis alio sub sidere reges,
Otia solus agam? Procul hunc arcete furorem, 295
O superi, motura Dahas ut clade Getasque,
Securo me, Roma cadat. Ceu morte parentem
Natorum orbatum, longum producere funus
Ad tumulum iubet ipse dolor: iuvat ignibus atris
Inseruisse manus, constructoque aggere busti 300
Ipsum atras tenuisse faces: non ante revellar,
Exanimem quam te complectar, Roma, tuumque
Nomen, Libertas, et inanem prosequar umbram.
Sic eat: immites Romana piacula divi
Plena ferant: nullo fraudemus sanguine bellum. 305
O utinam coelique deis Erebusque liceret
Hoc caput in cunctas damnatum exponere poenas?
Devotum hostiles Decium pressere catervae:
Me geminae figant acies, me barbara telis
Rheni turba petat: cunctis ego pervius hastis 310
Excipiam medius totius vulnera belli.
Hic redimat sanguis populos: hac caede luatur,
Quidquid Romani meruerunt pendere mores.
Ad iuga cur faciles populi, cur saeva volentes
Regna pati pereunt? Me solum invadite ferro, 315
Me frustra leges et inania iura tuentem:
Hic dabit, hic pacem iugulus, finemque laborum
Gentibus Hesperiis: post me regnare volent!
Non opus est bello. Quin publica signa ducemque
Pompeium sequimur? nec, si fortuna favebit,
Hunc quoque totius sibi ius promittere mundi
Non bene compertum est: ideo me milite vincat,
Ne sibi se viciisse putet. Sic fatur: et acres 320

- Irarum movit stimulos: iuvenisque calorata
 325 Excitat in nimios belli civitis amores.
- Interea, Phoebo gelidas pellente tenebras,
 Pulsatae sonuere fores: quas sancta relicto
 Hortensi moerens irrupit Marcia busto:
 Quondam virgo toris melioris iuncta mariti.
 330 Mox, ubi, connubii pretium mercesque, solita est
 Tertia iam soboles, alias secunda penates
 Impletura datur, geminas ex sanguine matris
 Permixtura domos. Sed postquam condidit urnas
 Supremos cineres, miserando concita vultu,
 335 Effusas laniata comas, coneuissaque pectus
 Verberibus crebris, cineresque ingestâ sepulcri,
 Non aliter placitura viro, sic moestis profatur:
 Dum sanguis inerat, dum vis massima, peragi
 Iussa, Cato, et geminos excepti facti maritos.
 340 Visceribus lassis, partuque exhausta, revertor
 Iam nulli tradenda viro. *De foedera priore*
Illibata tori: da tantum nomen inane
Connubii: hiceat tumulo scripeisse, CATONIS
MARcia; nec dubium longo quaeratur in aere,
 345 *Mutarim primas expulsa, an tradita, taedes.*
Non me laetorum comitem rebusque secundis
Accipis: in curas venio partemque laborum.
Da mihi castra sequi: cur tuta in pace reliquam,
Et sit civili propior Cornelias bello?
 350 Hae flexere virum voces, et, tempora quaque
 Sint aliena toris, iam fato in bella vocante,
 Foedera sola tamen, vanaque carentia poenae
 Iura placent, sacrisque deos admittere testes.
 Festa coronato non pendent limine serta;
 355 Infulaque in geminos discurrit candida pestis,
 Legitimaque facies, gradibusque adclivis obcurvit
 Stat torus, et picto uestes discriminat auro:
 Turritaque premens frontem matrona corona,
 Translata vetuit contingere limina planta;

- Non, timidum nuptae leviter tectura pudorem, 360
 Lutea demissos velarunt flammea vultus:
 Balteus haud fluxos gemmis adstrinxit amictus,
 Colla monile decens, humerisque haerentia primis
 Suppara nudatos cingunt angusta lacertos.
 Sic, ut erat, moesti servat lugubria cultus, 365
 Quoque modo natos, hoc est amplexa maritum.
 Obsita funerea celatur purpura lana;
 Non soliti lusere sales: nec more Sabino
 Excepit tristis convicia festa maritus.
 Pignora nulla domus, nulli coiere propinquui. 370
 Iunguntur taciti, contentique auspice Bruto.
 Ille nec horrificam sancto dimovit ab ore
 Caesariem, duroque admisit gaudia vultu:
 (Ut primum tolli feralia viderat arma,
 Intonsos rigidam in frontem descendere canos 375
 Passus erat, moestamque genis increscere barbam.
 Uni quippe vacat, studiisque odiisque carenti,
 Humanum lugere genus) nec foedera prisci
 Sunt tentata tori: iusto quoque robur amori
 Restitit. Hi mores, haec duri immota Catonis 380
 Secta fuit, servare modum, finemque tenere,
 Naturamque sequi, patriaeque impendere vitam;
 Nec sibi, sed toti genitum se credere mundo.
 Huic epulae, viciisse famem; magnique penates,
 Submovisse hyemem tecto: pretiosaque vestis, 385
 Hirtam membra super Romani more Quiritis
 Induxisse togam: Venerisque huic maximus usus,
 Progenies; Urbi pater est, Urbique maritus:
 Iustitiae cultor, rigidi servator honesti:
 In commune bonus: nulosque Catonis in actus 390
 Subrepsit partemque tulit sibi nata voluptas.
- Interea trepido discedens agmine Magnus,
 Moenia Dardanii tenuit Campana coloni.
 Haec placuit belli sedes, hinc summa moventi
 Hostis in occursum sparsas extendere partes, 395

Umbrosis medianam qua collibus Apenninus
Erigit Italiam, nullo qua vertice tellus
Altius intumuit, propiusque accessit Olympo.
Mons inter geminas medius se porrigit undas

400 Inferni superique maris: collesque coercent
Hinc Tyrrhena vado frangentes aequora Pisae,
Illinc Dalmaticis obnoxia fluctibus Ancon.

Fontibus hic vastis immensos concipit amnes,
Fluminaque in gemini spargit divertia ponti.

405 In laevum cecidere latus, veloxque Metaurus,
Crustumiumque rapax, et iunctus Sapis Isauro,
Senaque, et Adriacas qui verberat Aufidus unda
Quoque magis nullum tellus se solvit in amnem,
Eridanus, fractas devolvit in aequora silvas,

410 Hesperiamque exhaustit aquis. Hunc fabul
primum

Populea fluvium ripas umbrasse corona:
Cumque, diem prouum transverso limite ducet
Succedit Phaethon flagrantibus aethera loris,
Gurgitibus raptis penitus tellure perusta,

415 Hunc habuisse pares Phoebeis ignibus undas.
Non minor hic Nilo, si non per plana iacentis
Aegypti Libycas Nilus stagnaret arenas.
Nec minor hic Istro, nisi quod, dum perme
orbem

Ister, casuros in quaelibet aequora fontes

420 Accipit; et Scythicas exit non solus in undas.
Dexteriora petens montis declivia Tybrim
Unda facit, Rutubamque cavum. Delabitur im
Voltumnusque celer, nocturnaeque editor aurae
Sarnus, et umbrosae Liris per regna Maricae

425 Vestinis impulsus aquis, radensque Salerni
Culta Siler, nullasque vado qui Macra moratus
Alnos, vicinæ percurrit in aequora Lunae.
Longior educto qua surgit in aera dorso,
Gallica rura videt, devexasque aspicit Alpes.

Tunc Umbris Marsisque ferax, domitusque Sabello 430
 Vomere, piniferis amplexus rupibus omnes
 Indigenas Latii populos, non deserit ante
 Hesperiam, quam cum Scyllaeis clauditur undis,
 Extenditque suas in tempia Lacinia rupes,
 Longior Italia, donec confinia pontus 435
 Solveret incumbens, terrasque repelleret aequor.
 At postquam gemino tellus elisa profundo est,
 Extremi colles Siculo cessere Peloro.
 Caesar, in arma furens, nullas, nisi sanguine
 fuso,
 Gaudet habere vias, quod non terat hoste vacantes 440
 Hesperiae fines, vacuosque irrumpat in agros,
 Atque ipsum non perdat iter, consertaque bellis
 Bella gerat. Non tani portas intrare patentes,
 Quam fregiisse, iuvat: nec tam paciente colono
 Arva premi, quan si ferro populetur et igni. 445
 Concessa pudet ire via, civemque videri.
 Tunc urbes Latii dubiae, varioque favore
 Ancipites, quamquam primo terrore ruentis
 Cessurae belli, denso famen aggere firmant
 Moenia, et abrupto circumdant undique vallo: 450
 Saxorumque orbes, et quae supereminus hostem
 Tela petant, altis murorum turribus aptant.
 Pronior in Magnum populus, pugnatque minaci
 Cum terrore fides: ut cum mare possidet Auster
 Flatibus horrisonis, hunc aequora tota sequuntur: 455
 Si rursus tellus, pulsu laxata tridentis
 Aeolii, tumidis inmittat fluctibus Eurum,
 Quamvis icta novo, ventum tenuere priorem,
 Aequora, nubiferoque polus quum cesserit Euro,
 Vindicat unda Notum. Facilis sed vertere mentes 460
 Terror erat, dubiamque fidem fortuna ferebat.
 Gens Hetrusca, fuga trepidi nudata Libonis,
 Iusque sui pulso iam perdidit Umbria Thermo.
 Nec gerit auspiciis civilia bella paternis

ANN. LUCANI

io conversus nomine Sulla,
notae pulsarunt Auxinon alae,
uens neglecto moenia tergo,
ua saxe, fugit. Depellitur arce
culea. Victor cedentibus instat,
acies: solusque ex agmine tanto
et nullas ducentia signa cohortes.
commissae nudatam deseris arcem,
ceriae: quamquam firmissima pubes
castris, iampridem Caesaris armis
m seducta metu: qua Gallica damna
Magnus, dumque ipse ad bella vocaret
socero Romani sanguinis usum.
Corfini validis circumdata muris
enent, pugnax Domiti: tua classica serv
tus quandam polluto tiro Miloni.
sul immensam campo consurgere nubem
esque acies percussis sole corusco
exit telis, Socii, decurrите, dixit,
als ad ripas, undaque immergitate ponte
montanis totus nunc fontibus exi,
e omnes trahe, gurges, aquas, ut spumeus
russa compage, feras. Hoc limite bellum
recipitem cohibete ducem: victoria nobis
primum stans Caesar erit. Nec plura l
volvit rapidum nequidquam moenibus e
am priore campis ut conspicit, amne sc
ampi Caesar iter, calida prolatus ab ira
non sedis est, muros latebras quaevisse pi
Obstruitis campos, fluviosque arcere par
ignavi? Non, si tamido me gurgite Gan
Submoveat, stabit iam flumine Caesar i
Post Rubiconis aquas. Equitum pro
re omnes pedites: ruiturum adcedi
tervae:

- Haec ubi dicta, levis totas accepit habenas 500
 In campum sonipes: crebroque simillima nimbo
 Trans ripam validi torserunt tela lacerti.
 Ingreditur pulsa fluvium statione vacantem
 Caesar, et ad tutas hostis compellitur arces.
 Et iam moturas ingentia pondera turres 505
 Erigit, et mediis subrepdit vinea muris.
 Ecce, nefas belli, reseratis agmina portis
 Captivum traxere ducem, civisque superbi
 Constitit ante pedes. Voltu tamen alta minaci
 Nobilitas recta ferrum cervice poposcit. 510
 Scit Caesar poenamque peti, veniamque timeri.
Vive, licet nolis, et nostro munere, dixit,
Cerne diem. Victis iam spes bona partibus esto,
Exemplumque mei: vel, si libet, arma retenta;
Et nihil hac venia, si viceris ipse, paciscor. 515
 Fatur: et adstrictis laxari vincula palmis
 Imperat. Heu quanto melius vel caede peracta
 Parcere Romano potuit fortuna pudori;
 Poenarum extremum cui fit, quod castra secutus
 Sit patriae Magnumque ducem totumque senatum, 520
 Ignosci. Premit ille graves interritus iras,
 Et secum: *Romamne petes, pacisque recessus,*
Degener? In medios belli non ire furores
Iamdudum moriture paras? Rue certus, et omnes
Lucis rumpe moras, et Caesaris effuge munus. 525
 Nescius interea capti ducis, arma parabat
 Magnus, ut immixto firmaret robore partes.
 Iamque secuturo iussurus classica Phoebo,
 Tentandasque ratus moturi militis iras,
 Adloquitur tacitas veneranda voce cohortes: 530
O scelerum ultores, melioraque signa secuti:
O vere Romana manus: quibus arma senatus
Non privata dedit, votis depositae pugnam.
Ardent Hesperii saevis populatibus agri:
Gelica per gelidas rabies effunditur Alpes: 535

*Iam tetigit sanguis pollutos Caesaris enses.
Di melius! belli tulimus quod damna priores:
Cooperit inde nefas. Iamiam, me praevide, Roma
Supplicium poenamque petat. Neque enim ista
vocari*

540 *Proelia iusta decet, patriae sed vindicis iram.
Nec magis hoc bellum est, quam quum Catilina
paravit*

*Arsuras in tecta faces, sociusque furoris
Lentulus, exerteque manus vesana Cethegi.
O rabies miseranda ducis! Quum fata Camillis
545 Te, Caesar, magnisque velint miscere Metellis,
Ad Cinnas Mariosque venis? Sternere profecto,
Ut Catulo iacuit Lepidus, nostrasque secures
Passus Sicanio tegitur qui Carbo sepulcro,
Quique feros movit Sertorius exsul Iberos.*

550 *Quamquam, si qua fides, his te quoque iungere,
Caesar*

*In video, nostrasque manus quod Roma furenti
Opposuit. Parthorum ultinam post praelia sospes,
Et Scythicis Crassus victor remeasset ab oris,
Ut simili causa caderes, qua Spartacus hostis.*

555 *Te quoque si superi titulis accedere nostris
Iusserunt, valet in torquendo dextera pilo:
Fervidus haec iterum circum praecordia sanguis
Incauit: disces non esse ad bella fugaces,
Qui pacem potuere pati. Licet ille solutum*

560 *Defectumque vocet, ne vos mea terreat aetas.
Dux sit in his castris senior, dum miles in illis.
Quo potuit civem populus perducere liber,
Ascendi, supraque nihil, nisi regna, reliqui.*

*Non privata cupit, Romana quisquis in urbe
565 Pompeium transire parat. Hinc consul uterque,
Hinc acies statuta ducum est. Caesarne senatus
Victor erit? Non tam caeco trahis omnia cursu,
Teque nihil, Fortuna, pudet. Multisne rebellis*

im lustris, aetasque impensa labori-
 imos? Rheni gelidis quod fugit ab undis, 570
 nque vocans incerti stagna profundi;
 quaesitis ostendit terga Britannis?
 e tumuere minae, quod fama furoris
 armatam patriis e sedibus urbem?
 ens, non te fugiunt, me cuncta sequuntur: 575
 signa tuli toto fulgentia ponto,
 exactum quam Cynthia conderet orbem,
 etum metuens pelagi pirata reliquit,
 que domum terrarum in sede poposcit.
 o per Scythici profugum divortia Ponti 580
 um regem, Romanaque fata morantem,
 em, Sulla felicior, ire coegi.
 indi mihi nulla vacat: sed tota tenetur
 leis, quocumque iacet sub sole, trophyeis.
 victorem gelidas ad Phasidos undas 585
 abet: calida medius mihi cognitus axis
 , atque umbras nusquam flectente Syene.
 mea iura timent, Tethynque fugacem
 t Hesperius post omnia flumina Baetis.
 itus cognovit Arabs, me Marte feroce 590
 i, notique erepto vellere Colchi.
 ices mea signa timent: et dedita sacris
 Iudea dei, mollisque Sophene.
 s, Cilicasque feros, Taurosque subegi.
 cero bellum, praeter civile, reliqui? 595
 a ducis nullo partes clamore sequuntur,
 ura petunt promissae classica pugnae.
 t ipse metum Magnus; placuitque referri
 ec in tantae discrimina mittere pugnae
 tum fama non visi Caesaris agmen. 600
 it armentis primo certamine taurus
 n secreta petit, vacuosque per agros
 adversis explorat cornua truncis;
 it in pastus, nisi cum cervice recepta

- 605 *Excussi placuere tori: mox reddita victor
Quos libet in saltus comitantibus agmina tauris
Invito pastore trahit: sic viribus impar
Tradidit Hesperiam, profugusque per Apula ruris
Brundisii tutas concendit Magnus in arcis.*
- 610 *Urbs est Dictaeis olim possessa colonis,
Quos profugos Creta vexere per aequora puppes
Cecropiae, victum mentitis Thesea velis.
Hac latus angustum iam se cogentis in arcum
Hesperiae tenuem producit in aequora linguam,*
- 615 *Hadriacas flexis claudit quae cornibus undas.
Nec tamen hoc arctis immissum faucibus aequor
Portus erat, si non violentos insula Coros
Exciperet saxis, lapsasque refunderet undas.
Hinc illinc montes scopulosae rupis aperto*
- 620 *Opposuit natura mari, flatusque removit,
Ut tremulo starent contentae fune carinae.
Hinc late patet omne fretum, seu vela ferantur
In portus, Corcyra, tuos, seu laeva petatur
Illyris Ionias vergens Epidamnos in undas.*
- 625 *Huc fuga nautarum, cum totas Hadria vires
Movit, et in nubes abidere Ceraunia, cumque
Spumoso Calaber perfunditur aequore Sason.
Ergo ubi nulla fides rebus post terga relicta,
Nec licet ad duros Martem convertere Iberos,*
- 630 *Cum mediae iaceant immensis tractibus Alpes:
Tum subole ex tanta natum, cui firmo pectas,
Adfatur: *Mundi iubeo tentare recessus.*
*Euphratem Nilumque move, quo nominis usque
Nostri fama venit, quas est vulgata per urbes**
- 635 *Post me Roma ducem: sparsos per rura colonos
Redde mari Cilicas: Pharios hinc concute reges,
Tigranemque meum. Nec Pharnacis arma relin-
quas,*
- Admoneo, nec tu populos utraque vagantes
Armenia, Pontique feras per litora gentes,*

- Riphaeasque manus, et quas tenet aequore denso* 640
Pigra palus Scythici patiens Maeotica plaustri.
Sed quid plura moror? totos mea, nate, per ortus
Bella feres, fotoque urbes agitabis in orbe
Perdomitae: omnes redeant in castra triumphi.
Et vos, qui Latios signatis nomine fastos, 645
Primus in Epirum Boreas agat: inde per arva
Graiorum Macetumque novas adquirite vires:
Dum paci dat tempus hiems. Sic fatur, et omnes
Iussa gerunt, solvuntque cavas a litore puppes.
- At numquam patiens pacis, longaeque quietis* 650
Armorum, ne quid fatis mutare liceret,
Adsequitur generique premit vestigia Caesar.
Sufficerent aliis primo tot moenia cursu
Rapta, tot oppressae depulsis hostibus arces:
Ipsa caput mundi bellorum maxima merces, 655
Roma capi facilis. Sed Caesar in omnia praeceps,
Nil actum credens, cum quid superesset agendum,
Instat atrox: et adhuc, quamvis possederit omnem
Italiam, extremo sedeat quod litore Magnus,
Communem tamen esse dolet: nec rursus aperto 660
Volt hostes errare freto, sed molibus undas
Obstruit, et latum deiectis rupibus aequor.
Cedit in imminsum cassus labor: omnia pontus
Haurit saxa vorax, montesque immiscet arenis.
Ut maris Aegaei medias si celsus in undas 665
Depellatur Eryx, nullae tamen aequore rupe
Emineant, vel si convulso vertice Gaurus
Decidat in fundum penitus stagnantis Averni.
Ergo ubi nulla vado tenuit sua pondera moles,
Tunc placuit caesis innectere vincula silvis, 670
Roboraque immensis late religare catenis.
Tales fama canit tumidum super aequora Xerxem
Construxisse vias, multum cum pontibus ausus,
Europamque Asiae, Sestonque admovit Abydo,
Incessitque fretum rapidi super Hellesponti, 675

Non Eurum Zephyrumque timens, cum vela ra-
tesque

In medium deferret Athon. Sic ora profundi
Arctantur casu nemorum: tunc aggere multo
Surgit opus, longaeque tremunt super aequora
turus.

680 Pompeius tellure nova compressa profundi
Ora videns, curis animum mordacibus angit,
Ut reseret pelagus, spargatque per aequora bellum.
Saepe Noto plena tensisque rudentibus actae
Ipsa maris per claustra rates fastigia molis

685 Discussere salo, spatiumque dedere carinis:
Tortaque per tenebras validis ballista lacertis,
Multifidas iaculata faces. Ut tempora tandem
Furtivae placuere fugae: ne litora clamor
Nauticus exagit, neu buccina dividat horas,

690 Neu tuba praemonitos perducat ad aequora
nautas,

Praecepit sociis. Iam cooperat ultima Virgo
Phoebum laturas ortu praecedere Chelas,
Cum taciti solvere rates. Non anchora voces
Movit, dum spissis avellitur uncus arenis:

695 Dum iuga curvantur mali, dumque ardua pinus
Erigitur, pavidi classis siluere magistri:

Strictaque pendentes deducunt carbasa nautae,
Nec quatiunt validos, ne sibilet aura, rudentes.

Dux etiam votis hoc te, Fortuna, precatur,

700 *Quam retinere vetas, liceat sibi perdere saltem*
Italianam. Vix fata sinunt: nam murmure vusto
Impulsum rostris sonuit mare, fluctuat unda,
Totque carinarum permixtis aequora sulcis.

Ergo hostes portis, quas omnes solverat urbis

705 Cum fato conversa fides, murisque recepti,
Praecipi cursu flexi per cornua portus
Ora petunt, pelagusque dolent contingere classes.
Heu pudor! exigua est fugiens victoria Magnus.

uora limes,
 erberat, unda, 710
 ique paratas
 tora bello,
 ne Nereus.
 tata carinis:
 Phasidos undas, 715
 ra cautes;
 st montibus Argo,
 mplegas inanem,
 urgere monebat
 albaque nondum 720
 oribus eripit astris:
 m plaustra Bootae
 guentia coeli,
 calidumque refugit
 is iam, Magne, tenebas 725
 cum super aequora toto
 ari. Lassata triumpho
 Cum coniuge pulsus,
 tens in bella penates,
 populis comitantibus, exsul. 730
 sedes longinqua ruinae.
 patria are sepulchro
 bus turantur arenae:
 ae; p. t in orbe remoto
 una aque tellus 735
 ser Magni.

LIBER TERTIUS.

ARGUMENTUM.

*Pompeio naviganti in somnio appareat Iulia,
dam eius, cruentumque fore bellum praedit. 1 —
lit ad Epirum Pompeius. 36 — 45. Caesar Curia
ut ex Sicilia annouam procuret. 46 — 70. Dei-
tendit. 71 — 91. Romae timor. Senatus Caesar
Unus Metellus tribunus se opponit aerarium spo-
— 133. Minatur ei Caesar. 134 — 140. Cotta A-
cedendum hortatur. 141 — 152. Aperitur templ-
umque inde promitur. 153 — 168. Interim Pom-
peius Graecia Asinque cogit, quae recensentur. 169 —
sar in Hispaniam iturus ad Massiliam tendit, qui-
serat Pompeio. 298 — 303. Mittunt Massilienses
ad illum, civile bellum deprecantes. 304 — 357. C.
Massilium absidet. 358 — 374. Describuntur mis-
— 398. Lucum iubet Caesar excidi sacrum, c-
renuentes milites. 399 — 452. Caesar in Hispan.
Trebonio mandat oppugnationem. Agger iacit, et
accedit ad muros; vinea agitur. 453 — 496.
nocte Massilienses hostesque profligant terra.
Igitur mari res tentatur. Brutus adest cum classe
Navalis fit pugna. Ea per singula facinora uberi-
tur, 538 — 751. Vincuntur Massilienses, Brutu-
s evadit. 752 — 762.*

Propulit ut classem velis cedentibus A
Incumbens, mediumque rates tenuere pri
Omnis in Ionios spectabat navita fluctu
Sulus ab Hesperia non flexit lumina tei
5 Magnus, dum patrios portus, dum li-
quam

Ad visus redditura suos, tectumque cacu
Nubibus, et dubios cernit vanescere me
Inde soporifero cesserunt languida som
Membra ducis. Diri tum plena horror
10 Visa caput moestum per hiantes Iulia t
Tollere, et accenso furialis stare sepul-

*Elysiiis, campoque expulsa piorum
 as, inquit, tenebras manesque nocentes
 im civile trahor. Vidi ipsa tenentes
 as, quaterent quas vestris lampadas armis.* 15
*it innumeras puppes Acherontis adusti
 in multas laxantur Tartara poenas.
 iunctae dextra properante sorores
 t: lassant rumpentes stamina Parcas.
 ne laetos duxisti, Magne, triumphos : 20
 est mutata toris : semperque potentes
 e in cladem fato damnata maritos,
 t tepido pellex Cornelia busto.
 illa tuis per bella, per aequora signis,
 securos liceat mihi rumpere somnos,* 25
*i vestro vacuum sit tempus amori,
 t Caesarque dies, et Iulia noctes.
 ethaeae, coniux, oblivia ripae
 em fecere tui, regesque silentum
 e sequi. Veniam, te bella gerente,* 30
*acies. Numquam tibi, Magne, per umbras
 eos manes generum non esse licebit.
 frustra ferro tua pignora. Bellum
 civile meum. Sic fata, refugit
 er amplexus trepidi dilapsa mariti.* 35
*ei quamvis cladem manesque minentur,
 arma ruit, certa cum mente malorum.
 ait, vani terremur imagine visus?
 est sensus animis a morte relictum,
 ipsa nihil. Titan iam pronus in undas* 40
*gniferi tantum demerserat orbis,
 deesse solet lunae, seu plena futura est,
 luna fuit: tunc obtulit hospita tellus
 accessus faciles: legere rudentes,
 remis petierunt litora malo.* 45
*r, ut emissas venti rapuere carinas,
 tque fretum classes, et litore solua*

Dux stetit Hesperio, non illi
Laetificat Magni: queritur q̄
 50 Terga ferant hostes. Neque e
Praecipiti fortuna viro: nec
U't bellum differret, erat. Tu
Expulit armorum, pacique in
Quoque modo vanos populi e
 55 Gnarus, et irarum caussas et
Annona momenta trahi. Na
Sola fames, emitturque metus.
Volgus alunt. Nescit plebes
Curio Sicanias transcendere
 60 Qua mare tellurem subitis au
Aut acidit, et medias fecit sib
Vis illic ingens pelagi, semper
Aequora, ne rupti repetant se
Relaque Sardes etiam spar
 65 Utraque frigiferis est insula
Nec plus Hesperianam longius
Nec Rama magis completi
Utere vix glibet superas, et
Cum medium nubes Rama e
 70 Diffusis magnorum Litora sube:
 Hunc ubi sum p̄ficiam duci
Non armata trahere, sed per
Trotta pecc pueras. P. V. &
Gallorum rursum pugnare. In
 75 Quam strenue rursum luctus se
Quam prout nulli fons. In
Circumque domus, celos et
Inclusa et datur amplexu
Pendula e quatuor invicem
 80 In se illata lenta cadentes,
Sic rursum, vix vix mors
Est in suâ dea, cuncta
Quae magno pugnante ei se in

Iamque et praecipites superaverat Anxuris
arces,

- Et qua Pontinas via dividit uda paludes, 85
 Qua sublime nemus, Scythicae qua regna Dianaee;
 Quaque iter est Latias ad summam fascibus Albam;
 Excelsa de rupe procul iam prospicit urbem,
 Arctoi toto non visam tempore belli:
 Miraturque suae, sic fatus, moenia Romae : 90
Tene, deum sedes, non ullo Marte coacti
Deseruere viri? Pro qua pugnabitur urbe?
Di, melius, quod non Latias Eous in oras
Nunc furor incubuit, nec iuncto Sarmata velox
Pannonio, Dacisque Getes admixtus: habent 95
Tam pavidum tibi, Roma, ducem Fortuna pepercit,
Quod bellum civile fuit. Sic fatur, et urbem
 Adtonitam terrore subit. Namque ignibus atris
 Creditur, ut captae, rapturus moenia Romae,
 Sparsurusque deos. Fuit haec mensura timoris : 100
 Velle putant, quaecumque potest. Non omina
festa,
 Non victas laeto voces simulare tumultu:
 Vix odisse vacat. Phoebea palatia complet
 Turba Patrum, nullo cogendi iure senatus,
 E latebris educta suis. Non consule sacrae 105
 Fulserunt sedes: non proxima lege potestas
 Praetor adest: vacuaeque loco cessere curules.
 Omnia Caesar erat. Privatae curia vocis
 Testis adest. Sedere Patres, censere parati,
 Si regnum, si templa sibi, iugulumque senatus, 110
 Exsiliunque petat. Melius, quod plura iubere
 Erubuit, quam Roma pati. Tamen exit in iram,
 Viribus an possent obsistere iura, per unum
 Libertas experta virum: pugnaxque Metellus
 Ut videt ingenti Saturnia templa revelli 115
 Mole, rapit gressus, et, Caesaris agmina rumpens,
 Ante foras nondum reseratae constitit aedia.

- (Usque adeo solus ferrum mortemque timere
 Auri nescit amor. Pereunt discrimine nullo
 420 Amissae leges: sed, pars vilissima rerum,
 Certamen movistis, opes) prohibensque rapina
 Victorem, clara testatur voce Tribunus:
Non nisi per nostrum vobis percussa patebunt
Templa latus, nullasque feres nisi sanguine ascr̄p
 425 *Sparsas, raptor, opes.* Certe violata potestas
Invenit ista deos: Crassumque in bella secutus
Saeva tribunitiae voverunt proelia dirae.
Detege iam ferrum: neque enim tibi turba veren-
da est,
Spectatrix scelerum: deserta stamus in urbe.
 430 *Non feret e nostro sceleratus praemia miles:*
Sunt quos prosternas populi, quae moenia dones.
Pacis ad exhaustae spolium non cogit egestas:
Bellum, Caesar, habes. His magnam victor in iram
Vocibus accensus: Vanam spem mortis honestas
 435 *Concipis: haud, inquit, iugulo se polluet isto*
Nostra, Metelle, manus. Dignum te Caesaris ira
Nullus honos faciet. Te vindice tuta relicta est
Libertas? Non usque adeo permiscauit imis
Longus summa dies, ut non, si voce Metelli
 440 *Serventur leges, malint a Caesare tolli.*
 Dixerat, et, nondum foribus cedente tribuno,
 Acrior ira subit: saevos circumspicit enses,
 Oblitus simulare togam. Tum Cotta Metellum
 Compulit audaci nimium desistere coepit.
 445 *Libertas, inquit, populi, quem regna coercent;*
Libertate perit; cuius servaveris umbram,
Si, quidquid iubeare, velis. Tot rebus iniquis
Paruimus: victi: venia est haec sola pudoris,
Degenerisque metus, nil iam potuisse negari.
 450 *Ocius avertat diri mala semina belli.*
Damna movent populos, si quos sua iura tuentur.
Non sibi, sed domino gravis est, quae servit, egestas.

otinus abducto patuerunt templa Metello.
 inc rupe Tarpeia sonat, magnoque reclusas
 statur aridore fores: tunc conditus imo 155
 uitur templo, multis intactus ab annis
 mani census populi, quem Punica bella,
 nem dederat Perses, quem victi praeda Philippi:
 iud tibi, Roma, fuga Pyrrhus trepidante reliquit,
 te Fabricius regi non vendidit auro, 160
 idquid parcorum mores servastis avorum?
 iud dites Asiae populi misere tributum,
 ctorique dedit Minoia Creta Metello,
 iud Cato longinqua vexit super aequora Cypro.
 inc Orientis opes, captorumque ultima regum 165
 iae Pompeianis praelata est gaza triumphis
 eritur: tristi spoliantur templa rapina;
 nuperisque fuit tunc primum Caesare Roma.
 Interea totum Magni fortuna per orbem
 cum casuras in proelia moverat urbes. 170
 oxima vicino vires dat Graecia bello.
 locaicas Amphisa manus scopulosaque Cyrrha,
 rnasusque iugo misit desertus utroque.
 eoti coiere duces, quos impiger ambit
 tidica Cephisos aqua, Cadmeaque Dirce, 175
 sacaeque manus, populisque per aequora mittens
 canis Alpheos aquas. Tunc Maenala liquit
 cas, et Herculeam miles Trachinius Oeten.
 esproti, Dryopesque ruunt, quercusque si-
     lentes
 sonio veteres liquerunt vertice Sellae.. 180
 hausit totas quamvis delectus Athenas,
 iguae Phoebea tenent navalia puppes,
 esque petunt veram credi Salamina carinae.
 n dilecta Iovi centenis venit in arma
 eta vetus populis, Cnososque agitare pharetrae 185
 acta, nec Eois peior Gortyna sagittis;
 ne qui Dardaniam tenet Oricon, et vagus altis
 IUCANUS.   D

I. LUCANI

mas, et nomine prisco
antes funera Cadmi,
as spumans Apsyrtus in
volunt, quorumque undas,
am vomer proscindit labore
rimo mare, cum rudis Argo
emerato litore gentes,
entis, pelagique furentibus un
tale genus, fatisque per illam
ana ratem. Tunc linquitur Hae
opulum Phoebœ mentita bifor
ymon tepido committere Nilo
suetus aves, et barbara Cone
bi perdit aquas, sparsaque pr
acen unum caput adluit Istri:
st gelido tellus perfusa Caico
mum glebis exilis Arisbe.
unt Pitane, et que tua munera
mnatae Phœbo victore Celaen
et ripis descendens Marsya r
u Maeandron adit, mixtusque
e ab auriferis tellus exire met
on: qua culta secat non vilior I
quoque signa manus, peritura
bus petiere suis: nec fabula T
nuit, Phrygiique ferens se Ca
dunt Syriae populi, desertus C
elix, (sic fama) Ninos: ventos
aque, et arbusto palmarum di
Tyros instabilis, pretiosaque i
s ad bella rates, non flexo lim
hoenices primi, famae si credi
lansuram rudibus vocem sign
ondum flumineas Memphis c

- Noverat: et saxis tantum, volucresque feraeque,
Sculptaque servabant magicas animalia linguis. 225
 Deseritur Taurique nemus, Perseaque Tarsos,
Coryciumque patens exesis rupibus antrum,
Mallos, et extremae resonant navalibus Aegae:
 Itque Cilix iusta, iam non pirata, carina.
 Movit et Eeos bellorum fama recessus,
Qua colitur Ganges, toto qui solus in orbe 230
 Ostia nascenti contraria solvere Phoebo
 Audet, et adversum fluctus impellit in Eurum:
 Hic ubi Pellaeus, post Tethyos aequora, ductor
 Constitit, et magno vinci se fassus ab orbe est.
 Quaque ferens rapidum diviso gurgite fontem 235
 Vastis Indus aquis mixtum non sentit Hydaspen.
 Quique bibunt tenera dulces ab arundine succos;
 Et qui tingentes croceo medicamine crinem
 Fluxa coloratis adstringunt carbasa gemmis.
 Quique suas struxere pyras, vivique calentes 240
 Conscendere rogos.—Pro, quanta est gloria genti,
 Iniecisse manum fatis, vitaque repletos,
 Quod superest, donasse deis! — Venere feroce
 Cappadoces, duri populus nunc cultor Amani,
 Armeniusque tenens volventem saxa Niphaten: 245
 Aethera tangentes silvas liquere Coatrae.
 Ignotum vobis, Arabes, venistis in orbem,
 Umbras mirati nemorum non ire sinistras.
 Tum furor extremos movit Romanus Oretas,
 Carmanosque duces, quorum deflexus in Austrum 250
 Aether, non totam mergi tamen adspicit Arcton,
 Lucet et exigua velox ibi nocte Bootes.
 Aethiopumque solum, quod non premeretur ab ulla
 Signiferi regione poli, nisi, poplite lapso,
 Ultima curvati procederet ungula Tauri. 255
 Quaque caput rapido tollit cum Tigride magna
 Euphrates, quos non diversis fontibus edit
 Parais, et incertum, tellus si misceat amnes,

- Quod potius sit nomen aquis. Sed sparsus in agros
260 Fertilis Euphrates Phariae vice fungitur undae;
 At Tigrim subito tellus absorbet hiatu,
 Occultosque tegit cursus, rursusque renatum
 Fonte novo flumen pelagi non abnegat undis.
 Inter Caesareas acies, diversaque signa
265 Pugnaces dubium Parthi tenuore favorem,
 Contenti fecisse duos. Tinxere sagittas
 Errantes Scythiae populi, quos gurgite Bactros
 Includit gelido, vastisque Hyrcania silvis.
 Hinc Lacedaemonii, moto gens aspera freno,
270 Heniochi, saevisque affinis Sarmata Moschis.
 Colchorum qua rura secat ditissima Phasis:
 Qua Croeso fatalis Halys, qua vertice lapsus
 Riphaeo Tanais diversi nomina mundi
 Imposuit ripis, Asiaeque et terminus idem
275 Europae, mediae dirimens confinia terrae,
 Nunc huc, nunc illuc, qua flectitur, ampliat orbem.
 Quaque, fretum torrens, Maeotidos egerit undas
 Pontus, et Herculeis aufertur gloria metis,
 Oceanumque negat solas admittere Gades.
280 Hinc Essedoniae gentes, auroque ligatas
 Substringens, Arimaspe, comas: hinc fortis Arius
 Longaque Sarmatici solvens iciunia belli
 Massagetes quo fugit equo: volucresque Geloni.
 Non, cum Memnoniis deducens agmina regnis
285 Cyrus, et effusis numerato milite telis
 Descendit Perses, fraternique ulti amoris
 Aequora cum tantis percussit classibus, unum
 Tot reges habuere ducem. Coiere nec umquam
 Tam variae cultu gentes, tam dissona vulgi
290 Ora. Tot immensae comites missura ruina
 Excivit populos, et dignas funere Magni
 Exsequias Fortuna dedit. Non corniger H-
 Mittere Marmoridas cessavit in arma cat
 Quidquid ab occiduis Libye patet arida

- Usque Paraetoniās Eoa ad litora Syrtes. 295
 Acciperet felix ne non semel omnia Caesar,
 Vincendum pariter Pharsalia praestitit orbem.
- Ille ubi deseruit trepidantis moenia Romae,
 Agmine nubiferam rapto superevolat Alpem.
 Cumque alii famae populi terrore paverent, 300
 Phocais in dubiis ausa est servare iuventus
 Non Graia levitate fidem, signataque iura,
 Et caussas, non fata, sequi. Tamen ante furorem
 Indomitum duramque viri deflectere mentem
 Pacifico sermone parant, hostemque propinquum 305
 Orant, Cecropiae praelata fronde Minervae:
Semper in externis populo communia vestro
Massiliam bellis testatur fata tulisse,
Comprensa est Latiis quaecumque annalibus aetas.
Et nunc, ignoto si quos petis orbe triumphos, 310
Accipe devotas externa in praelia dextras.
At si funestas acies, si dira paratis
Proelia discordes, lacrymas civilibus armis
Secretumque damus. Tractentur vulnera nulla
Sacra manu. Si coelicolis furor arma dedisset, 315
Aut si terrigenas tentarent astra Gigantes,
Non tamen auderet pietas humana vel armis
Vel votis prodesse Iovi; sortisque deorum
Ignarum mortale genus, per fulmina tantum
Sciret adhuc coelo solum regnare Tonantem. 320
Adde quod innumerae concurrunt undique gentes,
Nec sic horret iners scelerum contagia mundus,
Ut gladiis egeant civilia bella coactis.
Sit mens ista quidem cunctis, ut vestra recusent
Fata, nec haec aliis committat proelia miles. 325
Cui non conspecto languebit dextra parente?
Telaque diversi prohibebunt spargere fratres.
Finis adest rerum, si non committitis illis
Arma, quibus fas est. Nobis haec summa precandi:
Terribiles aquilas, infestaque signa relinquat 330

- Urbe procul, nostrisque velis te credere muris,
 Excludique sinas, admisso Caesare, bellum.
 Sit locus exceptus sceleri, Magnoque tibique
 Tutus, ut, invictae fatum si consulat urbi,*
- 335 *Foedera si placeant, sit, quo veniatis inermes.
 Vel, cum tanta vocent discrimina Martis Iberi,
 Quid rapidum deflectis iter? Non pondera rerum
 Nec momenta sumus: numquam felicibus armis
 Usa manus, patriae primis a sedibus exsul,*
- 340 *Et post translatas exustae Phocidos arces,
 Moenibus exiguis alieno in litore tuti,
 Illustrat quos sola fides. Si claudere muros
 Obsidione paras, et vi perfringere portas:
 Excepisse faces tectis, et tela parati,*
- 345 *Undarum raptos aversis fontibus haustus
 Quaerere, et effossam sittentes lambere terram.
 Et, desit si larga Ceres, tunc horrida cerni,
 Foedaque contingi maculato carpere morsu.
 Nec pavet hic populus pro libertate subire,*
- 350 *Obsessum Poeno gessit quod Marte Saguntum.
 Pectoribus rapti matrum, frustraque trahentes
 Ubra sicca fame, medios mittentur in ignes;
 Uxor et a caro poschet sibi fata marito.
 Vulnera miscebunt fratres, bellumque coacti*
- 355 *Hoc potius civile gerent. Sic Graia iuventus
 Finierat: cum, turbato iam prodita voltu,
 Ira ducis tandem testata est voce dolorem:
 Vana movet Graios nostri fiducia cursus.
 Quamvis Hesperium mundi properemus ad axem,*
- 360 *Massiliam delere vacat. Gaudete cohortes:
 Obvia praebentur fatorum munere bella.
 Ventus ut amittit vires, nisi robore densae
 Occurrant silvae, spatio diffusus inani:
 Utque perit magnus nullis obstantibus ignis,*
- 365 *Sic hostes mihi deesse nocet: damnumque putamus
 Armorum, nisi, qui vinci potuere, rebellent.*

*Sed si solus eam, dimisis degener armis,
 Tunc mihi tecta patent. Iam non excludere tan-
 tum,*
*Inclusisse volunt. At enim contagia belli
 Dira fugant. Dabitis poenas pro pace petita:* 370
*Et nihil esse meo discessit tutius aevo,
 Quam duce me bellum. Sic postquam fatus, ad
 urbem*
 Haud trepidam convertit iter: tunc moenia clausa
 Conspicit; et densa iuvenum vallata corona.
 Haud procul a muris tumulus surgentis in altum 375
 Telluris parvum diffuso vertice campum
 Explicat: haec patiens longo munimine cingi
 Visa duci rupes, tutisque aptissima castris.
 Próxima pars urbis celsam consurgit in arcem,
 Par tumulo, mediisque sedent convallibus arva. 380
 Tunc res immenso placuit statura labore,
 Aggere diversos vasto committere colles.
 Sed prius ut totam, qua terra cingitur, urbem
 Clauderet, a summis perduxit ad aquora castris
 Longum Caesar opus, fontesque et pabula campi 385
 Amplexus fossa, densas tollentia pinnas
 Cespitibus, crudaque extruxit brachia terra.
 Iam satis hoc Graiae memorandum contigit
     urbi,
*Aeternumque decus, quod non impulsa, nec ipso
 Strata metu, tenuit flagrantis in omnia belli* 390
*Praecipitem cursum: raptisque a Čaesare cunctis,
 Vincitur una mora. Quantum est, quod fata te-
 nentur,*
*Quodque virum toti properans imponere mundo
 Hos perdit Fortuna dies! Tunc omnia late
 Procunibunt nemora, et spoliantur robore silvae:* 395
*Ut, cum terra levis medium virgultaque molem
 Suspendant, structa laterum compage ligatam
 Arctet humum, pressus ne cedat turribus agger.*

- Lucus erat longo numquam violatus ab aeo,
400 Obscurum cingens connexis aera ramis,
 Et gelidas alte submotis solibus umbras.
 Hunc non ruricolae Panes, nemorumque potentes
 Silvani Nymphaeque tenent, sed barbara ritu
 Sacra deum, structae diris altaribus arae;
405 Omnisque humanis lustrata cruoribus arbos.
 Si qua ildein meruit superos mirata vetustas,
 Illis et volucres metuunt insistere ramis,
 Et lustris recubare ferae: nec ventus in illas
 Incubuit silvas, excussaque nubibus atris
410 Fulgura: non ullis frondem praebentibus auris,
 Arboribus suus horror inest. Tum plurima nigris
 Fontibus unda cadit, simulacraque moesta deorum
 Arte carent, caesiisque extant informia truncis.
 Ipse situs, putrique facit iam robore pallor
415 Attonitos: non vulgatis sacrata figuris
 Numina sic metuunt: tantum terroribus addit,
 Quos timeant non nosse deos. Iam fama serebat
 Saepe cavas motu terrae mugire cavernas,
 Et procumbentes iterum consurgere taxos,
420 Et non ardantis fulgere incendia silvae,
 Roboraque amplexos circumfluxisse dracones.
 Non illum cultu populi propiore frequentant,
 Sed cessere deis. Medio cum Phoebus in axe est,
 Aut coelum nox atra tenet, pavet ipse sacerdos
425 Accessus, dominumque timet deprendere luci.
 Hanc iubet immisso silvam procumbere ferro:
 Nam vicina operi, belloque intacta priore
 Inter nudatos stabat densissima montes.
 Sed fortes tremuere manus, motique verenda
430 Maiestate loci, si robora sacra ferirent,
 In sua credebant reddituras membra secures.
 Implicitas magno Caesar torpore cohortes
Ut vidit, primus raptam vibrare bipennem
Ausus, et seriam ferro proscindere querum

- Effatur, merso violata in robora ferro: 41
Iam ne quis vestrum dubitet subvertere silvam,
Credite me fecisse nefas. Tunc paruit omnis
 Imperiis non sublato secura pavore
 Turba, sed expensa superorum et Caesaris ira.
 Procumbunt orni, nodosa impellitur ilex, 440
 Silvaque Dodones, et fluctibus aptior alnus,
 Et non plebeios luctus testata cupressus,
 Tum primum posuere comas, et fronde carentes
 Admisere diem: propulsaque robore denso
 Sustinuit se silva cadens. Gēmuere videntes 445
 Gallorum populi: muris sed clausa iuventus
 Exultat. Quis enim laesos impune putaret
 Esse deos? Servat multos fortuna nocentes:
 Et tantum miseris irasci numina possunt.
 Utque satis caesi nemoris, quaesita per agros 450
 Plaustra ferunt: curvoque soli cessantis aratro
 Agricolae raptis annum flevere iuvencis.
 Dux tamen, impatiens haesuri ad moenia Martis,
 Versus ad Hispanas acies extremaque mundi,
 ussit bella geri. Stellatis axibus agger 455
 rigitur, geminasque aequantes moenia turres
 cipit: hae nullo fixerunt robore terram,
 d per iter longum caussa repserent latenti.
 m tantum nutaret onus, telluris inanes
 icussisse sinus quaerentem erumpere ventum 460
 didit, et muros mirata est stare iuventus.
 e tela cadunt excelsas urbis in arces.
 maior Graio Romana in corpora ferro
 nerat. Neque enim solis excussa lacertis
 ea, sed tenso ballistae turbine raptis, 465
 l unum contenta latus transire, quiescit:
 andens perque arma viam, perque ossa, relicta
 , fugit: superest telo post vulnera cursus.
 um quoties ingenti verberis actu
 tur, qualis rupes, quam vertice montis 470

Abscidit impulsu ventorum adiuta vetustas,
 Frangit cuncta ruens: nec tantum corpora pressa
 Exanimat: totos cum sanguine dissipat artus.
 Ut tamen hostiles densa testudine muros

475 Tecta subit virtus, armisque innixa priores
 Arma ferunt, galeamque extensus protegit umbo,

Quae prius ex longo nocuerunt missa recessu,
 Iam post terga cadunt: nec Grais flectere iactum,
 Aut facilis labor est longinqua ad tela parati

480 Tormenti mutare modum: sed pondere solo
 Contenti, nudis evolvunt saxa lacertis.

Dum fuit armorum series, ut grandine tecta
 Innocua percussa sonant, sic omnia tela
 Respuit: at postquam virtus incensa virorum

485 Perpetuam rupit defesso milite cratem,
 Singula continua cesserunt ictibus arma.

Tunc adoperta levi procedit vinea terra,
 Sub cuius pluteis, et tecta fronte latentes
 Moliri nunc ima parant, et vertere ferro

490 Moenia: nunc aries suspenso fortior ictu
 Incussus densi compagem solvere muri
 Tentat, et impositis unum subducere saxis.
 Sed super et flammis, et magnae fragmine molis,
 Et sudibus crebris, et adusti roboris ictu

495 Percussae cedunt crates, frustraque labore
 Exhausto fessus repetit tentoria miles.

Summa fuit Grais, starent ut moenia, voti.
 Ultro acies inferre parant: armisque coruscas
 Nocturni texere faces: audaxque iuventus

500 Erupit: non hasta viris, non letifer arcus,
 Telum flamma fuit, rapiensque incendia ventus
 Per Romana tulit celeri munimina cursu.
 Nec, quamvis viridi luctetur robore, lentas

Ignis agit vires: teda sed raptus ab omni

505 Consequitur nigri spatiose volumina fumi:
 Nec solum silvas, sed saxa ingentia solvit,

- Et crudae putri fluxerunt pulvere cautes.
 Procubuit, maiorque iacens adparuit agger.
 Spes victis telluris abit, placuitque profundo
 Fortunam tentare mari. Non robore picto 510
 Ornatas decuit fulgens tutela carinas,
 Sed rudis, et qualis procumbit montibus, arbor
 Conseritur, stabilis navalibus area bellis.
 Et iam turrigeram Bruti comitata carinam
 Venerat in fluctus Rhodani cum gurgite classis, 515
 Stoechados arva tenens. Nec non et Graia iuventus
 Omne suum fatis voluit committere robur:
 Grandaevosque senes mixtis armavit ephebis.
 Accepit non sola viros, quae stabat in undis,
 Classis; et emeritas repetunt navalibus alnos. 520
 Ut matutinos spargens super aequora Phoebus
 Fregit aquis radios, et liber nubibus aether,
 Et posito Borea, pacemque tenentibus Austris,
 Servatum bello iacuit mare, movit ab omni
 Quisque suam statione ratem, paribusque lacertis 525
 Caesaris hinc pubes, hinc Graio remige classis
 Tollitur: impulsae tonsis tremuere carinae,
 Crebraque sublimes convellunt verbera puppes.
 Cornua Romanae classis, validaque triremes,
 Quasque quater surgens exstructi remigis ordo 530
 Commovet, et plures quae mergunt aequore pinus,
 Multiplices cinxere rates. Hoc robur aperto
 Oppositum pelago. Lunata fronte recedunt,
 Ordine contentae genino crevisse liburnae.
 Celsior at cunctis Bruti praetoria puppis 535
 Verberibus senis agitur, molemque profundo
 Invehit, et summis longe petit aequora remis.
 Ut tantum mediis fuerat maris, utraque classis
 Quod semel excussis posset transcurrere tonsis,
 Innumerae vasto miscentur in aethere voces: 540
 Remorumque sonus premitur clamore: nec ullae
 Audiri potuere tubae. Tunc caerulea terrunt,

que in transtra cadunt, et remis pectora
primum rostris crepuerunt obvia rostra:
puppim rediere rates, emissaque tela
era texerunt, vacuumque cadentia pontum
Et iam diductis extendunt cornua proris,
Diversaeque rates laxata classe receptae.
Ut, quoties aestu Zephyris Eurisve repugna
Huc abeunt fluctus, illuc mare: sic, ubi pup
Sulcato varios duxerunt gurgite tractus,
Quod tulit illa ratis remis, haec repulit aequ
Sed Graiis habiles pugnamque lacescere pin
Et tentare fugam, nec longo frangere gyro
5 Cursum, nec tarde flectenti cedere clavo.
At Romana ratis stabilem praebere carinam
Certior, et terrae similem bellantibus usum
Tunc in signifera residenti puppe magistr
Brutus ait: *Paterisne acies errare profun*
0 *Artibus et certas pelagi? Iam consere bel*
Phocaicis medias rostris oppone carinas.
Paruit, obliquas et praebuit hostibus alne
Tunc quaecumque ratis tentavit robora!
Ictu victa suo percussa et capta cohaesi
5 Ast alias manicaeque ligant, teretesque
Seque tenent remis: tecto stetit aequo
excussis torquentur tela la
sculato vulneris

- Fractarum subita ratium periore ruina.
 Irrita tela suas peragunt in gurgite caedes: 580
 Et quodcumque cadit frustrato pondere ferrum,
 Exceptum mediis invenit vulnus in undis.
 Phocaicis Romana ratis vallata carinis,
 Robore diducto dextrum laevumque tuetur
 Aequo Marte latus: cuius dum pugnat ab alta 585
 Puppe Tagus, Graiumque audax aplustre re-
 tentat,
 Terga simul pariter missis et pectora telis
 Transigitur: medio concurrit pectore ferrum,
 Et stetit incertus, flueret quo vulnere, sanguis,
 Donec utrasque simul largus crux expulit hastas, 590
 Divisitque animam, sparsitque in vulnera letum.
 Dirigit huc puppim miseri quoque dextra Te-
 lonis,
 Qua nullam melius, pelago turbante, carinae
 Audivere manum: nec lux est notior ulli
 Crastina, seu Phoebum videat, seu cornua lunae, 595
 Semper venturis componere carbasa ventis.
 Hic Latiae rostro compagem ruperat alni:
 Pila sed in medium venere trementia pectus,
 Avertitque ratem morientis dextra magistri.
 Dum cupid in sociam Gyareus erepere puppim, 600
 Excipit immissum suspensa per ilia ferrum,
 Adfixusque rati, telo retinente, pependit.
 Stant gemini fratres, foecundae gloria matris,
 Quos eadem variis genuerunt viscera fatis.
 Discrevit mors saeva viros: unumque relicum 605
 Agnorunt miseri, sublato errore, parentes,
 Aeternis caussam lacrymis: tenet ille dolorem
 Semper, et amissum fratrem lugentibus obfert.
 Quorum alter, mixtis obliquo pectine remis,
 Ausus Romanae Graia de puppe carinae 610
 Inlectare manum: sed eam gravis insuper ictus
 Imputat: illa tamen nisu, quo prenderat, haesit,

Derigitque tenens strictis immortua nervi
Crevit in adversis virtus: plus nobilis irae

- 615** Truncus habet: fortique instaurat proelia
Rapturusque suam procumbit in aequora deo
Haec quoque cum toto manus est abscisa la
Iam clypeo telisque carens, non conditur i
Puppe: sed expositus, fraternaque pectore

- 620** Arma tegens, crebra confixus cuspide pers
Telaque multorum leto casura suorum
Emerita iam morte tenet. Tum vulnere int
Effugientem animam lassos collegit in artu
Membraque contendit toto, quicumque ma

625 Sanguine, et hostilem, defectis robore men
Insiluit, solo nocitus pondere, puppim.

- Strage virum cumulata ratis, multoque cru
Plena, per obliquum crebros latus accipit i
At postquam ruptis pelagus compagibus ha
630 Ad summos repleta foros, descendit in und
Vicinum involvens contorto vertice pontur
Aequora discedunt mersa diducta carina,
Inque locum puppis cecidit mare. Multaque
Praebuit illa dies variis miracula fati.

- 635** Ferrea dum puppi rapidos manus inserit
Adfixit Lycidam. Mersus foret ille profund
Sed prohibent socii, suspensaque crura rete
Scinditur avulsus: nec, sicut vulnere, sang
Emicuit lentus: ruptis cadit undique venis:

- 640** Discursusque animae diversa in membra n
Interceptus aquis. Nullius vita perempti
Est tanta dimissa via: pars ultima trunci
Tradidit in letum vacuos vitalibus artus;

- 645** At tumidus qua pulmo iacet, qua viscera fe
Haeserunt ibi fata diu: luctataque multum
Hac cum parte viri vix omnia membra tule
Dum nimium pugnax unius turba carina

Incubit prono lateri, vacuamque relinquit

- Qua caret hoste, ratem: congesto pondere puppis
 Versa, cava texit pelagus nautasque carina; 650
 Brachia nec licet vasto iactare profundo,
 Sed clauso periere mari. — Tunc unica diri
 Conspecta est leti facies, cum forte natantem
 Diversae rostris iuvenem fixere carinae.
 Discessit medium tam vastos pectus ad ictus: 655
 Nec prohibere valent obtritis ossibus artus,
 Quo minus aera sonent. Eliso ventre, per ora
 Eiectat saniem permixtus viscere sanguis.
 Postquam inhibit remis puppes, ac rostra re-
 cedunt,
 Deiectum in pelagus perfozzo pectore corpus 660
 Vulneribus transmisit aquas.—Pars maxima turbae
 Naufraga, iactatis morti oblectata lacertis,
 Puppis ad auxilium sociae concurrit: at illi
 Robora cum vetitis prensarent altius ulnis,
 Nutaretque ratis populo peritura recepto, 665
 Impia turba super medios ferit ense lacertos:
 Brachia linquentes Graia pendentia puppi,
 A manibus cecidere suis: non amplius undae
 Sustinuere graves in summo gurgite trunco.
 Iamque omni fusis nudato milite telis, 670
 Invenit arma furor: remum contorsit in hostem
 Alter: at hi tortum validis aplustre lacertis,
 Avulasque rotant, excusso remige, sedes.
 In pugnam fregere rates. Sidentia pessum
 Corpora quæsa tenent, spoliantque cadavera ferro. 675
 Multi inopes teli, iaculum letale revulsum
 Vulneribus traxere suis, et viscera laeva
 Oppressere manu, validos dum præbeat ictus
 Sanguis, et hostilem cum torserit, exeat, hastam.
 Nulla tamen plures hoc edidit aequore clades, 680
 Quam pelago diversa lues. Nam pinguis ignis
 Adfixus tedis, et tecto sulfure vivax
 Spargitur: at faciles præbere alimenta carinae

- Nunc pice, nunc liquida rapuere ince
 685 Nec flamas superant undae: sp^{at}
     sequ^{at}
- Iam ratibus, fragmenta ferus sibi vin
 Hic recipit fluctus, extinguat ut aequ^{um}
 Hi, ne mergantur, tabulis ardentibus
 Mille modos inter leti, mors una timc
- 690 Qua coepere mori. Nec cessat nauis
 Tela legunt deiesta mari, ratibusque
 Incertasque manus ictu languente pe
 Exercent. Nunc, rara datur si copia
 Utuntur pelago. Saevus complectitu
- 695 Hostis, et implicitis gaudent subaide:
 • Mergentesque mori. — Pugna fuit t
 Eximus Phoceus animam servare su
 Scrutarique fretum, si quid mersisset
 Et nimis adfixos unci convellere mor
- 700 Adductum quoties non senserat anco
 Hic ubi compressum penitus deduxer
 Victor et incolmis summas remeabs
 Sed se per vacuos credit dum surger
 Puppibus occurrit, tandemque sub aeq
- 705 Hi super hostiles iecerunt brachia re
 Et ratium tenuere fugam. Non perd
 Maxima cura fuit; multus sua volner
 Adfixit moriens, et rostris abstulit ic
     Stantem sublimi Tyrrhenum culm
- 710 Lygdamus excussa, Balearis tortor
 Glande petens, solido fregit cava tem
 Sedibus expulsi, postquam crux om
 Vincula, procumbunt oculi: stat lum
 Adtonitus, mortisque illas putat esse
- 715 At postquam membris sensit constar
 Vos, ait, o socii, sicut tormenta soleti
 Me quoque mittendis rectum compon
 Egers quod superest animae, Tyrrhe

*rum casus. Ingentem militis usum
 labet ex magna defunctum parte cadaver:* 720
*itis feriere loco. Sic fatus in hostem
 i tela manu, sed non tamen irrita, mittit.
 xcipit haec iuvenis generosi sanguinis Argus,
 am non medius descendit in ilia venter,
 itque suo procumbens pondere ferrum.* 725
*it diversa victae iam parte carinae
 x Argi genitor; (non ille iuventae
 ore Phocaicis ulli cessurus in armis:
 im aevo robur cecidit, fessusque senecta
 iplum, non miles erat;) qui, funere viso,* 730
*cadens longae senior per transtra carinae
 nit ad puppim, spirantesque invenit artus.
 acrymae cecidere genis, non pectora tundit,
 ntis toto riguit sed corpore palmis.
 ubit, atque oculos vastae obduxere tenebrae, 735
 serum cernens agnoscere desinit Argum.
 iput labens et iam languentia colla,
 patre, levat: vox fauces nulla solutas
 equitur: tacito tantum petit oscula vultu,
 itque patris claudenda ad lumina dextram. 740
 rpoare senex caruit, viresque cruentus
 it habere dolor, *Non perdam tempora*, dixit,
 vis permissa deis, *iugulumque senilem
 idiam. Veniam misero concede parenti,*
quod amplexus, extrema quod oscula fugi. 745
*um destituit calidus tua vulnera sanguis,
 inimisque iaces, et adhuc potes esse superstos.*
 tus, quamvis capulum per viscera missi
 erat gladii, tamen alta sub aequora tendit
 ipiti saltu. Letum praecedere nati 750
 iantem animam morti non credidit uni.
 linantium fata ducum: nec iam amplius anceps
 erat: Graiae pars maxima classia
 tur: ast aliae mutato remige puppes
 ANUS.*

- 755 Victores vexere suos: navalia paucae
 Praecipi tenuere fuga. Quis in urbe parent
 I'letus erat! quanti matrum per litora plancti
 Coniunx saepe sui, confusis vultibus unda,
 Credidit ora viri, Romanum amplexa cadave
 760 Accensisque rogis, miseris de corpore trunco
 Certavere patres. At Brutus in aequore vict
 Primus Caesareis pelagi decus addidit armis.
-

LIBER QUARTUS.

ARGUMENTUM.

*Interea Caesar est in Hispania, ubi Afranius et Pot
 legati praerant copias Pompeianis vel potius Romanis
 risque iunctis. 1—10. Ad Ilerdam res geritur. 11—23.
 proelium. 24—47. Vers adveniente aquarum sicut flucti
 inundantur castra. 48—90. Existit famae annonaeque
 tas. 91—97. Diluvium. 98—120. Denique aquae rece
 Petreius abit Ilerda. 121—147. Caesar eum persequens
 gnam facit. 148—158. Fugientem hostem a tergo sube
 cipi. 157—166. Castra locantur utrinque et a Pompeias
 Caesarianis; Agnoscent se invicem cives, et manus iung
 et pocula miscent. At Petreius suos abigit, eosque all
 tur. 167—235. Bellum recipitur. 236—253. Fuga fit Po
 inorum Ilerdam versus. 254—263. Praecludit eos Caes.
 aqua. 264—266. Describitur Pompeianorum aquae in
 267—336. Afranius pacem petit a Caesare. 337—362.
 pax. Recreatur aduersarii, militesque, et incolae. 363—
 Interim Antonius, Cassaris legatus, in ora Dalmatica,
 nis, obendet a Pompeianis. Conantur Caesariani effi
 noctu ratibus iunctis. Quarum duae evadunt. At inter
 qui tertia vehuntur, a Pompeianis, semetipsos invicem i
 sciunt. 402—581. Curio interim, ex Sicilia ad Bagra
 fluvium in Africa appellit prope Uticam, edoceturque a
 eola quodam de regione, deque Herculis ibi contra Ante
 rebus gestis, deque Scipionis. 582—660. Curio Varum p
 661—714. Contro Lubam pugnat; sed circumventus
 insidiis, ipse cum copiis perit. 715—798. Apostrophe ac
 rionem. 799—824.*

ocul extremis terrarum Caesar in oris
 in saevus agit, non multa caede nocentem,
 na sed fati ducibus momenta daturum.
 ari rector castris Afranius illis
 treius erat: concordia duxit in aequas 5
 ium commune vices, tutelaque valli
 gil; alterno paret custodia signo.
 raeter Latias acies, erat impiger Astur,
 nesque leves, profugique a gente vetusta
 rum Celtae, miscentes nomen Iberis. 10
 ille tumet modico, lenique excrevit in altum
 e solum tumulo: super hunc fundata vetusta
 t Ilerda manu. Placidis praelabitur undis
 erios inter Sicoris non ultimus amnes,
 us ingenti quem pons amplectitur arcu, 15
 nas passurus aquas. At proxima rupes
 tenet Magni: nec Caesar colle minore
 a levat: medius dirimit tentoria gurges.
 cat hinc tellus campos effusa patentes,
 culo prendente modum; camposque coerces, 20
 rapax, vetitus fluctus et litera cursu
 ni pepulisse tuo: nam gurgite mixto,
 raestat terris, aufert tibi nomen Iberus.
 ima dies belli cessavit Marte cruento,
 andasque ducum vires, numerosaque signa 25
 suit. Piguit sceleris; pudor arma furentum
 nuit; patriaeque et ruptis legibus ununi
 vere diem. Prono tunc Caesar Olympo
 item subita circumdedit agmina fossa,
 primae praestant acies, hostemque fecellit, 30
 ope consertis obduxit castra maniplis.
 nova collem subito condescenderet cursu,
 mediis tutam castris dirimebat Ilerdam,
 at. Huc hostem pariter terrorque pudorque
 it; et rapto tumulum prior agmine cepit. 35
 rtus ferrumque locum promittit: at illis

Ipse locus. Miles rupes oneratus in altas
 Nititur: adversoque acies in monte supina
 Haeret, et in tergum casura, umbone sequentis
40 Erigitur. Nulli telum vibrare vacabat,
 Dum labat, et fixo firmat vestigia pilo,
 Dum scopulos, stirpesque tenent, atque host
     relichto
 Caedunt ense viam. Vedit lapsura ruina
 Agmina dux, equitemque iubet succedere bello,
45 Munitumque latus laevo producere gyro.
 Sic pedes ex facilis nulloque urgente receptus,
 Irritus et victor, subducto Marte, pependit.
 Hactenus armorum discrimina: cetera bello
 Fata dedit variis incertus motibus aer.
50 Pigro bruma gelu, siccis Aquilonibus haerens,
 Aethere constricto pluvias in nube tenebat.
 Urebant montana nives, camposque iacentes
 Non duraturae conspecto sole pruinae:
 Atque omnis propior mergenti sidera coelo
55 Aruerat tellus, hiberno dura sereno.
 Sed postquam vernus calidum Titana recepit
 Sidera respiciens delapsae portitor Helles,
 Atque iterum, aequatis ad iustae pondera Libra
 Temporibus, vicere dies: tunc sole relicto,
60 Cynthia quo primum cornu dubitanda refulsit,
 Exclusit Boream, flamasque accepit ab Euro.
 Ille suo nubes quascumque invenit in axe,
 Torsit in occiduum Nabataeis flatibus orbem:
 Et quas sentit Arabs, et quas Gangetica tellus
65 Exhalat nebulas, quidquid concrescere primus
 Sol patitur, quidquid coeli fuscator Eoi
 Intulerat Corus, quidquid defenderat Indos.
 Incendere diem nubes oriente remotae;
 Nec medio potuere graves incumbere mundo,
70 *Sed nimbos rapuere fuga. Vacat imbris Arcto*
Et notus; in solam Calpen fluit humidus aer.

- Hic, ubi iam Zephyri fines et summus Olympi
 Cardo tenet Tethyn, vetitae transcurrere, densos
 Involvere globos; congestumque aeris atri
 Vix recipit spatium, quod separat aethere terram. 75
 Iamque polo pressae largos densantur in imbres,
 Spissataeque fluunt: nec servant fulmina flamas,
 Quamvis crebra micent: moriuntur fulgura nimbis.
 Hinc imperfecto complectitur aera gyro
 Arcus, vix ulla variatus luce colorem, 80
 Oceanumque bibt, raptosque ad nubila fluctus
 Pertulit, et cœlo diffusum reddidit aequor.
 Iamque Pyrenaeae, quas numquam solvere Titan
 Evaluit, fluxere nives, fractoque madescunt
 Saxa gelu. Tum, quae solitis e fontibus exit, 85
 Non habet unda vias: tam largas alveus omnis
 A ripis accepit aquas. Iam naufraga campo
 Caesaris arma natant, impulsaque gurgite multo
 Castra labant: alto restagnant flumina vallo.
 Non pecorum raptus faciles, non pabula mersi
 Ulla ferunt sulci: tectarum errore viarum
 Fallitur occultis sparsus populator in agris.
 Iamque, comes semper magnorum prima malorum,
 Saeva fames aderat: nulloque obsessus ab hoste
 Miles eget; toto censu non prodigus emit 95
 Exiguam Cererem. Pro lucri pallida tabes!
 Non deest prolato ieiunus venditor auro.
 Iam tumuli collesque latent: iam flumina cuncta
 Conditit una palus, vastaque voragine mersit:
 Absorpsit penitus rupes, ac tecta ferarum
 Detulit, atque ipsas hausit, subitisque frementes
 Vorticibus contorsit aquas et repulit aestus
 Fortior Oceani. Nec Phoebum surgere sentit
 Nox subiecta polo; rerum discrimina miscet
 Deformis coeli facies, iunctaeque tenebrae. 100
 Sic mundi pars ima iacet, quam zona nivalis
 Perpetuaeque premunt hiemes; non sidera coelo
 105.

- Ulla videt, sterili non quidquam frigore gignit,
Sed glacie medios signorum temperat ignes.
- 110 Sic, o summe parens mundi, sic sorte secunda
Aequorei rector facias, Neptune, tridentis:
Et tu perpetuis impendas aera nimbis;
Tu remeare vetes quo scumque emiseris aestus.
Non habeant amnes declivem ad litora cursum,
- 115 Sed pelagi referantur aquis: concussaque tellus
Laxet iter fluviis. Hos campos Rhenus inundet
Hos Rhodanus: vastos obliquent flumina fontes,
Rhiphaeas huc solve nives, huc stagna lacusque
Et pigras, ubicumque iacent, effunde paludes:
- 120 Et miseras bellis civilibus eripe terras.
Sed parvo Fortuna viri contenta pavore,
Plena redit, solitoque magis favere secundi
Et veniam meruere dei. Iam rario aer,
Et par Phoebus aquis, densas in vellera nubes
- 125 Sparscerat, et noctes ventura luco rubebant:
Servatoque loco rerum, discessit ab astris
Humor, et ima petit quidquid pendebat aquarum
Tollere silva comas, stagnis emergere colles
Incipiunt, visoque die durescere valles.
- 130 Utque habuit ripas Sicoris, camposque reliquit,
Primum cana salix madefacto vinine parvam
Texitur in puppim, caesoque inducta iuvenco
Vectoris patiens tumidum superenatam amnem.
Sic Venetus stagnante Pado, fusoque Britannus
- 135 Navigat Oceano: sic cum tenet omnia Nilus,
Conseritur bibula Memphis cymba papyro.
His ratibus transiecta manus festinat utrinque
Succisum curvare nemus; fluique ferocis
Incrementa timens, non primis robora ripis
- 140 Imposuit: medios pontem distendit in agros.
Ac ne quid Sicoris repetitis audeat undis,
Spargitur in sulcos, et scisso gurgite rivis
Dat poenas maioris aquae. Postquam omnia fat-

- Caesaris ire videt, celsam Petreius Ilerdam
 Deserit: et noti diffissus viribus orbis, 145
 Indomitos quaerit populos, et semper in arma
 Mortis amore feros, et tendit in ultima mundi.
 Nudatos Caesar colles, desertaque castra
 Conspiciens, capere arma iubet: nec quaerere
     [“] pontem,
 Nec vada, sed duris fluvium superare lacertis. 150
 Paretur: rapuitque ruens in proelia miles,
 Quod fugiens timuisset, iter. Mox uda receptis
 Membra fovent armis, gelidosque a gurgite cursu
 Restituunt artus, donec decresceret umbra,
 In medium surgente die. Iamque agmina summa 155
 Carpit eques, dubique fugae pugnaeque tenentur.
 Adtollunt campo geminae iuga saxeа rupes
 Valle cava media. Tellus hinc ardua celos
 Continuat colles: tutae quos inter opaco
 Anfractu latuere viae: Quibus hoste potito 160
 Faucibus, emitti terrarum in devia Martem
 Inque feras gentes, Caesar videt. *Ite sine ullo*
Ordine, ait, raptumque fuga convertite bellum,
Et faciem pugnae, vultusque inferte minaces:
 Nec liceat pavidis ignava occumbere morte: 165
Excipient recto fugientes pectore ferrum.
 Dixit, et ad montes tendentem praevenit hostem.
 Illie exiguo paullum distantia vallo
 Castra locant. Postquam spatio languentia nullo
 Mutua conspicuos habuerunt lumina vultus,
 Et fratres natosque suos videre, patresque; 170
 Deprensum est civile nefas: tenuere parumper
 Ora metu: tantum nutu motoque salutant
 Ense suos. Mox ut stimulis maioribus ardens
 Rupit amor leges, audet transcendere vallum
 Miles, in amplexus effusas tendere palmas. 175
 Hospitis ille ciet nomen; vocat ille propinquum:
Admonet hunc studiis consors puerilibus aetas:

- Nec Romanus erat, qui non agnoverat hostes
 180 Arma rigant lacrymis, singultibus oscula rump
     Et, quamvis nullo maculatus sanguine, miles,
     Quae potuit fecisse, timet. Quid pectora pul
     Quid, vesane, gemis? fletus quid fundis inane
     Nec te sponte tua sceleri parere fateris?
- 185 Usque adeone times, quem tu facis ipse timend
     Classica dent bellum; saevos tu neglige canti
     Signa ferant; cessa: iamiam civilis Erinnys.
     Concidet, et Caesar generum privatus amabit
     Nunc ades, aeterno complectens omnia nexus,
- 190 O rerum mixtique salus, Concordia, mundi,
     Etsacer orbis amor: magnum nunc saecula no
     Venturi discrimin habent. Periere latebrae
     Tot scelerum: populo venia est erepta nocen
     Agnovere suos. Pro numine fata sinistro,
- 195 Exigua requie tartas augmentia clades!
     Pax erat, et miles, castris permixtus utrisque
     Errabat: duro concordes cespite mensas
     Instituunt, et permixto libamina Baccho
     Gramineis fluxere focis: iunctoque cubili
- 200 Extrahit insomnes bellorum fabula noctes:
     Quo primum steterint campo, qua lancea de
     Exierit. Dum, quae gesserunt fortia, iactant
     Et dum multa negant, quod solum fata peteb.
     Est miseris renovata fides, atque omne futuri
- 205 Crevit amore nefas. Nam postquam foedera p
     Cognita Petreio, seque et sua tradita venum
     Castra videt, famulas scelerata ad proelia dex
     Excitat, atque hostes turba stipatus inermes
     Praecipitat castris, iunctosque amplexibus er
- 210 Separat, et multo disturbat sanguine pacem.
     Addidit ira ferox moturas proelia voces:
     Immemor o patriae, signorum oblite tuorum,
     Non potes hoc caussae, miles, praestare senati
     Adassertor victo redeas ut Caesarem cerle

*Ut vincare potes. Dum ferrum, incertaque fata, 215
 Quique fluat multo non deerit vulnere sanguis,
 Ibitis ad dominum? damnataque signa feretis?
 Utque habeat famulos nullo discrimine Caesar
 Exorandus erit? ducibus quoque vita petenda est.
 Numquam nostra salus pretium mercesque ne- 220
 fandae*

*Prodictionis erit: non hoc civilia bella,
 Ut vivamus, agunt. Trahimur sub nomine pacis.
 Non chalybem gentes penitus fugiente metallo
 Eruerent, nulli vallarent oppida muri,
 Non sonipes in bella ferox, non iret in aequor 225
 Turrigeras classis pelago sparsura carinas,
 Si bene libertas umquam pro pace daretur.
 Hostes nempe meos sceleri iurata nefando
 Sacra menta tenent: at vobis vilius hoc est
 Vestrarum fides, quod pro causa pugnantibus aequa 230
 Et veniam sperare licet. Pro dira pudoris
 Foedera! nunc toto fatorum ignarus in orbe,
 Magne, paras acies, mundique extrema tenentes
 Sollicitas reges, cum forsitan foedere nostro
 Iam tibi sit promissa salus. Sic fatur, et omnes 235
 Concussit mentes, scelerumque reduxit amorem.
 Sic ubi desuetae silvis in carcere clauso
 Mansuevere ferae, et vultus posuere minaces,
 Atque hominem didicere pati: si torrida parvus
 Venit in ora crux, redeunt rabiesque furorque 240
 Admonitaeque tument gustato sanguine fauces:
 Fervet, et a trepido vix abstinet ira magistro.
 Itur in omne nefas: et quae Fortuna, deorum
 Invidia, caeca bellorum in nocte tulisset,
 Fecit monstra fides: inter mensasque torosque, 245
 Quae modo complexu foverunt pectora, caedunt.
 Et quamvis primo ferrum strinxere gementes,
 Ut dextrae iusti gladius dissuasor adhaesit,
 Dum feriunt, odore suos, animosque labantes*

- 250 Confirmant ictu. Fervent iam castra tumultu
 [Et scelerum turba: rapiuntur colla parentum
 Ac velut occultum pereat scelus, omnia monst
 In faciem posuere ducum: iuvat esse nocentes
 Tu Caesar, quamvis spoliatus milite multo.
 255 Agnoscis superos. Neque enim tibi maior in ai
 Emathiis fortuna fuit, nec Phocidos undis
 Massiliae, Phario nec tantum est aequore gesti
 Hoc siquidem solo civilis crimine belli
 Dux caussae melioris eris. Polluta nefanda
 260 Agmina caede duces iunctis committere castr.
 Non audent, altaeque ad moenia rursus llerda
 Intendere fugam. Campos eques obvius omni
 Abstulit, et siccis inclusit collibus hostem.
 Tunc inopes undae praerupta cingere fossa
 265 Caesar avet, nec castra pati contingere ripas,
 Aut circum largos curvari brachia fontes.
 Ut lethi videre viam, conversus in iram
 Praecipitem timor est. Miles, non utile claus
 Auxilium, mactavit equos: tandemque coactus
 270 Spe posita damnare fugam, casurus in hostes
 Fertur. Ut effuso Caesar decurrere passu
 Vedit, et ad certam devotos tendere mortem:
 Tela tene iam, miles, ait, ferrumque ruenti
 Subtrahe: non ullo constet mihi sanguine bellu
 275 Vincitur haud gratis, iugulo qui provocat hosti
 En sibi vilis adest invisa luce iuventus,
 Iam damno peritura meo. Non sentiet ictus,
 Incumbet gladiis, gaudebit sanguine fuso.
 Deserat hic fervor mentes, cadat impetus am
 280 Perdant velle mori. Sic desflagrare minaces
 Incassum, et vetito passus languescere bello,
 Substituit merso dum nox sua lumina Phoebo.
 Inde ubi nulla data est miscendi copia Martis,
 Paullatim cadit ira ferox, mentesque tepescun
 285 Saucia maiores animos ut pectora gestant, -

Dum dolor est ictusque recens, et mobile nervis
 Conamen calidus praebet crux, ossaque nondum
 Adduxere cutem: si conscius ensis adacti
 Stat victor, tenuitque manus, tunc frigidus artus
 Adligat atque animum subducto robore torpor, 290
 Postquam sicca rigens adstrinxit vulnera sanguis.

Iamque inopes undae, primum tellure refossa,
 Occultos latices, abstrusaque flumina quaerunt:
 Nec solum rastris durisque ligonibus arva,
 Sed gladiis fodere suis: puteusque cavati 295
 Montis ad irrigui premitur fastigia campi.
 Non se tam penitus, tam longe, luce relicta,
 Merserit Assyrii scrutator pallidus auri.
 Non tamen aut tectis sonuerunt cursibus amnes,
 Aut micuere novi, percusso pumice, fontes: 300
 Antra nec exiguo stillant sudantia rore,
 Aut impulsa levi turbatur glarea vena.
 Tunc exhausta super multo sudore iuventus
 Extrahitur, duris silicum lassata metallis.
 Quoque minus possent siccis tolerare vapores, 305
 Quaesitae fecistis aquae. Nec languida fessi
 Corpora sustentant epulis, mensasque perosi
 Auxilium fecere famem. Si mollius arvum
 Prodidit humorem, pingues manus utraque glebas
 Exprimit ora super. Nigro si turbida limo 310
 Colluvies immota iacet, cadit omnis in haustus
 Certatim obscoenos miles: moriensque recepit,
 Quas nollet victurus, aquas: rituque ferarum
 Distentas siccant pecudes, et lacte negato,
 Sordibus exhausto sorbetur ab ubere sanguis. 315
 Tunc herbas frondesque terunt, et rore madentes
 Destringunt ramos: ac si quos palmite crudo,
 Arboris aut tenera succos pressere medulla.
 O fortunati, fugiens quos barbarus hostis
 Fontibus immixto stravit per rura veneno. 320
 Hos licet in fluvios saniem tabemque ferarum,

Pallida Dictaeis, Caesar, nascentia saxis
 Infundas aconita palam, Romana iuventus
 Non decepta bibet. Torrentur viscera flamma,

- 825** Oraque sicca rigent squamosis aspera linguis.
 Iam marcent venae, nulloque humore rigatus.
 Aeris alternos angustat pulmo meatus,
 Rescisoque nocent spiralia dura palato.
 Pandunt ora tamen, nocturnumque aera captant.
330 Exspectant imbræ, quorum modo cuncta natabant
 Impulsu, et siccis voltus in nubibus haerent.
 Quoque magis miseris undæ iejunia solvant,
 Non super arenem Meroen, Cancrique sub axe,
 Qua nudi Garamantes arant, sedere: sed inter
335 Stagnantem Sicorim, et rapidum deprensus Iberum
 Spectat vicinos sitiens exercitus amnes.

Iam domiti cessere duces: pacisque petenda
 Auctor damnatis supplici Afranius armis,
 Semianimes in castra trahens hostilia turmas,
340 Victoris stetit ante pedes. Servata precanti
 Maiestas non fracta malis, interque priorem
 Fortunam casusque novos, gerit omnia victi,
 Sed ducis, et veniana seculo pectore poscit:

Si me degeneri stravissent fata sub hoste,

- 345** *Non deerat fortis rapiendo dextera leto:*
At nunc sola mihi est oranda causa salutis,
Dignum donanda, Caesar, te credere vita.
Non partis studiis agimus nec sumsimus arma
Consiliis inimica tuis. Nos denique bellum
350 *Invenit civile duces, caussaeque priori;*
Dum potuit, servata fides. Nil fata moramur:
Tradimus Hesperias gentes, aperimus Eoas,
Securumque orbis patimur post terga relictæ.
Nec cruor effusus campis tibi bella peregit,
355 *Nec ferrum, lassaeque manus. Hoc hostibus unum,*
Quod vincas, ignosce tuis. Nec magna petuntur.
Ostia des fessis, vitam patiaris inermis

*...campis prostrata iacere
victra putes: neque enim felicibus armis
imnata, decet, partemque triumphi
re tui: turba haec sua fata peregit.* 360
*us, victos ne tecum vincere cogas.
at Caesar facilis vultuque serenus
que usum belli poenamque remittit,
ustae placuerunt foedera pacis,* 365
*decurrit miles ad amnes;
s, permissaque flumina turbat.
ltis subitarum tractus aquarum
us vacuis discurrere venis,*
tque animam: nec fervida pestis 370
*ad morbus egens iam gurgite plenis
poscit aquas. Mox robora nervis,
viris. O prodiga rerum
tam parvo contenta paratu,*
*erra pelagoque ciborum
et lautea gloria mensae,* 375
*vo liceat producere vitam,
petat. Non erigit aegros
sus consule Bacchus:
e bibunt: sed gurgite puro* 380
*populis fluviusque Ceresque.
gerunt. Tunc, arma relin-
quens*
*pectore tutus
arum liber, in urbes* 385
*donata pace potitos!
im librasse lacertis
n, frustraque rogasse
empe usis Marte secundo
, tot in orbe labores:
et successibus anceps,* 390
*fundendus in omnes
ot sua fata sequendus*

- Felix**, qui potuit, mundi nutante ruina,
Quo iaceat iam scire loco. Non proelia fessos
395 Ulla vocant, certos non rumpunt classica somnos;
Iam coniux, natique rudes, et sordida tecta,
Et non deductos recipit sua terra colonos.
Hoc quoque securis oneris fortuna remisit,
Sollicitus menti quod abest **favor**. Ille salutis
400 Est auctor, dux ille fuit. Sic proelia soli
Felices nullo spectant civilia voto.
Non eadem belli totum fortuna per orbem,
Constitit: in partes aliquid sed Caesaris ausa est
Qua maris Hadriaci longas ferit unda Salonas,
405 Et tepidum in molles Zephyros excurrit Iadar.
Illic bellaci confisus gente Curetum,
Quos alit Hadriaco tellus circumflua ponto,
Clauditur extrema residens Antonius ora,
Cautus ab incursu belli, si sola recedat,
410 Expugnat quae tuta, fames. Non pabula tellus
Pascendis submittit equis, non proserit ullam
Flava Ceres segetem: spoliabat gramine campui
Miles, et adtonso miseris iam dentibus arvo
Castrorum siccas de cespite vulserat herbas.
415 Ut primum adversae socios in litore terrae
Et Basilum videre ducem: nova furta per aequo
Exquisita fugae. Neque enim de more carinae
Extendunt, puppesque levant, sed firma gerendi
Molibus insolito contexunt robora ductu.
420 Namque ratem vacuae sustentant undique cupae
Quarum porrectis series constricta catenis
Ordinibus geminis obliquas excipit alnos.
Nec gerit expositum telis in fronte patenti
Remigium: sed, quod trabibus circumdedit ac
quor,
425 Hoc ferit, et taciti praebet miracula cursus,
Quod nec vela ferat, nec apertas verberet undas.
Tunc freta servantur, dum se declivibus undas

- Aestus agat, refluoque mari nudentur arenae.
 Iamque relabenti crescebant litora ponto;
 Missa ratis prono defertur lapsa profundo, 430
 Et geminae comites. Cunctas super ardua turris
 Eminet, et tremulis tabulata minantia pinnis.
 Noluit Illyricae custos Octavius undae
 Confestim tentare ratem, celeresque carinas
 Continuit, cursu crescat dum praeda secundo: 435
 Et temere ingrēssos repetendum invitat ad aequor
 Pace maris. Sic dum pavidos formidine cervos
 Claudat odoratae metuentes aera pinnae:
 Aut dum dispositis adtollat retia varis
 Venator, tenet ora levis clamosa Molossi, 440
 Spartanos Cretasque ligat: nec creditur ullae
 Sylva cani, nisi qui presso vestigia rostro
 Colligit, et praeda nescit latrare reperta,
 Contentus tremulo monstrasse cubilia loro.
 Nec mora: complentur moles, avideque petitis
 Insula deseritur ratibus: quo tempore primas
 Impedit ad noctem iam lux extrema tenebras.
 At Pompeianus fraudes innectere ponto
 Antiqua parat arte Cilix, passusque vacare
 Summa freti, medio suspendit vincula ponto, 450
 Et laxas fluitare sinit religatque catenas
 Rupis ab Illyricae scopulis. Nec prima, neque
 illa,
 Quae sequitur, tardata ratis: sed tertia moles
 Haesit, et ad cautes adducto fune secuta est.
 Impendent cava saxa mari: ruituraque semper 455
 Stat (mirum) moles: et silvis aequor inumbrat.
 Huc fractas Aquilone rates, submersaque pontus
 Corpora saepe tulit, caecisque abscondit in an-
 tris:
 Restituit raptus tectum mare: cumque cavernae
 Evomuere fretum, contorti verticis undae
 Tauromenitanam vincunt fervore Charybdim. 460

- Hic Opiterginis moles onerata colonis
 Constitit: hanc omni puppes statione solutas
 Circumeunt: alii rupes ac litora complent.
- 465 Volteius tacitas sensit sub gurgite fraudes;
 Dux erat ille ratis, frustra qui vincula ferro
 Rumpere conatus, poscit spe proelia nulla,
 Incertus qua terga daret, qua pectora bello.
 Hoc tamen in casu, quantum depensa valebat,
- 470 Effecit virtus: inter tot millia captae
 Circumfusa rati, et plenam vix inde cohortem,
 Pugna fuit, non longa quidem. Nam condidit atria
 Nox lucem dubiam, pacemque habuere tenebrae.
 Tunc sic adtonitam, venturaque fata pavorem
- 475 Rexit magnanima Volteius voce cohortem:
Libera non ultra parva quam nocte inventus,
Consulite extremis angusto tempore rebus.
Vita brevis nulli superest, qui tempus in illa
Quaerendae sibi mortis habet: nec gloria leti
- 480 *Inferior, iuvenes, admoto occurrere fato.*
Omnibus incerto venturae tempore vitae,
Par animi laus est, et quos speraveris annos
Perdere, et extremae momentum ubrumpere lucis,
Accersas dum fata manu. Non cogitur ullus
- 485 *Velle mori. Fuga nulla patet: stant undique*
nostris
Intenti iugulis cives. Decernite letum,
Et metus omnis abest: cupias, quodcumque necesse est.
Non tamen in caeca bellorum nube cadendum est,
Aut, cum permixtis acies sua tela tenebris
- 490 *Involvunt, conserta iacent cum corpora campo,*
In medium mors omnis abit, perit obruta virtus.
Non in conspicua sociis hostique carina
Constituere dei. Praebebunt aequora testes,
Praebebunt terrae, summis dabit insula rixas:

ibunt geminae diverso e litore partes. 495
 quod nostris magnum et memorabile fatis
 plum, Fortuna, paras. Quaecumque per
 aeum
 uit monumenta fides, servataque ferro
 te pietas, transibit nostra iuentus,
 te suis pro te gladiis incubere, Caesar, 500
 arum scimus: sed non maiora supersunt
 is, tanti quae pignora demus amoris.
 lit nostrae multum sors iuxta laudi,
 non cum senibus capti natisque tenemur.
 itos sciat esse viros, timeatque furentes, 505
 rti faciles animos, et gaudeat hostis
 lures haesisse rates. Tentare parabunt
 ribus, turpique volent corrumpere vita.
 iam, quo plus habeat mors unica famae,
 ttant veniam, iubeant sperare salutem: 510
 , cum calido fodiemus viscera ferro,
 rasse putent. Magna virtute merendum est,
 ut, amissis inter tot millia paucis,
 amnum clademque vocet. Dent fala re-
 cessum,
 antque licet: vitare instantia notam. 515
 i vitam, comites, totusque futurae
 agor stimulis: furor est. Agnoscere solis
 sum est, quos iam tangit vicinia fati,
 osque dei celant, ut vivere durent,
 esse mori. Sic cunctas sustulit ardor 520
 am mentes iuvenum: cum sidera coeli
 ucis voces oculis humentibus omnes
 erent, flexoque Ursae temone paverent:
 cum fortes animos praecepta subissent,
 are diem. Nec segnis mergere ponto 525
 erat astra polus: nam sol Ledaea tenebat
 , vicino cum lux altissima Cancro est:
 u Thessalicas urgebat parva sagittas.
 ANUS.

- Degit orta dies stantes in rupibus Istros,
530 Pugnacesque mari Graia cum classe Liburnos.
Tentavere prius suspenso vincere bello
Foederibus, fieret captis si dulcior ipsa
Mortis vita mora. Stabat devota iuventus,
Damnata iam luce ferox, securaque pugnae
535 Promisso sibi sine manu: nullique tumultus
Excussere viris mentes ad summa paratas:
Innumerisque simul pauci terraque marique
Sustinuere manus: tanta est fiducia mortis.
Utque satis bello visum est fluxisse croris,
540 Versus ab hoste furor: primus dux ipse carina
Volteius lugulo poscens iam fata rerecto,
Ecquis, ait: *iuvenum est, cuius sit dextra crux*
Digna meo, certaque fide per vulnera nostra
Testetur se velle mori? Nec plura locuto
545 Viscera non unus iamdudum transitgit ensis.
Collaudat cunctos: sed eum, cui vulnera prima
Debebat, grato moriens interficit ictu.
Concurrunt alii, totumque in partibus unis
Bellorum fecere nefas. Sic semine Cadmi
550 Emicuit Diraea cohors, ceciditque suorum
Vulneribus, dirum Thebanis fratribus omen;
Phasidos et campis insomni dente creati
Terrigenae, missa magicis e cantibus ira,
Cognato tantos compleverunt sanguine sulcos:
555 Ipsaque, inexpertis quod primum fecerat herbi
Expavit Medea nefas. Sic mutua pacti
Fata cadunt iuvenes: nimiumque in morte virori
Mors virtutis habet: pariter sternuntque
duntque
Vulnere letali: nec quemquam dextra sefellit,
560 Cum feriat moriente manu. Nec vulnus adactis
Debetur gladiis: percussum est pectore ferrum
Et iugulis pressere manum. Cum sorte crucis
Fratribus incurvant fratres, natusque parenti;

Haud trepidante tamen toto cum pondere dextra
 Exegere enses. Pietas ferentibus una, 565
 Non repetisse, fuit. Iam latis viscera lapsa
 Semianimes traxere foris, multumque cruoris
 Infudere mari. Despectam cernere lucem,
 Victoresque suos vultu spectare superbo,
 Et mortem sentire iuvat. Iam strage cruenta 570
 Conspicitur cumulata ratis: bustisque remittunt
 Corpora victores, ducibus mirantibus, ulli
 Esse ducem tanti. Nullam maiore locuta est
 Ore ratem totum discurrens fama per orbem.
 Non tamen ignavae post haec exempla virorum 575
 Percipient gentes, quam sit non ardua virtus
 Servitium fugisse manu. Sed regna timentur
 Ob ferrum, et saevis libertas uritur armis:
 Ignoratque datos, ne quisquam serviat, enses.
 Mors, utinam pavidos vitae subducere nolles,
 Sed virtus te sola daret!

Non segnior illo

Marte fuit, qui tunc Libycis exarsit in arvis.
 Namque rates audax Lilybaeo litore solvit
 Curio: nec fortis velis Aquilone recepto
 Inter semirutas magnae Carthaginis arcis, 585
 Et Clupeam, tenuit stationis litora notae:
 Primaque castralocat cano procul aequore, qua se
 Bagrada lensus agit, siccae sulcator arenae.
 Inde petit tumulos, exesasque undique rupes,
 Antaei quae regna vocat non vana vetustas.
 Nominis antiqui cupientem noscere caussas,
 Cognita per multos docuit rudis incola patres.
Nondum post genitos Tellus effeta gigantes,
Terribilem Libycis partum concepit in antris.
Nec tam iusta fuit terrarum gloria Typhoe, 595
Aut Tityus Briareusque ferox: coeloque pepercit,
Quod non Phlegraeis Antaeum sustulit arvis.
Hoc quoque tam vastas cumulavit munera vites

- Terra sui foetus, quod, cum tetigero parentem,*
600 *Iam defecta vigent renovato robore membra.*
Haec illi spelunca domus: latuisse sub alta
Rupe ferunt, epulas raptos habuisse leones.
Ad somnos non terga ferae praebere cubile
Adsuerunt, non silva torum: viresque resumit
- 605** *In nuda tellure iacens. Periere coloni*
Arvorum Libyes: pereunt quos adpulit aequor,
Auxilioque diu virtus non usa cadendi,
Terrae spernit opes: invictus robore cunctis,
Quamvis staret, erat. Tandem vulgata cruentis
- 610** *Fama malis, terras monstris aequorque levantem*
Magnanimum Aleiden Libycas excivit in oras.
Ille Cleonaei proiecit terga leonis,
Antaeus Libyci. Perfudit membra liquore
Hospes, Olympiacae servato more palaestrae.
- 615** *Ille parum fidens pedibus contingere matrem,*
Auxilium membris calidas infundit arenas.
Conseruere manus, et multo brachia nexu.
Colla diu gravibus frustra tentata lacertis:
Immotumque caput fixa cum fronte tenetur.
- 620** *Miranturque habuisse parem. Nec viribus uti*
Alcides primo voluit certamine totis,
Exhaustique virum: quod creber anhelitus illi
Prodidit, et gelidus fesso de corpore sudor.
Tunc cervix lassata quati: tunc pectore pectus
- 625** *Urgeri: tunc obliqua percussa labare*
Crura manu. Iam terga viri cedentia victor
Adligat, et medium, compressis ilibus, arctat:
Inguinaque insertis pedibus distendit, et omnem
Explicit per membra virum. Rapit arida tellus.
- 630** *Sudorem: calido complentur sanguine venae.*
Intumuere tori, totosque induruit artus,
Herculeosque novo laxavit corpore nodos.
Constitit Alcides stupefactus robore tanto:
Nec sic Inachiis, quamvis rudes esset, in undis

- Desectam timuit reparatis anguibus hydram.* 635
Confixere pares, telluris viribus ille,
Ille suis. Numquam saevae sperare novercae
Plus licuit. Videt exhaustos sudoribus artus
Cervicemque viri siccum, qua ferret Olmpum.
Utque iterum fessis iniecit brachia membris, 640
Non exspectatis Antaeus viribus hostis,
Sponte cadit, maiorque, accepto robore, surgit.
Quisquis inest terris, in fessos spiritus artus
Egeritur; tellusque viro luctante laborat.
Ut tandem auxilium tactae prodesse parentis 645
Alcides sensit: standum est tibi, dixit, et ultra
Non credere solo, sternique vetabere terra.
Haerebis pressis intra mea pectora membris:
Huc Antae cades. Sic fatus, trastulit alte
Nitentem in terras iuvenem. Morientis in artus 650
Non potuit nati Tellus submittere vires.
Alcides medium tenuit: iam pectora pigro
Stricta gelu: terrisque dia non creditit hostem.
Hinc aevi veteris custos, famosa vetustas,
Miratrixque sui signavit nomine terras. 655
Sed maiora dedit cognomina collibus istis,
Poenum qui Latiis revocavit ab arcibus hostem,
Scipio. Nam sedes Lybica tellure potito
Haec fuit. En, veteris cernis vestigia valli.
Romana hos primum tenuit victoria campos. 660
Curio laetatus, tamquam fortuna locorum
Bella gerat, servetque ducum sibi fata priorum,
Felici non fausta loco tentoria ponens,
Indulsait castris, et collibus abstulit omen,
Sollicitatque feros non aequis viribus hostes. 665
Omnis Romanis quae cesserat Africa signis,
Tunc Vari sub iure fuit: qui, robore quamquam
Confisus Latio, regis tamen undique vires
Excivit Libycae gentis, extremaque mundi
Signa suum comitata Iubam. Non fusior ulli 670

Terra fuit domino: qua sunt longissima regna,
Cardine ab occiduo vicinus Gadibus Atlas

Terminat: a medio confinis Syrtibus Hammon.
At qua lata iacet vasti plaga fervida regni,

- 675 Distinet Oceanum, zonaque exusta calentis
Sufficient spatio. Populi tot castra sequuntur:
Autololes, Numidaeque vagi, semperque paratus
Inculo Gaetus equo: tunc concolor Indo
Maurus, inops Nasamon, mixti Garamante perusto
680 Marmaridae volucres, aequaturusque sagittas
Medorum, tremulum cum torsit missile, Mazax:
Et gens, quae nudo residens Massylia dorso
Ora levi flectit frenorum nescia virga:
Et solitus vacuis errare mapalibus Afer
685 Venator, ferrique simul fiducia non est,
Vestibus iratos laxis operire leones.

Nec solum studiis civilibus arma parabat,
Private sed bella dabat Iuba concitus irae.
Hunc quoque, quo superos humanaque polluit
anno,

- 690 Lege tribunicia solio depellere avorum
Curio tentarat, Libyamque auferre tyranno,
Dum regnum te, Roma, facit. Memor ille doloris
Hoc bellum sceptri fructum putat esse retenti.
Hac igitur regis trepidat iam Curio fama,
695 Et quod Caesareis numquam devota iuventus
Illa nimis castris, nec Rheni miles in undis
Exploratus erat, Corfini captus in arce,
Infidusque novis ducibus, dubiusque priori,
Fas utrumque putat. Sed postquam languida segni
700 Cernit cuncta metu, nocturnaque munia valli
Desolata fuga, trepida sic mente profatur:
Audendo magnus tegitur timor: arma capessam
Ipse prior: campum miles descendat in aequum,
Dum meus est: variam semper dant otia mentem.
705 *Eripe consilium pugna: cum dira voluntas*

*Ense subit presso, et galeae texere pudorem,
Quis conferre duces meminit? quis pendere causas?*

- Qua stetit, inde faveat: veluti fatalis arenæ
Muneribus non ira vetus concurrere cogit
Productos; odere pares.* Sic fatus, apertis 710
Instruxit campis acies: quem blanda futuris
Deceptura malis belli fortuna recepit.
Nam pepulit Varum campo, nudataque foeda
Terga fuga, donec vetuerunt castra, cecidit.
Tristia sed postquam superati proelia Vari 715
Sunt audita Iubae: laetus, quod gloria belli
Sit rebus servata suis, rapit agmina furtim,
Obscuratque suam per iussa silentia famam;
Hoc solum metuens, incautus ab hoste timeri.
Mittitur, exigua qui proelia prima lacessat, 720
Eliciatque manu, Numidis a rege secundus,
Ut sibi commissi simulator Sabura belli.
Ipse cava regni vires in valle retentat:
Aspidas ut Pharias cauda sollertia hostis 725
Ludit, et iratas incerta provocat umbra:
Obliquusque caput vanas serpentis in auras
Effusae tuto comprendit guttura morsu
Letiferam citra saniem: tunc irrita pestis
Exprimitur, faucesque fluunt pereunte veneno.
Fraudibus eventum dederat fortuna: feroxque 730
Non exploratis occulti viribus hostis,
Curio nocturnum castris erumpere cogit,
Ignotisque equitem late discurrere campis.
Ipse sub aurorae primos excedere motus
Signa iubet castris, multum frustraque rogatus, 735
Ut Libycas metuat fraudes, infectaque semper
Punica bella dolis. Leti fortuna propinqui
Tradiderat fatis iuvenem: bellumque trahebat
Auctorem civile summ. Super ardua ducit
Saxa, super cautes, abrupto limite, signa:

Cum procul e summis conspecti collibus hostes
 Fraude sua cessere parum, dum colle relicto
 Effusam patulis aciem committeret arvis:
 Ille fugam credens, simulatae nescius artis,

- 745 Ut victor, medios aciem proiecit in agros.
 Tunc primum patuere doli, Numidaeque fugaces
 Undique completis clauerunt montibus agmen.
 Obstupuit dux ipse simul, perituraque turba.
 Non timidi petiere fugam, non proelia fortes:
 750 Quippe ubi non sonipes motus clangore tubarum
 Saxa quatit pulsu, rigidos vexantia frenos
 Ora terens, spargitque iubas, et subrigit aures,
 Incertoque pedum pugnat non stare tumultu.
 Fessa iacet cervix. Fumant sudoribus artus,
 755 Oraque proiecta squalent arentia lingua:
 Pectora rauca gemunt, quae creber anhelitus
 urgunt:

Et defecta gravis longe trahit illa pulsus:
 Siccaque sanguineis durescit spuma lupidis.
 Iamque gradum neque verberibus stimulique
 coacti,

- 760 Nec, quamvis crebris iussi calcaribus, adduntur
 Vulneribus coguntur equi. Nec profuit ulli
 Cornipedis rupisse moras: neque enim impetas
 illis

Incurrusque fuit: tantum profertur ad hostes,
 Et spatium iaculis oblato vulnera donat.

- 765 At vagus Afer equos ut primum emisit in agmen:
 Tunc campi tremuere sono: terraque soluta,
 Quantus Bistonio torquetar turbine pulvis,
 Aera nube sua texit, traxitque tenebras.
 Ut vero in pedites fatum miserabile bellum

- 770 Incubuit: nullo dubii discrimine Martis
 Ancipites steterunt casus, sed tempora pugnare
 Moys tenuit. Neque enim licuit procurrere contra
 Et miscere manus. Sic undique septem levigata.

- Comminus obliquis, et rectis eminus hastis
 Obruitur: non vulneribus, nec sanguine, solum 775
 Telorum nimbo peritura, ac pondere ferri.
 Ergo acies tantae parvum spissantur in orbem:
 Ac, si quis metuens medium correpsit in agmen,
 Vix impune suos inter convertitur enses.
 Densaturque globus, quantum pede prima relato 780
 Constrinxit gyros acies. Non arma movendi
 Iam locus est pressis: stipataque membra teruntur:
 Frangitur armatum colliso pectore pectus.
 Non tam laeta tulit victor spectacula Maurus,
 Quam fortuna dabat: fluvios non ille crux, 785
 Membrorumque videt lapsum, et ferientia terram
 Corpora: compressum turba stetit omne cadaver.
 Excitet invisas dirae Carthaginis umbras
 Inferias fortuna novis: ferat ista cruentus
 Hannibal et Poeni tam dira piacula manes. 790
 Romanam, superi, Libyca tellure ruinam
 Pompeio prodesse nefas, votisque senatus.
 Africa nos potius vincat sibi. Curio fusas
 Ut vedit campis acies, et cernere tantas
 Permisit clades compressus sanguine pulvis, 795
 Non tulit afflictis animam producere rebus,
 Aut sperare fugam: ceciditque in strage suorum
 Impiger ad letum, et fortis virtute coacta.
 Quid nunc rostra tibi prosunt turbata, forum-
 que,
 Unde tribunicia plebeius signifer arce 800
 Arma dabus populis? quid prodita iura senatus,
 Et gener atque socer bello concurrere iussi?
 Ante iaces, quam dira duces Pharsalia confert,
 Spectandumque tibi bellum civile negatum est.
 Has urbi miserae vestro de sanguine poenas
 Nempe datis: luitis iugulo sic arma, potentes!
 Felix Roma quidem, civesque habitura beatos,
 Si libertatis superis tam cura placaret,

- Quam vindicta placet. Libycas en nobile corpus
 810 Pascit aves, nullo contectus Curio busto.
 At tibi nos (quando non proderit ista silere,
 A quibus omne aevi senium sua fama repellit,)
 Digna damus, iuvenis, meritae paeconia vitae.
 Haud alium tanta civem tulit indole Roma,
 815 Aut cui plus leges deberent recta sequenti.
 Perdita tunc urbi nocuerunt saecula, postquam
 Ambitus, et luxus, et opum metuenda facultas
 Transverso mentem dubiam torrente tulerunt:
 Momentumque fuit mutatus Curio rerum,
 820 Gallorum captus spoliis, et Caesaris auro.
 Ius licet in iugulos nostros sibi fecerit ense
 Sulla potens, Mariusque ferox, et Cinna cruentus,
 Caesareaeque domus series: cui tanta potesta.
 Concessa est: emere omnes, hic vendidit urbem.
-

LIBER QUINTUS.

ARGUMENTUM.

Sub initio anni consules in Epiro in exercitu Pompeii comitia habent. 1—14. Lentibus patres alloquitur horlatiurgus ut Pompeium iubeant esse ducem. Id quod fit. 15—49. Deinde reges, qui auxilia miserant, laudati. 50—64. Appius Pompeianus consulit oraculum Delphicum, quod diu siluerat. 65—70. Describitur oraculum. 71—123. Aperitur templum. Pythia dehortatur. 124—140. Adigitur tamen ut triporta descendat. 141—162. Faror eam invadit. Eloquitur oraculum ad Appio ipso ante Pharsalicam pugnam in Euboëa insula mortuero. 163—197. Apostrophe ad oraculum. 198—208. Exit sacerdos templo, anteaunque humanum recipit. 209—224. Apostrophe ad Appium. 225—236. Interim redus ex Hispania Caesar, deprehendit milites ad pacem inclinantes, bellumque pertaeos, et tumultuantes idcirco. 237—296. Caesar interritus, 297—318. eos alloquitur, minaturque. 319—364. Mutatus militum animus. 365—373. Caesar Brundunium eis mittit, ibique classem parare iubet. 374—380. Ipse Romanum it, resqua

ordinat. 381—402. *Inde Brundusium, media hieme.* 403—
Confirmat milites. 410—423. *Traicit fretum, adque*
laesten appellit in Epiro. 424—460. *Dein ad Dyrrhachium*
tra fuent. 461—475. *Caesarem moratur, ne pugna statim*
, Antonius, Brundisii relictus, hiemeque ne eum sequeretur
editus. 476—503. *Caesar decernit solus Brundusium navi-*
e. *Ergo ad litus it.* Ibi cymbam deprehendit, eiisque domi-
i Amyclam quendam ex somno excitat, promissisque magnis
rit, ut secum fretum transiiciat. Tempestas fit. Timet
ta. Confirmat eum Caesar. 504—593. *Describitur tempe-*
. Ad Italiam appellit Caesar. 594—671. *Redentem deinde*
carpunt milites, quod se reliquerit. 678—700. *Transiiciant*
indusio reliquae copiae. 701—721. *Pompeius uxorem Cor-*
am Lesbum dimittit, quo tuta sit a bello. Alloguitur eam.
—759. Illa respondet. 760—790. *Cornelia concendit na-*
*. 791—801. *Lesbum navigat.* 802—815.*

c alterna duces bellorum vulnera passos
 Macetum terras, miscens adversa secundis,
 vavit fortuna pares. Iam sparserat Aemo
 ima nives, gelidoque cadens Atlantis Olympo : 5
 tahatque dies, qui dat nova nomina fastis,
 ique colit primus ducentem tempora Ianum.
 m tamen emeriti remanet pars ultima iuris,
 usul uterque vagos belli per munia Patres
 cit Epirum. Peregrina ac sordida sedes
 manus cepit proceres : secretaque rerum 10
 spes in externis audivit curia tectis.
 n quis castra vocet tot strictas iure secures,
 t fasces ? Docuit populos venerabilis ordo,
 a Magni partes, sed Magnum in partibus esse.
 primum moestum tenuere silentia coetum, 15
 atulus excelsa sublimis sede profatur :
 'ole si dignum Latia, si sanguine prisco
 bur inest animis, non qua tellure coacti,
 amque procul tectis captae sedeamus ab urbis
 nite : sed vestrae faciem cognoscite turbae : 20
 nctaque iussuri primum hoc decernite, Patres,
 id regnis populisque liquet, nos esse senatum.

- Nam, vel Hyperboreae plaustrum glaciale sub
uriae,*
- Vel plaga qua torrens, claususque vaporibus axis*
- 25 *Nec patitur noctes, nec iniquos crescere soles,*
Si fortuna ferat, rerum nos summa sequetur,
Imperiumque comes. Tarpeia sede perusta
Gallorum facibus; Veiosque habitante Camillo,
Illic Roma fuit. Non unquam perdidit ordo
- 30 *Mutato sua iura solo. Moerentia tecta*
Caesar habet, vacuasque domos, legesque silentes,
Clausaque iustitio tristi fora. Curia solos
Illa videt Patres, plena quos urbe fugavit.
Ordine de tanto quisquis non exsulat, hic est.
- 35 *Ignaros scelerum, longaque in pace quietos*
Bellorum primus sparevit furor: omnia rursum
Membra loco redeunt. En tatis viribus orbis
Hesperiam pensant superis: iacet hostis in undis
Obrutus Illyricis: Libyae squalentibus arvis
- 40 *Curio Caesarei cecidit pars magna senatus.*
Tollite signa, duces: fatorum impellite cursum:
Spem vestram praestate deis: fortunaque tantos
Det nobis animos, quantos fugientibus hostem.
Caussa dabat. Nostrum exhausto ius clauditur
anno:
- 45 *Vos, quorum finem non est sensura potestas,*
Consulite in medium, Patres, Magnumque iubete
Esse ducem. Laeto nomen clamore senatus
Excipit: et Magno fatum patriaeque suumque
Imposuit. Tunc in reges populosque merentes
- 50 *Sparsus honor, pelagique potens Phoebeia dona*
Exornata Rhodos, gelidiisque inulta iuventus
Taygeti: fama veteres laudantur Athenae:
Massiliaeque suae donatur libera Phocis.
Tunc Sadalen, forteisque Cotyn, fidumque
arma
- 55 *Deliotarum, et gelidae dominum Rhasiq;*

collaudant: Libyamque iubent, auctore senatu,
 ceprifero parere Iubae. Pro tristia fatali
 in tibi, non fidae gentis dignissime regno,
 fortunae, Ptolemaee, pudor, crimenque deorum,
 singere Pellaeo pressos diademate crines 60
 ermissum. Saevum in populos, puer, accipis ensem:
 tque utinam in populos! Donata est regia Lagi;
 ccessit Magni iugulus: regnumque sorori
 ireptum est, soceroque nefas.

Iam turba soluto

rma petit coetu. Quae cum populique ducesque 65
 asibus incertis, et caeca sorte pararent,
 olus in ancipites metuit descendere Martis
 ppius eventus: finemque expromere rerum
 ollicitat superos, multosque obducta per annos
 elphica fatidici reserat penetralia Phoebi.

70

Hesperio tantum, quantum submotus Eoo
 ardine, Parnassus gemino petit aethera colle,
 ons Phoebo Bromioque sacer: cui numine
 mixto

Iphica Thebanae referunt trieterica Bacchae.
 e solum, fluctu terras mergente, cacumen 75
 icuit, pontoque fuit discriminus, et astris.
 quoque vix summam seductus ab aequore
 rupem

75

ileras, unoque iugo, Parnase, latebas.
 r ibi expulsae, premeret cum viscera partus,
 is, adhuc rudibus Paean Pythona sagittis 80
 cuit, cum regna Themis tripodasque teneret.
 lit Paean vastos telluris hiatus
 im spirare fidem, ventosque loquaces
 are solum, sacris se condidit antris,
 itque adyto, vates ibi factus, Apollo. 85
 s latet hic superum? quod numen ab ae-
     there pressum
 r caecas inclusum habitare cavernas?

M. ANN. LUCANI

94

Quis terram coeli patitur deus, omnia cursus
Aeterni secreta tenens, mundique futuri
90 Conscius, ac populis sese proferre paratus,
Contactusque ferens hominum, magnusque,

Sive canit fatum, seu, quod iubet ille, canenda
Fit fatum? Forsan terris inserta regendis,

Aere libratum vacuo quae sustinet orbem,
95 Totius pars magna Iovis Cirrhaea per antra.

Exit, et aetherio trahitur Connexa per antra.
Hoc ubi virgineo conceptum est pectore numen,

Humanam fieriens animam sonat, oraque ratis
Solvit; ceu Siculus, flammis urgentibus Aetnam,

100 Undat apex: Campana fremens ceu saxa vaporat
Conditus Inarimes aeterna mole Typhoeus.

Hoc tamen expositum cunctis, nullique n-

Numen, ab humani solum se labet furoris
Vindicat. Haud illuc tacito mala vota susurro

105 Concipiunt. Nam, fixa canens, mutandaque n-

Mortales optare retat: iustisque benignus

Saepe dedit sedem totas mutantibus urbes,

Ut Tyriis: dedit ille minas impellere belli,

Ut Salaminiacum meminit mare: sustulit i-

110 Telluris sterilis, monstrato fine: resolvit

Aera tabificum. Non ullo saecula dono.

Nostra carent maiore deum, quam Delphi

Quod siluit, postquam reges timuere fut

115 Et superos vetuere loqui. Nec, voce ne-

Cyrrhaeae moerent vates; templique fi

Iustitio. Nam si qua deus sub pectora

Numinis aut poena est mors immatura

Aut pretium: quippe stimulo fluctuqu-

120 Compages humana labat, pulsusque d-

Concutiunt fragiles animas. Sic tem-

Immotos tripodas, vastaeque silent

s Hesperii scrutator ad ultima fati
tat. Iussus sedes laxare verendas
es, pavidamque deis immittere vatem,
ios circum latices, nemorumque recessus . 125
onoen errore vagam, curisque vacantem
uit, cogitque fores irrumpere templi.

e terrifico metuens consistere Phoebas,
rere ducem noscendi ardore futura
fraude parat. Quid spes, ait, amproba veri 130
omane, trahit? Muto Parnassus hiatus
ruit, pressitque deum: seu spiritus istas
uit fauces, mundique in devia versum
iter: seu barbarica cum lampade Python
in immensas cineres abidere cavernas, 135
oebi tenuere viam: seu sponte deorum
silet, fatique sat est arcana futuri
no longaevas vobis commissa Sibyllas:
zean, solitus templis arcere nocentes,
ribus solvat, nostro non invenit aeo. 140
ei patuere doli, fecitque, negatis
ibus, metus ipse fidem. Tum torta priores
it vitta comas, crinesque in terga solutos
la Phocaica complectitur insula lauro.
ntem dubiamque premens in templo sa-
cerdos 145

it. Illa pavens adyti penetrale remoti
cum, prima templorum in parte resistit:
deum simulans, sub pectore facta quieto
refert, nullo confusae murmure vocis
etiam sacro mentem testata furore, 150
aequæ laesura ducem, cui falsa canebat,
tripodas, Phoebique fidem. Non rupta tre-
menti
sono, nec vox antri completere capacis
ens spatum, nulloque horrore cœmarum
se laurus, immotaque calmaea templi,

Securumque nemus, veritam se credere Phoebe

Prodiderant. Sentit tripodas cessare, furensque

Appius: *Et nobis meritas dabis, impia, poenas,*

Et superis, quos singis, ait, nisi mergeris antrum,

160 *Deque orbis trepidi tanto consulta tumultu*

Desinis ipsa loqui. Tandem conterrita virgo

Confugit ad tripodas, vastisque abducta caverna

Haesit, et insueto concepit pectore numen,

Quod non exhaustae per tot iam saecula rupis

165 Spiritus ingessait vati; tandemque potitus

Pectore Cirrhaeo, non umquam plenior artus

Phoebados irrupit Paean: mentemque priorem

Expulit, atque hominem toto sibi cedere iussit

Pectore. Bacchatur demens aliena per antrum

170 Colla ferens, vittasque dei, Phoebeaque sarta,

Erectis discussa comis, per inania templi

Ancipiti cervice rotat, spargitque vaganti

Obstantes tripodas, magnoque exaestuat igni,

Iratum te, Phoebe, ferens. Nec verbere solo

175 Uteris et stimulis, flamasque in viscera mergit;

Accipit et fraenos: nec tantum prodere vati,

Quantum scire, licet. Venit aetas omnis in uasa

Congeriem: miserumque premunt tot saccula pe-
ctus.

Tanta patet rerum series, atque omne futurum

180 Nititur in lucem: vocemque potentia fata

Luctantur: non prima dies, non ultima mundi.

Non modus Oceani, numerus non deerat arcus.

Talis in Euboico vates Cumana recessu,

Indignata suum multis servire furorem

185 Gentibus, ex tanta fatorum strage superba'

Excerpsit Romana manu. Sic plena labora'

Phemonoe Phoebo, dum te, consultor operi'

Castalia tellure dei, vix inventit, Appi,

Inter fata diu quaerens tam magna latencia.

190 Spuma tunc primum rabies vesana per ora.

- Effluit, et gemitus, et anhelo clara meatu
 Murmura: tunc moestus vastis ululatus in antris,
 Extremaeque sonant, domita iam virgine, voces:
**EFFUGIS INGENTES, TANTI DISCRIMINIS
 EXPERS,**
**BELLORUM, O ROMANE, MINAS: SOLUSQUE
 QUIETEM** 195
**EUBOICI VASTA LATERIS CONVALLE TE-
 NEBIS.**
- Caetera subpressit, faucesque obstruxit Apollo.
 Custodes tripodes fatorum, arcanaque mundi,
 Tuque potens veri, Paean, nullumque futuri
 superis celate diem, suprema ruentis 200
 Imperii, caesosque duces, et funera regum,
 Et tot in Hesperio collapsas sanguine gentes
 Cur aperire times? An nondum numina tantum
 Decrevere nefas? et adhuc dubitantibus astris
 Pompeii damnare caput, tot fata tenentur? 205
 Indicis an gladii facinus, poenasque furoris,
 Legnaque ad ultores iterum redeuntia Brutos,
 t pergit fortuna, taces?
- Tunc pectore vatis
 Impactae cessere fores, expulsaque templis
 osiluit: perstat rabies; nec cuncta locutae,
 em non emisit, superest deus. Illa feroce
 rquet adhuc oculos, totoque vagantia coelo
 mina, nunc vultu pavido, nunc torva minaci:
 t numquam facies: rubor igneus inficit ora,
 entesque genas: nec, qui solet esse timenti, 215
 ribilis sed pallor inest: nec fessa quiescunt
 la: sed ut tumidus Boreae post flamina pontus
 a gemit; sic muta levant suspiria vatem.
 que a luce sacra, qua vidit fata, refertur
 lugare iubar, mediae venere tenebrae. 220
 sit Stygiam Paean in viscera Lethen,
 speret secreta dedum. Tunc pectore verum
 ANUS.

- Fugit, et ad Phoebi tripodas redierē futura:
 Vixque refecta cadit.— Nec te vicinia leti
 225 Territat ambiguis frustratum sortibus, Appi:
 Iure sed incerto mundi, subsidere regnum
 Chalcidos Euboicae, vana spe rapte, parabas.
 Heu demens, nullum belli sentire fragorem,
 Tot mundi caruisse malis, praestare deorum
 230 Excepta quis morte potest? Secreta tenebris
 Litoris Eubolei, memorando condite busto,
 Qua maris angustat fauces saxosa Carystos,
 Et tumidis infesta colit qua numina Rhammus,
 Arctatus rapido fervet qua gurgite pontus,
 235 Euripusque trahit, cursum mutantibus undis,
 Chalcidicas puppes ad iniquam classibus Aulin.
 Interea domitis Caesar remeabat Iberis,
 Victrices aquilas alium latus in orbem:
 Cum prope fatorum tantos per prospera cursus
 240 Avertere dei: Nullo nam Marte subactus,
 Intra castrorum timuit tentoria ductor
 Perdere successus scelerum: cum paene fideles
 Per tot bella manus, satiatae sanguine, tandem
 Destituere ducem: seu moesto classica pavillum
 245 Intermissa sono, claususque et frigidus ensis
 Expulerat bellum furias: seu, praemia miles
 Dum maiora petit, damnat causamque ducemque,
 Et scelere imbutos etiam nunc vendicat enses.
 Haud magis expertus discriminē Caesar in ullo est,
 250 Quam non e stabili, tremulo sed culmine cuncta
 Despicaret, staretque super titubantia fultus:
 Tot raptis truncus manibus, gladioque relictus
 Paene suo, qui tot gentes in bella trahebat,
 Scit non esse ducis strictos, sed militis, enses.
 255 Non pavidum iam murmur erat, nec pectorē
 Ira latens: nam quae dubias constringere me
 Caussa solet, dum quisque pavet, quibus
 timori est,

Seque putat solum regnorum iniusta gravari,
 Haud retinet. Quippe ipsa metus exsolverat audax
 Turba suos. Quidquid multis peccatur, inultum est. 26
 Effudere minas: *Liceat discedere, Caesar,*
A rabie scelerum. Quaeris terraque marique
His ferrum iugulis, animasque effundere viles
Quolibet hoste paras: partem tibi Gallia nostrâ
Eripuit: partem duris Hispania bellis: 265
Paras iacet Hesperia: totoque exercitus orbe
Te vincente perit. Terris fudisse cruentem
Quid iuvat Arctois, Rhodano Rhenoque subactis?
Tot miki pro bellis bellum civile dedisti.
Cepimus expulso patriae cum tecta senatu, 270
Quos hominum, vel quos licuit spoliare deorum?
Imus in omne nefas, manibus ferroque nocentes,
Paupertate pii. Finis quis quaeritur armis?
Quid satis est, si Roma parum? Iam respice canos,
Invalidaque manus, et inanes cerne lacertos. 275
Usus abit vitae, bellis consumsimus aevum:
Ad mortem dimitti senes. En, improba vota:
Von duro liceat morientia cespite membra-
'onere, non anima globam fugiente ferire,
'tque oculos morti clausuram quaerere dextram; 280
oniugis illabi lacrymis, unique paratum
ire rogam. Liceat morbis finire senectam.
t praeter gladios aliquod sub Caesare fatum:
id, velut ignaros ad quae portenta paremur,
t trahis? Usque adeo soli civilibus armis
cimus cuius sceleris sit maxima merces?
zatum est bellis, si nondum comperit istas
nia posse manus. Nec fas, nec vincula iuris
audere vetant. Rheni mihi Caesar in undis
erat, hic socius. Facinus quos inquinat, ae-
quat. 290
quod ingrato meritorum iudice virtus
iperit. Quidquid gerimus, fortuna vocavit.

- Nos fatum sciat esse suum. Licet omne deorum
Obsequium speres: irato milite, Caesar,*
- 295 *Pax erit. Haec fatus, totis discurrere castris
Cooperat, infestoque ducem deposcere vultu.*
*Sic eat, o superi, quando pietasque fidesque
Destituunt, moresque malos sperare relictum est;*
Finem civili faciat discordia bello.
- 300 *Quem non ille ducem potuit terrere tumultus!
Fata sed in praeceps solitus dimittere Caesar,
Fortunamque suam per summa pericula gaudens
Exercere, venit: nec, dum desuevit iru,
Exspectat: medios properat tentare furores.*
- 305 *Non illis urbes, spoliandaque templa negasset,
Tarpeiamque Iovis sedem, matresque senatus,
Passurasque infanda nurus. Vult omnia certo
A se saeva peti, vult praemia Martis amari:
Militis indomiti tantum mens sana timetur.*
- 310 *Non pudet, heu Caesar, soli tibi bella placere,
Iam manibus damnata tuis? hos ante pigebit
Sanguinis? his ferri grave ius erit? ipse per omnes
Fasque nefasque rues? Lassare, et discessine armis
Posse pati: liceat scelerum tibi ponere finem.*
- 315 *Saeve, quid insequeris? quid iam nolentibus instas?
Bellum te civile fugit. Stetit aggere fulti
Cespitis, intrepidus vultu, meruitque timeri
Non metuens: atque haec ira dictante profatur:
Qui modo in absentem vultu dextraque furebas,*
- 320 *Milca, habes nudum promtumque ad vulnera pectus.
Hic fuge, si belli finis placet, ense relicto.
Detegit impelles animos nil fortiter ausa
Seditio, tantumque fugam meditata iurentus,
Ac ducis inrichti rebus lassata secundis.*
- 325 *Iadite, meque meis ad bella relinquire fatis:
Invenient hanc arma manus, rubisque repulsis,
Tot reddet Fortuna tiros, quot tela racabunt.
.Anne fugam Magni tanta cum classe sequuntur*

iae gentes, nobis victoria turbam
 bit, impulsi tantum quae praemia belli   330
 sit, et vestri rapta mercede laboris,
 eros nullo comitetur vulnere currus?
 specta, senes, exhaustaque sanguine turba
 is nostros, iam plebs Romana, triumphos.
 is an cursus vestrae sentire putatis   335
 im posse fugae? veluti, si cuncti minentur
 ia, quos miscent pelago, subducere fontes,
 zgis ablatis umquam descenderet aequor,
 runcrescit, aquis. An vos momenta putatis
 disse mihi? Numquam sic cura deorum   340
 nit, ut vestrae morti, vestraeque saluti
 racent. Procerum motus haec cuncta se-
         quuntur.
 rum paucis vivit genus. Orbis Iberi
 et Arctoi nostro sub nomine miles,
 io certe fugeres duce. Fortis in armis   345
 eis Labienus erat: nunc, transfuga vilia,
 uce praelato terras atque aequora lustrat.
 elior mihi vestra fides, si bella nec hoste
 ce me geritis. Quisquis mea signa relin-
         quit,
 impeianis tradit sua partibus arma,   350
 mquam volt esse meus. Sunt ista profecto
 castra deis, qui me committere tantis,
 si mutato voluerunt milite, bellis.
 uantum Fortuna humeris iam pondere fessis
 ur onus! Sperantes omnia dextras   355
 rare datur, quibus hic non sufficit orbis.
 arte mihi bella geram: discedite castris,
 te nostra viris ignavi signa Quirites.
 eos, quibus haec rabies auctoribus arsit,
 aesar, sed poena tenet. Procumbite terrae: 360
 mque caput, feriendaque tendite colla.
 quo solo stabunt iam robore castra,

Tiro rufus, specta poenas, et disce ferire,

Disce mori. Tremuit saeva sub voce minantis

265 Volgus iners: unumque caput tam magna in
ventus

Privatum factura timet: velut ensibus ipsis

Imperet, invito moturus milite ferrum.

Ipse pavet, ne tela sibi dextraque negentur

Ad scelus hoc, Caesar: vicit patientia saevi

870 Spem ducis, et iugulos, non tantum praestit
enses.

Nil magis, adsuetas sceleri quam perdere mente:

Atque perire timet. Tam diro foederis ictu

Parta quies, poenaque redit placata iuventus.

Brundisium decimis iubet hanc adtingere ca
stris,

375 Et cunctas revocare rates, quas avius Hydrus,
Antiquusque Taras, secretaque litora Leucae,
Quas recipit Salapina palus, et subdita Sipus
Montibus: Ausoniam qua torquens frugifer oran
Dalmatico Boreae, Calabroque obnoxius Austro

380 Appulus Hadriacas exit Garganus in undas.

Ipse petit trepidam tutus sine milite Romam
Iam doctam servire togae: populoque precanti
Scilicet indulgens, sumnum dictator honorem
Contigit, et laetos fecit se consule fastos.

385 Namque omnes voces, per quas iam tempore tant
Mentimur dominis, haec primum reperit aetas,
Qua, sibi ne ferri ius ullum Caesar abesset,
Ausonias voluit gladiis miscere secures.
Addidit et fasces aquilis, et nomen inane

390 Imperii rapiens, signavit tempora digna
Moesta nota. Nam quo melius Pharsalicus ann
Consule notus erit? Fingit sollemnia campus,
Et non admissae dirimit suffragia plebis,
Decantatque tribus, et vana versat in urna.

395 Nec coelum servare licet: tonat augure surdo

- E**t laetae iurantur aves, bubone sinistro.
**I
Iuris inops: careat tantum ne nomine tempus,
Menstruuſ in fastos distinguit saecula consul.
Nec non Iliacae numen quod praesidet Albae, 400
Haud meritum Latio sollemnia sacra subacto,
Vidit flammifera confectas nocte Latinas.**
- I**nde rapit cursus, et, quae piger Appulus arva
Deseruit rastris, et inertī tradidit herbae,
Ocior et coeli flammis et tigride foeta 405
Transcurrit: curvique tenens Minoia tecta
Brundisii, clausas ventis brumalibus undas
Invenit, et pavidas hiberno sidere classes.
Turpe duci visum, rapiendi tempora belli
In segnes exisse moras, portuque teneri,
Cum pateat tutum vel non felicibus aequor.
Expertes animos pelagi sic robore complet:
Fortius hiberni flatus coelumque fretumque,
Cum coopere, tenent, quam quos incumbere certos
Perfida nubiferi vetat inconstantia veris. 415
Nec maris anfractus, lustrandaque litora nobis,
Sed recti fluctus, soloque Aquilone secandi.
Hic utinam summi curvet carchesia malis,
Incumbatque furens, et Graia ad moenia perflet,
Ne Pompeiani Phaeacum e litore toto 420
Languida iactatis comprehendant carbasa remis:
Rumpite, quae retinent felices vincula proras.
Ianadudum nubes et saevas perdimus undas.
- S**idera prima poli, Phoebo labente sub undas,
Exierant, et luna suas iam fecerat umbras: 425
Cum pariter solvere rates, tortosque rudentes
Laxavere sinus: et flexo navita cornu
Obliquatlaevo pede carbasa, summaque pandens
Suppara velorum perituras colligit auras.
Ut primum levior propellere lintea ventus
Incipit, exiguumque tument, mox redditā malo 430

In medianam cecidere ratem: terraque relicta

Non valet ipsa sequi puppes, quae vixerat, aura.

Aequora lenta iacent: alto torpore ligatae

435 Pigrus immotis haesere paludibus undae.

Sic stat iners Scythicas adstringens Bosporus
undas

Cum, glacie retinente, fretum non impulit Ister,

Immensumque gelu tegitur mare: comprimit unda,

Deprendit quascunque, rates: nec pervia velis

440 Aequora frangit eques, fluctuque latente sonantem

Orbita migrantis scindit Maeotida Bessi.

Saeva quies pelagi, moestoque ignava profundo

Stagna iacentis aquae: veluti deserta rigente

Aequora natura cessant, pontusque, vetustas

445 Oblitus servare vices, non commeat aestu,

Non horrore tremit, non solis imagine vibrat.

Casibus innumeris fixae patuere carinae.

Illinc infestae classes et inertia tonsis

Aequora moturae, gravis hinc languore profundi

450 Obsessis ventura fames. Nova vota timori

Sunt inventa novo, fluctus nimiasque precari

Ventorum vires, dum se torpentibus unda,

Excutiat stagnis, et sit mare. Nubila nusquam,

Undarumque minae: coelo languente, fredoque,

455 Naufragii spes omnis abit. Sed nocte fugata

Laesum nube dies iubar extulit, imaque sensim:

Concussit pelagi, movitque Ceraunia nautis.

Inde rapi coepere rates, atque aequora classem

Curva sequi, quae iam vento fluctuque secundo

460 Lapsa Palaestinas uncis confixit arenas.

Prima duces vidit iunctis consistere castris

Tellus, quam volucer Genusus, quam mollior Apes.

Circueunt ripis. Apso gestare carinas

Caussa palus, leni quam fallens egerit unda.

465 At Genusum nunc sole nives, nunc imbre solvit;

Praecipitant: neuter longo se gurgite lassat,

Sed minimum terrae, vicino litore, novit.
 Hoc fortuna loco tantae duo nomina famae
 Composuit: miserique fuit spes irrita mundi,
 Posse duces, parva campi statione diremto, 470
 Admotum damnare nefas. Nam cernere vultus
 Et voces audire datur: multosque per annos
 Dilectus tibi, Magne, sacer, post pignora tanta
 Sanguinis, infastam sobolis mortemque nepotum,
 Te nisi Niliaca propius non vidit arena. 475
 Caesaris adtonitam miscenda ad praelia
 mentem

Ferre moras scelerum partes iussere relictæ.
 Ductor erat cunctis audax Antonius armis,
 Iam tunc civili meditatus Leucada bello.
 Illum saepe minis Caesar precibusque morantem 480
 Evocat: *O mundi tantorum caussa laborum,*
Quid superos et fata tenes? Sunt caetera cursu
Acta meo: summam rapti per prospera belli
Te poscit Fortuna manum. Num rupta vadosis
Syrtibus incerto Libye nos dividit aestu? 485
Numquid inexperto tua credimus arma profundo,
In quo novos traheris casus? Ignave, venire
Te Caesar, non ire, iubet. Prior ipse per hostes
Percussi medias alieni iuris arenas.

Tu mea castra times? Pereuntia tempora fati 490
Conqueror: in ventos impendo vota fretumque.
Ne retine dubium cupientes ire per aequor:
Si bene nota mihi est, ad Caesaris arma iuventus
Naufragio venisse volet. Iam voce doloris
Utendum est: non ex aequo divisimus orbem. 495
Epirum Caesarque tenet totusque senatus:
Ausoniam tu solus habes. His terque quaterque
Vocibus excitum postquam cessare videbat,
Dum se deesse deis, ac non sibi numina, credit,
Sponte per incautas audet tentare tenebras,
Quod iussi timuere, fretum: temeraria prono 500

*Expertus cessisse deo: fluctusque, verendos
Classibus, exigua sperat superare carina.*

Solverat armorum fessas nox languida cura.

505 *Parta quies miseris, in quorum pectora somno
Dat vires fortuna minor. Iam castra silebant,
Tertia iam vigiles commoverat hora secundos:
Caesar sollicito per vasta silentia gressu*

Vix famulis audenda parat: cunctisque relictis,

510 *Sola placet Fortuna comes. Tentoria postquam
Egressus, vigilum somno cedentia membra
Transiluit, questus tacite quod fallere posset.
Litora curva legit, primisque invenit in undis,
Rupibus exesis haerentem fune, carinam.*

515 *Rectorem dominumque ratis secura tenebat
Haud procul inde domus, non ullo robore fulta,
Sed sterili iunco, cannaque intexta palustri,
Et latus inversa nudum munita phaselio.*

Haec Caesar bis terque manu quassantia tectum

520 *Limina commovit. Molli consurgit Amyclas,
Quem dabant alga, toro. Quisnam mea naufragia,
inquit,*

Tecta petit? aut quem nostrae Fortuna coegit?

Auxilium sperare casae? Sic fatus, ab alto

Aggere, iam tepidae sublato fune favillae,

525 *Scintillam tenuem commotos pavit in ignes:
Securus belli: praedam civilibus armis
Scit non esse casas. O vitae tuta facultas*

Pauperis, angustique lares! o munera nondum

Intellecta deum! Quibus hoc contingere tempus?

530 *Aut potuit muris, nullo trepidare tumultu,
Caesarea pulsante manu? Tum poste reclusa,
Dux ait: Exspecta votis maiora modestis,*

Spesque tuas laxa, iuvenis. Si, iussa recutis;

Me vehis Hesperiam, non ultra cuncta carinas

535 *Debebis, manibusve inopem duxisse senectam.*

- Angustos opibus subitis implere Penates.*
 Sic fatur: quamquam plebeio tectus amictu,
 Indocilis privata loqui. Tum pauper Amyclas:
Multa quidem prohibent nocturno credere ponto. 540
Nam sol non rutilas deduxit in aequora nubes,
Concordesque tulit radios. Noton altera Phoebi,
Alteras pars Borean diducta luce vocabat.
Orbe quoque exhaustus medio, languensque recessit,
Spectantes oculos infirme lumine passus: 545
Lunaque non gracili surrexit lucida cornu,
Aut orbis medii puros exesa recessus:
Nec duxit recto tenuata cacumina cornu,
Ventorumque nota rubuit: tum lurida pallens
Ora tulit, vultu sub rubem tristis ituro. 550
Sed mihi nec motus nemorum, nec litoris ictus,
Nec placet incertus, qui provocat aequora, Delphin:
*Aut siccum quod mergus amat, quodque auge
volare*
Ardea sublimis, pennae confusa natant;
Quodque caput spargens undis, volut occupet im-
brem, 555
Instabili gressu metitur litora cornix.
Sed si magnarum poscunt discrimina rerum,
Haud dubitem praebere manus: vel litora tangam
Iussa, vel hoc potius pelagus flatusque negabunt.
Haec fatus, solvensque ratem, dat carbasa ventis: 560
Ad quorum motus non solum lapsa per altum
Aera dispersos traxere cadentia sulcos
Sidera: sed summis etiam quae fixa tenentur
Astra polis, sunt visa quat. Niger inficit horror
Terga maris: longo per multa volumina tractu 565
Aestuat unda minax, flatusque incerta futuri
Turbida testantur conceptos aequora ventos.
Tunc rector trepidae fatur ratis: Adspice, aequum
Quanta paret pelagus. Zephyros intendat, ea
Euros,

- 570 *Incertum est. Puppim dubius ferit undique pentus.*
Nubibus et coelo Notus est: si murmura ponti
Consulimus, Cori verrunt mare. Gurgite tanto,
Nec ratis Hesperias tanget, nec naufragus, oras.
Desperare viam et vetitos convertere cureus,
- 575 *Sola salus. Liceat vexata litora puppe*
Prendere, ne longe nimium sit proxima tellus.
Fisus cuncta sibi cessura pericula Caesar,
Sperne minas, inquit, pelagi, ventoque furenti
Trade sinum. Italiam si coelo auctore recusat,
- 580 *Me pete. Sola tibi caussa haec est iusta timoris,*
Vectorem non nosse tuum, quem numina numquid
Destituunt, de quo male tunc Fortuna meretur,
Cum post vota venit. Medias perrumpere procellas,
Tutela secure mea. Coeli iste fretique,
- 585 *Non puppis nostrae, labor est: hanc Cassare*
pressam
A fluctu defendet onus. Nec longa furori
Ventorum saevo dabitur mora: proderit undis
Ista ratis. Ne flecte manus: fuge proxima vela
Litora: tum Calabro portu te crede potatum,
- 590 *Cum iam non poterit puppi nostraeque saluti*
Altera terra dari. Quid tanta strage paretur,
Ignoras? Quaerit pelagi coelique tumultu
Quid praestet Fortuna mihi. Non plura locuto
Avulsit laceros, percussa puppe, rudentes
- 595 *Turbo rapax, fragilemque super volitantia malum*
Vela tulit: sonuit victis compagibus alnus.
Inde ruunt totò congesta pericula mundo.
Primus ab Oceano caput exeris Atlanteo,
Core, movens aestus: iam te tollente furebat
- 600 *Pontus, et in scopulos totas erexerat undas.*
Occurrit gelidus Boreas, pelagusque retundit:
Et dubium pendet, vento cui pareat, aequor.
Sed Scythici vicit rabies Aquilonis, et uadas
Torsit; et abstrusas penitus vada fecit arenae.

- Nec perfert pontum Boreas ad saxa, suumque 605
 In fluctus Cori frangit mare: motaque possunt
 Aequora subductis etiam concurrere ventis.
 Non Euri cessasse minas: non imbris atrum
 Aeolii facuisse Notum sub carcere saxi
 Crediderim: cunctos solita de parte ruentēs 610
 Defendisse suas violento turbine terras;
 Sic pelagus mansisse loco. Non parva procellis
 Aequora rapta ferunt: Aegeas transit in undas
 Tyrrenum: sonat Ionio vagus Hadria ponto.
 Ah quoties frustra pulsatos aequore montes 615
 Obruit illa dies! quam celsa cacumina pessum
 Tellus victa dedit! Non illo litore surgunt
 Tam validi fluctus, alioque ex orbe voluti
 A magno venere mari, mundumque coercens
 Monstriferos agit unda sinus. Sic rector Olympi 620
 Cuspide fraterna lassatum in saecula fulmen
 Adiuvit, regnoque accessit terra secundo,
 Cum mare convolvit gentes, cum litora Tethys
 Noluit ulla pati, coelo contenta teneri.
 Nunc quoque tanta maris moles crevisset in astra, 625
 Ni superum rector pressisset nubibus undas.
 Non coeli nox illa fuit: latet obsitus aer
 Infernae pallore domus, nimisque gravatus
 Deprimitur, fluctusque in nubibus accipit imbre.
 Lux etiam metuenda perit, nec fulgura currunt 630
 Clara, sed obscurum nimbosus dissilit aer.
 Tunc superum convexa fremunt, atque arduus
 axis
 Insonuit, motaque poli compage laborant.
 Extimuit natura chaos: rupisse videntur
 Concordes elementa moras, rursusque redire 635
 Nox manes mixtura deis. Spes una salutis,
 Quod tanta mundi nondum periere ruina.
 Quantus Leucadio placidus de vertice pontus
 Despicitur; tantum nautae videre trementes

640 Fluctibus e summis praeceps mare: cumque
mentes

Rursus hiant undae, vix eminet aequore maha.
Nubila tanguntur velis, et terra carina.

Nam pelagus, qua parte sedet, non celat arena:
Exhaustum in tumulos, omnisque in fluctibus i-
da est.

645 Artis opem vicere metus: nescitque magister,
Quam frangat, cui cedat aquae. Discordia po-
succurrit miseris, fluctusque evertere pupilla
Non valet in fluctus: victum latus unda repelle
Erigit, atque omni surgit ratis ardua vento.

650 Non humilem Sasona vadis, non litora curvae
Thessaliae saxosa pavent, oraeque malignos
Ambraciae portus: scopulosa Ceraunia nautes
Summa timent. Credit iam digna pericula Cae-
Fatis esse suis. *Tantusne evertere, dixit;*

655 *Me superis labor est: parva quem puppe sedent;*
Tam magno petiere mari? Si gloria leti;
Est pelago donata mei, bellisque negamus;
Intrepidus, quamcunque datis mihi, numina, su-
tem:

Accipiam: Licet ingentes abruperit actio-

660 *Festinata dies fatis; sat magna peregi.*
Arctoas domui gentes: inimica subegi
Arma metu: vidi Magnum mihi Roma secundis
Iussa plebe tuli fusces per bella negatos.
Nulla meis aberit titulis Romana potestas.

665 *Nesciet hoc quisquam, nisi tu, quae sola meorum*
Conscia votorum es, me; quamvis plenus honorum
Et dictator eam Stygias et consul ad umbras;
Privatum, Fortuna, mori. Mihi funere nullum
Est opus, o superi: lacerum retinete cadaver

670 *Fluctibus in mediis: desint mihi busta rugitus;*
Dum metuar semper, terraque expecter eis et
Haec fatum decimus, dictu mirabile, fluctus.

la cum puppe levat; nec rursus ab alto
a deiecit pelagi, sed pertulit unda,
osisque angusta vacant ubi litora saxis, 675
uit terrae. Pariter tot regna, tot urbes
namque suam, tacta tellure, recepit.
d non tam remeans Caesar iam luce pro-
pinqua,

tacita sua castra fuga, comitesque fefellit.
nfusa duci flevit, gemituque suorum, 680
i ingratis incessit turba querelis:
, dure, tulit virtus temeraria, Caesar?
iae nos viles animas in fata relinquens,
spargenda dabas tua membra procellis?
ot in hac anima populorum vita salusque 685
at, et tantus caput hoc sibi fecerit orbis,
ia est voluisse mori. Nullusne tuorum
sit comitum, fatis non posse superstes
uis? Cum te raperet mare, corpora segnis
z sopor tenuit. Pudet, heu! Tibi causa
petendae 690
fuit Hesperiae? visum est, committere quem-
quam

aevo, crudele, mari? Fors ultima rerum
nios casus, et prona pericula mortis
ipitare solet: mundi iam summa tenentem 695
isisse mari? Tantum quid numina lassas?
it ad bellum summam favor iste labarque-
nae, quod te nostris impegit arenis?
usus placuere deum, non rector ut orbis,
ominus rerum; sed felix naufragus eses? 700
lactantes, discussa nocte, serenus
essit cum sole dies, fessumque tumentes
osuit pelagus, ventis patientibus, undas.
on Hesperii lassatum fluctibus aequor
lere duces, purumque insurgere cuelo
urum pelagus Boream, solvere carinas., 705

- 640 Fluctibus e summis praeceps mare ede
Rursus hiant undae, vix eminet aequ
Nubila tanguntur velis, et ter agme
Nam pelagus, qua parte se e tenore
Exhaustum in tumulos, e puppes.
que volatu
- 645 Artis opem vicere me rante, figuras.
Quam frangat, cui c otus altior alas:
Succurrit miseris ae glomerantur in
Non valet in flu sis litera pennis.
Erigit, atque ante die, violentior aer
- 650 Non humiler uit, Phoebeo concitus ortu,
Thessalia frustra tentati litora Lissi,
Ambraci amique tenent, nudas Aquilonibus
Summ Boreae iam portum fecerat Aus
Fatigatique collatis in robur Caesaris armi
655 Me videns duri Magnus discrimina Ma
T amique castris instare suis: seponere tutum
Iusti iugri decretiv onus, Lesboque remotan
se procul a saevi strepitu, Cornelia, belli
Occulere. Heu quantum mentes domina
aequas
- Iusta Venus! Dubium trepidumque ad p
Magne,
- Te quoque fecit amor: quod nolles stare su
730 Fortunae, quo mundus erat, Romanaque fa
Coniux sola fuit. Mentem iam verba parat
Destituunt, blandaeque iuvat ventura trahit
Indulgere morae, et tempus subducere fatigat
Nocte sub extrema, pulso torpore quietis,
- 735 Duni foveat amplexu gravidum Cornelia cur
Pectus, et aversi petit oscula grata mariti:
Humentes mirata genas, percussaque caeca
Vulnere, non audet flentem deprendere Ma
Ille gemens, Vita non nunc mihi dulcior, n

- Cum taedet vitae, laeto sed tempore, coniux,* 7
Venit moesta dies, et quam nimiumque parumque
Distulimus: iam totus adest in proelia Caesar.
Cedendum est bellis: quorum tibi tutu latebra
Lesbos erit. Desiste preces tentare: negari
Iam mihi: non longos a me patiere recessus. 745
Praecipites aderunt casus: properante ruina,
Summa cadunt. Satis est audisse pericula Magni:
Meque tuus decepit amor, civilia bella
Si spectare potes. Namne iam, Marte parato,
Securos cepisse pudet cum coniuge somnos, 750
Eque tuo, miserum quatiuscum classica mundum,
Surrexisse sinu. Vereor civilibus armis
Pompeium nullo tristem committere damno.
Tutior interea populis, et tutior omni
Rege, late, positamque procul fortuna mariti 755
Non tota te mole premat. Si numina nostras
Impulerint acies, maneat pars optima nostri;
Sitque mihi, si fata premant victorque cruentus,
Quo fugisse velim. Vix tantum infirma dolorem
'epit, et adtonito cessere e pectore sensus. 760
andem vix moestas potuit proferre querelas:
il mihi de fatis thalami superisque relictum est,
agne, queri: nostros non rumpit funus avores,
c diri fax summa rogi; sed sorte frequenti,
'beaque nimis careo dimissa marito. 765
itis ad adventum rumpamus foedera tedae:
cemus sacerum. Sic est tibi cognita, Magne,
'ra fides? credisne aliquid mihi tutius esse,
n tibi? non olim casu pendemus ab uno?
nibus me, saeve, iubes, tanta que ruinas 770
item praestare caput? secura videtur
ibi, cum facias etiam nunc vota, perisse?
'm servire malis, sed morte parata,
uar ad manes; feriat dum moesta remota
procul terras, vivam tibi nempe superata. 775
 ANUS.

*Adde, quod aduersis fatis, tantumque dolorem,
Crudelis, me ferre doces. Ignosce fatenti:
Posse pati, timeo. Quod si sunt vota, deisque
Audior, eventus rerum sciet ultima coniux.*

- 780 *Sollicitam rupes, iam te victore, tenebunt,
Et puppim, quae fata ferat tam laeta, timebo.
Nec solvent audita metus mihi prospera belli,
Cum, vacuis proiecta locis, a Caesare possim
Vel fugiente capi. Notescent litora clari*
- 785 *Nominis exsilio, positaque ibi coniuge Magni,
Quis Mitylenaeas poterit nescire latebras?
Hoc precor extremum, si nil tibi victa relinquant
Tutius arma fuga, cum te commiseris undis,
Quolibet infaustam potius deflecte carinam:*
- 790 *Litoribus quaerere meis. Sic fata, relictis
Exsiluit stratis amens, tormentaque nulla
Vult differre mora. Non moesti pectora Magni
Sustinet amplexu dulci, non colla tenere:
Extremusque perit tam longi fructus amoris:*
- 795 *Praecipitantque suos luctus: [neuterque recedens
Sustinuit dixisse, vale:] vitamque per omnem
Nulla fuit tam modesta dies. Nam cetera damnata
Durata iam mente malis, firmaque tulerunt.
Labitur infelix, manibusque excepta suorum*
- 800 *Fertur ad aequoreas, ac se prosternit, arenas,
Litoraque ipsa tenet, tandemque illata carinae est.
Non sic infelix patriam portusque reliquit
Hesperios, saevi premerent cum Caesaris arma.
Fida comes Magni vadit duce sola relicto,*
- 805 *Pompeiumque fugit. Quae nox sibi proxima vent,
Insomnis. Viduo tum primum frigida lecto,
Atque insueta quies uni, nudumque, marito
Non haerente, latus. Somno quam saepe gravata
Deceptis vacuum manibus complexa cubile est.*
- 810 *Atque oblitia fugae quaesivit nocte maritum!
Nam, flanima quamvis tacitas urgente medulla,*

Non iuvat in toto corpus iactare cubili:
 Servatur pars illa tori. Caruisse timebat
 Pompeio: sed non superi tam lacta parabant.
 Instabat, miserae Magnum quae redderet hora. 815

LIBER SEXTUS.

ARGUMENTUM.

Caesar, frustra provocato ad pugnam Pompeio, ad Dyrhachium it. 1—14. Pompeius iter ei praechudit. 15—18. Describitur oppidi situs. 19—28. Caesar obsidionem molitur castellaque exstruit. 29—63. Qua re animadversa, Pompeius facit eruptiones, ut distrahat Caesaris copias. 64—79. Fames oritur et lues in Pompeii exercitu. 80—105. Item fames in Caesaris. 106—117. Pompeius castellum aliquod oppugnat, ac paene expugnasset, nisi defensum esset a Scaeva, forti viro, cuius egregie factum enarratur. 118—262. Repulsus hac parte Pompeius alia castella aggreditur, capitque unum eorum. 263—289. Caesar recipere illud conatur. Sed frustra. 290—313. Ergo in Thessaliam it, eoque eum sequitur Pompeius. 314—332. Describitur Thessaliae situs. 333—412. Uterque castra locant, copiis trepide rerum exitum spectantibus. 413—419. Inter Pompeianos erat Sextus, Magni filius. Is, magicorum arcanorum studiosus, futura scire avens, spretis verioribus oraculis, beneficas Thessaliae adit. 420—434. Quarum artes describuntur. 435—505. Eorum una Erichtho, reliquarum more spreto, urbes fugit, desertaque incolit, cadavera inquirens laceransque et ad suas artes adhibens. 506—569. Ergo eam Sextus cum comitibus noctu investigat, invenitque sedentem et nullam carmine caedem Thessaliae precentem. 570—588. Alloquitur eam, rogatque, ut, quid futurum sit, ex mortuo aliquo se scientem faciat. 589—603. Respondet illa, se facturam quod rogarerit. 604—623. Ergo eligit sibi unum ex cadaveribus. Id unco trahitur ad caveam beneficae. 624—641. Describitur locus, et ornatus Erichthus. Pavet Sextus. 642—658. Confirmat eum Erichtho. 659—666. Efficit illa, arte et carminibus, ut reviviscat cadaver. 667—761. Iubet illud Erichtho fata eloqui. 762—774. Ergo eloquitur, et infasta quidem et omnino Romanis et tñprimis Pompeiis. 775—820. Quo facto denunc Erichtho, rogo incenso, cadaver denuo mori patitur, Sextusque, ad castra redecentem, comitatur. 821—830.

ANN. LUCANI

astra duces, pugnae iam mente pro
pinqui,
agis, admotaque comminus arma,
n videre dei, capere omnia Caesar
diorum spernit, Martemque secundum
genero fatis debere recusat.
mundo votis petit omnibus horam,
quae cuncta ferat. Placet alea fati
n mersura caput. Ter collibus omnes
turmas, et signa minantia pugnam,
numquam Latiae se deesse ruinae.
ad nullos exciri posse tumultus
im generum, sed clauso fidere vallo,
ovet, tectusque via dumosa per arva
hii praecips rapiendas tendit ad arces.
raequoreo praecepit limite Magnus,
ie vocat collem Taulantius incola Petras
astris, Ephyreaque moenia servat,
ns tutam vel solis turribus urbem.
is hanc veterum, nec moles structa tue
isque labor, facilis, licet ardua tollat,
vel bellis, vel cuncta moventibus anni
imen habet, nullo quassabile ferro,
i sedemque loci. Nam clausa profu
praecipi scopulisque vomentibu
quor,
debet, quod non est insula, colli.
es ratibus sustentant moenia caute
ne furens rapido cum tollitur Aus
domosque quatit, spumatque in c
Pontus.
avidam belli rapuit spes improba
, ut vastis diffusum collibus hos
ignarum, ducto procul aggere
erras oculis: nec cespite tu

- Contentus fragili subitos adtollere muros,
 Ingentes cautes, avulsaque saxa metallis,
 Graiorumque domos, direptaque moenia transfert. 35
 Exstruitur, quod non aries impellere saevus,
 Quod non ulla queat violenti machina bellii.
 Franguntur montes, planumque per ardua Caesar
 Dicit opus: pandit fossas, turritaque summis
 Disponit castella iugis, magnoque recursu 40
 Amplexus fines, saltus, nemorosaque tesqua,
 Et silvas, vastasque feras indagine claudit.
 Non desunt campi, non desunt pabula Magno,
 Castraque Caesareo circumdatus aggere mutat.
 Flumina tot cursus illic exorta fatigant, 45
 Ilic mersa suos: operumque ut summa revisat,
 Defessus Caesar mediis intermanet agris.
 Nunc vetus Iliacos adtollat fabula muros,
 Adscribatque deis: fragili circumdata testa
 Moenia mirentur refugi Babylonia Parthi. 50
 En, quantum Tigris, quantum celer ambit Orontes.
 Assyris quantum populis telluris Eoae
 Sufficit in regnum, subitum bellique tumultu
 Raptum clausit opus. Tanti periore laborcs.
 Tot potuere manus adiungere Seston Abydo, 55
 Ingestoque solo Phryxeum elidere pontum,
 Aut Pelopis latis Ephyren abrumpere regnis,
 Et ratibus longae flexus donare Maleae,
 Aut aliquem mundi, quamvis natura negasset,
 In melius mutare locum. Coit area belli: 60
 Hic alitur sanguis terras fluxurus in omnes:
 Hic et Thessalicae clades, Libycaeque tenentur.
 Aestuat angusta rabies civilis arena.
 Prima quidem surgens operum structura fefellit
 Pompeium: veluti mediae qui tutus in arvis 65
 Sicaniæ rabidum nescit latrare Pelorum:
 Aut vaga cum Tethys, Rutupinaque litora fervent,
 Unda Caledonios fallit turbata Britanno.

Ut primum vasto septas videt aggere terras:

- 70 Ipse quoque a tuta deducens agmina petra
 Diversis spargit tumulis, ut Caesaris arma
 Laxet, et effuso claudentem milite tendat.
 At tantum septi vallo sibi vindicat agri,
 Parva Mycenaee quantum sacrata Dianaee
- 75 Distat ab excelsa nemoralis Aricia Roma:
 Quoque modo, Romae praelapsus moenia, Tybris
 In mare descendit, si nusquam torqueat aminem.
 Classica nulla sonant, iniussaque tela vagantur:
 Et fit saepe nefas, iaculum tentante lacerto.
- 80 Maior cura duces niscendis abstrahit armis,
 Pompeium exhaustae praebenda ad pabula terrae,
 Quae currens obtrivit eques, gradibusque citatis
 Ungula frondentem discussit cornea campum.
 Belliger adtonsis sonipes defessus in arvis,
- 85 Advectos cum plena ferant praesepia culmos,
 Ore novas poscens moribundus labitur herbas,
 Et tremulo medios abrumpit poplite gyros.
 Corpora dum solvit tabes, et digerit artus,
 Traxit iners coelum fluidae contagia pestis
- 90 Obscuram in nubem. Tali spiramine Nesis
 Emittit Stygium nebulosis aera saxis,
 Antraque letiferi rabiem Typhonis anhelant.
 Inde labant populi, coeloque paratior unda
 Omne pati virus duravit viscera coeno.
- 95 Iam riget atra cutis, distentaque lumina rumpit:
 Igneaque in vultus, et sacro fervida morbo
 Pestis abit, fessumque caput se ferre recusat.
 Iam magis atque magis praeceps agit omnia fatum:
 Nec medii dirimunt morbi vitamque necemque,
- 100 Sed languor cum morte venit: turbaque cadentum
 Aucta lues, dum mixta iacent incondita vivis
 Corpora. Nam miseros ultra tentoria cives
 Spargere, funus erat. Tamen hos minuere labores
 A tergo pelagus, pulsusque Aquilonibus aer,

Litoraque, et plenae peregrina messe carinae. 105

At liber terrae spatirosis collibus hostis:
 Aere non pigro, nec inertibus angitur undis:
 Sed patitur saevam, veluti circumdatus arcta
 Obsidione, famem. Nondum surgentibus altam
 In segetem culmis, cernit miserabile vulgus 110
 In pecudum cecidisso cibos, et carpere dumos,
 Et foliis spoliare nemus, letumque minantes,
 Vellere ab ignotis dubias radicibus herbas.
 Quae mollire queunt flamma, quae frangere morsu,
 Quaeque per abrasas utero dimittere fauces, 115
 Plurimaque humanis ante hoc incognita mensis
 Diripiens miles, saturum tamen obsidet hostem.

Ut primum libuit ruptis evadere claustris
 Pompeio, cunctasque sibi permittere terras:
 Non obscura petit latebrosae tempora noctis, 120
 Et raptum furto, sociri cessantibus armis,
 Designatur iter: latis exire ruinis
 Quaerit, et impulso turres confringere vallo,
 Perque omnes gladios, et qua via caede paranda
 est.

Opportuna tamen valli pars visa propinqui, 125
 Quam Minuti castella vucant, et confraga densis
 Arboribus dumeta tegunt. Huc pulvere nullo
 Proditus agmen agit, subitusque ad moenia venit.
 Tot simul e campis Latiae pulsere volucres:
 Tot cecinere tubae. Ne quid victoria ferro 130
 Deberet, pavor adtonitos confecerat hostes.
 Quod solum valuit virtus, iacuere peremti,
 Debuerant quo stare, loco: qui vulnera ferrent
 Iam deerant, nimbusque ferens tot tela peribat.
 Tum piceos volvunt iamissae lampades ignes: 135
 Tum quassae nutant turres, lapsumque minantur:
 Roboris impacti crebros gemit agger ad ictus.
 Iam Pompeianae celai super ardua valli
 Exierant aquilae: iam mundi iura patebant.

- 140 Quem non mille simul turmis, nec Caesare tota
 Auferret Fortuna locum, victoribus unus
 Eripuit, vetuitque capi: seque arma tenente,
 Ac nondum strato, Magnum viciisse negavit.
 Scaeva viro nomen: castrorum in plebe merebat
- 145 Ante feras Rhodani gentes: ibi sanguine multo
 Promotus Latiam longo gerit ordine vitem.
 Propus ad omne nefas, et qui nesciret, in armis
 Quam magnum virtus crimen civilibus esset.
 Hic ubi quaerentes socios, iam Marte relicto,
- 150 Tuta fugae cernit, *Quo vos pavor*, inquit, *aegris*
Impius, et cunctis ignotus Caesaris armis?
 [O famuli turpes, servum pecus, absque cruento]
Terga datis morti? Cumulo vos deesse virorum
Non pudet et bustis, interque cadavera quaerit?
- 155 Non ira saltem, iuvenes, pietate remota,
 Stabitis? E cunctis, per quos erumperet hostis,
 Nos sumus electi. Non parvo sanguine Magni
 Ista dies ierit. Peterem felicior umbras
 Caesaris in vultu. Testem hunc Fortuna negavit
- 160 Pompeio laudante, cadam. Confringite tela
 Pectoris incursu, iugulisque retundite ferrum.
 Iam longinqua petit pulvis, sonitusque ruinae,
 Securasque fragor concussit Caesaris aures.
 Vincimus, o socii; veniet, qui vindicet arces,
- 165 Dum morimur. Movit tantum vox illa furorem,
 Quantum non primo succendunt classica cantu:
 Mirantesque virum, atque avidi spectare, se
 quuntur
- Scituri iuvenes, numero deprensa locoque,
 An plus quam mortem virtus daret. Ille ruent!
- 170 Aggere consistit, primumque cadavera plenis
 Turribus evolvit, subeuntesque obruit hostes
 Corporibus: totaeque viro dant tela ruinae:
 Roboraque et moles hosti seque ipse minatur.
 Nunc sude, nunc duro contraria pectora conto

- trudit muris, et valli summa tenentes 175
 putat ense manus: caput obterit, ossaque saxo,
 male defensum fragili compage cerebrum
 sipay: alterius flamma crinesque genasque
 descendit; strident oculis ardentibus ignes.
 primum, cumulo crescente, cadavera murum 180
 juavere solo: non segnior extulit illum
 tus, et in medias iecit super arma catervas,
 am per summa rapit celerem venabula pardum.
 nc densos inter cuneos compressus, et omni
 llatus bello vincit, quem respicit, hostem. 185
 ique hebes, et crasso non aspersa sanguine mucro
 arcussum Scaevae frangit, non volnerat ho-
 stem.]
 didit ensis opus, frangit sine vulnere membra.
 m tota petit moles, illum omnia tela:
 illa fuit non certa manus, non lancea felix, 190
 rque novum Fortuna videt concurrere, bellum
 que virum. Fortis crebris sonat ictibus umbo,
 galeae fragmenta cavae compressa perurunt
 mpora: nec quidquam nudis vitalibus obstat
 n, praeter stantes in summis ossibus hastas. 195
 id nunc, vesani, iaculis levibusque sagittis
 diditis haesuros numquam vitalibus ictus?
 nc aut tortilibus vibrata phalarica nervis
 ruat, aut vasti muralia pondera saxi:
 nc aries ferro, ballistaque limine portae 200
 mmoveat. Stat non fragilis pro Caesare murus,
 mpeiumque tenet. Iam pectora non tegit armis,
 veritus credi clypeo, laevaque vacasse,
 t culpa vixisse sua, tot vulnera belli
 us obit, densamque ferens in pectore silvam, 205
 gradibus fessis, in quem cadat, eligithostem.
 ir pelagi monstris. Libycae sic bellua terrae,]
 Libycus densis elephas oppressus ab armis
 ine repercutsum squalentii missile tergo

- 210 *Frangit, et haerentes, mota cute, discutit ha
Viscera tuta latent penitus, citraque cruento
Confixae stant tela ferae: tot facta sagittis,
Tot iaculis, unam non explet vulnera mortis.
Dictaea procul ecce manu Gortynis arundo.*
- 215 *Tenditur in Scaevam, quae, voto certior om
In caput atque oculi laevum descendit in orbem
Ille moras ferri, nervorum et vineula rumpit
Adfixam vellens oculo pendente sagittam.
Intrepidus, telumque suo cum lumine calcat.*
- 220 *Pannonis haud aliter, post pictum saevior, ut
Cum iaculum parva Libys amentavit habena
Se rotat in vulnus: telumque irata receptum
Impetit, et secum fugientem circuit hastam.
Perdiderat vultum rabies: stetit imbre cruentus.*
- 225 *Informis facies: laetus fragor aethera pulsa
Victorum: maiora viris e sanguine parvo
Gaudia non saceret conspectum in Caesare vultu
Ille, tegens alta suppressum mente dolorem,
Mitis, et a vultu penitus virtute remota,*
- 230 *Parcite, ait, cives: procul hinc avertite bellum
Collatura meae nil iam sunt vulnera mortis:
Non eget ingestis, sed vulsis pectore telis.
Tollite, et in Magni viventem ponite castris
Hoc vestro praestate duci: sit Scaeva reliqui.*
- 235 *Caesaris exemplum potius, quam mortis homines
Credidit infelix simulatis vocibus Aulus,
Nec vidit recto gladium mucrone tenentem:
Membraque captivi pariter latus, et arma
Fulmineum mediis exceptit fauibus ensem.*
- 240 *Incaluit virtus: atque una caede refectus
Solvat, ait, poenas, Scaevam quicunque sub
Speravit: pacem gladio si quaerit ab isto
Magnus, adorato submittat Caesare signa.
An similem vestri, segnemque ad fata putast?*
- 245 *Pompeii vobis minor est, caussaeque sensus,*

Quam mihi mortis amor. Simul haec effatur, et
altus

- Caesareas pulvis testatur adesse cohortes.
Dedecus hic belli Magno crimenque remisit,
Ne solum totae fugerent te, Scaeva, catervae:
Subducto qui Marte ruis: nam sanguine fuso 250
Vires pugna dabat. Labentem turba suorum
Excipit, atque humeris defectum imponere gaudet:
Ac veluti inclusum per fosso in pectore numen,
Et vivam magnae speciem virtutis adorant:
Telaque confixis certant evellere membris, 255
Exornantque deos, ac nudum pectore Martem
Armis, Scaeva, tuis. Felix hoc nomine famae,
Si tibi durus Iber, aut si tibi terga dedisset
Cantaber exiguis, aut longis Teutonus armis.
Non tu bellorum spoliis ornare Tonantis 260
Templa potes, non tu laetis ululare triumphis.
Infelix, quanta dominum virtute parasti!
Nec magis hac Magnus castrorum parte re-
pulsus
- Intra claustra piger, dilato Marte, quievit,
Quam mare lassatur, cum se tollentibus Euris 265
Frangentem fluctus scopulum ferit, aut latus alti
Montis adest, seramque sibi parat unda ruinam.
Hinc vicina petens placido castella profundo
Incursu gemini Martis rapit: armaque late
Spargit, et effuso laxat tentoria campo: 270
Mutandaeque iuvat permissa licentia terrae.
Sic pleno Padus ore tumens super aggere tutas
Excurrit ripas, et totos concutit agros:
Succubuit si qua tellus, cumulumque forentem
Undarum non passa, ruit: tuuc flumine toto
Transit, et ignotos aperit sibi gurgite campos.
Illos terra fugit dominos: his rura colonis
Accedunt, donante Pado, Vix proelia Caesar
Senserat, elatus specula quae prodidit ignis.

- 280 Invenit impulsos, presso iam pulvere, mur
 Frigidaque ut veteris deprendit signa ruin
 Accedit pax ipsa loci, movitque furorem
 Pompeiana quies, et victo Caesare, somn
 Ire vel in clades properat, dum gaudia tur
 285 Torquato ruit inde minax: qui Caesaris a
 Segnius haud vedit, quam malo nauta tre
 Omnia Circeas subducit vela procellae:
 Agminaque interius muro breviore recepit
 Densius ut parva disponeret arma corona
 290 Transierat primi Caesar munimina val
 Cum super e totis emisit collibus agmen,
 Effuditque acies obseptum Magnus in hos
 Non sic Aetnaeis habitans in vallibus horre
 Enceladum, spirante Noto, cum tota cave
 295 Egerit, et torrens in campos defluit Aetna
 Caesaris ut miles glomerato pulvere victu
 Ante aciem, caeci trepidus sub nube timor
 Hostibus occurrit fugiens, inque ipsa pave
 Fata ruit. Totus mitti civilibus armis
 300 Usque vel in pacem potuit crux: ipse fu
 Dux tenuit gladios. Felix ac libera, legum
 Roma fores iurisque tui, viciisset in illo
 Si tibi Sulla loco. Dolet heu, semperque d
 Quod scelerum, Caesar, prodest tibi sumn
 rum,
 305 Cum genero pugnasse pio. Pro, tristia fa
 Non Uticae Libye clades, Hispania Munda
 Fleasset, et infando pollutus sanguine Nilus
 Nobiliss Phario gestasset rege cadaver:
 Nec Iuba Marmaricas nudus pressisset are
 310 Poenorumque umbras placasset sanguine:
 Scipio: nec sancto caruisset vita Catone.
 Ultimus esse dies potuit tibi, Roma, malorum
 Exire e mediis potuit Pharsalia fatis.
 Deserit adverso possessam numine sed

ar, et Emathias lacero petit agmine terras. 315
 secuturum socii, quacumque fugasset,
 avere suo comites devertere Magnum
 atu: patrias sedes, atque hoste carentem
 niam peteret. *Numquam me Caesaris*, inquit,
nplo reddam patriae, numquamque videbit 320
issi dimisso redeuntem milite, Roma.
eriam potui, motu surgente, tenere,
llem patriis aciem committere templis,
edio pugnare foro. Dum bella relegem,
emum Scythici transcendam frigoris orbem, 325
ntesque plagas. Victor tibi, Roma, quietem
iam, qui, ne premerent te proelia, fugi?
otius, bello ne quid patiaris in isto,
aesar putet esse suam. Sic fatus, in ortus
 beos convertit iter, terraque secutus 330
 a, qua vastos aperit Candavia saltus,
 igit Emathiam, bello quam fata parabant.
 hessiam, qua parte diem brumalibus horis
 llit Titan, rupes Ossaea coerct.
 per summa poli Phoebum trahit altior aestas, 335
 n opponit radiis nascentibus umbras.
 edios ignes coeli, rabidique Leonis
 itiale caput nemorosus submovet Othrys.
 pit adversos Zephyros et Iapyga Pindus,
 aturato praecidit vespere lucem. 340
 metuens imi Borean habitator Olympi
 ntem totis ignorat noctibus Arcton.
 inter montes media qui valle premuntur,
 etuis quondam latuere paludibus agri,
 ina dum campi retinent, nec pervia Tempe 345
 aditus pelagi: stagnumque implentibus unum
 cere cursus erat. Postquam discessit Olympo
 ulea gravis Ossa manu, subitaeque ruinam
 it aquae Nereus: melius mansura sub undis,
 this, aequorei regnum Pharsalos Achillis, 350

Eminet, et, prima Rhoeteia lito
Quae tetigit, Phylace, Pteleos
Flebile Pieridum; Trachin, p.
Lampados Herculeis fortis Me

355 Atque olim Larissa potens: ul
Nunc super Argos arant: veter

Monstrat Echionias: ubi que

Colla caputque ferens **supremo**
Questa, quod hoc solum nato r

360 Ergo abrupta palus multos dis
Purus in occasus, parvi **sed** gu
Ionio fluit inde mari: nec forti
Labitur avectae pater Isidis, et
Paene gener crassis oblitat E

365 Et Meleagream maculatus sang
Euenos Calydonia secat. Ferit
Maliacas Sperchios aquas: et
Irrigat Amphrysos famulantis]
Quique nec humentes nebulas, r

370 Aera, nec tenues ventos suspir
Et quisquis, pelago per se non
Peneo donavit aquas: it gurgit
Apidanos: nunquamque celer,

Accipit Asopos cursus, Phoenicis
375 Solus, in alterius nomen cum v

Defendit Titaresus aquas, laps
Gurgite Penei pro siccis utitur
Hunc fama est Stygiis manare]
Et capitis memorem, fluvii cont

380 Nolle pati, superumque sibi ser
Ut primum emissis patuerur
Pinguis Boebicio discessit vom
Mox Lelegum dextra pressum d

- Aeolidae, Dolopesque solum fregere coloni,
Et Mangnetes equis, Minyae gens cognita remis. 385
Illic semiferos Ixionidas Centauros
Foeta Pelethroniis nubes effudit in antris.
Aspera te Pholoes frangentem, Monyche, saxa,
Teque sub Oetaeo torquentem vertice vulsas,
Rhoete ferox, quas vix Boreas inverteret, ornos: 390
Hospes et Alcidae magni, Phole: teque per amnem
Improbè Lernaeas vector passure sagittas:
Teque senex Chiron, gelido qui sidere fulgens
Impetus Aemonio maiorem Scorpion arcu.
Hac tellure feri micuerunt semina Martis. 395
Primus ab aequorea percussis cuspide saxis
Thessalicus sonipes, bellis feralibus omen,
Exiluit; primus chalyben frenosque momordit,
Spumavitque novis Lapithae domitoris habenis.
Prima fretum scindens Pagasaeo litore pinus 400
Terrenum ignotas hominem proiecit in undas.
Primus Thessalicae rector telluris Itonos
In formam calidae percussit pondera massae,
Fudit et argentum flammis, aurumque moneta
Fregit, et immensis coxit fornacibus aera. 405
Illic, quod populos scelerata impegit in arma,
Divitias numerare datum est. Hinc maxinia ser-
pens
Descendit Python, Cyrrhaeaque fluxit in arva:
Unde et Thessalicae veniunt ad Pythia laurus.
Impius hinc prolem superis immisit Aloeus, 410
Inseruit celsis prope se cum Pelion astris,
Sideribusq[ue] vias incurrens abstulit Ossa.
Hac ubi damnata fatis tellure locarunt
Castra duces: cunctos belli praesaga futuri
Mens agitat, summique gravem discriminis horam 415
Adventare palam est. Propius iam fata moveri,
Degeneres trepidant animi, peioraque versant:
Ad dubios pauci, praesumto robore, casus

*Spemque metumque ferunt.— Turbae sed mixtae
inerti*

- 420 *Sextus erat, Magno proles indigna parente,
Qui mox Scyllaeis exsul grassatus in undis,
Polluit aequoreos Siculus pirata triumphos,
Qui stimulante metu fati praenoscere cursus,
Impatiensque morae, venturisque omnibus aeger,*
- 425 *Non tripodas Deli, non Pythia consulit antra,
Nec quae sisse libet, primis quid frugibus altrix
Aere Iovis Dodona sonet, quis noscere fibra
Fata queat, quis prodat aves, quis fulgura coeli
Servet, et Assyria scrutetur sidera cura,*
- 430 *Aut si quid tacitum, sed fas, erat. Ille supernis
Detestanda deis saevorum arcana magorum
Noverat, et tristes sacris feralibus aras,
Umbrarum Ditisque fidem: miseroque liquebat,
Scire parum superos. Vanum saevumque fu-*
rorem
- 435 *Adiuvat ipse locus, vicinaque moenia castris
Haemonidum, facti quas nulla licentia monstri
Transierit; quarum, quidquid non creditur, ars est
Thessala quin etiam tellus herbasque nocentes
Rupibus ingenuit, sensuaque saxa canentes*
- 440 *Arcanum ferae Magos. Ibi plurima surgunt
Vim factura deis. Et terris hospita Colchis
Legit in Haemoniis, quas non adixerat, herbas.
Impia tot populis, tot surdas gentibus aures
Coelicolum dirae convertunt carmina gentis.*
- 445 *Una per aethereoq; exit vox illa recessus,
Verbaque ad invitum perfert cogentia numen,
Quod non cura poli, coelique volubilis umquam
Avocat. Infandum tegit cum sidera murmur,
Tunc Babylon Persea licet, secretaque Memphis*
- 450 *Omne vetustorum solvat penetrale Magorum:
Abducit superos alienis Thessalis aris.
Carmine Thessalidum dura in praecordia fluxit*

- Non fatis adductus amor: flammisque severi
Illicitis arsere senes. Nec noxia tantum
Pocula proficiunt: aut cum turgentia succo 455
Frontis amatura subducunt pignora fetae.
Mens, hausti nulla sanie polluta veneni,
Excantata perit. Quos non concordia anixti
Adligat ulla tori, blandaque potentia formae,
Traxerunt torti magica vertigine fili.
Cessavere vices rerum: dilataque longa
Haesit nocte dies: legi non paruit aether.
Torpuit et praeceps, audito carmine, mordax:
Axibus ut rapidis impulsos Iuppiter urgens
Miratur non ire polos. Nunc omnia complent 465
Imbris, et calido producunt nubila Phoebo:
Et tonat ignaro coelum love. Vocibus isdem
Humentes late nebulas, nimbosque solutis
Excussere comis. Ventis cessantibus, aequor
Intumuit: rursus vetitum sentire procellas
Conticuit, turbante Noto: puppimque ferentes
In ventum tumuere sinus. De rupe peperdit 470
Abscisa fixus torrens: amnisque cucurrit,
Non qua pronus erat. Nikum non extulit aestas:
Maeander direxit aquas: Khodanumque morantem 475
Præcipitavit Arar: submisso vertice montes
Explicuere iugum. Nubes suspexit Olympus:
Solibus et nullis Scythicae, cum bruma rigeret,
Dimaduere nives. Impulsam sidere Tethyn
Repulit Haemonidum, defenso llore, carmen. 480
Terra quoque immoti concussit ponderis axem,
Et medium vergens titubavit nitus in orbem.
Tantae molis onus percussum voce recessit,
Prospectumque dedit circumlabentis Olympi.
Omne potens animal leti, genitumque nocere, 485
Et pavet Haemonias, et mortibus instruit artes.
Has avidae tigres, et nobillis ira leonum
Ore fovent blando: gelides his explicat orbes.

LUCANUS.

I

- Inque pruinoso coluber distenditur arvo.
490 Viperei coeunt, abrupto corpore, nodi:
 Humanoque cadit serpens adflata veneno.
 Quis labor hic superis, cantus herbasque se-
 quendi,
 Spernendique timor? cuius commercia pacti
 Obstrictos habuere deos? Parere necesse est,
495 An iuvat? ignota tantum pietate merentur,
 An tacitis valuere minis? Hoc iuris in omnes
 Est illis superos, an habent haec carmina certum
 Imperiosa deum, qui mundum cogere, quicquid
 Cogitur ipse, potest? Illic et sidera primum
500 Praecipi dducta polo: Phoebeque serena
 Non aliter, diris verborum obsessa venenis,
 Palluit, et nigris, terrenisque ignibus arsit,
 Quam si fraterna prohiberet imagine tellus,
 Insereretque suas flammis coelastibus umbras.
505 Et patitur tantus cantu depensa labores
 Donec suppositas propior despumet in herbas.
 Hos scelerum ritus, haec dirae carmina gentis
 Efferat damnarat nimiae pietatis Erichtho,
 Inque novos ritus pollutam duxerat artem.
510 Illi namque nefas urbis submittere tecto
 Aut laribus ferae caput: desertaque busta
 Incolit, et tumulos expulsis obtinet umbris,
 Grata deis erebi. Coetus audire silentum,
 Nosse domos Stygias, arcanaque Ditis operi
515 Non superi, non vita vetat. Tenet ora profanas
 Foeda situ macies, coeloque ignota sereno
 Terribilis Stygio facies pallore gravatur,
 Impexis onerata comis. Si nimbus, et atrae
 Sidera subducunt nubes, tunc Thessala nudis
520 Egreditur bustis, nocturnaque fulgura captat.
 Semina foecundae segetis calcata perussit,
 Et non letiferas spirando perdidit auras.
 Nec superos orat, nec cantu supplice numen

- Auxiliare vocat, nec fibras illa litantis
 Novit: funereas aris imponere flamas 525
 Gaudet, et accenso rapuit quae tura sepulcro.
 Omne nefas superi prima iam voce precantis
 Concedunt, carmenque timent audire secundum.
 Viventes animas, et adhuc sua membra regentes,
 Infodit busto: fatis debentibus annos 530
 Mors invita subit: perversa funera pompa
 Retulit a tumulis: fugere cadavera letum.
 Fumantes iuvenum cineres, ardentinaque ossa
 E mediis rapit illa rogis, ipsamque, parentes
 Quam tenuere, facem: nigroque volantia fumo 535
 Feralis fragmenta tori, vestesque fluentes
 Colligit in cineres, et olentes membra favillas.
 Ast ubi servantur saxis, quibus intimus humor
 Dicitur, et tracta durescunt tabe medullae
 Corpora; tunc omnes avide desaevit in artus, 540
 Immersitque manus oculis, gaudetque gelatos
 Effodisse orbes, et siccae pallida rodit
 Excrementa manus: laqueum nodosque nocentes
 Ore suo rupit: pendentia corpora carpsit,
 Abrasitque cruces: percussaque viscera nimbis 545
 Vulsit, et incocatas admisso sole medullas.
 Insertum manibus chalybem, nigramque per artus
 Stillantis tabi saniem, virusque coactum
 Sustulit, et, nervo morsus retinente, pependit.
 Et quodcumque iacet nuda tellure cadaver, 550
 Ante feras volucresque sedet: nec carpere mem-
     bra
 Vult ferro manibusque suis, morsusque luporum
 Exspectat, siccis ruptura a fauibus artus.
 [Nec cessant a caede manus, si sanguine vivo
 Est opus, erumpat iugulo qui primus aperto.] 555
 Nec refugit caedes, vivum si sacra cruentum,
 Extaque funereas poscunt trepidantia mensae:
 Vulnera sic veritas, non, qua natura vocabat,

- Extrahitur partus, calidis ponendus in aria,**
560 Et quoties saevis opus est ac fortibus umbris,
Ipsa facit manes: hominum mors omnis in usu
Illa genae florem primaevō corpore vulsit,
Illa comam laeva morienti abscidit ephebo.
Saepe etiam caris cognato in funere dira
- 565 Thessalis incubuit membris: atque oscula fig**
Truncavitque caput, compressaque dentibus
Laxavit: siccoque haerentem gutture lingua
Praemordens, gelidis infudit marmura labris,
Arcanumque nefas Stygias mandavit ad umb
- 570 Hanc ut fama loci Pompeio prodidit: alta**
Nocte poli, Titan medium quo tempore ducit
Sub nostra tellure diem: deserta per arva
Carpit iter. Fidi scelerum, suetique ministri
Effractos circum tumulos ac busta vagati
- 575 Conspxere procul praerupta in caute sedent**
Qua iuga devexus Pharsalica porrigit Aemus.
Illa magis magicisque deis incognita verba
Tentabat, carmenque novos fingebat in usus.
Namque timens, ne Mars alium vagis iret in
bem,
- 580 Emathis et tellus tam multa caede careret;**
Pollutos cantu, dirisque venifica succis
Conspersos, vetuit transmittere bella Philipp
Tot mortes habitura suas, usuraque mundi
Sanguine: caesorum truncare cadavera regu
- 585 Sperat, et Hesperiae cineres avertere gentis,**
Ossaque nobilium, tantosque adquirere mane
Hic ardor, solusque labor, quid corpore Magi
Projecto rapiat, quos Caesaria invulet artus.
Quam prior adfatur Pompeii ignava propago
- 590 O decus Haemonidum, populis quae pandere si**
Quaeque sua ventura potes divertere cursu,
Te precor, ut certum liceat mihi noscere finem
Quem balli Fortuna paret. Non ultima tunc

- Pars ego Romanae: Magni clarissima proles,* 595
Vel dominus rerum, vel tanti funeris heres.
Mens dubitis perculta pavet, rursusque parata est
Certos ferre metus. Hoc casibus eripe iuris,
Ne subiti caecique ruant. Velnunina torque,
Vel tu parce deis, et Manibus expime verum.
Elysias resera sedes, ipsamque vocatam, 600
Quos petat e nobis, Mortem tibi coge fateri.
Non humilis labor est: dignum, quod quaerere cu-
res,
Vel tibi, quo tanti praeponderet alea fati.
Impia vulgatae laetatur nomine famae
Thessalis, et contra: Si fata minora moveres, 605
Pronumerat, o iuvenia, quos velles, inquit, in actus
Invitos praebere deos, Conceditur arti,
Unam cum radiis presserunt sidera mortem,
Inseruisse moras: et, quamvis fecerit omnis
Stella senem, medios herbis abrumpimus annos. 610
At simul a prima descendit origine mundi
Causarum series, atque omnia fata laborant
Si quidquam mutare velis, unoque sub ictu
Stat genus humanum: tunc, Thessala turba fa-
temur,
Plus fortuna potest. Sed si prae noscere casus 615
Contentus, facilesque aditus multique patebunt
Ad verum: tellus nobis, aetherque, chaosque,
Aequoraque, et campi, Rhodopeaque saxe loquen-
tur.
Sed primum, cum tanta novae sit copia mortis,
Emathiis unum campis ad tollere corpus. 620
It modo defuncti, tepidique cadaveris ora
Plena voce sonent: nec, membris sole perustis,
Uribus incertum feratis strident umbra.
Ixerat: et noctis geminatis arte tenebris,
oestum tecta caput squalenti nube, pererrat 625
rporsa caesorum, tumulis projecta negatis.

- Continuo fugere lupi, fugere revulsis
 Unguibus impastae volueres, dum Thessala vatem
 Eligit, et gelidas leto scrutata medullas
- 630 Pulmonis rigidi stantes sine vulnere fibras
 Invenit, et vocem defuncto in corpore querit.
 Fata peremptorum pendent iam multa virorum,
 Quem superis revocasse velit. Si tollere totas
 Tentasset campis acies, et reddere bello,
- 635 Cessissent leges erebi: monstroque potenti
 Extractus Stygio populus pugnasset Averno.
 Electum tandem traecto gutture corpus
 Dicit, et, inserto laqueis feralibus unco,
 Per scopulos miserum trahitur, per saxa cadaver
- 640 Victurum: montisque cavi, quem tristis Erichto
 Damnarat sacris, alta sub rupe locatur.
- Haud procul a Ditis caecis depressa cavernis
 In praeceps subsedit humus: quam pallida pronis
 Urget silva comis, et nullo vertice coelum
- 645 Suspiciens, Phoebo non pervia taxus opacat.
 Marcentes intus tenebrae, pallensque sub antris
 Longa nocte situs; numquam, nisi carmine fa-
 ctum,
- Lumen habet. Non Taenareis sic faucibus aer
 Sedit iners, moestum mundi confine latentis,
- 650 Ac nostri: quo non metuant emittere manes
 Tartarei reges. Nam quamvis Thessala vates
 Vim faciat fatis, dubium est, quod traxerit illuc
 Adspiciat Stygias, an quod descenderit, umbras.
 Discolor, et vario furialis cultus amictu
- 655 Induitur, vultusque aperitur, crine remoto,
 Et coma vipereis substringitur horrida sertis.
 Ut pavidos iuvenis comites, ipsumque trementes
 Conspicit, exanimi defixum lumen vultu:
Ponite, ait, trepida conceptos mente timores:
- 660 *Iam nova, iam vera redditur vita figura,*
Ut quamvis pavidi possint audire loquentem.

- Si vero Stygiosque lacus, ripamque sonantem
Ignibus ostendam, si me praesente videri
Eumenides possent, villosaque colla colubris
Cerberus excutiens, et vincti terga Gigantes;* 665
Quis timor, ignavi, metuentes cernere manes?
- Pectora tunc primum ferventi sanguine supplet
Vulneribus laxata novis: taboque medullas
Abluit: et virus large lunare ministrat.
Huc quidquid fetu genuit natura sinistro 670
Miscetur. Non spuma canum, quibus unda timo-
ri est,
- Viscera non lyncis, non dirae nodus hyaenae
Defuit, et cervi pasti serpente medulla:
Non puppim retinens, Euro tendente rudentes,
In mediis echeneis aquis, oculique draconum,* 675
*Quaeque sonant feta tepefacta sub alite saxa:
Non Arabum volucer serpens, innataque rubris
Aequoribus custos pretiosae vipera conchae:
Aut viventis adhuc Libyci membrana cerastae,
Aut cinis Eoa positi Phoenicis in ara.* 680
Quo postquam viles, nec habentes nomina pestes
Contulit: infando saturatas carmine frondes,
Et, quibus os dirum nascentibus inspuit, herbas
Addidit, et quidquid mundo dedit ipsa veneni:
Tunc vox, Lethaeos cunctis pollentior herbis 685
Excantare deos, confudit murmura primum
Dissona, et humanae multum discordia linguae.
Latratus habet illa canum, gemitumque luporum:
Quod trepidus bubo, quod strix nocturna queruntur,
Quod stridunt ululantque ferae, quod sibilat anguis, 690
Exprimit, et planctus illisae cautibus undae,
Silvarumque sonum, fractaeque tonitrus nubis.
Tot rerum vox una fuit. Mox cetera cantu
Explicit Harmonio, penetratque in Tartara lingua:
*Eumenides, Stygiunque nefas, poenaeque nocen- 695
tum:*

Et Chaos innumeros avidum confundere mundos:
Et rector terrae, quem longa in saecula torquet
Mors dilata deum: Styx et, quos nulla morstur
Thessalis Elysios: coelum, matremque parox
 700 *Persephone, nostraeque Hecates pars ultima, per*
quam
Manibus et mili sunt tacitas commercia linguis:
Ianitor et sedis lassae, qui viscera sacro
Spargis nostra cani: repetitaque filia sorores
Tracturas: tuque o flagrantis portitor undas
 705 *Iam lassate senex ad me redeuntibus umbris:*
Exaudiens preces, si vos satis ore nefando
Pollutoque voco, si numquam haec carmina fibris
Humanis ieiuna cano, si pectora plena
Saepe dedi, et lavi calido prosecta cerebre:
 710 *Si quis, quum vestris caput extaque lancibus, in-*
fans,
Impossi, victurus erat: parete precanti.
Non in Tartaro latitantem pascimus antro,
Adsuetaque diu tenebris, modo luce fugata.
Descendentem animam: primo pallentis hiatus
 715 *Haeret adhuc Orci. Licet has exaudiat herbas*
Ad manes ventura semel. Ducas omnia nato
Pompeiana canat nostri modo militis umbra,
Si bene de vobis civilia bella merentur.
Haec ubi fata caput spumantiaque ora levavit
 720 *Adspicit adstantem proiecti corporis umbram,*
Exanimes artus, invisaque claustra timentem
Carceris antiqui. Pavet ire in pectus apertum,
Visceraque, et ruptas letali vulnere fibras.
Ah miser, extremum cui mortis munus inique
 725 *Eripitar, non posse mori. Miratur Erichtheo*
Has fatis licuisse moras, irataque morti
Verberat immotum vivo serpente cadaver:
Perque cavas terrae, quas egit carmine, rixam
Manibus illatrat, regnique silentia rupit.

- Tisiphone, vocisque meae secura Megaera,* 730
Non agitis saevis Erebi per inane flagellis
Infelicem animam? Iam vos ego nomine vero
Eliciam, Stygiasque canes in luce superna
Destituam: per busta sequar, per funera custos:
Expellam tumulis, abigam vos omnibus urnis. 735
Teque deis, ad quos alio procedere vultu
Ficta soles, Hecate, pallenti tubida forma,
Ostendam, faciemque Erebi mutare vetabo.
Eloquar, immenso terrae sub pondere quae te
Contineant, Ennaea, dapes, quo foedere moestum 740
Regem noctis ames, quae te contagia passam
Noluerit revocare parens. Tibi, pessime mundi
Arbiter, immittam ruptis Titana cavernis,
Et subito feriere die. Paretis? an ille
Compellandus erit, quo numquam terra vocato 745
Non concussa tremit, qui Gorgona cernit apertam,
Verberibusque suis trepidam castigat Erinnyn,
Indespecta tenet vobis qui Tartara; cuius
Vos estis, superi; Stygias qui peierat undas?
Protinus adstrictus caluit crux, atraque fovit 750
Vulnra, et in venas extremaque membra cu-
currit.
Percussae gelido trepidant sub pectore fibrae:
Et nova desuetis subrepens vita medullis,
Miscetur morti. Tunc omnis palpitat artus:
Tenduntur nervi: nec se tellure cadaver 755
Paulatim per membra levat, terraque repulsum
est,
Erectumque simul. Distento lumina rictu
Nudantur. Nondum facies viventis in illo,
Iam morientis erat. Remanet pallorque rigorque;
Et stupet illatus mundo. Sed murinure nullo 760
Ora adstricta sonant. Vox illi, linguaque tantum
Responsura datur. Dic, inquit Thessala, magna,
Quod subeo, mercede mihi: nam vera locutum

Immunem toto mundi praestabimus aevo

- 765 *Artibus Haemonis: tali tua membra sepulchro,*
Talibus exuram Stygio cum carmine nivis,
Ut nullos cantata magos exaudiat umbras.
Sit tanti, vixisse iterum: nec verba, nec herbae
Audebunt longae somnum tibi solvere Lethes,
 770 *A me morte data. Tripodas vatesque deorum*
Sors obscura decet: certus discedat, ab umbria
Quisquis vera petit, duraeque oracula mortis
Fortis adit. Ne parce, precor. Da nomina rebus.
Da loca, da vocem, qua mecum fata loquantur.
 775 Addidit et carmen, quo, quidquid consulit, um-
     bram

Scire dedit. Moestum, fletu manante, cadaver,
Trista non equidem Parcarum stamina, dixit,
Respexi, tacitae revocatus ab aggere ripae:
Quod tamen e cunctis mihi noscere contigit um-
     bris,

- 780 *Effera Romanos agitat discordia manes,*
Impiaque infernam ruperunt arma quietem.
Elysias alii sedes, ac Tartara moesta
Diversi liquere duces: quid fata pararent,
Hi fecere palam. Tristis felicibus umbris
 785 *Vultus erat. Vidi Decios, natumque, patremque,*
Lustrales bellis animas, flentemque Camillum,
Et Curios; Sullam de te, Fortuna, querenter.
Deplorat Libycis perituram Scipio terris
Infaustum sobolem. Maior Carthaginis hostis,
 790 *Non servituri moeret Cato fata nepotis.*
Solum te, consul depulsis prime tyrannis
Brute, pias inter gaudentem vidimus umbras.
Abruptis Catilina minax, fractisque catenis
Exsultat, Mariique truces, nudique Cethegi.
 795 *Vidi ego laetantes, popularia nomina, Drassos;*
Legibus immodicos, ausosque ingentia Gracches.
Aeternis chalybum nodis, et carcere Dittie

strictae plausere manus, camposque piorum
xit turba nocens. Regni possessor inertis
lentes sperit sedes, abruptaque saxa 800
erat, et durum vinclis adamanta, paraque
nam victori. Refer haec solatia tecum,
venis, placido manes patremque domumque
pectare sinu, regnique in parte serena
ipeio servare locum. Nec gloria parvae 805
icitet vitae: veniet, quae misceat omnes
a duces. Properate mori, magnoque superbi
invis e parvis animo descendite bustis,
Romanorum manes calcate deorum.
m tumulum Nili, quem Tybridis abluat unda, 810
teritur, et ducibus tantum de funere pugna est.
fatum ne quaere tuum cognoscere: Parcae,
reticente, dabunt: tibi certior omnia vates
: canet Siculis genitor Pompeius in arvis:
quoque incertus, quo te vocet, unde repellat, 815
is iudeat vitare plagas, quae sidera mundi.
opam miseri, Libyamque, Asiamque timete:
tribuit tumulos vestris Fortuna triumphis.
riseranda domus, toto nihil orbe videbis
ius Emathia. Sic postquam fata peregit, 820
t vultu moestus tacito, mortemque reposcit.
minibus magicis opus est herbisque, cadaver
cadat, et nequeunt animam sibi reddere fata,
sumto iam iure semel. Tum robore multo
truit illa rogum: venit defunctus ad ignes: 825
ensa iuvenem positum strue linquit Erichtho,
idem passa mori: Sextoque ad castra parentis
omes: et coelo lucis ducente colorem,
n ferrent tutos intra tentoria gressus,
ia tenere diem densas nox praestitit umbras.

LIBER SEPTIMUS.

ARGUMENTUM.

*Nocte ante pugnam Pompeius incani somniis specie luditer.
 1—44. Orto sole, cupidus pugnae militibus, 45—61. ipsoque
 Cicerone hortante, 62—85. Magnus, quamquam invictus, si-
 gnum pugnae dat. 86—125. Milites separant. 126—150. Pro-
 digia narrantur. 151—184. Populi metunt. 185—191 Vata
 quidam in Italia superiori praedicat pugnam ea ipsa die inter
 Pomp. et Caesarem pugnari. 192—213. Describitur Pompeii
 acies. 214—234. Laetus eam conspicuit Caesar, 235—249. mi-
 litesque suos alloquitur. 250—330. Arripunt arma. 231—236.
 Pompeius alloquitur suos. 337—382. Conqueritur postea de
 finestra Romae bello, deque amissa per pugnam Pharsalicam
 libertate Romana. 383—459. Primus pugnam inchoat Cro-
 stinus Caesarianus. 460—473. Describitur furor pugnantium
 474—505. Caesar Pompeianos ab latero adoratur. Pelvantis
 Pompeii equites, e barbaris populis collecti. 506—544. Cen-
 trum tamen resistit, ubi Romani. 545—550. Abhorret poeta
 ab descriptione pugnae. 551—556. Caesar suus hortatur. 557
 —585. Brutus in exercitu Pompeii. 586—596. Cudent pa-
 tricium; cadit Domitius. 597—616. Horret queriturque pugnam
 poeta. 617—646. Fugit Pompeius equo. 647—680. Apostro-
 phe ad eum. 681—711. Pompeius Larissam venit; dein per-
 git in fuga. 712—727. Caesar castra Pompeii occupat. 728
 —786. Inhumata iacent cadavera. 787—824. Ferae ad dapes
 veniunt. 825—846. Apostrophe et lamenta. 847—872.*

Segnior Oceano, quam lex aeterna vocabat,
 Luctificus Titan numquam magis aethera contra
 Egit equos, curruinque, polo rapiente, retorsit:
 Defectusque pati voluit, raptaeque labores
5 Lucis: et adtraxit nubes, non pahula flammis,
 Sed ne Thessalico purus luceret in orbe.
 At nox, felicis Magno pars ultima vitae,
 Sollicitos vana decepit imagine somnos.
 Nam Pompeiani visus sibi sede theatri
10 Innumeram effigiem Romanae cernere plebis,
 Adtollique suum laetis ad sidera nomen

us, et plausu cuneos certare sonantes.
 erat populi facies clamorque faventis,
 cum iuvenis, primique aetate triumphi
 lomitas gentes, quas torrens ambit Iberus, 15
 secumque fugax Sertorius impulit arma,
 re pacato, pura venerabilis aequa,
 currus ornante, toga, plaudente senatu,
 adhuc Romanus eques. Seu fine bonorum
 venturis ad tempora laeta refugit: 20
 per ambages solitas contraria visis
 inata quies, magni tulit omina planctus:
 etito patrias ultra tibi cernere sedes,
 omam Fortuna dedit. Ne rumpite somnos,
 orum vigiles, nullas tuba verberet aures. 25
 ina dira quies, et imagine moesta diurna
 ue funestas acies feret, undique bellum.
 pares somnos populi, noctemque beatam?
 x, si te vel sic tua Roma videret.
 sent utinam superi patriaeque tibique 30
  , Magne, diem, quo fati certus uterque
 mum tanti fructum caperetis amoris.
 lut Ausonia vadis moriturus in urbe:
 ti semper de te sibi conscientia voti
 celus haud umquam fatis haerere putavit,
  dilecti tumulum quoque perdere Magni.
 ixto flesset luctu, iuvenisque, senexque,
 usque puer: lacerasset, crine soluto,
 ra femineum, ceu Bruti funere, vulgus.
 quoque, tela licet paveant victoris inqui,
 et ipse licet Caesar tua funera, silebunt: 40
 um tura ferunt, dum laurea serta Tonanti.
 eri, quorum gemitus edere dolorem,
 non pleno pariter planxere theatro!
 at astra inbar, cum mixto murmure turba
 orum fremuit, satisque trahentibus ordem,
 petit pugnae. Miseri pars maxima vulgi 45

- Sanguine Romano quam turbidus ibit Enipeus!*
Prima velim caput hoc funesti lancea belli,
Si sine momento rerum partisque ruina
Casurum est, feriat: neque enim victoria Magno
- 120** *Laetior. Aut populis invisum, hac clade peracta,*
Aut hodie Pompeius erit miserabile nomen.
Omne malum victi, quod sors feret ultima rerum,
Omne nefas victoris erit. Sic fatur, et arma
Permittit populis, frenosque furentibus ira
- 125** *Laxat: et ut victus violento navita Coro*
Dat regimen ventis, ignavumque arte relicta
Puppis onus trahitur. Trepidu confusa tumultu
Castra fremunt, animique truces sua pectora pul-
sant
Ictibus incertis. Multorum pallor in ore
- 130** *Mortis venturae est, faciesque simillima fato.*
Advenisse diem, qui fatum rebus in aevum
Conderet humanis, et quaeri, Roma quid esset,
Illo Marte, palam est. Sua quisque pericula nescit,
Adtonitus maiore metu. Quis litora ponto
- 135** *Obruta, quis summis cernens in montibus aequor,*
Aetheraque in terras, deiecto sole, cadentem,
Tot rerum finem, timeat sibi? Non vacat ullus
Pro se ferre metus: urbi Magnoque timetur.
Nec gladiis habuere fidem, nisi cautibus asper
- 140** *Exarsit mucro. Tunc omnis lancea saxo*
Erigitur: tendunt nervis melioribus arcus:
Cura fuit lectis pharetras implere sagittis.
Auget eques stimulos, frenorumque aptat habens.
Si liceat superis hominum conferre labores,
- 145** *Non aliter, Phlegra rabidos tollente Gigantas,*
Martius incaluit Siculis incudibus ensis:
Et rubuit flammis iterum Neptunia cuspis,
Spiculaque extenso Paean Pythonē recoxit,
Pallas Gorgoneos diffudit in aegida crines,
- 150** *Pallenaea Iovi mutavit fulmina Cyclopa*

n tamen abstinuit venturos prodere casus
 : varias Fortuna notas. Nam Thessala rura
 n peterent, totus venientibus obstitit aether:
 que oculis hominum fregerunt fulmina nubes:]
 versaque faces, immensoque igne columnas, 155
 trabibus mixtis avidos Typhonas aquarum
 tulit, atque oculos, ingestu sulfure, clausit.
 cussit cristas galeis, capulosque solutis
 rsudit gladiis, ereptaque pila liquavit,
 thereoque nocens fumavit sulfure ferrum. 160
 c non in numero cooperta examine signa,
 tque revulsa solo, maiori pondere pressum
 miferi mersere caput, rorantia fletu,
 que ad Thessaliam Romana et publica signa.
 motus superis discussa fugit ab ara 165
 urus, et Emathios praeceps se iecit in agros;
 illaque funestis inventa est victima sacris.
 At tu, quos scelerum superos? quas rite vocasti
 menidas, Caesar? Stygii quae numina regni,
 tnumque nefas, et mersos nocte furores? 170
 pia tam saeve gesturus bella litasti?
 n dubium, monstrisne deum, nimione pavori
 edillerint: multis concurrere visus Olympo
 odus, et abruptis mergi convallibus Aemus,
 lere nocturnas belli Pharsalia voces, 175
 : per Ossaeam rapidus Boebeida sanguis:
 que vicem vultus tenebris mirantur opertos,
 pallere diem, galeisque incumbere noctem,
 functosque patres, et cunctas sanguinis umbras
 te oculos volitare suos. Sed mentibus unum 180
 :c solamen erat, quod voti turba nefandi
 inscia, quae patrum iugulos, quae pectora fratrum
 erabat, gaudet monstris mentisque tumultu,
 que omen scelerum subitos putat esse furea.
 Quid mirum, populos, quos lux extrema ma- 185
 nebat,

Lymphato trepidasse metu? Praesaga malorum
Si data mens homini est, Tyris qui Gadibus
hospes

Adiacet, Armeniumque bibit Romanus Araxen:

Sub quocumque die, quocumque est sideri mundi,
190 Moeret, et ignorat caussas, animumque dolentem
Corripit, Emathiis quid perdat nescit in arvis.

Euganeo, si vera fides memorantibus, augur
Collo sedens, Aponus terris ubi fumifer exit,
Atque Antenorei dispergitur unda Timavi,

195 *Venit summa dies, geritur res maxima, dixit:*
Impia concurrunt Pompeii et Caesaris arma;
Seu tonitus ac tela Iovis praesaga notavit,
Aethera seu totum discordi obsistere coelo
Perspexitque polos: seu lumen in aethere moe-
stum

200 Solis, in obscuro pugnam pallore notavit.
Dissimilem certe cunctis, quos explicat, egit
Thessalicum natura diem: si cuncta perito
Augure mens hominum coeli nova signa notasset,
Spectari toto potuit Pharsalia mundo.

205 O summos hominum, quorum Fortuna per orbem
Signa dedit, quorum fatis coelum omne vacavit!
Haec et apud seras gentes, populosque nepotum,
Sive sua tantum venient in saecula fama,
Sive aliquid magnis nostri quoque cura laboris
210 Nominibus prodesse potest, cum bella legentur,
Spesque metusque simul, perituraque vota mo-
rebunt:
Adtonitique omnes veluti venientia fata,
Non transmissa legent, et adhuc tibi, Magne, fa-
rebunt.

Miles ut adverso Phoebi radiatus ab ictu
215 Descendens totos perfudit lumine colles,
Non temere immissus campis: stetit ordine certo
Infelix acies. Cornus tibi cura sinistræ,

te, cum prima, quae tum fuit optima bello,
 rta legione datur: tibi, numine pugnax
 io, Domiti, dextri frens tradita Martis. 220
 hii robur belli fortissima densant
 a, quae Cilicum terris deducta tenebat
 , miles iu hoc, Libyco dux primus in orbe.
 ta fluvios, et stagna undantis Enipei,
 docum montana cohors, et largus habenis 225
 us ibat eques. Sicci sed plurima campi
 chae regesque tenent magnique tyranni,
 omnis Latio quae servit purpura ferro.
 t Libye Numidas, et Creta Cydonas
 Ituraeis cursus fuit inde sagittis: 230
 ruces Galli, solitum prodistis in hostem:
 ignaces commovit Iberia ceras.
 victori gentes, et sanguine mundi
 Magne, semel, totos consume triumphos.
 forte die Caesar, statione reicta, 235
 etum raptus moturus signa, repente
 cit in planos hostem descendere campos,
 unque videt votis sibi mille petitum
 is, in extremos quo mitteret omnia casus.
 quippe morae, flagransque cupidine regni, 240
 rat exigno tractu civilia bella
 cum damnare nefas. Discrimina postquam
 tare ducum, supremaque proelia vidit,
 um et fati sensit nutare ruinam,
 que in ferrum rabies promptissima paulum 245
 it, et casus audax spondere secundos.
 stetit in dubio, quam nec sua fata timere,
 agni sperare sinunt. Formidinē mersa,
 t. Hortando melior fiducia vulgo:
 isor mundi, rerum fortuna mearum, 250
 adestr toties optatae copia pugnae.
 es est votis: iam fatum accersite ferro.
 ibus vestris, quantus sit Caesar, habetur.

- Haec est illa dies, mihi quam Rubiconis ad undas*
 255 *Promissam memini, cuius spe morimus arma,*
In quam distulimus vetitos remeare triumphos.
Haec eadem est, hodie quae pignera, quaeque
penates
Reddat, et emerito faciat vos Marte colonos.
Haec, fato quae teste probet, quis iustius arma
 260 *Sumserit: haec acies victum factura nocentem est.*
Si pro me patriam ferro flammisque petistis,
Nunc pugnate, truces, gladiosque exsolvite culpa.
Nulla manus, belli mutato iudice, pura est.
Non mihi res agitur, sed vos ut libera sitis
 265 *Turba, precor, gentes ut ius habeatis in omnes.*
Ipse ego privatae cupidus me reddere vites,
Plebeiaque toga modicum componere civem:
Omnia dum vobis liceant, nil esse recuso.
Invidia regnate mea. Nec sanguine multo
 270 *Spem mundi petitis: Grauis delecta iuventus*
Gymnasiis aderit, studioque ignava palaestrae,
Et vix arma ferens, et mixtae dissona turbae
Barbaries; non illa tubas, non agmine moto
Clamorem latura suum. Civilia paucae
 275 *Bella manus facient: pugnae pars magna levabit*
His orbem populis, Romanumque obteret hostem.
Ite per ignavas gentes, famosaque regna,
Et primo ferri motu prosternite mundum:
Sitque palam, quas tot duxit Pompeius in urbem
 280 *Curribus, unius gentes non esse triumphi.*
Armeniosne movet, Romana potentia cuius
Sit ducis? aut emptum minimo vult sanguine
quisquam
Barbarus, Hesperiis Magnum praeponere rebus?
Romanos odere omnes, dominosque gravantur,
 285 *Quos novere, magis. Sed me Fortuna meorum*
Commisit manibus, quorum me Gallia testem
Tot fecit bellis. Cuius non militiæ enim

tecum? coelumque tremens cum lancea transit,
 e non fallar, quo sit vibrata lacerto.
 si signa ducem numquam fallentia vestrum 290
 icio, faciesque truces, oculosque minaces:
 is. Videor fluvios spectare cruentis,
 tosque simul Reges, sparsumque senatus
 s, et immensa populos in caede natantes.
 ea fata moror, qui vos in tela ruentes 295
 us his teneo. Veniam date bella trahenti:
 epido: haud umquam vidi tam magna datus
 prope me superos: camporum limite parvo
 rus a votis. Ego sum, cui Marte peracto,
 populi regesque tenent, donare licebit. 300
 e poli motu, quo coeli sidere verso,
 alicue tantum, superi, permittitis orae?
 terces hodie bellorum, aut poena paratur.
 ireas spectate crucis, spectate catenas,
 put hoc positum rostris, effusaque membra 305
 rumque nefas, et clausi proelia campi.
 duce Sullano gerimus civilia bella.
 i cura movet. Nam me secura manebit
 quaesita manu: fodientem viscera cernet
 ea, qui nondum victo respexerit hoste. 310
 vorum curas abduxit ab aethero tellus,
 unusque labor, vincat, quicumque necesse
 putat in victos saevum destringere ferrum,
 te suos cives, quod signa adversa tulerunt,
 credit fecisse nefas. Pompeius in arcto 315
 na vestra loco, vetita virtute moveri,
 tenuit, quanto sattivit sanguine ferrum!
 amen hoc oro, iuvenes, ne caedere quisquam
 s terga velit: civis, qui fugerit, esto.
 um tela micant, non vos pietatis imago 320
 nec adversa conspecti fronte parentes
 roveant: vultus gladio turbate verendor.
 uis infesto cognata in pectora ferro

- Ibit, seu nullum violabit vulnere pignus,*
325 *Ignoti iugulum tamquam acelus impetat hostis.*
Sternite iam vallum, fossasque implete ruina,
Exeat ut plenis acies non sparsa maniplis.
Parcite ne castris: vallo tendetis in illo,
Unde acies peritura venit. Vix cuncta locuto
330 *Caesare, quemque suum munus trahit, armaque*
raptim
Sumpta viris. Celeres capiunt praesagia belli,
Calcatisque ruunt castris: stant ordine nullo,
Arte ducis nulla; permittunt omnia fatis.
Si totidem Magni soceros, totidemque petentes
335 *Urbis regna suae funesto in Marte locasses,*
Non tam praecepiti ruerent in praelia cursu.
Vidit ut hostiles in rectum exire catervas
Pompeius, nullasque moras permittere bello,
Sed superis placuisse diem: stat corde gelato
340 *Attonitus: tantoque duci sic arma timere*
Omen erat. Premit inde metus, totumque per
agmen
Sublimi proiectus equo: Quem flagitat, inquit,
Vestra diem virtus, finis civilibus armis,
Quem quaeristis, adest. Totas effundite vires;
345 *Extremum ferri superest opus, unaque gentes*
Hora trahit. Quisquis patriam carosque penates,
Qui subolem ac thalamos, desertaque pignora
quaerit,
Ense petat: medio posuit deus omnia campo.
Caussa iubet melior superos sperare secundos:
350 *Ipsi tela regent per viscera Caesaris, ipsi*
Romanas sancire volent hoc sanguine leges.
Si socero dare regna meo mundumque pararent,
Praecipitare meam fatis potuere senectam.
Non iratorum populis urbique deorum est
355 *Pompeium servare ducem. Quae vincere possent.*
Omnia contulimus. Subiere pericula clari

- Sponte viri, sacraque antiquus imagine miles.
Si Curios his fata darent, reducesque Camillos
Temporibus, Deciosque caput fatale voventes,
Hinc starent. Primo gentes oriente coactae,* 360
*Innumeraeque urbes, quantas in proelia numquam
Excivere manus. Toto simul utimur orbe.
Quidquid signiferi comprehensum limite coeli
Sub Noton et Borean hominum sumus, arma mo-
vemus.*
- Nonne superfusis collectum cornibus hostem* 365
*In medium dabimus? Paucas victoria dextras
Exigit: at plures tantum clamore catervae
Bella gerent. Caesar nostris non sufficit armis.
Credite pendentes e summis moenibus urbis
Crinibus effusis hortari in proelia matres.* 370
*Credite grandaevum, vetitumque aetate senatum
Arma sequi, sacros pedibus prosternere canos:
Atque ipsam domini metuentem occurrere Romam.
Credite, qui nunc est populus, populumque fu-
turum*
- Permixtas adferre preces. Haec libera nasci,* 375
*Haec vult turba mori. Si quis post pignora tanta
Pompeio locus est, cum prole et coniuge supplex,
Imperi salva si maiestate liceret,
Volverer ante pedes. Magnus, nisi vincitis, exsul,
Ludibrium socii, vester pudor, ultima fata* 380
*Deprecor, ac turpes extremi cardinis annos,
Ne discam servire senex. Tam moesta locuti
Voce ducis flagrant animi, Romanaque virtus
Erigitur; placuitque mori, si vera timeret.*
- Ergo utrumque pari concurrunt agmina motu* 385
*Irarum: metus hos regni, spes excitat illos.
Hae facient dextrae, quidquid non expleat aetna
Ulla, nec humanum reparet genus omnibus annis,
Ut vacet a ferro. Gentes Mars iste futuras
Obruet, et populos aevi venientis in orbem* 390

- Erepto natale feret. Tunc omne Latinum
 Fabula nomen erit: Gabios, Veiosque, Coramque
 Pulvere vix tectae poterunt monstrare ruinae,
 Albanosque lares, Laurentinosque penates
- 395 Rus vacuum, quod non habitet, nisi nocte coacta,
 Invitus, questusque Numam iussisse, senator.
 Non aetas haec carpsit edax, monimentaque rerum
 Putria destituit: crimen civile videmus,
 Tot vacuas urbes. Generis quo turba redacta est
- 400 Humani? Toto populi qui nascimur orbe,
 Nec muros implere viris, nec possumus agros.
 Urbs nos una capit: vincto fossore coluntur
 Hesperiae segetes: stat tectis putris avitis
 In nullos ruitura domus: nulloque frequentem
- 405 Cive suo Romam, sed mundi faece repletam,
 Cladis eo dedimus, ne tanto in tempore bellum
 Iam posset civile geri. Pharsalia tanti
 Caussa mali. Cedent, feralia nomina, Cannae,
 Et damnata diu Romanis Allia fastis.
- 410 Tempora signavit leviorum Roma malorum:
 Hunc voluit nescire diem. Pro tristia fatali
 Aera pestiferum tractu, morbosque fluentes,
 Insanamque famem, permissasque ignibus urbes,
 Moeniaque in praeeeps laturos plena tremores
- 415 Hi possent explere viri, quos undique traxit
 In miseram Fortuna necem, dum munera longi
 Explicat eripiens aevi, populosque ducesque
 Constituit campis: per quos tibi, Roma, ruent
 Ostendat, quam magna cadas. Quo latius orbem
- 420 Possedit, citius per prospera fata cucurrit.
 Omne tibi bellum gentes dedit omnibus annis:
 Te geminum Titan procedere vidit in axem.
 Haud multum terrae spatium restabat Eoae,
 Ut tibi nox, tibi tota dies, tibi curreret aether,
- 425 Omniaque errantes stellae Romana viderent.
 Sed retro tua fata tulit par omnibus annis

nathiae funesta dies. Hac luce cruenta
fectum, ut Latios non horreat India fasces,
ec retitos errare Dahas in moenia ducat,
rmaticumque premat succinctus consul ara-
trum: 430

iod semper saevas debet tibi Parthia poenas,
iod fugiens civile nefas, reddituraque numquam
bertas, ultra Tigrim, Rhenum quo recessit,
, toties nobis iugulo quaesita, vagatur,
ermanum Scythicumque bonum, nec respicit
ultra 435

isoniam: vellem, populis incognita nostris,
ilturis ut primum laevo fundata volatu
mulus infami complevit moenia luco,
que ad Thessalicas servisses, Roma, ruinas.
Brutis, Fortuna, queror. Quid tempora legum 440
imus, aut annos a consule nomen habentes?
lices Arabes, Medique, Eoaque tellus,
iam sub perpetuis tenuerunt fata tyrannis.
populis, qui regua ferunt, sors ultima nostra
est,

ios servire pudet. Sunt nobis nulla profecto 445
imina: cum caeco rapiantur secula casu,
entimur regnare Iovem. Spectabit ab alto
there Thessalicas, teneat cum fulmina, caedes:
ilicet ipse petet Pholoen, petet ignibus Oeten,
meritaque nemus Rhodopes, pinusque Mi-
mantis: 450

ssius hoc potius feriet caput? Astra Thyestae
pulit, et subitis damnavit noctibus Argos:
it similes fratrū gladios patrumque gerenti
nessaliae dabit ille diem? Mortalia nulli
nt curata deo. Cladis tamen huius habemus 455
ndictam, quantam terris dare numina fas est.
lla pares superis facient civilia divos:
lminibus manes, radiisque ornabit, et astris,

- Inque deūm templis iurabit Roma per umbras.
- 460 Ut rapido cursu fati suprema morantem
Consumsere locum: parva tellure diremti,
Inde manus spectant, vultusque agnoscere quae-
runt,
- Quo sua pila cadant, aut quae sibi minentur,
Facturi quae monstra forent. Videre parentes
- 465 Frontibus adversi, fraternaque comminus arma,
Nec libuit mutare locum: tamen omnia torpor
Pectora constrainxit: gelidusque in viscera sanguis
Percussa pietate coit: totaeque cohortes
Pila parata diu tensis tenuero lacertis.
- 470 Di tibi non mortem, quae cunctis poena paratur,
Sed sensum post fata tuae dent, Crastine, morti,
Cuius torta manu commisit lancea bellum,
Primaque Thessaliam Romano sanguine tinxit.
O praeceps rabies, cum Caesar tela teneret,
- 475 Inventa est prior ulla manus! Tunc stridulus aer
Elisus lituis, conceptaque classica cornu:
Tunc ausae dare signa tubae: tunc aetheratendit,
Extremique fragor convexa irrupit Olympi,
Unde procul nubes, quo nulla tonitrua durant.
- 480 Exceptit resonis clamorem vallis Aemus,
Peliasisque dedit rursus geminare cavernis:
Pindus agit fremitus, Pangaeaque saxa resultant,
Octaeaeque gemunt rupes: vocesque furoris
Expavere sui tota tellure relatas.
- 485 Spargitur innumerum diversis missilo votis.
Vulnera pars optat, pars terrae figere tela,
Ac puras servare manus. Ropit omnia casus,
Atque incerta facit, quos vult, Fortuna nocentes.
Sed quota pars clavis iaculis ferroque volanti
- 490 Exacta est? Odiis solus civilibus ensis
Sufficit, et dextras Romana in viscera ducit.
Pompeii densis acies stipata catervis,
Iunxerat in seriem nexis umbonibus arma.

**xque habitura locum dextras ac tela movendi,
nstiterat, gladiosque suos compressa timebat. 495
aecipiti cursu vesanum Caesaris agmen
densos agitur cumeos: perque arma, per hostem
aerit iter. Qua torta graves lorica catenas
ponit, tutoque latet sub tegmine pectus,
ic quoque pervontum est ad viscera: totque**

per arma 500

trémum est, quod quisque ferit. Civilia bella
a acies patitur, gerit altera: frigidus inde
at gladius; calet omne nocens a Caesare ferrum.
c Fortuna diu rerum tot pondera vertens,
stalit ingentes fato torrente ruinas.

305

Ut primum toto diduxit cornua campo
mpeianus eques, bellique per ultima fudit:
arsa-per extremos levis armatura maniplos
sequitur, saevasque manus immittit in hostem.
ic quaeque suo miscet gens proelia telo:
manus cunctis petitur crüb: inde sagittae,
le faces et saxa volant, spatioque solutae
ris, et calido liquefactae pondere glandes.
inc et Ituraei, Medique Arabesque, soluto
cu turba minax, nusquam rexere sagittas:
d petitur solus, qui campis imminet aer.
le cadunt mortes: sceleris sed crimine nullo
ternum maculant chalybem; stetit omne co-
actum

ca pila nefas: ferro subtexitur aether,
xque super campos telis conserta pependit. 520
im Caesar metuens, ne frons sibi prima labaret
cursu, tenet obliquas pust signa cohortes:
que latus belli, qua se vagus hostis agebat,
mittit subitum, non motis cornibus, agmen.
memores pugnae, nulloque pudore timendi 525
aincipites fecere palam, civilia bella
n bene barbaricis umquam commissa catervis.

- Ut primum sonipes transfixus pectora ferro
 In caput effusi calcavit membra regentis:
- 530 Omnis eques cessit campis, glomerataque pubes
 In sua conversis praeceps ruit agmina fraenis.
 Perdidit inde modum caedes, ac nulla secuta est
 Pugna: sed hinc iugulis, hinc ferro bella geruntur.
 Nec valet haec acies tantum prosternere, quantum
 535 Inde perire potest. Utinam, Pharsalia, campis
 Sufficiat crux iste tuis, quem barbara fundunt
 Pectora; non alio mutentur sanguine fontes,
 Hic numerus totos tibi vestiat ossibus agros:
 Aut si Romano compleri sanguine mavis,
- 540 Iстis parce precor: vivant Galataeque, Syrique,
 Cappadoces, Gallique, extremique orbis Iberi,
 Armenii, Cilices: nam post civilia bella
 Hic populus Romanus erit. Semel ortus in omnes
 It timor, et fatis datus est pro Caesare cursus.
- 545 Ventum erat ad robur Magni, mediasque catervas.
 Quod totos errore vago perfuderat agros,
 Constitit hic bellum, fortunaque Caesaris haesit.
 Illic non regum auxiliis collecta iuventus
 Bella gerit, ferrumque manus movere rogatae:
- 550 Ille locus fratres habuit, locus ille parentes.
 Hic furor, hic rabies, hic sunt tua crimina, Caesar.
 Hanc fuge, mens, belli partem, tenebrisque relin-
     que,
 Nullaque tantorum discat me vase malorum,
 Quam multum bellis liceat civilibus, aetas.
- 555 Haec potius pereant lacrymae, pereantque que-
     relae.
 Quidquid in hac acie gesisti, Roma, tacebo.
 Hic Caesar, rabies populis, stimulusque furorum,
 Ne qua parte sui pereat seclus, agmina circum
 It vagus, atque animis ignes flagrantibus addit;
- 560 Inspicit et gladios, qui toti sanguine manent,
 Qui niteant primo tantum mucrone cruentum,

*Quae presso tremat ense manus, quis languida
tela,*

*Quis contenta ferat, quis praestet bella iubenti,
Quem pugnare iuvet, quis vultum, civi perempto,
Mutet: obit latis projecta cadavera campis:* 565

*Vulnera multorum, totum fusura cruentum,
Opposita premit ipse manu. Quacumque vagatur,
Sanguineum veluti quatiens Bellona flagellum,
Bistonas aut Mavors agitans, si verbere saevo*

Palladia stimulet turbatos aegide currus, 570

*Nox ingens scelerum, et caedes oriuntur, et instar
Immensae vocis gemitus, et pondere lapsi
Pectoris arma sonant, confractique ensibus enses.*

*Ipse manu subicit gladiis, ac tela ministrat,
Adversosque iubet ferro contundere vultus.* 575

*Promovet ipse acies: impellit terga suorum:
Verbere conversae cessantes excitat hastae.*

*In plebem vetat ire manus, monstratque senatum.
Scit crux imperii qui sit, quae viscera rerum:
Unde petat Romanam, libertas ultima mundi* 580

*Quo steterit ferienda loco. Permixta secundo
Ordine nobilitas, venerandaque corpora ferro
Urgentur: caedunt Lepidos, caeduntque Metellos,
Corvinosque simul, Torquataque nomina, regum
Saepe duces, summosque hominum, te, Magne,
remoto.* 585

*Ilic plebeia cunctus casside vultus,
Ignotusque hosti, quod ferrum, Brute, tenebas!
O decus imperii, spes o suprema senatus,
Extremum tanti generis per saecula nomen,
Ne ruer per medios nimium temerarius hostes,* 590

*Nec tibi fatales admoveris ante Philippos,
Thessalia peritura tua. Nil proficis istic
Caesaris intentus iugulo: nondum attigit arcem
Iuris, et, humanum culmen, quo cuncta premuntur,
Egressus, meruit satis tam nobile letum.* 595

Vivat, et, ut Brutus procumbat victima, regnet.
Hic patriae perit omne decus: iacet aggere
magno

Patricium campis non mixta plebe cadaver.

Mors tamen eminuit clarorum in strage virorum

600 Pugnacis Domiti; quem clades fata per onnes
Ducebant. Nusquam Magni Fortuna sine illo
Succubuit: victus toties a Caesare, salva
Libertate perit: tunc mille in vulnera laetus
Labitur, ac venia gaudet caruisse secunda.

605 Viderat in crasso solventem sanguine membra
Caesar, et increpitans; *Iam Magni deseris arma,
Successor Domiti; sine te iam bella geruntur.*
Dixerat: ast illi suffecit pectora pulsans
Spiritus in vocem, morientiaque ora resolvit.

610 *Non te funesta scelerum mercede potitum,
Sed dubium fati, Caesar, generoque minorem
Adspiciens, Stygias Magno duce liber ad umbras
Et securus eo: te saevo Marte subactum,
Pompeioque graves poenas nobisque daturum,*

615 *Cum morior, sperare licet.* Non plura locutum
Vita fugit, densaeque oculos pressere tenebrae.
Impendisse pudet lacrymas in funere mundi

Mortibus innumeris, ac singula fata sequentem
Quaerere, letiferum per cuius viscera vulnus

620 Exierit; quis fusa solo vitalia calcet;
Ore quis adverso, demisso faucibus ense,
Expulerit moriens animam; quis corruat ictu,
Quis steterit, dum membra cadunt: quis pectora
tela.

Transmittat, vel quos campis affixerit hasta:

625 Quis cruor emissis perruperit aera venis,
Inque hostis cadat arma sui: quis pectora fratris
Caedat, et, ut notum possit spoliare cadaver,
Abscisum longe mittat caput: ira parentis
Quis laceret, nimiaque probet spectantibus ira,

a iugulat, non esse patrem. Mors nulla querela 630
a sua est, nulosque hominum lugere vaca-
mus.

istas habuit pugnae Pharsalia partes,
aliae clades: illic per fata virorum,
populos hic Roma perit: quae militis illic,
hic gentis erat: sanguis ibi fluxit Achaeus, 635
icus, Assyrinus: cunctos haerere crux
inus, campisque vetat consistere, torrens.
s ab hac acie, quam quod sua saecula ferrent,
is habent populi: plus est, quam vita salusque,
perit: in totum mundi prosternimur aevum. 640
tur his gladiis omnis, quae serviet, aetas.
ima quid suboles, aut quid meruere nepotes
num nasci? Pavidi num gessimus arma?
nus aut iugulos? Alieni poena timoris
stra cervice sedet. Post praelia natis 645
minum, Fortuna, dabas, et bella dedisses.
m Magnus transisse deos, Romanaque fata
erat infelix: tota vix clade coactus
inam damnare suam. Stetit aggere campi
us, unde omnes sparsas per Thessala rura 650
iceret clades, quae bello obstante latebant.
elis sua fata peti, tot corpora fusa,
tam multo pereuntem sanguine vidit.
sicut mos est miseris, trahere omnia secum
a iuvat, gentesque suae miscere ruinae: 655
atiae post se vivat pars maxima turbae,
nuit dignos etiam nunc credere votis
colas, volvitque sui solatia casus:
ite, ait, superi, cunctas prosternere gentes:
te potest mundo, Romaque superstite, Magnus 660
miser. Si plura iuvant mea vulnera, coniux
nihil, sunt nati; dedimus tot pignora fatis.
ine parum est bello, si meque meosque
is? exiguas clades sumus, orbe remoto?

- 665 *Omnia quid laceras? quid perdere cunata laboras?*
Iam nihil est, Fortuna, meum. Sic fatur: et arma,
Signaque, et afflictas omni iam parte catervas
Circuit, et revocat matura in fata ruentes,
Seque negat tanti. Nec deerat robur in enses
- 670 *Ire duci, iuguloque pati, vel pectore letum:*
Sed timuit strato miles ne corpore Magni
Non fugeret, supraque ducem procumberet orbis:
Caesaris aut oculis voluit subducere mortem,
Nequidquam. Infelix, socero spectare volenti
- 675 *Praestandum est ubicunque caput. Sed tu quo-*
que, coniunx,
Caussae fugae, vultusque tui: fatisque probatum
est
Te praesente mori. Tum Magnum concitus anfert
A bello sonipes, non tergo tela paventem,
Ingentesque animos extrema in fata ferentem.
- 680 *Non gemitus, non fletus erat, salvaque verendus*
Maiestate dolor, qualem te, Magne, decebat
Romanis praestare malis. Non impare vultu
Adspicis Emathiam: nec te videre superbum
Prospera bellorum, nec fractum adversa videbunt.
- 685 *Quamque fuit laeto per tres infida triumphos,*
Tam misero Fortuna minor. Iam pondere fati
Deposito securus abis: nunc tempora laeta
Respexisse vacat: spes numquam implenda re-
cessit.
- Quis fueris, nunc scire licet. Fuge praelia dira,
- 690 *Ac testare deos, nullum, qui perset in armis,*
Iam tibi, Magne, mori: ceu flebilis Africa damnis,
Et ceu Munda nocens, Pharioque a gurgite clades,
Sic et Thessalicae post te pars maxima pugnae.
Non iam Pompeii nomen populare per orbem,
- 695 *Nec studium belli: sed par, quod semper habemus,*
Libertas et Caesar erunt: teque inde fugato
Ostendit moriens, sibi se pugnasse, venatus.

Nonne iuvat pulsum bellis cessisse, nec istud
 Perspectasse nefas? Spumantes caede catervas,
 Respice turbatos incursu sanguinis amnes, 700
 Et soceri miserere tui. Quo pectore Romanam
 Intrabit, factus campis felicior istis?
 Quidquid in ignotis solus regionibus exaul,
 Quidquid sub Phario positus patiere tyranno;
 Crede deis, longo fatorum crede favori, 705
 Vincere peius erat. Prohibe lamenta sonare,
 Flere veta populos; lacrymas luctusque remitte.
 Tam mala Pompeii, quam prospera, mundus
 adoret.

Adspice securus vultu non supplice reges:
 Adspice possessas urbes, donataque regna, 710
 Aegyptum, Libyamque: et terras clige morti.

Vidit prima tuae testis Larissa ruinae
 Nobile, nec victim fatis caput. Omnibus illa
 Civibus effudit totas per moenia vires:
 Obvia, ceu laeto, praemittunt munera flentes: 715
 Pandunt templa, domos: socios se cladibus optant.
 Scilicet immenso superest ex nomine multum,
 Teque minor solo: cunctas impellere gentes
 Rursus in arma potes, rursusque in fata redire.
 Sed, quid opus victo populis aut urbibus? inquit: 720
Victori praeestate fidem. Tu, Caesar, in alto
 Caedis adhuc cumulo patriae per viscera vadis:
 At tibi iam populos donat gener. Avehit inde
 Pompeium sonipes: gemitus lacrimaeque sequun-
 tur:

Plurimaque in saevos populi convicia divos. 725
 Nunc tibi vera fides quaesiti, Magne, favoris
 Contigit, ac fructus. Felix se nescit amari.

-Caesar ut Hesperio vidit satis arva natare
 Sanguine, parcendum ferro manibusque suorum
Iam ratus, ut viles animas perituraque frustra 730
Agmina permisit vitae. Sed castra fugatos
 LUCANUS.

- Ne revocent, pellatque quies nocturna pavorem:
 Protinus hostili statuit succedere vallo,
 Dum Fortuna calet, dum conficit omnia terror,
 735 Non veritus, grave ne fessis ac Marte subactis
 Hoc foret imperium. Non magno hortamine miles
 In praedam ducendus erat: *Victoria nobis*
Plena, viri, dixit: superest pro sanguine merces,
Quam monstrare meum est: neque enim donare
vocabo,
 740 *Quod sibi quisque dabit. Cunctis en plena metallis*
Castra patent: raptum Hesperiis e gentibus aurum
Hic iacet, Eoasque premunt tentoria gazas.
Tot regum Fortuna simul Magnique coacta
Expectat dominos: propera precedere, miles,
 745 *Quos sequeris: quascumque tuas Pharsalia fecit,*
A victis rapiantur opes. Nec plura locutus,
Impulit amentes aurique cupidine caecos,
Ire super gladios, supraque cadavera patrum,
Et caesos calcare duces. Quae fossa, quis agger
 750 *Sustineat pretium belli scelerunque petentes?*
Scire volant, quanta fuerint mercede nocentes.
Invenere quidem spoliato plurima mundo
Bellorum in sumtus congestae pondera massae:
Sed non implevit cupientes omnia mentes.
 755 *Quidquid fodit Iber, quidquid Tagus extulit, auri,*
Quod legit dives summis Arimaspus arenis
Ut rapiant, parvo scelus hoc venisse putabunt.
Cum sibi Tarpeias victor desponderit arcis,
Cum spe Romanae promiserit omnia praedae:
 760 *Decipitur, quod castra rapit. Capit impia plebes*
Cespite patricio somnos: vacuumque cubile
Regibus infandus miles premit: inque parentum,
Inque toris fratrum posuerunt membra nocentes:
Quos agitat vesana quies, somnique furentes
 765 *Thessalicam miseri versant in pectore pugnam.*
Invigilat cunctis saevum scelus, armaque tota

Mente agitant, capuloque manus absente moventur.

Ingemuisse putas campos, terramque nocentem
Inspirasse animas, infectumque aera totum

Manibus et superam Stygia formidine noctem. 770

Exigit a miseris tristes victoria poenas,

Sibilaque et flamas infert sopor: umbra perempti

Civis adest: sua quemque premit terroris imago.

Ille senum vultus, iuvenum videt ille figuras:

Hunc agitant totis fraterna cadavera somnis: 775

Pectore in hoc pater est: omnes in Caesare manes.

Haud alios, nondum Scythica purgatus in ara,

Eumenidum vedit vultus Pelopeius Orestes:

Nec magis adtonitos animi sensere tumultus,

Cum fureret, Pentheus, aut, cum desisset, Agave. 780

Hunc omnes gladii, quos aut Pharsalia vedit,

Aut ultrix visura dies, stringente senatu,

Illa nocte premunt: hunc infera monstra flagellant.

Heu quantum poenae misero mens conscientia donat,

Quod Styga, quod manes, ingestaque Tartara

sommis, 785

Pompeio vivente, vident! Tamen omnia passo

Postquam clara dies Pharsalica damna retexit,

Nulla loci facies revocat feralibus arvis

Haerentes oculos. Cernit propulsa cruento

Flumina, et excelsos cumulis aequantia colles 790

Corpora, depresso in tahem spectat acervos,

Et Magni numerat populos: epulisque paratur

Ille locus, vultus ex quo faciesque iacentum.

Agnoscat. Iuvat Emathiam non cernere terram

Et lustrare oculis campos sub clade lucentes: 795

Fortunam superosque suos in sanguine cernit.

Ac ne laeta furens scelerum spectacula perdat,

Invidet igne rogi miseris, coeloque nocenti

Ingerit Emathiam. Non illum Poenus humator
Consulis, et Libyca succensae lampade Cannae

L 2

- Compellunt, hominum ritus ut serret in hostes.
 Sed meminit nondum satiata caedibus ira,
 Cives esse suos. Petimus non singula busta,
 Discretosque rogos: unum da gentibus ignem:
 805 Non interpositis urantur corpora flammis.
 Aut generi si poena iuvat, nemus extrue Pindi:
 Erige congestas Oetaeo robore silvas,
 Thessalicam videat Pompeius ab aequore flam-
 mam.
- Nil agis hac ira: tabesne cadavera solvat,
 810 An rogus, haud refert: placido natura receptat
 Cuncta sinu, finemque sui sibi corpora debent.
 Hos, Caesar, populos si nunc non usserit ignis,
 Uret cum terris, uret cum gurgite ponti.
 Communis mundo superest rogus, ossibus astru
- 815 Mixturus. Quocumque tuam Fortuna vocabit,
 Hae quoque eunt animae. Non altius ibis in auras,
 Non meliore loco Stygia sub nocte iacebis.
 Libera Fortunae mors est: capit omnia tellus
 Quae genuit: coelo tegitur, qui non habet urnam:
- 820 Tu, cui dant poenas inhumato funere gentes,
 Quid fugis hanc cladem? quid olentes deseris
 agros?
- Has trahe, Caesar, aquas: hoc, si potes, utere coeli:
 Sed tibi tabentes populi Pharsalica rura
 Eripiunt, camposque tenent victore fugato.
- 825 Non solum Haemonii funesta ad pabula bellum
 Bistonii venere lupi, tabemque cruentas
 Caedis odorati Pholoen liquere leones.
 Tunc ursi latebras, obseceni tecta domosque
 Deseruere canes, et quidquid nare sagaci
- 830 Aera non sanum, motumque cadavere sensit:
 Iamque diu volucres civilia castra secutae
 Conveniunt. Vos, quae Nilo mutare soletis
 Threicias hyemes, ad mollem serius austram
 Istis, aves. Nunquam tanto se vulture coegeri

- Induit, aut plures presserunt aera pennae, 835
 Omne nemus misit volucres, omnisque cruenta
 Alite sanguineis stillavit roribus arbor.
 Saepe super vultus victoris, et impia signa
 Aut cruar, aut alto defluxit ab aethere tabes,
 Membraque deiecit, iam lassis unguibus, ales. 840
 Sic quoque non omnis populus pervenit ad ossa,
 Inque feras discerptus abit: non intima curant
 Viscera, nec totas avidae sorbere medullas:
 Degustant artus. Latiae pars maxima turbae
 Fastidita iacet: quam sol nimbique diesque 845
 Longior Emathiis resolutam miscuit arvis.
 Thessalia infelix quo tanto crimine tellus
 Laesisti superos, ut te tot mortibus unam,
 Tot scelerum fatis premerent? Quod sufficit
 aevum,
 Immemor ut donet belli tibi damna vetustas? 850
 Quae seges infecta surget non decolor herba?
 Quo non Romanos violabis vomere manes?
 Ante novae venient acies, scelerique secundo
 Praestabis, nondum siccis hoc sanguine, campos.
 Omnia maiorum vertamus busta licebit, 855
 Et stantes tumulos, et qui radice vetusta
 Effudere suas, victimis compagibus, urnas:
 Plus cinerum Haemoniae sulcis telluris aratur,
 Pluraque ruricolis feriuntur dentibus ossa.
 Nullus ab Emathio religasset litore funem 860
 Navita, nec terram quisquam movisset arator,
 Romani bustum populi: fugerentque coloni
 Umbrarum campos, gregibus dumeta carerent:
 Nullusque auderet pecori permittere pastor
 Vellere surgentem de nostris ossibus herbam:
 Ac, velut impatiens hominum, vel solis iniqui
 Limite, vel glacie, nuda atque ignota iaceret,
 Si non prima nefas belli, sed sola tulisset.
 superi, liceat terras odissae nocentes.

870 Quid totum premitis, quid totum solvitis orbem?
 Hesperiae clades, et flebilis unda Pachyni,
 Et Mutina, et Leucas puros fecere Philippos.

LIBER OCTAVUS.

ARGUMENTUM.

Pompeius in fuga ad litus maris devenit. 1—34. Concedit cymbam, eamque Lesbum dirigi iubet, ubi Cornelia uxor; cuius animi status describitur. 35—49. Appellat ad Lesbum Pompeius. 50—71. Solatur uxorem. 72—85. Respondet Cornelia. 86—105. Mytilenaei Pompeium ad se invitant. 106—127. Ille eos laudat. 128—146. Abit tamen Lesbo cum Cornelia, lugentibus incolis. 147—158. Pompeius nocte in navi sedens loquatur cum gubernatore, quem iubet vitare Thessalam Italianaque, ceterum navis cursum Fortunae committere. 159—201. Sole orto eum assequuntur et Sextus filius, et alii proceres amicique. 202—209. Ex his legat Deiotorum ad Orientis populos, auxilia conquisitum. 210—238. Ille igitur, servili habitu induitus, escendit e navi in litus Asiae. 239—243. Pompeius praenavigat Ephesum, Samum, Rhodum, Pamphylium, Taurum. 244—255. In Cilicia alloquitur comites suos, solatur, suadetque, ut secum ad Parthos Eoasque gentes proficiantur. Nam Aegyptiorum fidem aut Maurorum esse suspectam. 256—321. Ibi renunt, respondetque Lentulus, hortans ut Aegyptum eat. 322—455. Ergo Cyprum tendit. Inde transiecto mari, Pharen praenavigat, et ad Pelium adpellit. 456—466. Ibi audit, regem in propinquo adesse; ergo slectit iter. Rex autem de Pompeii adventu conpperit ergo concilium convocat. 467—475. In eo concilio Pothinus suadet regi, ut interimat Pompeium. 476—535. Ergo Ptolemaeus Achillam ablegat. 536—538. Apostrophe poetae. 539—560. Achillas parva rate ad Pompeii navem accedens, invitat eum nomine regis, suadetque, ut ratum suum concendat. Solus ergo concendit. 561—595. Ibi eam confodunt Septimius et Achillas. 596—620. Postrema Pompeius facit verba. 621—636. Conqueritur, facinore viso, Cornelia, fugiente navi. 637—662. Septimius Pompeii caput abscedit, Achillaeque tradit. 663—675. Apostrophe. 676—711. Reliquum cadaver in mare projectum servat Cordus, qui ex insula Cypro Pompeian secutus erat, in lituusque affert, ibique comburit, deinde sepelit ossa, lapidemque imponit cum inscriptione. 712—793. Apostrophe de Pompeii fato, deque Aegypto, illiusque tumulo. 794—872.

- Iam super Herculeas fauces, nemorosaque Tempe,
 Haemoniae deserta petens dispendia silvae,
 Cornipedem exhaustum cursu, stimulisque ne-
     gantem
- Magnus agens, incerta fugae vestigia turbat,
 Implicitasque errore vias. Pavet ille fragorem   5
 Motorum ventis nemorum; comitumque suorum,
 Qui post terga ferit, trepidum laterique timentem
 Exanimat. Quamvis summo de culmine lapsus,
 Nondum vile sui pretium scit sanguinis esse,
 Seque, memor fati, tantae mercedis habere   10
 Credit adhuc iugulum, quantum pro Caesaris ipse
 Avulsa cervice daret. Deserta sequentem
 Non patitur tutis fatum celare latebris
 Clara viri facies. Multi Pharsalica castra
 Cum peterent, nondum fama prodente ruinas,   15
 Occursu stupere ducis, vertigine rerum
 Adtoniti: cladisque suae vix ipse fidelis
 Auctor erat. Gravis est Magno, quicumque ma-
     lorum
- Testis adest. Cunctis ignotus gentibus esse
 Mallet, et obscuro tutus transire per orbem   20
 Nomine: sed longi poenas Fortuna favoris
 Exigit a misero, quae tanto pondere famae
 Res premit adversas, fatisque prioribus urget.
 Nunc festinatos nimium sibi sentit honores,
 Actaque lauriserae damnat Sullana iuventae.   25
 Nunc et Corycias classes, et Pontica signa
 Deiectum meminisse piget. Sic longius aevum
 Destruit ingentes animos, et vita superstes
 Imperio. Nisi summa dies cum fine bonorum
 Adfuit, et celeri praevertit tristia leto,   30
 Dedeconi est Fortuna prior. Quisquamne secundis
 Tradere se fatis audet, nisi morte parata?
 Litora contigerat, per quae Peneius amnis,

- Emathia iam clade rubens, exibat in aequor.¹
- 35 Inde ratis trepidum, ventis et fluctibus impar,
 Flumineis vix tuta vadis, evexit in altum :
 Cuius adhuc remis quatitur **Coreyra**, sinusque
 Leucadii. Cilicum dominus, terraequa Liburnae,
 Exiguam vector pavidus correpsit in alnum.
- 40 Conscia curarum secreta in litora Lesbi
 Flectere vela iubes, qua tum tellure latehas
 Moestior, in mediis quam si, **Cornelia**, campis
 Emathiae stares. Tristes praesagia curas
 Exigitant: trepida quatitur formidine somnus:
- 45 Thessaliam nox omnis habet: tenebrisque remotis
 Rupis in abruptae scopulos, extremaque curris
 Litora, prospiciens fluctus: nutantia longe
 Semper prima vides venientis vela carinae,
 Quaerere nec quidquam de fato coniugis audes.
- 50 En ratis, ad vestros quae tendit carbasa portus,
 Quid ferat, ignoras: sed nunc tibi summa pavoris
 Nuntius armorum tristis rumorque sinister.
 Victus adest coniux: quid perdis tempora luctus?
 Cum possis iam flere, times. Tunc, puppe pro-
 pinqua,
- 55 Prosiluit, crimenque deūm crudele notavit,
 Deformem pallore ducem, vultusque prementem
 Canitie, atque atro squalentes pulvere **vestes**.
 Obvia nox miserae coelum lucemque tenebris
 Abstulit, atque animam clausit dolor: omnia nervis
- 60 Membra relicta labant: riguerunt corda, diuque
 Spe mortis decepta iacet. Iam, fune ligato
 Litoribus, lustrat vacuas Pompeius arenas.
 Quem postquam famulae proprius videre fideles,
 Non ultra gemitus tacitos incessere fata
- 65 Permisere sibi, frustraque ad tollere terra
 Semianimum conantur heram: quam pectore
 Magnus
Ambit, et adstrictos refovet complexibus artus.

Cooperat in summum revocato sanguine corpus
Pompeii sentire manus, moestamque mariti
Posse pati faciem: prohibet succumbere fatis
Magnus, et immodicos castigat voce dolores:

70

*Nobile cur robur Fortunae vulnere primo,
Femina, tantorum titulis insignis avorum,
Frangis? Habes aditum mansurae in saecula
famae:*

Laudis in hoc sexu non legum iura nec arma, 75
Unica materia est coniux miser. Erige mentem,
Et tua cum fatis pietas decertet, et ipsum,
Quod sum vinctus, ama: nunc sum tibi gloria maior,
A me quod farces et quod pia turba senatus
Tantaque discessit regum manus: incipe Magnum 80
Sola sequi. Deformis, adhuc vivente marito,
Summus, et augeri vetitus dolor: ultima debet
Esse fides, lugere virum. Tu nulla tulisti
Bello damna meo. Vivit post proelia Magnus,
Sed Fortuna perit: quod defles, illud amasti. 85

Vocibus his correpta viri, vix aegra levavit
Membra solo, tales gemitu rumpente querelas:
O utinam in thalamos invisi Caesaris issem
Infelix coniux, et nulli laeta marito!

* *Bis nocis mundo: me pronuba dicit Erinnyes,* 90
Crassorumque umbrae, devotaque manibus illis
Assyrios in castra tuli civilia casus:

Præcipitesque dedi populos, cunctosque fugavi
A causa meliore deos. O maxime coniunx,
O thalamis indigne meis, hoc iuris habebat 95
In tantum Fortuna caput! Cur impia nupsi,
Si miserum factura fui? Nunc accipe poenas,
Sed quas sponte luam. Quo sit tibi mollius aequor,
Certa fides regum, totusque paratior orbis,
Sparge mari comitem. Mallem felicibus armis 100
Dependisse caput: nunc clades denique lustra,
Magne, tuas. Ubicumque iacces, civilibus armis

- Nostros ulta toros, ades huc, atque exige poenas,
Iulia, crudelis, placataque pellice caesa,*
- 105 *Magno parce tuo.* Sic fata, iterumque refusa
Coniugis in gremium, cunctorum lumina solvit
In lacrimas. Duri flectuntur pectora Magni,
Siccaque Thessalia confundit lumina Lesbos.
- Tunc Mitylenaeum pleno iam litore vulgus
- 110 *Adfatur Magnum: Si maxima gloria nobis
Semper erit, tanti pignus servasse mariti,
Tu quoque devotos sacro tibi foedere muros,
Oramus, sociosque lares dignare vel una
Nocte tua: fac, Magne, locum, quem cuncta re-*
- visant*
- 115 *Saecula; quem veniens hospes Romanus adoret.
Nulla tibi subeunda magis sunt moenia victo.
Omnia victoris possunt sperare favorem:
Haec iam crimen habent. Quid, quod iacet insula
ponto,*
- Caesar egret ratibus? Procerum pars magna coibit*
- 120 *Certa loci. Noto reparandam est litore bellum.*
- Accipe templorum cultus, aurumque deorum:
Accipe, si terris, si puppibus ista iuventus
Aptior est: tota, quantum valet, utere Lesbo.*
- [Accipe: ne Caesar rapiat, tu victus habeto.]
- 125 *Hoc solum crimen meritae bene detrahe terrae,
Ne nostram videare fidem felixque secutus,
Et damnasse miser. Tali pietate virorum
Laetus, in adversis, et mundi nomine gaudens,
Esse fidem, Nullum toto mihi, dixit, in orbe*
- 130 *Gratius esse solum, non parvo pignore vobis
Ostendi. Tenuit nostri hac obside Lesbos
Adfectus: hic sacra domus, carique penates,
Hic mihi Roma fuit. Non ulla in litora-puppim
Ante dedi fugiens, saevi cum Caesaris iram*
- 135 *Iam scirem meritam, servata coniuge, Lesbon,
Non veritus tantam veniae committere vobis*

Materiem.. Sed iam satis est fecisse nocentes:
Fata mihi totum mea sunt agitanda per orbem.
Heu nimium felix aeterno nomine Lesbos!
Sive doces populos regesque admittere Magnum, 140
Seu praestas mihi sola fidem. Nam querere cer-
tum est,
Fas quibus in terris, ubi sit scelus. Accipe, numen,
Si quod adhuc tecum es, votorum extrema meorum.
Da similes Lesbo populos, qui Marte subactum
Non intrare suos, infesto Caesare, portus, 145
Non exire vetent. Dixit, moestamque carinae
Imposuit comitem. Cunctos mutare putas
Tellurem patriumque solum: sic litore toto
Plangitur, infestae tenduntur in aethera dextrae:
Pompeiumque minus, cuius Fortuna dolorem 150
Moverat, ast illam, quam toto tempore belli
Ut civem videre suam, discedere cernens
Ingemuit populus: quam vix, si castra mariti
Victoris peteret, siccis dimittere matres
Iam poterant oculis: tanto devinxit amore 155
Hos pudor, hos probitas, castique modestia vultus,
Quod submissa nimis, nulli gravis hospita turbae,
Stantis adhuc fati vixit quasi coniuge victo.
Iam pelago medios Titan demissus ad ignes,
Nec quibus abscondit, nec si quibus exerit orbem, 160
Totus erat: vigiles Pompeii in pectore curae
Tunc socias adeunt Romani foederis urbes,
t varias regum mentes, nunc invia mundi
eva super nimios soles Austrumque iacentis.
tepe labor moestus curarum, odiumque futuri 165
oiecit fessos incerti pectoris aestus,
etoremque ratis de cunctis consulti astris:
de notet terras; quae sit mensura secandi
lauris in coelo; Syriam quo sidere servet:
quotus in plaustro Libyam bene dirigat ignis. 170
tus ad haec fatur taciti servator Olympi:

- Signifero quaecumque fluunt labentia coelo,
Numquam stante polo, miseros fallentia nautas
Sidera non sequimur: sed qui non mergitur unda*
- 175 *Axis innociduus, gemina clarissimus Arcto,
Ille regit puppes. Hic cum mihi semper in altum
Surget, et instabit summis minor Ursa ceruchus;
Bosporon et Scythiae curvantem litora portum
Spectamus. Quidquid descendet ab arbore summa*
- 180 *Arctophylax, propiorque mari Cynosura feretur,
In Syriae portus tendit ratis. Inde Canopos
Excipit, Australi coelo contenta vagari
Stella, timens Borean: illa quoque perge sinistra,
Trans Pharon, in medio tanget ratis aequore
Syrtes.*
- 185 *Sed quo vela dari, quo nunc pede carbasa tendi
Nostra iubes? Dubio contra cui pectore Magum,
Hoc solum toto, respondit, in aequore serua,
Ut sit ab Emathiis semper tua longius oris
Puppis, et Hesperiam pelago coeloque relinquat:*
- 190 *Cetera da ventis. Comitem pignusque recepi
Depositum: tunc certus eram, quae litora vellere;
Nunc portum Fortuna dabit. Sic fatur: at ille
Iusto vela modo pendentia cornibus aequis
Torsit, et in laevum puppim dedit, utque secaret,*
- 195 *Quas Samiae cautes, et quas Chios asperat, undas,
Hos dedit in proram, tenet hos in puppe rudentes.
Aequora senserunt motus, aliterque secante
Iam pelagus rostro, nec idem spectante carina,
Mutavere sonum. Non sic moderator equorum,*
- 200 *Dexteriore rota laevum cum circuit axem,
Cogit inoffensae currus accedere metae.
Ostendit terras Titan, et sidera texit.
Sparsus ab Emathia fugit quicumque procella,
Adsequitur Magnum: primusque a litore Lesbi*
- 205 *Occurrit natus, procerum mox turba fidelis.
Nam neque deiecto fatis, acieque fugato*

Abstulerat Magno reges Fortuna ministros:
 Terrarum dominos, et sceptra Eoa tenentes
 Exsul habet comites. Iubet ire in devia mundi
 Deiotarum, qui sparsa ducis vestigia legit. 210
Quando, ait, Emathiis amissus cladibus orbis
Qua Romanus erat, superest, fidissime regum,
Eoam tentare fidem, populosque bibentes
Euphraten, et adhuc securum a Caesare Tigrim.
Ne pigeat Magno quaerentem fata, remotas 215
Medorum penetrare domus, Scythicosque recessus,
Et totum mutare diem, vocesque superbo
Arsacidae perferre meas: Si foedera nobis
Prisca manent, mihi per Latum iurata Tonantem,
Per vestros obstricta magos, implete pharetras, 220
Armeniosque arcus-Geticis intendite nervis:
Si vos, o Parthi, peterem cum Caspia claustra,
Et sequerer duros aeterni Martis Alanos,
Passus Achaemeniis late discurrere campis,
In tutam tropidos numquam Babylonae coegi: 225
Arva super Cyri, Chaldaeique ultima regni,
Qua rapidus Ganges, et qua Nysaeus Hydaspes
Accedunt pelago, Phoebi surgentis ab igne
Iam propior, quam Persis, eram: tamen omnis
vincens
Sustinui nostris nos tantum deesse triumphis: 230
Solus et e numero regum telluris Eoae,
Ex aequo me Parthus adit. Nec munere Magni
Stant semel Arsacidae. Quis enim post vulnera
cladis
Assyriae iustas Latii compescuit iras?
Tot meritis obstricta meis, nunc Parthia ruptis 235
Excedat claustris vetitam per saecula ripam,
Zeugmaque Pellaeum. Pompeio vincite, Parthi;
Vinci Roma volet. Regem parere iubenti
Ardua non piguit, positisque insignibus aulae
Egreditur, famuli raptos indutus amictus. 240

- In dubiis tutum est inopem simulare tyranno.
 Quanto igitur mundi dominis securius aevum
 Verus pauper agit! Dimisso in litora rege,
 Ipse per Icariae scopulos, Ephesonque relinquens,
245 Et placidi Colophona maris, spumantia parvae
 Radix saxa Sami: spirat de litore Coo
 Aura fluens: Gnidon inde fugit, claramque relin-
 quit
 Sole Rhodon, magnosque sinus Telmessidos undas
 Compensat medio pelago. Pamphylia puppi
250 Occurrit tellus: nec se committere muris
 Ausus adhuc ullis, te primum, parva Phaselii,
 Magnus adit. Nam te metui vetat incola rarus,
 Exhaustaeque domus populis; maiorque carinae,
 Quam tua, turba fuit. Tendens hinc carbasa rursus
255 Iam Taurum, Tauroque videt Dipsunta cadentem.
 Crederet hoc Magnus, pacem cum praestitit
 undis
 Et sibi consultum? Cilicum per litora tutus
 Parva puppe fugit: sequitur pars magna senatus
 Ad profugum collecta ducem: parvisque Celendris,
260 Qua portu mittitque rates recipitque Selinus,
 In procerum coetu tandem moesta ora resolvit
 Vocibus his Magnus: *Comites bellique fugaeque,*
Atque instar patriae, quamvis in litore nudo,
In Cilicum terra, nullis circumdatuſ armis
265 Consultem, rebusque novis exordia quaeram,
Ingentes praestate animos: non omnis in arvis
Emathii cecidi, nec sic mea fata premuntur,
Ut nequeam relevare caput, cladesque receptas
Excutere. An Libycae Marium potuere ruinas
270 Erigere in fasces, plenis et reddere fastis:
Me pressum leviore manu Fortuna tenebit?
Mille meae Graio volvuntur in aequore puppes,
Mille duces: sparsit potius Pharsalia nostras,
Quam subvertit, opeſ. Sed me vel iola tueri

*na potest rerum, toto quas gessimus orbe, 275
nomen, quod mundus amat. Vos pendite regna
ibus, atque fide, Libyen, Parthosque, Pharon-*

que,

zenam Romanis deceat succurrere rebus.

*I ego curarum, proceres, arcanaq; mearum
promam, mentisque meae quo pondera vergant. 280
as Niliaci nobis suspecta tyranni est.*

lua quippe fides robustos exigit annos.

ic anceps dubii terret sollertia Mauri:

*mque memor generis Carthaginis impia proles
ninet Hesperiae, multusque in pectore vano est 285
nnibal, obliquo maculat qui sanguine regnum,
Numidas contingit avos: iam supplice Varo
umuit, veditque loco Romana secundo.*

*are agite, Eoum, comites, properemus in or-
ben.*

*vidit Euphrates ingentem gurgite mundum, 290
spiaque immensos seducunt claustra recessus,
polus Assyrias alter noctesque diesque
rtit, et abruptum est nostro mare discolor unda,
eanusque suus. Regnandi sola voluntas.*

*leior in campus sonipes, et fortior arcus; 295
e puer aut senior letales tendere nervos
gnis, et a nulla mors est incerta sagitta.*

*imi Pellaeas arcu fregere sarissas,
etraque Medorum sedem, murisque superbam
syrias Babylona domos. Nec pila timentur 300
stra nimis Parthis, audentque in bella venire,
sperti Scythicas, Crasso pereunte, sagittas.*

*icula nec solo spargunt fidentia ferro;
ridula sed multo saturantur tela veneno.*

*ilnera parva nocent, fatumque in sanguine sum- 305
mo est.*

*utinam non tanta mihi fiducia saevis
set in Arsacidis! Fatis nimis aemula nostris*

*Fata movent Medos, multumque in gente dor-
rum est.*

- 310 *Effundam populos alia tellare revulsos,
Excitosque suis immittam sedibus ortus.
Quod si nos Eoa fides et barbara fallunt
Foedera; vulgati supra commercia mundi
Naufragium Fortuna ferat. Non regna precabor,
Quae feci; sed magna feram solatia mortis*
- 315 *Orbe iacens alio, nihil haec in membra cruenta,
Nil socerum fecisse pie. Sed cuncta revolvens
Vitae fata meae, semper venerabilis illa
Orbis parte sui: quantus Maeotida supra!
Quantus apud Tanaim toto conspectus in ortu!*
- 320 *Quas magis in terras nostrum felicibus actis
Nomen abit, aut unde redit maiore triumpho?
Roma, fave coeptis: quid enim tibi laetius umquam
Praestiterint superi, quam, si civilia Partho
Milite bella geras, tantam consumere gentem,*
- 325 *Et nostris miscere malis? Cum Caesaris arma
Concurrant Medis, aut me Fortuna necesse est
Vindicet, aut Crassus. Sic fatus, murmure sentit
Consilium damnasse viros: quos Lentulus omnes
Virtutis stimulis et nobilitate dolendi*
- 330 *Praecessit, dignasque tulit modo consule voces:
Siccine Thessalicae mentem fregere ruinas!
Una dies mundi damnavit fata! secundum
Emathiam lis tanta datur? iacet omne cruentum
Vulneris auxilium? solos tibi, Magne, reliquit*
- 335 *Parthorum Fortuna pedes? Quid, transfuga mundi,
Terrarum notos tractus coelumque perosus,
Adversosque polos alienaque sidera quaeris,
Chaldaeos culture deos, et barbara sacra,
Parthorum famulus? Quid causa obtenditur*
- armis
- 340 *Libertatis amor? Miserum quid decipis orbem,
Si servire potes? Te, quem Romana regalem*

- Horruit auditu, quem captos ducere reges
 Vidi ab Hyrcanis, Indoque a litore, etiis,
 Deiectum fatis, huius item fractumque videbit,
 Extolleatque enimos Latium vesanus in orbem,* 345
*Se simul, et Romam, Pompeio supplice, mensus?
 Nil animis, fatusque tuis effabere dignum:
 Exiget, iugorans Latiae commercia linguae,
 Ut lachrymis se, Magne, roges. Patinurne pudoris
 Hoc vulnus, clades ut Parthia vindicet ante
 Hesperias, quam Roma suas? Civilibus armis
 Elegit te nempe ducem. Quid vulnera nostra
 In Scythicos spargis populos, cladesque latentes?
 Quid Parthos transire doces? Solatia tantis
 Perdit Roma mali, nullos admittere reges,* 355
*Sed civi servire suo. Iuvat ire per orbem
 Ducentem saevas Romana in moenia gentes,
 Signaque ab Euphrate cum Crassis capta se-
 quentem?*
*Qui solus regum, fato celante favorem,
 Defuit Emathiae, nunc tantas ille lacesset* 369
*Auditii victoris opes, aut iungere fata
 Tecum, Magne, volet? Non haec fiducia genti est.
 Omnis in Arctois populus quicumque prasinis
 Nascitur, indomitus bellis, et mortis amator.
 Quidquid ad Eos tractus, mundique tempore
 Labitur, emollit gentes clementia coeli.*
*Illic et laxas vester, et fluxa virorum
 Velamenta vides. Parthus per Modica rura,
 Sarmaticos inter campos, effusaque plano
 Tigridis arva solo nulli superabilis hosti est* 370
*Libertate fugae: sed non, ubi terra tumebit,
 Aspera concredet montis iuga; nec per opacas
 Bella geret tenobras incerto debilis arcu,
 Nec frangat nando violenti vorticis annem,
 Nec tota in pugna perfusus sanguine membra* 375
Exiget aestivum calido sub pulvere solem.

LUCANUS.

M

- Non aries illis, non ulla est machina bellii:
Haud fossas implere valent: Parthoque sequente
Murus erit, quodcumque potest obstat sagittas.*
- 380 *Pugna levis, bellumque fugax, turmaeque va-
gantes,
Et melior cessisse loco, quam pellere, miles.
Illita tela dolis, nec Martem comminus umquam
Ausa pati virtus, sed longe tendere nervos,
Et, quo ferre velint, permittere vulnera ventis.*
- 385 *Ensis habet vires, et gens quaecumque virorum est,
Bella gerit gladiis; nam Medos praelia prima
Exarmant, vacuaeque iubent remeare pharetræ.
Nulla manus illis, fiducia tota veneni est.
Credis, Magne, viros, quos in discrimina belli*
- 390 *Cum ferro venisse parum est? Tentare pudendum
Auxilium tanti est, toto divisus ut orbe
A terra moriare tua? tibi barbara tellus
Incumbat, te parva tegant ac vilia busta,
Invidiosa tamen, Crasso quaerente sepulchrum?*
- 395 *Sed tua sors levior, quoniam mors ultima poena est,
Nec metuenda viris. At non Cornelia letum
Infando sub rege timet. Non barbara nobis
Est ignota Venus, quae ritu caeca ferarum
Polluit innumeris leges, et foedera tedaæ*
- 400 *Coniugibus, thalamique patent secreta nefandi
Inter mille nurus epulis vesana meroque
Regia non ullos exceptos legibus horret
Concubitus: tot feminis complexibus unum
Non lassat nox una matrem. Iacuere sorores*
- 405 *In fratum thalamis, sacrataque pignora matrum.
Damnat apud gentes sceleris non sponte peracti
Oedipodionias infelix fabula Thebas:
Parthorum dominus quoties sic sanguine mixto
Nascitur Arsacides? Cui fas implere parentem,*
- 410 *Quid rear esse nefas? Proles tam clara Metellæ
Stabit barbarico coniux millesima lecto.*

inquam non ulli plus regia, Magne, vacabit,
 vicia stimulante, Venus, titulisque virorum.
 n quo plura iuvent Parthum portenta, fuisse
 ic sciet et Crassi: ceu pridem debita fatis 415
 yriis, trahitur cladis captiva vetustae.
 treat Eoae vulnus miserabile sortis;
 solum auxilium funesto a rege petisse,
 gessisse prius bellum civile pudebit.
 n quod apud populos crimen sacerisque tuumque 420
 us erit, quam quod, nobis miscentibus arma,
 ssorum vindicta perit? Incurrere cuncti
 uerant in Bactra duces, et ne qua vacarent
 ia, vel Arctoum Dacis, Khenique catervis
 erii nudare latus, dum perfida Susa 425
 umulos prolapsa virum, Babylonique iacerent.
 yriae paci finem, Fortuna, precamur:
 ii Thessaliae bellum civile peractum est,
 Parthos, qui vicit, eat. Gens unica mundi est,
 qua Caesareis possim gaudere triumphis. 430
 i tibi, cum gelidum primum transibis Araxen,
 bra senis moesti Scythicis confixa sagittis
 eret has voces? Tu, quem post funera nostra
 orem cinerum nuda speravimus umbrae,
 foedus pacemque venis? Tunc plurima cladis 435
 current monimenta tibi: quae moenia truncata
 trarunt cervice duces, ubi nomina tanta
 uit Euphrates, et nostra cadavera Tigris
 ult in terras, ac reddiuit. Ire per ista
 potes, in media sacerum quoque, Magne, se-
 dentem 440
 issalia placare potes. Quin respicis orbem
 nanum? Si regna times projecta sub austro
 dumque Iubam, petimus Pharon arvaque Lagi.
 tibus hinc Libycis tuta est Aegyptos: at inde
 rite septeno rapidus mare submovet amnis 445
 ea suis contenta bonis, non indigat mercis.

Aut Iovis: in sola tanta est fiducia Nilo.

*Sceptra puer Ptolemaeus habet, tibi debita, Magne,
Tutelae commissa tuae. Quis nominis umbram*

450 *Horreat? Innocua est aetas: nec iura fidemque,
Respectumque deum veteris speraveris aulae.*

*Nil pudet adsuetos sceptris: mitissima sors est
Regnum sub rege novo. Non plura locutus*

Impulit huc animos. Quantum spes ultima rerum

455 *Libertatis habet! Victa est sententia Magni.*

*Tunc Cilicum liquere solum, Cyproque citatas
Immisere rates, nullas cui praetulit aras*

Undae diva memor Paphiae, si numina nasci

Credimus, aut quemquam fas est coepisse deorum.

460 *Haec ubi deseruit Pompeius litora, totos*

*Emensus Cypri scopulos, quibus exit in Austrum,
Inde maris vasti transverso vertitur aestu:*

Nec tenuit gratum nocturno lumine montem,

Infimaque Aegypti pugnaci litora velo

465 *Vix tetigit, qua dividui pars maxima Nil*

In vada decurrit Pelusia septimus amnis.

Tempus erat, quo Libra pares examinat horas

Non uno plus aequa die, noctique rependit

Lux minor hybernae verni solatia damni.

470 *Comperit ut regem Casio se monte tenere,*

*Flectit iter: nec Phoebus adhuc, nec carbasa
languent.*

Iam rapido speculator eques per litora cursu

Hospitis adventu pavidam compleverat aulam.

Consilii vix tempus erat: tamen omnia monstra

475 *Pellaeae coiere domus: quos inter Achoreus*

*Iam placidus senio, fractisque modestior annis,
(Hunc genuit custos Nili crescentis in arva*

Memphis vana sacris; illo cultore deorum

Lustra suae Phoebes non unus vixerat Apis)

480 *Consilii vox prima fuit, meritumque, fidemque,
Sacraque defuncti iactavit pignora patria.*

Sed melior suadere malis, et nosse tyrannos,
Ausus Pompeium leto damnasse Pothinus:

*Ius et fas multos faciunt, Ptolemaee, non
centes.*

Dat poenas laudata fides, cum sustinet, inquit, 485

Quos fortuna premit. Fatis accede, deisque,

Et cole felices; miseris fuge. Sidera terra

Ut distant, ut flamma mari, sic utile recto.

Sceptrorum vis tota perit, si pendere iusta

Incipit: evertitque arces respectus honesti. 490

Libertas scelerum est, quae regna invisa tuetur,

Sublatusque modus gladiis. Facere omnia saeve

Non impune licet, nisi cum facias. Exeat aula,

Qui vult esse pius. Virtus et summa potestas

Non coeunt: semper metuet, quem saeva pude-

bunt. 495

Non impune tuos Magnus contemnerit annos;

Qui te nec victos arcere a litore nostro

Posse putat. Neu te sceptris privaverit hospes,

Pignora sunt propiora tibi: Nilonque, Pharongue,

Si regnare piget, damnatae redde sorori. 500

Aegyptum certe Latiis tueamur ab armis.

Quidquid non fuerat Magni, dum bella geruntur,

Nec victoris erit. Toto iam pulsus ab orbe,

Postquam nulla manet rerum gloria, quaerit,

Cum qua gente cadat: rapitur civilibus umbris. 505

Nec socii tantum arma fugit: fugit ora senatus,

Cuius Thessalicas saturat pars magna volucres,

Et metuit gentes, quas uno in sanguine mixtas

Deseruit: regesque timet, quorum omnia mersit:

Thessalia que reus, nulla tellure receptus,

510

Sollicitat nostrum, quem nondum prodidit, orbem.

Iustior in Magnum nobis, Ptolemaee, querelae

Causa data est. Quid sepositam, semperque quia-

tan

Crimine bellorum maculas Pharon, arcuque nostra

- 515 *Victori suspecta facis? cur sola cadenti
Haec placuit tellus, in quam Pharsalica fata
Conferres, poenasque tuas? Iam crimen habemus
Purgandum gladio, quod nobis sceptra senatus
Te suadente dedit. Votis tua fovimus arma.*
- 520 *Hoc ferrum, quod fata iubent proferre, paravi
Non tibi, sed victo. Feriam tua viscera, Magne:
Malueram socii: rapimur, quo cuncta feruntur.
Tene mihi dubitas an sit violare necesse,
Cum liceat? nostri quae te fiducia regni*
- 525 *Huc agit, infelix? Populum non cernis inermem
Arvaeque vix refluo fodientem mollia Nilo?
Metiri sua regna decet, viresque fateri.
Tu, Ptolemaee, potes Magni fulcire ruinam,
Sub qua Roma iacet? bustum, cineresque movers*
- 530 *Thessalicos audes, bellumque in regna vocare?
Ante aciem Emathiam nullis accessimus armis:
Pompeii nunc castra placent, quae deserit orbis?
Nunc victoris opes, et cognita fata laces sis?
Adversis non deesse decet, sed laeta secutus.*
- 535 *Nulla fides umquam miserios elegit amicos.
Adsensere omnes sceleri. Laetatur honore
Rex puer insueto, quod iam sibi tanta licere
Permittant famuli. Sceleri delectus Achillas.
Perfida qua tellus Casiis excurrit arenis,*
- 540 *Et vada testantur iunctas Aegyptia Syrtes,
Exiguam sociis monstri, gladiisque carinam
Instructi. O superi, Nilusne, et barbara Memphis
Et Pelusiaci tam mollis turba Canopi
Hos animos? Sic fata premunt civilia mundum*
- 545 *Sic Romana iacent? Ullusne in cladibus istis
Est locus Aegypto, Phariusque admittitur ensis?
Hanc certe servate fidem, civilia bella:
Cognatas praestate manus, externaque monstra
Pellite, si meruit tam claro nomine Magnus*
- 550 *Caesaris esse nefas. Tanti, Ptolomaee, ruinam*

Nominis haud metuis? coeloque tonante, profanas
 Inseruisse manus, impure, ac semivir, qudes?
 Non domitor mundi, nec ter Capitolia curru
 Invictus, regumque potens, vindictaque senatus,
 Victorisque gener: Phario satis esse tyranno 555
 Quod poterat, Romanus erat. Quid viscera nostra
 Scrutaris gladio? Nescis, puer improbe, nescis,
 Quo tua sit Fortuna loco: iam iure sine ullo
 Nili sceptra tenes: cecidit civilibus armis,
 Qui tibi regna dedit. 560

Iam vento vela negarat
 Magnus, et auxilio remorum infanda petebat
 Litora: quem contra, non longa vecta biremi,
 Adpulerat scelerata manus: Magnoque patere
 Fingens regna Phari, celsae de puppe carinae
 In parvam iubet ire ratem, litusque malignum 565
 Incusat, bimaremque vadis frangentibus aestum,
 Qui vetet externas terris advertere classes.
 Quod nisi fatorum leges, intentaque iussu
 Ordinis aeterni miserae vicinia mortis
 Damnatum leto traherent ad litora Magnum; 570
 Non ulli comitum sceleris praesagia deerant.
 Quippe, fides si pura foret, si regia Magno,
 Sceptrorum auctori, vera pietate pateret,
 Venturum tota Pharium cum classe tyrannum.
 Sed cedit fatis, classemque relinquere iussus 575
 Obsequitur, letumque iuvat praeferre timori.
 Ibat in hostilem praeceps Cornelia puppim,
 Hoc magis impatiens egresso deesse marito,
 Quod metuit clades. *Remane, temeraria coniunx,*
Et tu, nate, precor, longeque a litora casus 580
Exspectate meos: et in hac cervice tyranni
Explorate fidem, dixit. Sed dura vetanti
Tendebat geminas amens Cornelia palmas:
Quo sine me, crudelis, abis? Iterumne relinquor
Thessalicis submota malis? Numquam omnia laeto 585

*Distraximus miser. Poterat enim flectere puppe,
Cum fugeres, atio, lasebrisque relinqueret L^{acus},
Omnibus a terris si nos arcere paradas:
An tentum in fluctus placeo comes? Haec ubi
frustra*

- 590 Effudit, prima pendet tamen anxia puppe:
Attonitoque metu nec quoquam avertere visus,
Nec Magnum spectare potest. Stetit anxia clavis
Ad ducis eventum, metuens non arma, nefasque,
Sed ne submissis precibus Pompeius adoret.
- 595 Sceptra sua donata manu. Transire parantem
Romanus Pharia miles de puppe salutat
Septimius: qui, pro superam pudor, armis satellis
Regia gestabat posito deformis pilo:
Immanis, violentus, atrox, nullaque ferarum
- 600 Mitior in caedes. Quis non, Fortuna, petasset
Parcere te populis, quod bello haec dexter^u
casset,
Thessaliaque procul tam noxia tela fugassent
Disponis gladios, ne quo non fiat in orbe,
Heu, facinus civile tibi. Victoribus ipsis
- 605 Dedeceus, et numquam superum caritura pudore
Fabula; Romanus regi sic paruit ensis,
Pellaeusque puer gladio tibi colla recidit,
Magne, tuo. Qua posteritas in saecula mitet
Septimum famam? scelus hoc quo nomine dicam,
- 610 Qui Bruti dixere nefas? Iam venerat horae
Terminus extremae, Phariamque ablates
aluma.
Perdiderat iam iura sui. Tunc stringere festus
Regia monstra parant. Ut vidit communis omnes
Involvit vultus, atque, indignatus apertus
- 615 Fortunae praestare caput, tunc lumina premit,
Continuitque animam, ne quas effundere voces
Posset, et aeternam fletu corrumpere famam.
At postquam mucrone latus funestus Achilleus

Perfodit, nullo gemitu consensit ad ictum,
Despexitque nefas, servatque immobile corpus, 620
Seque probat moriens, atque haec in pectore
volvit:

*Saecula Romanos numquam tacitura labores
Attendunt, aevumque sequens speculatur ab omni
Orbe ratem, Phariamque fidem. Nunc consule
famae.*

*Fata tibi longae fluxerunt prospera vitae: 625
Ignorant populi, si non in morte probaris,
An scieris adversa pati. Ne cede pudori,
Auctoremque dole fati. Quacumque feriris,
Crede manum socii. Spargant lacerentque licebit,
Sum tamen, o superi, felix, nullique potestas 630
Hoc auferre deo. Mutantur prospera vitae:
Non sit morte miser. Videt hanc Cornelia eadem,
Pompeiusque meus. Tanto patientius, oro,
Claude, dolor, gemitus: natus coniuxque, per-
emptum*

*Si mirantur, amant. Talis custodia Magne 635
Mentis erat: ius hoc animi morientis habebat.*

*At non tam patiens Cornelia cernere saevum
Quam perferre nefas, miserandis aethera complet
Vocibus: O coniunx, ego te scelerata perem: 640
Letiferae tibi causa morae fuit avia Lesbos,
Et prior in Nili peruenit litora Caesar.*

*Nam cui ius alii sceleris? Sed, quisquis in istud
A superis immisso caput, vel Caesaris irae
Vel tibi propiciens, nescis crudelis, ubi ipsa
Viscera sint Magni: properas, atque ingeris ictus, 645
Qua votum est victo. Poenas non morte minores
Pendat, et ante meum videat caput. Haud ego
culpa*

*Liber a bellorum, quae matrum sola per undas,
Et per castra comes, nullis abterrita fatis,
Victum, quod reges etiam timuere, recepi. 650*

- Hoc merui coniunx, in tutu puppe relinquens,*
Perfide, parcebas? te fata extrema petet;
Vita digna fui? Moriar, nec munere regas.
Aut mihi praecipitem, nautae, permittite saltum,
- 655 *Aut laqueum collo tortosque aptare rudentes:*
Aut aliquis, Magno dignus comes, exigat ensim.
Pompeio praestare potest, quod Caesaris armis
Imputet. O saevi, properantem in fata tenetis?
Vivis adhuc, coniunx, et iam Cornelia non est.
- 660 *Iuris, Magne, sui. Prohibent accersere mortem:*
Servor victori. Sic fata, interque suorum
Lapsa manus, rapitur, trepida fugiente carina.
At Magni cum terga sonent, et pectora ferro,
Permansiisse decus sacrae venerabile formae,
- 665 *Iratamque deis faciem, nil ultima mortis*
Ex habitu vultuque viri mutasse, fatentur
Qui lacerum videre caput. Nam saevus in ipso
Septimi sceleris maius scelus invenit actu?
Ac retegit sacros, scisso velamine, vultus
- 670 *Semianimis Magni, spirantiaque occupat ora,*
Collaque in obliquo ponit languentia transtro.
Tunc nervos venasque secat, nodosaque frangit
Ossa diu: nondum artis erat, caput ense rotare.
At postquam truncu cervix abscura recessit,
- 675 *Vendicat hoc Pharius dextra gestare satelles.*
Degener, atque operae, miles Romane, secundas,
Pompeii diro sacrum caput ense recidis,
Ut non ipse feras? Pro summi fata pudoris!
Impius ut Magnum nosset puer, illa verenda
- 680 *Regibus hirta coma, et generosa fronte decora*
Caesaries comprensa manu est, Pharioque verut;
Dum virunt vultus, atque os in murmura pulsant
Singultus animae, dum lunina nuda rigescunt,
Suffixum caput est, quo numquam bella iubent.
- 685 *Pax fuit: hoc leges campumque et rostra in-*
vebat;

icie Fortuna tibi Romana placebas.
 atis infando fuit hoc vidisse tyranno:
 celeri superesse fidem. Tunc arte nefanda;
 ita est capiti tabes: raptioque cerebro
 cata cutis, putrisque effluxit ab alto 690
 r, et infuso facies solidata veneno est.
 tima Lageae stirpis, perituraque proles,
 ter, incestae sceptris cessure sororis,
 ibi sacrato Macedon servetur in antro,
 um cineres exstructo monte quiscant, 695
 tolemaeorum manes seriemque pudendam
 nides claudant, indignaque Mausolea:
 Pompeium feriunt, truncusque vadosis.
 luc iactatur aquis. Adeone molesta
 cura fuit socero servare cadaver? 700
 fortuna fide Magni tam prospera fata
 lit: hac illum summo de culmine rerum
 petit, cladesque omnes exegit in uno
 die, quibus immunes tot praestitit annos:
 eiusque fuit, qui numquam mixta videret 705
 malis: felix nullo turbante deorum,
 illo parcente niser. Semel impulit illum
 Fortuna manu. Pulsatur arenis,
 tur in scopulis, hausto per vulnera fluctu,
 trium pelagi: nullaque manente figura, 710
 ita est Magno capitisi iactura revulsi.
 ite tamen Pharias victor quam tangat arenas,
 eio raptim tumulum Fortuna paravit,
 ceat nullo, vel ne meliore sepulchro.
 bris pavidus decurrit ad aequora Cordus. 715
 stor ab Idalio Cinyraeae litore Cypri
 stus Magni fuerat comes. Ille per umbras
 ferre gradum, victimum pietate timorem
 ulit, ut mediis quaesitum corpus in undis
 ret ad terram, traheretque ad litora Magnum. 720
 moesta parum per densas Cynthia nubes

Praebebat; cano sed discolor aequore *truncos*
 Conspicitur. Tenet ille ducem complexibus *arcu*,
 Eripiente mari: nunc victus pondere *tanto*

725 Exspectat fluctus, pelagoque iuvante cadaver
 Impellit. Postquam sicco iam litore sedit,
 Incubuit Magno, lacrimasque effudit in omne
 Vulnus, et ad superos, obscuraque sidera fatur:

Non pretiosa petit cumulato ture sepulchra
730 *Pompeius, Fortuna, tuus: non pinguis ad asta*
Ut ferat e membris Eoos fumus odores,
Ut Romana suum gestent pia colla parentem,
Praeferat ut veteres feralis pompa triumphos,
Ut resonent cantu tristi fora, totus ut ignem

735 *Proiectis moerens exercitus ambiat armis.*

Da vilem Magno plebeii funeris arcam,
Quae lacerum corpus siccis effundat in ignes.
Robora non desint misero, nec sordidus uestor.
Sit satis, o superi, quod non Cornelia fuso

740 *Crine iacet, subicique facem complexa maritum*
Imperat, extremo sed abest a munere busti
Infelix coniunx, nec adhuc a litore longe est.
Sic fatus, parvos iuvenis procul adspicit ignes,
Corpus vile suis, nullo custode, cremantes.

745 Inde rapit flammas, semiustaque robora membris
 Subducens, *Quaecumque es, ait, neglecta, nec ulli*
Cara tuo, sed Pompeio felicior umbra,
Quod iam compositum violat manus hospita bu-
stum,

Da veniam: si quid sensus post fata relictum est,
750 *Cedis et ipsa rogo, paterisque haec damna ut-*
pulchri,

Teque pudet, sparsis Pompeii manibus, uri.
 Sic fatur, plenusque sinus ardente favilla
 Pervolat ad truncum; qui fluctu paene relatus
 Litore pendebat. Summas dimovit arenas,

755 Et collecta procul lacerae fragmenta carinae

Exigua trepidus posuit scrobe. Nobile corpus
Robora nulla premunt, nulla strue membra re-
cumbunt:

Admotus Magnum, non subditus, accipit ignis.

Ille sedens iuxta flamas: *O maxime*, dixit,
Ductor, et Hesperii maiestas nominis una, 760

Si tibi iactatu pelagi, si funere nullo

Tristior iste rogas; manes animamque potentem
Officiis averte meis: iniuria fati

Hoc fas esse iubet; ne ponti helua quidquam,

Ne fera, ne volucres, ne saevi Caesaris ira 765

Audeat: exiguam, quantum potes, accipe flammam,

Romana succense manu. Fortuna recursus

Si det in Hesperiam, non hac in sede quiescent

Tam sacri cineres: sed te Cornelia, Magne,

Accipiet, nostraque manu transfundet in urnam. 770

Interea parvo signemus litora saxo,

Ut nota sit busti; si quis placare peremptum

Forte volet, plenos et reddere mortis honores:

Inveniat trunci cineres, et norit arenas,

Ad quas, Magne, tuum referat caput. Haec ubi
fatus, 775

Excitat invalidas admoto fomite flamas.

Carpitur, et lentum destillat Magnus in ignem,

Tabe fovens bustum. Sed iam percusserat astra

Aurorae praemissa dies: ille, ordine rupto

Funeris, adtonitus latebras in litore quaerit. 780

Quam metuis, demens, isto pro crimine poenam,

Quo te fama loquax omnes accepit in annos?

Condita laudabit Magni socer impius ossa:

I modo securus veniac, fassusque sepulchrum

Posce caput. Cogit pietas imponere finem

Officio. Semiuista rapit, resolutaque nondum

Ossa satis, nervis, et inustis plena medullis

Aequorea restinguat aqua, congestaque in unum

Parva clausit humo. Tunc, ne levis aura reector

785

- 790 Auferret cineres, saxo compressit arenam:
 Nautaque ne bustum religato fune moveret,
 Inscriptis sacrum semiusto stipite nomen :
HIC SITUS EST MAGNUS. Placet hoc, For-
 tunam, sepulchrum
 Dicere Pompeii, quo condit maluit illum,
 795 Quam terra caruisse sacer? Temeraria dextra,
 Cur obicis Magno tumulum, manesque vagantes
 Includis? Situs est, qua terra extrema refuso
 Pendet in Oceano. Romanum nomen et omne
 Imperium Magno est tumuli modus. Obrue saxa
 800 Crimine plena deum. Si tota est Herculis Oete,
 Et iuga tota vacant Bromio Nyscia; quare
 Unus in Aegypto Magno lapis? Omnia Lagi
 Arva tenere potest. Si nullo cespite nomen
 Haeserit, erremus populi, cinerumque tuorum,
 805 Magne, metu nullas Nili calcemus arenas.
 Quod si tam sacro dignaris nomine saxum:
 Adde actus tantos, monimentaque maxima rerum:
 Adde truces Lepidi motus, Alpinaque bella,
 Armaque Sertori, revocato consule, victa,
 810 Et currus, quos egit eques: commercia tuta
 Gentibus, et pavidos Cilicas maris. Adde suba-
 ctam
 Barbariem, gentesque vagas, et quidquid in Euro
 Regnorum, Boreaque iacet. Dic, semper ab armis
 Civilem repetisse togam: ter curribus actis
 815 Contentum patriae multos donasse triumphos.
 Quis capit haec tumulus? Surgit miserabile
 bustum
 Non ullis plenum titulis, non ordine tanto
 Fastorum: solitumque legi super alta deorum
 Culmina, et extractos spoliis hostilibus arcus,
 820 Haud procul est ima Pompeii nomen arena,
 Depressum tumulo, quod non legat advena rectus,
 Quod nisi monstratum Romanus transeat hospes.

- Noxia civili tellus Aegyptia fato,
 Haud equidem inmerito Cumanae carmine vatis
 Cautum, ne Nili Pelusia tangereſ ora 825
 Hesperius miles, ripasque aestate tumentes.
 Quid tibi saeva precer pro tanto crimine tellus?
 Vertat aquas Nilus, quo nascitur orbe, retentus,
 Et steriles egeant hibernis imbribus agri,
 Totaque in Aethiopum putres solvaris arenas. 830
 Nos in templa tuam Romana accepimus Isin,
 Semicanesque deos, et sistra iubentia luctus,
 Et quem tu plangens hominem testaris Osirin:
 Tu nostros, Aegypte, tenes in pulvere Manes.
 Tu quoque, cum saevo dederis iam templa ty-
     ranno, 835
 Nondum Pompeii cineres, o Roma, petisti:
 Exsul adhuc iacet umbra ducis. Si saecula prima
 Victoris timuere minas; nunc excipe saltem
 Ossa tui Magni, si nondum subruta fluctu
 Invisa tellure sedent. Quis busta timebit? 840
 Quis sacris dignam movisse verebitur umbram?
 Imperet hoc nobis utinam scelus, et velit uti
 Nostro Roma sinu: satis o nimiumque beatus,
 Si mihi contingat manes transferre revulsos
 Ausoniam, si tale ducis violare sepulchrum. 845
 Forsitan aut sulco sterili cum poscere finem
 A superis, aut Roma volet feralibus Austris,
 Ignibus aut nimiis, aut terrae tecta moventi:
 Consilio iussuque dedim transibis in urbem,
 Magne, tuam, summusque feret tua busta sa-
     cerdos. 850
 Num quis ad exustam Cancro torrente Syenen
 Ibit, et imbrifera siccas sub Pleiade Thebas
 Spectator Nili: quis rubri stagna profundi,
 Aut Arabum portus mercis mutator Eoae,
 Magne, petet, quem non tumuli venerabile saxum, 855
 Et cinis in summis forsan turbatus arenis

Advertet, manesque tuos placare iuvabit,
 Et Casio praeferre Iovi? Nil ista nocebunt
 Famae busta tuae, Templis auroque sepulta
 860 Vilior umbra fores: nunc est pro nomine sum
 Hoc tumulo Fortuna iacens. Augustus aris
 Victoris Libyco pulsatur ab aequore saxum,
 Tarpeiis qui saepe deis sua tura negarunt,
 Inclusum fusco venerentur cespite numen.
 865 Proderit hoc olim, quod non mansura sepulk
 Ardua marmoreo surrexit pondere moles.
 Pulveris exigui sparget non longa vetustas
 Congeriem, bustumque cadet, mortisque perf
 Argumenta tuae. Veniet felicior aetas,
 870 Qua sit nulla fides saxum monstrantibus illuc
 Atque erit Aegyptus populis fortasse nepotui
 Tam mendax Magni tumulo, quam Creta Tona

LIBER NONUS.

ARGUMENTUM.

*At anima Pompeii, brusto relicto, evolat ad piorum
 indeque terram despicit, et implet pectora suorum, Br
 Catonis. 1—23. Brutus, iam totus Pompeianus, cum copi
 reliquias Corcyram petit. 24—35. Inde Cretam, ac di
 Africam, ubi classem Pompeii reprehendunt, in qua Cor
 36—50. Illa enim viso Pompeii sepulchro lamentata
 nolueratque Aegypto abire, hortata Sextum ut ipse in b
 proficisceretur; deinde in imam navis partem se abdi
 51—116. Ea ad Cyprum appulerat. Dein ad Africam
 ad Catonis alteriusque Pompeii filii castra. Ibi Sextus i
 fratrem de nece patris. 117.—145. Ille Aegyptum petere
 At Cuto retinet. 146—166. Cornelia in litus egressa ibi
 burit Magni vestes et arma et insignia que gesserat,
 ut essent cineris sibi; funusque instituit. 167—185. L
 Pompeium egregia oratione Cato. 186—314. Milites à
 Catonis tremunt, belloque abscedere postulant. Et primus
 Tarcho; quem carpit Cato. At respondet ei alias ex
 se Pompeium secutos esse, non civile bellum; velle ubi*

murm. 215—254. *Indignatur Cato, et oratione eos retinet.* 255—293. *Exercentur armis milites, expugnantur Cyrenaeorum oppida.* 294—299. *Regnum deinde Iubae petitur navibus. Syrtes describuntur.* 300—318. *Tempestas oritur. Ibi aliae naves alio deferuntur. Pars ad Tritonis paludem.* 319—347. *Depingitur ea regio fabulosa. Sylva ibi olim aurea Hesperidum, fluviusque Letho.* 348—367. *Hinc classis, syrtibus liberata, in Libyae ora stationem capit.* 368—370. *At Cato, morae impatiens, suadet egredi in continentem, terraque per arenas iter facere.* 371—410. *Describitur Libya, et mala iter facientibus ibi perpetienda. Arena conficiantur milites,* 411—497. *sitim patientur.* 498—511. *Ad Iovis Hammonis veniunt. Describitur eius situs.* 512—543. *Labienus hortatus ut consulant oraculum.* 544—563. *At Cato non opus esse ait ei, qui sciat fortiter moriendum esse forti viro. Ita abeunt templo.* 564—586. *Pergunt, praeante Catone; deveniunt ad fontem serpentibus plenum, e quo bibunt, hortante illo, illæsi.* 587—618. *Quæril poeta unde tanta in Africa serpentum copia? Ergo facit digressio- nem de Phorcyadibus Medusaque, quæ describitur.* 619—658. *Narratur Perseus Gorgoni caput abscidisse,* 659—684. *deinde per aëra super Libyam volasse, ubi ex cruento Gorgonis destillanto serpentes enati sint; qui describuntur.* 685—733. *Per eas loca dum Cato iter facit, multi a serpentibus interimuntur, quorum mortes enarrantur.* 734—838. *Queruntur milites.* 839—880. *Catonis fortitudo constans.* 881—889. *Lenitur malum a Peyllis, venenum exsugentibus.* 890—941. *Denique Leptin veniunt.* 942—949. *Caesar interim, Pompeium quaerens, Hellespontum adit, Troiamque,* 950—965. *cuius regio describitur;* 966—999. *deinde Aegyptum. Ibi satelles regius ei obviam venit, Pompeii caput offerens.* 1000—1033. *Lacrymatur Caesar, quamvis laetus, increpatque satellitem, regemque Pompeii manes placare iubet.* 1034—1108.

At non in Pharia manes iacuere favilla,
Nec cinis exiguis tantam compescuit umbram.
Prosiluit busto, semiustaque membra relinquens,
Degeneremque rogum, sequitur convexa Tonantis,

Qua niger astriferis connectitur axibus aer,
Quaque patet terras inter lunaeque meatus;
(Semidei manes habitant, quos ignea virtus
Innocuos vita patientes aetheris imi

LUCANUS.

5

N

- Fecit) et aeternos animam collegit in orbea.
- 10 Non illuc auro positi, nec ture sepulti
Perveniunt. Illic postquam se lumine vero
Implevit, stellasque vagas miratur, et astra
Fixa polis, vedit quanta sub nocte iaceret
Nostra dies, risitque sui ludibria trunci.
- 15 Hinc super Emathiae campos, et signa cruentia
Caesaris, ac sparsas volitavit in aequore classe
Et scelerum vindex in sancto pectore Bruti
Sedit, et invicti posuit se mente Catonis.
Ille, ubi pendebant easus, dubiumque manebat
- 20 Quem mundi dominum facerent civilia bella,
Oderat et Magnum, quanvis comesisset in armis
Auspiciis raptus patriae, ductuque senatus:
At post Thessalicas clades iam pectore toto
Pompeianus erat. Patriam tutoe carentem
- 25 Excepit, populi trepidantia membra refovit,
Ignavis manibus projectos reddidit enses:
Nec regnum cupiens gessit civilia bella,
Nec servire timens. Nil caussa fecit in armis
Ipse sua: totae post Magni funera partes
- 30 Libertatis erant: quas ne per litora fusas
Colligeret rapido victoria Caesaris actu,
Corcyrae secreta petit, ac mille carinis
Abstulit Emathiae secum fragmenta ruinae.
Quis ratibus tantis fugientia crederet ire
- 35 Agmina? quis pelagus victas arctasse carinas?
Dorida tunc Malean, et apertam Taenan
umbris,
- Iude Cythera petit: Borea que urgente carinas
Creta fugit: Dictaea legit, cedentibus undis,
Litora. Tunc ausum classi praeccludere portus
- 40 Impulit, ac saevas meritum Phycunta rapinas
Sparsit: et hinc placidis alto delabitur auris
In litus, Palinure, tuum: neque enim aequo
tantum.

- Ausonio monumenta tenes, portusque quietos
Testatur Libye Phrygio placuisse magistro.
Tum procul ex alto tendentes vela carinae 45
Ancipites tenuere animos, sociosne malorum,
An veherent hostes. Praeceps facit omne ti-
mendum
Victor, et in nulla non creditur esse carina.
Ast illae puppes luctus planctusque ferebant,
Et mala vel duri lacrimas motura Catonis. 50
Nam postquam frustra precibus Cornelia-
nautas
Privignique fugam tenuit, ne forte repulsus,
Litoribus Phariis remearet in aequora truncus,
Ostenditque rogum non iusti flamma sepulchri:
Ergo indigna fui, dixit, Fortuna, marito 55
Accendisse rogum, gelidosque effusa per artus:
Incubuisse viro? laceros exurere crines?
Membraque dispersi pelago componere Magni?
Vulneribus cunctis largos infundere fletus?
Ossibus et tepida vestes implere favilla?
Quidquid ab extincto licuisset tollere busto,
In templis sparsura deum. Sine funeris ullo
Ardet honore rogus: manus hoc Aegyptia forsan
Obtulit officium grave manibus. O bene nudi
Crassorum cineres! Pompeio contigit ignis. 60
Invidia maiorum deum. Similisne malorum?
Sors mihi semper erit? numquam dare busta licebit?
Coniugibus: numquam plenas plangemus ad ur-
nas?
Quid porro tumultus opus est; aut ulla requiris?
Instrumenta, dolor? Non toto pectore portas?
Impia Pompeium? non imis haeret imago
Visceribus? Quaerat cineres victura superstes.
Nunc tamen, hinc longe qui fulget luce maligna
Ignis, adhuc aliquid, Phario de litore surgens,
Ostendit mihi, Magne, tuus. Iam flamma recedit. 75
N 2.

*Pompeiumque ferens vanescit solis ad ortus
 Fumus, et invisi tendunt mihi carbasa venti.
 Non mihi nunc tellus Pompeio si qua triumpho
 Victa dedit, non alta terens Capitolia currus*
 80 *Gratior: elapsus felix de pectore Magnus;
 Hunc volumus, quem Nilus habet, terraeque i
 centi*
*Non haerere queror: crimen commendat arenae
 [Linquere, si qua fides, Pelusia litora nolo.]
 Tu pete bellorum casus, et signa per orbem,
 85 Sexte, paterna move: namque haec mandata i
 liquit*
*Pompeius nobis, in nostra condita cura:
 „Me cum fatalis leto damnaverit hora,
 „Excipite, o nati, bellum civile, nec umquam,
 „Dum terris aliquis nostra de stirpe manebit,
 90 „Caesaribus regnare vacet. Vel sceptra, vel url
 „Libertate sua validas impellite fama
 „Nominis: has vobis partes, haec arma relinqua
 „Inveniet classes, quisquis Pompeius in undas
 „Venerit: et noster nullis non gentibus heres
 95 „Bella dabit: tantum indomitos, memoresque p
 terni
 „Iuris habete animos. Uni parere decebit,
 „Si faciet partes pro libertate, Catoni.
 Exsolvi tibi, Magne, fidem; mandata peregi.
 Insidiae valuere tuae, deceptaque vixi,*
 100 *Ne mihi commissas auferrem perfida voces.
 Iam nunc te per inane chaos, per tartara,
 iunx,*
*Si sunt ulla, sequar: quam longo tradita let
 Incertum est: poenas animae vivacis ab ips
 Ante feram. Potuit cernens tua vulnera, N*
 105 *Non fugere in mortem: planctu conscissa p
 Effluet in lacrimas; numquam veniemus ai
 Aut laqueos, aut praecipites per inania ia*

Turpe, mori post te solo non posse dolore.
 Sic ubi fata, caput ferali obduxit amictu,
 Decrevitque pati tenebras, puppisque cavernis 110
 Delituit: saevumque arcte complexa dolorem
 Perfruitur lacrimis, et amat pro coniuge luctum.
 Illam non fluctus stridensque rudentibus Eurus
 Movit, et exsurgens ad summa pericula clamor:
 Votaque sollicitis faciens contraria nautis,
 Composita in mortem iacuit, favitque procellis. 115
 Prima ratem Cypros spumantibus accipit undis:

Inde tenens pelagus, sed iam moderatior, Eurus
 In Libycas egit sedes, et castra Catonis.
 Tristis, ut in multo mens est praesaga timore, 120
 Adspexit patrios comites e litore Magnus,
 Et fratrem: medias paeceps tunc fertur ad undas:
 Dic ubi sit, germane, parens: stat summa caput-
 que

*Orbis, an occidimus? Romanaque Magnus ad
 umbras*

Abstulit? Haec fatur: quem contra talia frater: 125
 O felix, quem Fors alias dispersit in oras,
 Quique nefas audis: oculos, germane, nocentes
 Spectato genitore fero. Non Caesaris armis
 Occubuit, digneque perit auctore ruinae:

Rege sub impuro, Nilotica rura tenente, 130
 Hospitii fretus superis, et munere tanto
 In proavos, cecidit, donati victima regni.

Vidi ego magnanimi lacerantes pectora patris:
 Nec credens Pharium tantum potuisse tyrannum,

Litore Niliaco sacerum iam stare putavi. 135

Sed me nec sanguis, nec tantum vulnera nostri
 Adfecere senis, quantum gestata per urbem
 Ora ducis, quae transfixo sublimia pilo
 Vidimus: haec, fama est, oculis victoris iniqua
 Seruari; scelerisque fidem quaesisse tyrannum. 140

- Nam corpus Phariaene canes, avidaeque volvunt
 Distulerint, an furtivus, quem vidimus, ignis
 Solverit, ignoro. Quaecumque iniuria fati
 Abstulit hos artus, superis haec crimina dono:*
- 145 *Servata de parte queror. Cum talia Magnus
 Audisset: non in gemitus lacrimasque dolore
 Effudit; iustaque furens pietate profatur:
*Praecipitate rates e sicco litore, nautae;
 Classis in adversos erumpat remige ventos:**
- 150 *Ite, duces, mecum: numquam civilibus armis
 Tanta fuit merces, inhumatos condere manes,
 Sanguine semiviri Magnum satiare tyranni.
*Non ego Pellaear arces, adytisque reiectum
 Corpus Alexandri pigra Mareotide mergam:**
- 155 *Non mihi Pyramidum tumulis evulsus Anasis,
 Atque alii reges Nilo torrente natabant;
 Omnia dent poenas nudo tibi, Magne, sepulchra:
*Evolvam busto, iam numen gentibus, Isin,
 Et tectum lino spargam per vulgus Osirin,**
- 160 *Et sacer in Magni cineres mactabitur Apis,
 Suppositisque deis uram caput. Has mihi poenas
 Terra dabit: lingquam vacuos cultoribus agros,
 Nec, Nilus cui crescat, erit: solusque tenebis
*Aegyptum, populis, genitor, superisque fugatis.**
- 165 *Dixerat, et classem saevas rapiebat in undas.
 Sed Cato laudatam iuvenis compescuit iram.
 Interea totis, auditio funere Magni,
 Litoribus sonuit percussus planctibus aether:
 Exemplaque carens, et nulli cognitus aevo*
- 170 *Luctus erat, mortem populos deslere potentia.
 Sed magis, ut visa est lacrimis exhausta, solutas
 In vultus effusa comas, Cornelia puppi
 Egrediens, russus geminato verbere plangunt.
 Ut primum in sociae pervenit litora terrae,*
- 175 *Collegit vestes, miserique insignia Magni,
 Armaque, et impressas auro, quas gesserat olim.*

Exuvias, pietasque togas, velamina summo
 Ter conspecta Iovi, funestoque intulit igni.
 Ille fuit miserae Magni cinis. Accipit omnis
 Exemplum pietas, et toto litore busta 180
 Surgunt, Thessalicis reddentia manibus ignem.
 Sic, ubi depastis submittere grama campis,
 Et renovare parans hibernas Apulus herbas,
 Igne foveat terras, simul et Garganus, et arva
 Vulturis, et calidi lucent buceta Matini. 185

Non tamen ad Magni pervenit gratius umbras,
 Omne quod in superos audet convicia vulgus,
 Pompeiumque deis obicit, quam pauca Eutonis
 Verba, sed a pleno venientia pectore veri.
 Civis obit, inquit, multo maioribus impar 190
 Nosse modum iuris, sed in hoc tamen utilis aeo,
 Cui non ulla fuit iusti reverentia: salva
 Libertate potens, et solus plebe parata
 Privatus servire sibi, rectorque senatus,
 Sed regnantis, erat. Nil belli iure poposcit: 195
 Quaeque dari voluit, voluit sibi posse negari.
 Immodicas possedit opes: sed plura retentis
 Intulit: invasit ferrum, sed ponere norat.
 Praetulit armatogae: sed pacem armatus amavit.
 Invit sumta ducem, iuvit dimissa potestas. 200
 Casta domus, luxuque carens, corruptaque num-
       quam

Fortuna domini. Clarum et venerabile nomen
 Gentibus, et multum nostrae quod proderat urbi.
 Olim vera fides, Sulla Marioque receptis,
 Libertatis obit: Pompeio rebus ademto, 205
 Nunc et facta perit. Non iam regnare pudebit:
 Nec color imperii, nec frons erit ulla senatus.
 O felix, cui summa dies fuit obvia victo,
 Et cui quaerendos Pharium scelus obtulit enas!
 Forcitan in socii potuisse vivere regno. 210
 Scire mori, sors prima viris, sed proxima cogi-

*Et mihi, si fatis aliena in iura venimus,
Da talem, Fortuna, Iubam. Non deprecor hosti
Servari, dum me servet cervice recisa.*

- 215 Vocibus his maior, quam si Romana sonare
Rostra ducis laudes, generosam venit ad umbras
Mortis honos. Tremit interea discordia vulgi
Castrorum, bellique piget post funera Magni:
Cum Tarcondimotus linquendi signa Catonis
220 Sustulit; hunc rapta fugientem classe secutus
Litus in extremum, tali Cato voce notavit:
*O numquam pacate Cilix, iterumne rapinas
Vatis in aequoreas? Magnum Fortuna removi
Iam pelago pirata redi. Tunc respicit omnes*
225 In coetu motuque viros: quorum unus, aperta
Mente fugac, tali compellat voce regentem:
*Nos, Cato, da veniam, Pompeii duxit in arma,
Non belli civilis, amor, partesque favore
Fecimus. Ille iacet, quem paci praelulit orbis,*
230 *Causaque nostra perit. Patrios permitte penal
Desertamque domum, dulcesque revisere natas.
Nam quis erit finis, si nec Pharsalia, pugnae,
Nec Pompeius erit? Perierunt tempora vitas,
Mors eat in tutum: iustas sibi nostra senectus*
235 *Prospiciat flamas. Bellum civile sepulchra
Vix ducibus praestare potest. Non barbara vic
Regna manent: non Armenium mihi saeva
natur,*
*Aut Scythicum Fortuna iugum: sub iura toga
Civis eo. Quisquis Magno vivente secundus,*
240 *Hic mihi primus erit: sacris praestabitur uul
Summus honor: dominum, quem clades cogit,
bebo:*
*Nullum, Magne, ducem. Te solum in bella secum
Post te fata sequor: neque enim sperare secum
Fas mihi, nec liceat. Fortuna cuncta tenentur*
245 *Caesaris: Emathium sparsit victoria ferrum.*

- Clausa fides miseris, et tota solus in orbe est,
Qui velit ac possit victis praestare salutem.
Pompeio, scelus est bellum civile, perempto,
Quo fuerat vivente, fides. Si publica iura,
Si semper patriam sequeris, Cato, signa petamus,* 250
*Romanus quae consul habet. Sic ille profatus
Insiluit puppi, iuvenum comitante tumultu.
Actum Romanis fuerat de rebus, et omnis
Indiga servitii ferrebat litore plebes.*
- Erupere ducis sacro de pectore voces: 255
- Ergo pari voto gessisti bella, iuventus,
Tu quoque pro dominis, et Pompeiana fuisti,
Non Romana manus? Quod non in regna laboras,
Quod tibi, non ducibus, vivis morerisque, quod
orbem*
- Adquiris nulli, quod iam tibi vincere tutum est,* 260
*Bella fugis, quaerisque iugum cervice vacante,
Et nescis sine rege pati. Nunc causa pericli
Digna viris. Vestro potuit Pompeius abuti
Sanguine: nunc patriae iugulos ensesque negalis,
Cum prope libertas? Unum Fortuna reliquit* 265
*Iam tribus e dominis. Pudeat: plus regia Nili
Contulit in leges, et Parthi militis arcus.
.Ite, o degeneres, Ptolomaei munus et arma
Spernite. Quis vestras ulla putet esse nocentes
Caede manus? Credet faciles sibi terga dedisse,* 270
*Credet ab Emathius primos fugisse Philippis.
Vadite securi: meruistis iudice vitam
Caesare, non armis, non obsidione subacti.
O famuli turpes, domini post fata prioris
Itis ad heredem. Cur non maiora mereri,* 275
*Quam vitam veniamque libet? Rapiatur in undas
Infelix Magni coniux, prolesque Metelli:
Ducite Pompeios: Ptolemaei vincite munus.
Nostra quoque inviso quisquis fgeret ora tyranno,
Non parva mercede dabit. Sciet ista iuventus* 280

- Cervicis precio bene se mea signa si
Quin agite, et magna meritum cum
Ignarum scelus est tantum fuga. D*
- Haud aliter medio revocavit ab ae
285 Quam simul effetas linquunt exami
Atque oblita favi non miscent nexil
Sed sibi quaeque volat, nec iam deg
Desidiosa thymum: Phrygii sonus:
Attonitae posuere fugam, studiumq
- 290 Floriferi repetunt, et sparsi mellis:
Gaudet in Hyblaeo securus gramin
Divitias servasse casae: sic voce C
Inculcata viris iusti patientia Marti
Iamque actu belli non doctas fe*
- 295** Constituit mentes, serieque agitare
Primum litoreis miles lassatur aren
Proximus in muros, et moenia Cyre
Est labor: exclusus nulla se vindic
Poenaque de victis sola est, vicisse,
- 300** Inde peti placuit Libyci contermini
Regna Iubae, sed iter mediis natur
Syrtibus: has audax sperat sibi ce
Syrites, vel primam mundo natura f
Cum daret, in dubio pelagi terraequ
- 305** (Nam neque subsedit penitus, quo st
Acciperet, nec se defendit ab aequo
Ambigua sed lege loci iacet invia se
Aequora fracta vadis, abruptaque te
Et post multa sonant proiecti litora
- 310** Sic male deseruit, nullosque exegit
Hanc partem natura sui.) vel plen
Olim Syrtis erat, pelago penitusque
Sed rapidus Titan ponto sua lumina
Aequora subduxit zonac vicina per
- 315** Et nunc pontus adhuc Phoebo sic
Mox ubi damnosum radios admor

- Tellus Syrtis erit: nam iam brevis unda superne
Innatat, et late peritum deficit aequor.
Ut primum remis actum mare propulit omne
Cassis onus, densis fremuit niger imbris Auster 320
In sua regna furens: tentatum classibus aequor
Turbine defendit, longeque a Syrtibus undas
Egit, et illate confregit litore pontum.
Tum quarum recto deprendit carbasa malo
Eripuit nautis, frustraque rudentibus ausis 325
Vela negare Noto, spatium vicere carinae,
Atque ultra proram tumuit sinus. Omnia si quis
Providus antennae suffixit linctea summae,
Vincitur, et nudis avertitur armamentis.
Sors melior classi, quae fluctibus incidit altis, 330
Et certo iactata mari. Quaecumque levatae
Arboribus caesis flatum effugere prementem:
Abstulit has ventis liber contraria volvens
Aestus, et obnixum victor detrudit in austrum.
Has vada destitunt, atque interrupta profundo 335
Terra ferit puppes: dubioque obnoxia fato
Pars sedet una ratis, pars altera pendet in undis.
Tunc magis impactum brevibus mare, terraque
saevit
- Obvia consurgens: quamvis elisus ab Austro,
Saepe tamen cumulos fluctus non vincit arenae. 340
Eminet in tergo pelagi procul omnibus arvis,
Inviolatus aqua, siccii iam pulveris agger;
Stant miseri nautae, terraeque haerente carina,
Litora nulla vident. Sic partem intercipit aequor:
Pars ratium maior regimen clavumque secuta est, 345
Tuta fug a, nautasque loci sortita peritos,
Torpentem Tritonos adit illaes a paludem.
Hanc, ut fama, deus, quem toto litore pontus
Audit ventosa perlantem marmora concha,
Hanc et Pallas amat, patrio quae vertice nata 350
Terrarum primam Libyen (nam proxima coelo est,

- Ut probat ipse calor) tetigit, stagnique quieta
 Voltus vedit aqua, posuitque in margine plantas,
 Et se dilecta Tritonida dixit ab unda.
- 355 Quam iuxta Lethon tacitus praelabitur amnis,
 Infernis, ut fama, trahens oblitia venis:
 Atque insopiti quandam tutela draconis,
 Hesperidum pauper spoliatus frondibus hortus:
- 360 Qui rates ad vera vocat. Fuit aurea aero,
 Divitiisque graves et fulvo germine rami:
 Virgineusque chorus nitidi custodia luci:
 Et numquam somno damnatus lumina serpens,
- 365 Robora complexus rutilo curvata metallo.
 Abstulit arboribus pretium, nemorique laborem
 Alcides: passusque inopes sine pondere ramos
 Retulit Argolico fulgentia poma tyranno.
- His igitur depulsa locis, eiectaque classis
 Syrtibus, haud ultra Garamantidas attigit undas
- 370 Sed duce Pompeio Libyae melioris in oris
 Mansit. At impatiens agnem virtus haerere Catonis
 Audet in ignotas agnem committere gentes,
 Armorum fidens, et terra cingere Syrtim.
- Haec eadem suadebat hiems, quae clauerat a
 375 Et spes imber erat, nimios metuentibus ignes
 Ut neque sole viam, nec duro frigore saevam
 Inde polo Libyes, hinc bruma temperet annis
 Atque ingressurus steriles, sic fatur, arenas
- O quibus una salus placuit mea cæstra!
 380 Indomita cervice mori, componite mentes!
 Ad magnum virtutis opus summosque labores
 Vadimus in campos steriles, exustaque labores
 Qua nimius titan, et rarae in fontibus u-
- Siccaque letiferis aqualent serpentibus ar-
 385 Durum iter ad legera, patriaeque ruentis
 Per medium Libyen veniant, atque inoi-

Si
E
I

*Si quibus in nullo positum est evadere voto,
Si quibus ire sat est. Neque enim mihi fallere
quemquam
Est animus, tectoque metu perducere vulgus.
Hi mihi sint comites, quos ipsa pericula ducent, 390
Qui, me teste, pati vel quae tristissima, pulchrum
Romanumque putant. At qui sponsore salutis
Miles eget, capiturque animae dulcedine, vadat
Ad dominum meliore via. Dum primus arenas
Ingrediar, primusque gradus in pulvere ponam, 395
Me calor aethereus feriat, mihi plena veneno
Occurrat serpens; fatoque pericula vestra
Praetentale meo: silitat, quicumque bibentem
Viderit: aut umbras nemorum quicumque pe-
tentem,
*Aestuet: aut equitem peditum praecedere turmas, 400
Deficiat; si quo fuerit discrimine notum,
Dux an miles eam. Serpens, sitis, ardor, arenae,
Dulcia virtuti: gaudet patientia duris.
Laetius est, quoties magno sibi constat, honestum.
Sola potest Libye turbam praestare malorum, 405
Ut deccat fugisse viros. Sic ille paventes
Incendit virtute animos, et amore laborum,
Irreducemque viam deserto limite carpit:
Et sacrum parvo nomen clausura sepulchro
Invasit Libye securi fata Catonis. 410
Tertia pars rerum Libye, si credere famae
Cuncta velis: at si ventos coelumque sequaris,
Pars erit Europae. Neque enim plus litora Nili,
Quam Scythicus Tanais primis a Gadibus absunt:
Unde Europa fugit Libyen, et litora flexu 415
Oceano fecere locum: sed maior in unam
Orbis abit Asiam. Nam cum communiter istae
Diffundant Zephyrum, Boreae latus illa sinistrum
Contingens, dextrumque Noti, descendit in ortus,
Eurum sola tenens. Libyae quod fertile terrae est,**

- Vergit in occasus: sed et haec non fontibus ullis
 Solvit: Arctoës raris Aquilonibus imbres
 Accipit, et nostris reficit sua rura serenis.
- In nullas vitiatur opes; non aere, neque auro
 425 Excoquitur, nullo glebarum criminis, pura,
 Et penitus terra est. Tantum Maurusia genti
 Robora divitiae, quarum non noverat usum:
 Sed citri contenta comis vivebat, et umbris.
 In nemus ignotum nostrae venere secures,
- 430 Extremoque epulas mensasque petivimus orbe.
 At quaecumque vagam Syrtim complectitur ora
 Sub nimio porrecta die, vicina perusti
 Aetheris, exurit messes, et pulvere Bacchum
 Enecat, et nulla putris radice tenetur.
- 435 Temperies vitalis abest: et nulla sub illa
 Cura Iovis terra est: natura deside torpest
 Orbis, et immotis annum non sentit arenis
 Hoc tam segne solum raras tamen exserit herba
 Quas Nasamon gens dura legit, qui proxima pont
- 440 Nudus rura tenet, quem mundi barbara damnis
 Syrtis alit. Nam litoreis populator arenis
 Imminet, et, nulla portus tangente carina,
 Novit opes. Sic cum toto commercia mundo
 Naufragiis Nasamones habent. Hac ire Catone
- 445 Dura iubet virtus. Mic secura iuventus
 Ventorum, nullaque timens tellure procellas,
 Aequoreos est passa metus. Nam litore sicco,
 Quam pelago, Syrtis violentius accipit Austrum
 Et terrae magis ille nocens. Non montibus illus
- 450 Adversis frangit Lybie, scopulisque repulsum
 Dissipat, et liquidas e turbine solvit in auras:
 Nec ruit in silvas, annosaque robora torquens
 Lassatur: patet omne solum, liberque mcatu.
 Aeoliam rabiem totis exercet habenis:
- 455 Et non imbriferam contorto pulvere nullem
 In flexum violentus agit: pars plurima terrae

- Tollitur, et numquam resoluto vertice pendet.
 Regna videt pauper Nasamon errantia vento,
 Discussasque domos: volitantque a culmine raptæ
 Detecto Garamante casae. Non altius ignis 460
 Raptæ vehit: quantumque licet consurgere fumo,
 Et violare diem, tantus tenet aera pulvis.
 Tum quoque Romanum solito violentius agmen
 Adgreditur, nullusque potest consistere miles,
 Instabilis raptis etiam, quas calcat, arenis. 465
 Concuteret terras orbemque a sede moveret,
 Si solida Libye compage et pondere duro
 Clauderet exesis Austrum scopulosa cavernis:
 Sed quia mobilibus facilis turbatur arenis,
 Nusquam luctando stabilis manet: imaque tellus 470
 Stat, quia summa fugit. Galæas et scuta virorum
 Pilaque contorsit violento spiritus actu,
 Intentusque tulit magni per inania coeli.
 Illud in externa forsitan longeque remota
 Prodigium tellure fuit: delapsaque coelo 475
 Arma timent gentes, hominumque erpta lacertis
 A superis demissa putant.. Sic illa profecto.
 Sacrifico cecidere Nuniae, quae lecta iuventus
 Patricia cervice movet: spoliaverat Auster
 Aut Boreas populos ancilia nostra ferentes. 480
 Sic orbem torquente Noto Romana iuventus
 Procubuit, metuensque rapi, constrinxit amictus,
 Inseruitque manus terræ: nec pondere solo,
 Sed nisu iacuit, vix sic immobilis Austro:
 Qui super ingentes cumulos involvit arenae, 485
 Atque operit tellure viros. Vix tollere miles
 Membra valet, multo congestu pulveris haerens.
 Adligat et stantes adfusæ magnus arenae
 Agger, et immoti terra surgente tenentur.
 Saxa tulit penitus discussis proruta muris, 490
 Effuditque procul, miranda sorte malorum:
 Qui nullas videre domos, videre ruinas.

Iamque iter omne latet: nec sunt discrimina terras
Ulla, nisi aetheriae medio velut aequore flammæ.

495 Sideribus novere vlas: nec sidera nota

Ostendit Libycae finitor circulus orae,
Multaque devexo terrarum margine celat.

Utque calor solvit, quem torserat aera ventus,
Incensusque dies, manant sudoribus artus:

500 Arent ora siti: conspecta est parva maligna

Unda procul vena: quam vix e pulvere miles
Corripiens, patulum galeae confudit in orbem,
Porrexitque duci. Squalebant pulvere fauces
Cunctorum: minimumque tenens dux ipse liquoris

505 Invidiosus erat. *Mene, inquit, degener, unum*

Miles, in hac turba vacuum virtute putasti?
Usque adeo mollis, primisque caloribus impar
Sum visus? Quanto poena tu dignior ista es,
Qui, populo sitiente, bibas! Sic concitus ira

510 Excussit galeam, suffecitque omnibus unda.

Ventum erat ad templum, Libycis quod gentibus unum

Inculti Garamantes habent: stat sortifer istic
Iupiter, ut memorant, sed non aut fulmina vibrans,
Aut similis nostro, sed tortis cornibus Hammon.

515 Non illic Libycae posuerunt ditia gentes

Templa: nec Eois splendent donaria gemmis,
Quamvis Aethiopum populis, Arabumque heatis
Gentibus, atque Indis unus sit Jupiter Hammon,
Pauper adhuc deus est, nullis violata per aevum

520 Divitiis delubra tenens: morumque priorum

Numen Romano templum defendit ab auro.

Esse locis superos, testatur silva, per omnem

Sola virens Libyen. Nam quidquid pulvere siccō
Separat ardentem tepida Berenicida Lepti,

525 Ignorat frondes: solus nemus extulit Hammon.

Silvarum fons caussa loco, qui putria terræ

Adligat, et domitas unda connectit arenas.

- Sic quoque nil obstat Phoebo, cum cardine summo
 Stat librata dies: truncum vix protegit arbor:
 Tam brevis in medium radiis compellitur umbra. 530
 Deprensum est hunc esse locum, qua circulus alti
 Solstitii medium signorum percutit orbem.
 Non obliqua meant, nec Tauro Scorpius exit
 Rectior, aut Aries donat sua tempora Librae,
 Aut Astraea iubet lento descendere Pisces. 535
 Par Geminis Chiron, et idem quod Carcinos ar-
 dens
- Humidus Aegoceros:** nec plus Leo tollitur Urna.
 At tibi, quaecumque es Libyco gens igne directa,
 In Noton umbra cadit, quae nobis exit in Arcton.
 Te segnis Cynosura subit: tu sicca profundo 540
 Mergi plausta putas, nullumque in vertice summo
 Sidus habes immune mari, procul axis uterque est,
 Et fuga signorum medio rapit omnia caelo.
- Stabant ante fores populi, quos miserat Eos,
 Cornigerique Iovis monitu nova fata petebant 545
 Sed Latio cessere duci: comitesque Catonem
 Orant, exploret Libycum memorata per orbem
 Numina, de fama tam longi iudicet aevi.
 Maximus hortator scrutandi voce deorum
 Eventus Labienus erat. *Sors obtulit, inquit,* 550
Et Fortuna viae tam magni numinis ora
Consiliumque dei: tanto duce possumus uti
Per Syrtes, bellique datos cognoscere casus.
Nam cui crediderim superos arcana datus
Dicturosque magis, quam sancto vera Catoni? 555
Certe vita tibi semper directa supernas
Ad leges, sequerisque deum. Datur, ecce, loquendi
Cum Iove libertas: inquire in fata nefandi
Caesaris, et patriae venturos excute mores:
Iure suo populis uti, legumque licebit, 560
An bellum civile perit. Tua pectora sacra
Voce reple: durae semper virtutis amator
LUCANUS. Q

Quaere quid est virtus, et posce ea

Ille deo plenus, tacita quem m

565 *Effudit dignas adytis e pectore vc*
Quid quaeri, Labiene, iubes? An
Occubuisse velim potius, quam rei
An sit vita nihil, et longa? an dij
An noceat vis ulla bono? Fortuna

570 *Opposita virtute minas? laudano*
Sit satis, et numquam successu cr
Scimus, et haec nobis non altius in
Haeremus cuncti superis, temploq
Nil agimus nisi sponte dei: nee vo

575 *Numen eget: dixitque semel nasc*
Quidquid scire licet: steriles nec
Ut caneret paucis, mersitque hoc
Estque dei sedes, ubi terra, et pon
Et coelum, et virtus. Superas q

580 *Iuppiter est, quodecumque vides,*

Sortilegis egeant dubii, semperque
Casibus ancipites: me non oraces;
Sed mora certa facit: pavido fas

Hoc satis est dixisse Iovem. Sic

585 *Servataque fide templi discedit al*
Non exploratum populis Hammo

Ipse manu sua pila gerens, pr
Militis ora pedes: monstrat toler
Non iubet: et nulla vehitur cervi

590 *Carpentoque sedens. Somni par-*
Ultimus haustor aquae. Cum tandem
Indiga conatur laticis potare invi-
Stat, dum lixa bibat. Si veris in-

Fama bonis, et si successu ruda

595 *Inspicitur virtus, quidquid laud*

Maiorum, Fortuna fuit. Quis Marte secundo,
 Quis tantum meruit populorum sanguine nomen?
 Hunc ego per Syrtes, Libya eque extrema tri-
 umphum

Ducere maluerim, quam ter Capitolia curru
 Scandere Pompeii, quam frangere colla lugur-
 thae.

600

Ecce parens verus patriae, dignissimus aris,
 Roma, tuis; per quem numquam iurare pudebit,
 Et quem, si steteris umquam cervice soluta,
 Func olim factura deum. Iam spissior ignis,
 Et plaga, qua nullam superi mortalibus ultra

605

Et medio fecere die, calcatur, et unda
 Rarior. Inventus mediis fons unus arenis,
 Argus aquae: sed quem serpentum turba tonebat,
 Vix capiente loco. Stabant in margine siccae
 Ispides, in mediis sitiebant Dipsades undis.

610

Ductor, ut adspexit perituros fonte relicto,
 Id quoquiter: *Vana specie conterriti leti,*
Ne dubita, miles, tutos haurire liquores:
Voxia serpentum est admixta sanguine pestis:

Mores virut habent, et fatum dente minantur: 615
Pocula morte carent. Dixit, dubiumque venenum
Iansit: et in tota Libya fons unus arena
He fuit, de quo primus sibi posceret undam.

Cur Libycus tantis exundet pestibus aer
 Fertilis in mortes, aut quid secreta nocent?
 Miscuerit natura solo, non cura laborque

620

Noster scire valet: nisi quod vulgata per orbem
 Fabula pro vera decepit saecula caussa.
 Finibus extremis Libyes, ubi ferrida tellus
 Iccipit Oceanum demisso sole calentem,
 Squalebant late Phorcynidos arva Medusae,
 Non nemorum protecta coma, non mollia sulco,
 Sed dominae vultu conspectis aspera saxis.
Foe primum natura nocens in corpore saevas

625

- 630 **Eduxit pestes: illis e faucibus angues**
Stridula fuderunt vibratis sibila linguis,
Femineae qui more comae per terga soluti,
Ipsa flagellabant gaudentis colla Medusae.
Surgunt adversa subrectae fronte colubrae,
- 635 **Vipereumque fluit, depexo crine, venenum.**
Hoc habet infelix, cunctis impune, Medusa,
Quod spectare licet. Nam rictus oraque monstri
Quis timuit? quem, qui recto se lumine vidit,
Passa Medusa mori est? Rapuit dubitantia fata,
- 640 **Praevenitque metus: anima periere retenta**
Membra, nec emissae riguere sub ossibus umbras.
Eumenidum crines solos movere furores:
Cerberus Orpheo lenivit sibila cantu:
Amphitryoniades vident, cum vinceret, Hydram;
- 645 **Hoc monstrum timuit genitor numenque secundum**
- Phorcus aquis, Cetoque parens, ipsaeque sorores**
Gorgones: hoc potuit coelo pelagoque minari
Torporem insolitum, mundoque abducere terram.
E coelo volucres subito cum pondere lapcae:
- 650 **In scopolis haesere ferae: vicina colantes**
Aethiopum totae riguerunt marmore gentes.
Nullum animal visus patiens, ipsique retrorum
Effusi faciem vitabant Gorgonis angues.
Illa sub Hesperiis stantem Titana columnis
- 655 **In cautes Atlanta dedit: coeloque timente**
Olim Phlegraeos, stantes serpente, gigantes,
Erexit montes, bellumque immane deorum
Pallados in medio confecit pectore Gorgon.
Quo postquam partu Danaes, et divite nimbo
- 660 **Ortum Pharrhasiae vexerunt Persea pennae**
Arcados auctoris citharae, liquidaeque palaestras
Et subitus praepes Cyllenida sustulit Harpen,
Harpen alterius monstri iam caede rubentem,
Ab Iove dilectae fuso custode iuvencae:

- Auxilium volucri Pallas tulit innuba fratri, 665
 Pacta caput monstri: terraeque in fine Libyssae
 Persea Phoebeos converti iussit ad ortus,
 Gorgonis averso sulcantem regna volatu:
 Et clypeum laevae fulvo dedit acre nitentem,
 In quo saxificam iussit spectare Medusam. 670
 Quam sopor aeternam tracturus morte quietem
 Obruit haud totam: vigilat pars magna comarum,
 Defenduntque caput praetenti crinibus hydri:
 Pars iacet in medios vultus, oculique tenebras.
 Ipsa regit trepidum Pallas, dextraque trementis 675
 Perseos aversi Cyllenida dirigit harpen,
 Lata colubriferi rumpens confinia colli.
 Quos habuit vultus hamati vulnere ferri
 Caesa caput Gorgon: quanto spirasse veneno
 Ora rear! quantumque oculos effundere mortis! 680
 Nec Pallas spectare potest: vultusque gelassent
 Perseos adversi, si non Tritonia densos
 Sparsisset crines, texissetque ora colubris.
 Aliger in coelum sic, rapta Gorgone, fugit.
 Ille quidem pensabat iter, propiusque secabat 685
 Aethera, si medias Europae scinderet urbes;
 Pallas frugiferas iussit non laedere terras,
 Et parci populis. Quis enim non praepete tanto
 Aethera respiceret? Zephyro convertitur alea,
 Itque super Libyen, quae, nullo consita cultu, 690
 Sideribus Phoeboque vacat: premit orbita solis,
 Exuritque solum: nec terra celsior ulla
 Nox cadit in coelum, lunaeque meatibus obstat,
 Si flexus oblitera vagi per recta cucurrit
 Signa, nec in Borean, aut in Noton effagit umbram. 695
 Illa tamen sterilis tellus, secundaque nulli
 Arva bono, virus stillantis tabe Medusae
 Concipiunt, dirosque fero de sanguine rores,
 Quos calor adsuvit, putrique incxit arenae.
Hic, quae prima caput movit de pulvere tabes. 700

- Aspida somniferam tumida cervice levavit.
 Plenior huic sanguis, et crassi gutta veneni
 Decidit: in nulla plus est serpente coactum.
 Ipsa caloris egens gelidum non transit in orbem
- 705 Sponte sua, Niloque tenus metitur arenas.
 Sed quis erit nobis lucri pudor? inde petuntur
 Huc Libycae mortes, et fecimus Aspida mercem.
 At non stare suum miseris passura cruentem;
 Squamiferos ingens Haemorrhois explicat orbes:
- 710 Natus et ambiguae coleret qui Syrtidos arva
 Chersydros, tractique via fumante Chelydri:
 Et semper recto lapsurus limite Cenchrus:
 Pluribus ille notis variata pingitur alvum,
 Quam parvis tinctus maculis Thebanus Ophites:
- 715 Concolor exustis, atque indiscretus arenis
 Ammodytes: spinaque vagi torquente Cerastae:
 Et Scytale sparsis etiam nunc sola pruinis
 Exuvias positura suas: et torrida Dipsas:
 Et gravis in geminum vergens caput Amphisbaena:
- 720 Et Natrix violator aquae, Iaculique volucres,
 Et contentus iter cauda sulcare Parias:
 Oraque distendens avidus spumantia Prester:
 Ossaque dissolvens cum corpore tabificus Seps:
 Sibilaque effundens cunctas torrentia pestes,
- 725 Ante venesa nocens, late sibi submovet omne
 Vulgus, et in vacua regnat Basiliscus arena.
 Vos quoque, qui cunctis innoxia numina terris
 Serpit, aurato nitidi fulgore, Dracones,
 Pestiferos ardens facit Africa, ducitis altum
- 730 Aera cum pennis, armentaque tota secuti
 Rumpitis ingentes amplexi verbere tauros.
 Nec tutus spatio est elephas: datis omnia leto:
 Nec vobis opus est ad noxia fata veneno.
 Has inter pestes duro Cato milite siccum
- 735 Emetitur iter, tot tristia fata suorum,
 Insolitasque videns parvo cum vulnere mortea.

ferum iuvenem Tyrrheni sanguinis Aulum,
 a caput retro, Dipsas calcata momordit.
 lolor aut sensus dentis fuit: ipsaque leti
 caret invidia: nec quidquam plaga minatur. 740
 subit virus tacitum, carpitque medullas
 edax, calidaque incendit viscera tare.
 it humorem circum vitalia fusum
 s, et in sicco linguam torrere palato
 it; defessos iret qui sudor in artus 745
 fuit, atque oculos lacrymarum vena refugit.
 decus imperii, non moesti iura Catonis
 ntem tenuere virum, quin spargere signa
 ret, totisque furens exquireret agris,
 poscebat aquas sitiens in corde venenum. 750
 ei in Tanain missus Rhodanumque Padumque,
 ret, Nilumque bibens per rura vagantem.
 ssit morti Libye, fatisque minorem
 am Dipsas habet, terris adiuta perustis.
 tatur venas penitus squalentis arenae: 755
 :redit ad Syrtes, et fluctus accipit ore:
 oreusque placet, sed non sibi sufficit, humor.
 sentit futique genus, mortemque veneni,
 putat esse sitim, ferroque aperire tumentes
 nuit venas, atque os implere cruento. 760
 t signa rapi propere Cato: discere nulli
 nissum est hoc posse sitim. Sed tristior illa
 erat ante oculos: miserique in crure Sabelli
 stetit exiguis, quem flexo dente tenacem
 sitque manu, piloque adfixit arenis. 765
 a modo serpens; sed qua non ulla cruentae
 um mortis habet. Nam plagae proxima circum
 t rapta cutis, pallentiaque ossa retextit.
 ue sinu laxo nudum est sine corpore vulnus;
 bra natant sanie: surae fluxere: sine ullo 770
 nine poples erat: femorum quoque muscularum
 omnis

Liquitur, et nigra distillant inguina tabe.
Dissiluit stringens uterum membrana, fluuntque
Viscera: nec, quantum toto de corpore debet,
775 Effluit in terras: saevum sed membra **venenum**
Decoquit; in minimum mors contrahit omnia **virus**.
Vincula nervorum, et laterum contexta, cavumque
Pectus, et abstrusum fibris vitalibus, omne
Quidquid homo est, aperit pestis. Natura profana
780 Morte patet: manant humeri fortesque lacerti:
Colla caputque fluunt. Calido non ocios Austro
Nix resoluta cadit, nec solem cera sequetur.
Parva loquor, corpus sanie stillasse perustum;
Hoc et flamma potest: sed quis rogor abstulit
ossa?

785 Haec quoque discedunt, putresque secuta me-
dullas,
Nulla manere sinunt rapidi vestigia fati.
Cyniphias inter pestes tibi palma nocendi **est**:
Eripint onnes animam, tu sola cadaver.
Ecce subit facies leto diversa fluenti.

790 Nasidium Marsi cultorem torridus agri
Percussit Prester. Illi rubor igneus ora
Succedit, tenditque cutem, pereunte figura,
Miscens cuncta tumor toto iam corpore maior:
Humanumque egressa modum super omnia mem-
bra

795 Efflatur sanies: late pollente veneno,
Ipse latet penitus congesto corpore mersus:
Nec lorica tenet distenti corporis auctum.
Spumeus accenso non sic exundat aheno
Undarum cumulus: nec tantos carbasa **Coro**

800 Curvavere sinus. Tumidos iam non capit artus
Informis globus, et confuso pondere truncus.
Intactum volucrum rostris, epulasque daturum
Haud impune feris, non ausi tradere busto,
Nondum stante modo, crescens fugere cadaver.

- Sed maiora parant Libycae spectacula pestes. 805
 Impressit dentes Haemorrhoides aspera Tullo,
 Magnanimo iuveni, miratorique Catonis.
 Utque solet pariter totis se effundere signis
 Corycii pressura croci, sic omnia menbra
 Emisere simul rutilum pro sanguine virus. 810
 Sanguis erant lacrymae: quaecumque foramina
 novit
 Humor, ab his largus manat crux: ora redundant,
 Et patulae nares: sudor rubet: omnia plenis
 Membra fluunt venis: totum est pro vulnere
 corpus.
 At tibi, Leve miser, fixus praecordia pressit 815
 Niliaca serpente crux: nulloque dolore
 Testatus morsus, subita caligine mortem
 Accipis, et Stygias somno descendis ad umbras.
 Non tam veloci corrumpunt pocula leto,
 Stipite quae diro virgas mentita Sabinas 820
 Toxicæ fatigæ carpunt matura Sabæi.
 Ecce procul saevus sterilis se robore truncus
 Torsit, et immisit (iaculum vocat Africa) serpens:
 Perque caput Paulli transactaque tempora fugit.
 Ili ibi virus agit: rapuit cum vulnere fatum. 825
 Eprensum est, quae funda rodat, quam lenta vo-
 larent,
 iam signis Scythicae strideret arundinis aer.
 Quid prodest miseri Basiliscus cuspide Murri
 ansactus? Velox currit per tela venenum,
 aditque manum: quam protinus ille rerecto 830
 ferit, totoque simul demittit ab armis:
 implarque sui spectans miserabile leti
 tutus, pereunte manu. Quis fata putaret
 pion, aut vires maturæ mortis habere?
 Minax nodis, et recto verbere saevus, 835
 tulit coelo victi decus Orionis.
 Alcare tuas metuat, Solpuga, latebras?

Et tibi dant Stygiae ius in sua fila sorores.

Sic nec clara dies, nec nox dabat atra quietem:

- 840 **Suspecta est miseris in qua tellure facebant.**
Nam neque congestae struxere cubilia frondes,
Nec culmis crevere tori: sed corpora fatis
Expositi volvuntur humo, calidoque vapore
Adliunt gelidas nocturno frigore pestes:
- 845 **Innocuosque diu rictus torpente veneno**
Inter membra sovent: nec quae mensura viarum,
Quisve modus, norant, coelo duce: saepe que-
rentes,
Reddite, di, clamant, miseris, quae fugimus, arma:
Reddite Thessalam. Patimur cur segnia fata,
- 850 **In gladios iurata manus? Pro Caesare pugnant**
Dipsades, et peragunt civilia bella Cerastae.
Ire libet, qua zona rubens atque axis inustus
Solis equis: iuvat aetheriis adscribere caussis,
Quod peream, coeloque mori. Nil, Africa, de te,
- 855 **Nec de te, natura, queror: tot monstra ferentem,**
Gentibus ablatum dederas serpentibus orbem:
Impatiensque solum Cereris, cultore negato,
Damnasti, atque homines voluisti deesse venenis.
In loca serpentum nos venimus: accipe poenas
- 860 **Tu, quisquis superum, commercia nostra perosus,**
Hinc torrente plaga, dubiis hinc Syrtibus orbem
Abrumpens, medio posuisti limite mortes.
Per secreta tui bellum civile recessus
Vadit; et arcani miles tibi concius orbis
- 865 **Claustra petit mundi. Forsan maiora supersunt**
Ingressis. Coeunt ignes stridentibus undis,
Et premitur natura poli. Sed longius ista
Nulla iacet tellus, quam fama cognita nobis
Tristia regna Iubae. Quaeremus forsitan istas
- 870 **Serpentum terras? habet et solatia coelum:**
Vivit adhuc aliquid. Patriae non arva requiro,
Europamque, alios soles, Asiamque, videntem:

- Qua te parte poli, qua te tellure reliqui,
 Africa? Cyrenis etiam nunc bruma rigebat.* 875
*Exiguane via legem convertimus anni?
 Imus in adversos axes: evolvimur orbe:
 Terga damus ferienda Noto. Nunc forsitan ipsa
 est*
Sub pedibus iam Roma meis. Solatia fati
Haec petimus: veniant hostes, Caesарque sequatur
Qua fugimus. Sic dura suos patientia questus 880
Exonerat: cogit tantos tolerare labores
Summa ducis virtus, qui nuda fusus arena
Excubat, atque omni Fortunam provocat hora.
Omnibus unus adest fatis: quocumque vocatur,
Advolat, atque ingens meritum maiusque salute 885
Contulit, in letum vires: puduitque gementem
Illo teste mori. Quod ius habuissest in ipsum
Ulla lues? Casus alieno pectore vincit,
Spectatorque docet, magnos nil posse dolores.
Vix miseris serum tanto lassata periclo 890
Auxilium Fortuna dedit. Gens unica terras
Incolit a saevo serpentum innoxia morsu,
Marmaridae Psylli: par lingua potentibus herbis:
Ipse crux tutus, nullumque admittere virus,
Vel cantu cessante, potest. Natura locorum 895
Iussit, ut immunes mixti serpentibus essent.
Profluit, in mediis sedem posuisse venenis.
Pax illis cum morte data est. Fiducia tanta est
Sanguinis: in terram parvus cum decedit infans,
Ne qua sit externae Veneris mixtura timentes, 900
Letifera dubios explorant aspide partus.
Utque Iovis volucer, calido cum protulit ovo
Implumes natos, solis convertit in ortus:
Qui potuere pati radios, et lumine recto
Sustinueri diem coeli, servantur in usus; 905
Qui Phoebo cessere, iacent: sic pignora gentis
Psyllus habet, si quis tactos non horruit angues,

- Si quis donatis lusit serpentibus infans.
 Nec solum gens illa sua contenta salute:
910 Excubat hospitibus, contraque nocentia monstra
 Psyllus adestrat populis. Qui, tunc Romana secutus
 Signa, simul iussit statui tentoria ductor,
 Primum, quas valli spatiū comprehendit, arenas
 Expurgat cantu verbisque fugantibus angues.
915 Ultima castrorum medicatus circuit ignis.
 Hic ebulum stridet, peregrinaque galbana sudant,
 Et tamarix non laeta comis, Eoaque costus,
 Et panacea potens, et Thessala centaurea:
 Peucedanumque sonat flammis, Erycinaque tha-
     psos,
920 Et larices fumoque gravem serpentibus urunt
 Abrotanum, et longe nascentis cornua cervi.
 Sic nox tuta viris. At si quis peste diurna
 Fata trahit, tunc sunt magicae miracula gentis,
 Psyllorumque ingens et rapti pugna veneni.
925 Nam primum tacta designat membra saliva,
 Quac cohibet virus, retinetque in vulnere pestem.
 Plurima tum volvit spumanti carmina lingua
 Murmure continuo, nec dant suspiria cursus
 Vulneris, aut minimum patiuntur fata tacere.
930 Saepe quidem pestis nigris inserta medullis
 Excantata fugit: sed si quod tardius audit
 Virus, et elicitum, iussumque exire repugnat;
 Tunc superincumbens pallentia vulnera lambit,
 Ore venena trahens, et siccat dentibus artus,
935 Extractamque tenens gelido de corpore mor-
     tem
 Exspuit: et cuius morsus superaverit anguis,
 Iam promtum Psyllis vel gustu nosse veneni.
 Hoc igitur melior tandem Romana iuventus
 Auxilio, late squalentibus errat in arvis.
940 Bis positis Phoebe flammis, bis luce recepta
 Vedit arenivagum surgens fugiensque Catonem

imque illis magis atque magis durescere
 pulvis
 sit, et in terram Libye spissa reverti.
 que procul rarae nemorum se tollere frondes:
 ere congesto non culta mapalia culmo. 945
 ita dedit miseris melioris gaudia terrae,
 primum saevos contra videre leones!
 Jma Leptis erat, cuius statione quietam
 gere hiemem, nimbis flammisque carentem.
 Caesar ut Emathia satiatus clade recessit, 950
 ra curarum proiecit pondera, soli
 itus genero: cuius vestigia frustra
 is sparsa legens, fama duce tendit in undas,
 siciasque legit fauces, et amore notatum
 ior, et Eroas lacrymoso litore turres, 955
 pelago nomen Nepheleias abstulit Helle.
 Asiam brevioris aquae disternat usquam
 tuis ab Europa, quamvis Byzantion arcto
 tus, et ostriferam dirimat Chalcedona cursu,
 inumque ferens parvo ruit ore Propontis. 960
 asque petit famae mirator arenas,
 imoentis aquas, et Graio nobile busto
 etion, et multum debentes vatibus umbras.
 ult exustae nomen memorabile Troiae,
 naque Phoebei querit vestigia muri. 965
 silvae steriles, et putres robore trunci
 traci pressere domos, et templa deorum
 lassa radice tenent: ac tota teguntur
 gamma dumetis: etiam periere ruinae.
 picit Hesiones scopulos, silvasque latentes,
 hisae thalamos; quo iudex sederit antro:
 e puer raptus coelo: quo vertice Nais
 erit Oenone: nullum est sine nomine saxum.
 ius in sicco serpentem pulvere rivum
 nsierat, qui Xanthus erat: securus in alto 975
 mine ponebat gressus; Phryx incola manea

- Hectoreos calcare vetat. Discuss
Saxa, nec ullius faciem servantia
Herceas, monstrator ait, non res]
- 980 O sacer et magnus vatum labo:
Eripis, et populis donas mortalib:
Invidia sacrae, Caesar, ne tanger:
Nam si quid Latis fas est promitti:
Quantum Smyrnaei durabunt vati:
- 985 Venturi me teque legent: Pharsa
Vivet, et a nullo tenebris damnabi:
Ut ducis implevit visus venera:
Exxit subitas congestu cespitis a:
Votaque thuricremos non irrita ft
- 990 Di cinerum, *Phrygias colitis* quic:
Aeneaeque mei, quos nunc *Lavinio*
Servat et Alba lares, et quorum lu
Ignis adhuc Phrygius, nullique ade
Pallas, in abstruso pignus memora
- 995 *Gentis Iuleae vestris clarissimus a*
Dat pia tura nepos, et vos in sede
Rite vocat: date felices in cetera
Restituam populos: grata vice mo
Ausonidae Phrygibus, Romanaque.
- ge:
1000 Sic fatus, repetit classes, et tota s
Vela dedit Coris, avidusque urgen
Iliacas pensare moras, Asiamque]
Praevehitur, pelagoque Rhodon
liqu
- Septima nox Zephyro numquam las
- 1005 Ostendit Phariis Aegyptia litora fl
Sed prius orta dies nocturnam lam
Quam tutas intraret aquas. Ibi ple
Litora, et incerto turbatas murmi
Accipit: ac dubiis veritus se crede:
- 1010 *Abstinuit tellure rates. Sed dira s*

*Regis dona ferens, medium provectus in aequor,
Colla gerit Magni, Phario velamine tecta,
Ac prius infanda commendat crimina voce:*

*Terrarum domitor, Romanae maxime gentis,
Et, quod adhuc nescis, genero secure perempto; 1015
Rex tibi Pellaeus terrae pelagique labores
Donat, et, Emathiis quod solum defuit armis,
Exhibit: absenti bellum civile peractum est.
Thessalicas Magnus quaerens reparare ruinas,
Ense iacet nostro: tanto te pignore, Caesar, 1020
Eminus: hoc tecum percussum est sanguine foe-
dus.*

*Accipe regna Phari, nullo quaesita cruento:
Accipe Niliaci ius gurgitis: accipe, quidquid
Pro Magni cervice dares; dignumque clientem
Castris crede tuis, cui tantum fata licere 1025
In generum voluere tuum. Nec vile putaris
Hoc meritum, nobis facili quod caede peractum est.
Hospes avitus erat: depulso sceptr'a parente
Reddiderat. Quid plura feram? tu nomina tanto
Invenies operi, vel famam consule mundi. 1030
Si scelus est, plus te nobis debere fateris,
Quod scelus hoc non ipse facis. Sic fatus, oper-
tum*

*Detexit tenuitque caput. Iam languida morte
Effigies habitum noti mutaverat oris.
Non primo Caesar damnavit munera visu, 1035
Avertitque oculos: vultus, dum crederet, haesit:
Utque fidem vidit sceleris, tutumque putavit
Iam bonus esse sacer; lacrymas non sponte ca-
dentes*

*Effudit, gemitusque expressit pectore laeto,
Non aliter manifesta putans abscondere mentis 1040
Gaudia, quam lacrymis: meritumque immane
tyranni
Destruit, et generi mavult lugere revulsum,*

- Quam debere caput. Qui duro membris
Calcarat vultu, qui sicco lumine campo
- 1045 Viderat Emathios, uni tibi, Magne, negat
Non audet gemitus. O sors durissima !
Hunc cine tu, Caesar, scelerato Marte per
Qui tibi flendus erat ? Non mixti foederis
Te generis, nec nata iubet moerere , ne
- 1050 Credis apud populos Pompeii nomen auctor
Hoc castris prodesse tuis ? Fortasse ty
Tangeris invidia, captique in viscera M
Hoc aliis licuisse doles, quererisque peius
Vindictam belli, raptumque ex iure sui
- 1055 Victoris generum. Quisquis te flere co
Impetus, a vera longe pietate recessit.
Scilicet hoc animo terras atque aequora
Necubi suppressus pereat gener. O be
Arbitrio mors ista tuo ! Quam magna r
- 1060 Crimina Romano tristis Fortuna pudor
Quod te non passa est misereri, perfid
Viventis ! Nec non his fallere vocibus a
Adquiritque fidem simulati fronte dolor
Aufer ab aspectu nostro funesta, aai
- 1065 Regis dona tuis : peius de Caesare vestris
Quam de Pompeio, meruit scelus : unica
Praenia civilis, victis donare salutem,
Perdidimus. Quodsi Phario germana
Non invisa foret, potuisse reddere reg
- 1070 Quod meruit, fratrique tuum pro munus
Missem, Cleopatra, caput. Secreta quae
Movit, et inseruit nostro sua tela labore
Ergo in Thessalicis Pellaeo fecimus armis
Ius gladio ? vestris quaesita licentia reg
- 1075 Non tuleram Magnum mecum Romanum
tem:
*Te, Ptolemaee, feram? Frustra civiliis
Miscuimus gentes. Si qua est hoc orbi*

Altera, quam Caesar: si tellus ulla duorum est.
Vertissem Latias a vestro litora proras:
Famae cura vetat, ne non damnasse cruentam, 1080
Sed videar timuisse Pharon. Nec fallere vos me
Credite victorem: nobis quoque tale paratum
Litoris hospitium: ne sic mea colla gerantur,
Thessaliae Fortuna facit. Maiore projecto,
Quam metui poterat, discrimine gessimus arma: 1085
Exsiliū, generique minas, Romamque timebam:
Poena fugae Ptolemaeus erat. Sed parcimus
annis,
Donamusque nefas. Sciat hac pro caede tyrannus
Nil venia plus posse dari. Vos condite busto
Tanti colla ducis: sed non ut crimina tantum 1090
Vestra tegat tellus; iusto date thura sepulchro,
Et placate caput, cineresque in litore fusos
Colligit, atque unam sparsis date manibus ur-
nam.
Sentiat adventum socii, vocesque querentis
Audiat umbra pias. Dum nobis omnia praefert, 1095
Dum vitam Phario mavult debere clienti,
Laeta dies rapta est populis: concordia mundo
Nostra perit: caruere deis mea vota secundis,
Ut te complexus, positis felicibus armis,
Adfectus abe te veteres, vitamque rogarem, 1100
Magne, tuam: dignaque satis mercede laborum
Contentus, par esse tibi, tunc pace fidelis
Fecisset, ut virtus posses ignoscere divis,
Fecisset, ut Roma miki. Nec, talia fatus,
Invenit fletus comitem, nec turba querenti 1105
Credidit: abscondunt gemitus, et pectora laeta
Fronte tegunt, hilaresque nefas spectare cru-
entum
(O bona libertas!) cum Caesar lugeat, audent.

LIBER DECIMUS.

ARGUMENTUM.

Caesar, inter dubiae fidei Aegyptios intrepide versans, Alexandriam oppidum venit, locumque adit, quo Alexandri magni onus dicebantur esse condita. 1—20. *De Alexandro Eoisque populis declinatio poetae.* 21—52. *Interim rex puer, Ptolemaem, sedato populo suo, apud Caesarem erat; ad quem et astu advehitur Cleopatra.* 53—60. *Declinatio de illa.* 61—81. *Cleopatra Caesarem adloquitur supplex, rogatque, ut se fratremque contra Pothini satellitis impotentiam tutetur.* 82—103. *Admit Caesar. Luxuries Aegyptiorum describitur.* 104—135. *Accumbunt epulis. Depingitur ornatua et forma Cleopatras, luxusque in convivio.* 136—171. *Caesar in convivio alloquitus Achoreum sacerdotem summum, ab eoque cupit edoceri de die Aegyptiorum, deque Nilifontibus.* 172—192. *Ille ergo primum de Sole planetisque et Zodiaco, deinde de Nilo disserit, cuius incrementi causas adhuc latere ait, pariter atque fontes. Curson edocet.* 193—331. *Interim Pothinus Achillam excitat ad Cataris necem.* 332—398. *Is igitur, collectis militibus, ad regiam accedit.* 399—433. *Caesar portas claudi iubet, regemque ob sidem tenet.* 434—461. *Adversarii oppugnant aedes.* 468—481. *Caesar ubique adest. Etiam navibus res geritur. Caesar, non conscientia, cum navibus Pharon occupat.* 485—509. *Dein Pthinum picnit, absciso eius capite.* 510—519. *Interea min regis filii Arsinoe, regia relicta, ad exercitum venit, Achilla que interimit, Ganymedique copias mandat; qui deinde con Caesar bellum facit.* 520—533. *Caesar in summis perire meminit Scaevae illius fortissimi, pariter quondam in casto ac ipse, obsessi.* 534—546. *Atque hic carmen desinit im fectum.*

Ut primum terras, Pompeii colla secutus,
Ardigit, et diras calcavit Caesar arenas:
Pugnavit Fortuna ducis, fatumque nocentis
Aegypti, regnum Lagi Romana sub arma
5 Iret, an eriperet mundo Memphiticus ensis
Victoris victique caput. Tua profuit umbr
Magne, tui sacerum rapuere a sanguine w
[Nec populus post te Nilum Romanus ha

ide Paraetoniam fertur securus in urbem
 ignore tam saevi sceleris, sua signa secutus: 10
 ed fremitu vulgi, fasces et iura querentis
 aferri Romana suis, discordia sensit
 'ectora, et ancipites animos, Magnumque perisse
 Ion sibi. Tum vultu semper celante timorem,
 atrepidus superdū sedes, et templa vetusti
 luminis, antiquas Macetum testantia vires,
 circuit: et nulla captus dulcedine rerum,
 Ion auro cultuque deūm, non moenibus urbis,
 ffossum tumulis cupide descendit in antrum.
 lic Pellaei proles vesana Philippi, 20
 elix praedo, iacet, terrarum vindice fato
 laptus; sacratis totum spargenda per orbem
 Iembla viri posuere adytis: Fortuna pepercit
 Ianibus, et regni duravit ad ultima fatum.
 lam sibi libertas umquam si redderet orbem, 25
 udibrio servatus erat, non utile mundo
 ditus exemplum, terras tot posse sub uno
 isse viro. Macetum fines latebrasque suorum
 deseruit, victasque patri despexit Athenas:
 erque Asiae populos fatis urgentibns actus 30
 humana cum strage ruit, gladiumque per omnes
 xegit gentes: ignotos miscuit amnes,
 ersarum Euphraten, Indorum sanguine Gangen:
 errarum fatale malum, fulmenque, quod omnes
 ercuteret pariter populos, et sidus iniquum
 tentibus. Oceano classes inferre parabat
 xteriori mari. Non illi flamma, nec undae,
 Iec sterilis Libye, nec Syrticus obstitut Hammon.
 sset in occasus, mundi devexa secutus,
 mbissetque polos, Nilonque a fonte bibisset: 40
 occurrit suprema dies, naturaque solum
 Iunc potuit finem vesano ponere regi;
 qui secum invidia, qua totum ceperat orbem,
 bstulit imperium; nulloque herede relicto

- 45 Totius fati, lacerandas praebuit urbes.
 Sed cecidit, Babylone sua Parthoque verenda
 Pro pudor! Eoi proprius timuere sarissas,
 Quam nunc pila timent, populi. Licet usque:
 Arcton
 Regnemus, Zephyrique domos terrasque p
 mamus
- 50 Flagrantis post terga Noti: cedemus in ortus
 Arsacidum domino. Non felix Parthia Crassis
 Exiguae secura fuit provincia Pellae.
 Iam Pelusiaco veniens a gurgite Nili
 Rex puer, imbellis populi sedaverat iras,
- 55 Obside quo pacis Pellaea tutus in aula
 Caesar erat: cum se parva Cleopatra biremi,
 Corrupto custode Phari laxare catenas,
 Intulit Emathiis, ignaro Caesare, teetis;
 Dedeceus Aegypti, Latii feralis Erinnys,
- 60 Romano non casta malo. Quantum impulit An
 Iliacasque domos facie Spartana nocenti,
 Hesperios auxit tantum Cleopatra furores.
 Terruit illa suo, si fas, Capitolia sistro,
 Et Romana petit imbelli signa Canopo,
- 65 Caesare captivo Pharios ductura triumphos:
 Leucadioque fuit dubius sub gurgite casus,
 An mundum ne nostra quidem matrona tener?
 Hoc animi nox illa dedit, quae prima cubili
 Miscuit incestam ducibus Ptolemaida nostris.
- 70 Quis tibi vesani veniam non donet amoris,
 Antoni? durum cum Caesaris hauserit ignem.
 Pectus, et in media rabie, medioque furore,
 Et Pompeianis habitata manibus aula,
 Sanguine Thessaliae cladis perfusus adulter
- 75 Admisit Venerem curis, et miscuit armis
 Illicitosque toros, et non ex coniuge partus?
 Pro pudor! oblitus Magni, tibi, Iuliu, fratre
 Obscena de matre dedit: partesque fugatas

assus in extremis Libyae coalescere regnis,
 empora Niliaco turpis dependit amori,
 dum donare Pharon, dum non sibi vincere mavult
 quem, formae confisa suae, Cleopatra sine ullis
 ristis adit lacrymis, simulatum comta dolorem,
 sua decuit, veluti laceros dispersa capillos,
 et sic orsa loqui: *Si qua est, o maxime Caesar,* 85
lobilitas, Pharii proles clarissima Lagi,
ixul in aeternum, sceptris depulsa paternis,
i tua restituat veteri me dextera fato,
omplector regina pedes. Tu gentibus aequum
 idus ades nostris. Non urbes prima tenebo 90
 emina Niliacas: nullo discrimine sexus
 reginam scit ferre Pharos. Lege summa perempti
 erba patris, qui iura mihi communia regni,
 et thalamos cum fratre dedit. Puer ipse sororem,
 it modo liber, amat: sed habet sub iure Pothini 95
 defectus ensesque suos. Nil ipsa paternis
 uris inire peto: culpa tantoque pudore
 olve domum: remove funesta satellitis arma,
 et regem regnare iube. Quantosne tumores
 lente gerit famulus, Magni cervice revulsus! 100
 im tibi (sed procul hoc avertant fata) minatur.
 at fuit indignum, Caesar, mundoque tibique,
 ompeium facinus meritumque fuisse Pothini.

Nequidquam duras tentasset Caesaris aures:
 ultus adest precibus, faciesque incesta perorat. 105
 xigit infandam, corrupto iudice, noctem.
 ax ubi parta duci, donisque ingentibus emta est;
 xcepere epulae tantarum gaudia rerum:
 xplicuitque suos magno Cleopatra tumultu
 ondum translatos Romana in saecula luxus. 110
 se locus templi, quod vix corruptior aetas
 xstruat, instar erat: laqueataque tecta ferebant
 ivitias, crassumque trubes absconderat aurum.
 ec summis crustata domus, sectisque nitebat

- 415** Marmoribus: stabatque sibi non segnis achates,
Purpureusque lapis, totaque effusus in aula
Calcabatur onyx: ebenus Mareotica vastos
Non operit postes, sed stat pro robore vili
Auxilium, non forma domus. Ebur atria vestit,
- 420** Et subfixa manu foribus testudinis Indae
Terga sedent, crebro maculas distincta smaragdo
Fulget gemma toris, et iaspide fulva supellex:
Strata micant: Tyrio quorum pars maxima succo
Cocta diu, virus non uno duxit aheno;
- 425** Pars auro plumata nitet; pars ignea cocco,
Ut mos est Pharii miscendi licia telis.
Tum famulæ numerus turbæ, populusque mi-
nister,
- Discolor hos sanguis, alios distinxerat aetas:
Haec Libycos, pars tam flavos gerit altera crines.
- 430** Ut nullis Caesar Rheni se dicat in arvis
Tam rutilas vidisse comas. Pars sanguinis usi
Torta caput, refugosque gerens a fronte capillos
Nec non infelix ferro mollita iuventus,
Atque exsecta virum. Stat contra fortior aetas,
- 435** Vix ulla fuscante tamen lanugine malas.
Discubuere illic reges, maiorque potestas
Caesar: et immodice formam fucata nocentem.
Nec sceptris contenta suis, nec fratre marito,
Plena maris rubri spoliis, colloque comisque
- 440** Dvitias Cleopatra gerit, cultuque laborat.
Candida Sidonio perlucunt pectora filo,
Quod Nilotis acus compressum pectine Serum
Solvit, et extenso laxavit stamina velo.
Dentibus hic niveis sectos Atlantide silva
- 445** Imposuere orbes; quales ad Caesaris ora
Nec capto venere Iuba. Pro! caecus et amens
Ambitione furor, civilia bella gerenti
Dvitias aperire suas, incendere mentem
Hospitis armati. Non sit licet ille nefanda

- Marte paratus opes mundi quaesisse ruina: 150
 Pone duces priscos et nomina pauperis aevi
 Fabricios Curiosque graves: hic ille recumbat
 Sordidus Hetruscis abductus Consul aratris,
 Optabit patriae talem duxisse triumphum.
 Infudere epulas auro, quod terra, quod aer, 155
 Quod pelagus Nilusque dedit, quod luxus inani
 Ambitione furens toto quaesivit in orbe,
 Non mandante fame: multas volucresque ferasque
 Aegypti posuere deos: manibusque ministrat
 Niliacas crystallus aquas: gemmaeque capaces 160
 Excepere merum, sed non Mareotidos uvae,
 Nobile sed paucis senium cui contulit annis
 Indomitum Meroe cogens spumare Falernum.
 Accipiunt sertas nardo florente coronas,
 Et numquam fugiente rosa: multumque madenti 165
 Infudere comae, quod nondum evanuit aura
 Cinnamon, externa nec perdidit aera terra:
 Advectumque recens vicinae messis Amomum.
 Discit opes Caesar spoliati perdere mundi,
 Et gessisse pudet genero cum paupere bellum, 170
 Et caussas Martis Phariis cum gentibus optat.
 Postquam epulis Bacchoque modum lassata
 voluptas
 Imposuit, longis Caesar producere noctem
 Inchoat adloquiis: summaque in sede iacentem
 Linigerum placidis compellat Achorea dictis: 175
O sacris devote senex, quodque arguit aetas,
Non neglecte deis, Phariae primordia gentis,
Terrarumque situs, vulgique edissere mores,
Et ritus formasque deum: quodcumque vetustis
Insculptum est adytis, profer, noscique volentes 180
Prode deos. Si Cecropium sua sacra Platonem
Maiores docuere tui: quis dignior umquam
Hoc fuit auditu, mundique capacior hospes?
Fama guidem generi Pharias me duxit ad urbes.

- 185** *Sed tamen et vestri: media inter proelia semper
Stellarum coelique plagis superisque vacavi,
Nec meus Eudoxi vineetur Fastibus annus.*
- Sed cum tanta meo vivat sub pectore virtus,
Tantus amor veri, nihil est quod noscere malim,*
- 190** *Quam fluvii caussas per saecula tanta latentes,
Ignotumque caput: spes sit mihi certa videndi
Niliacos fontes; bellum civile relinquam.
Finierat, contraque sacer sic orsus Achoreus:*
- Fas mihi, magnorum, Caesar, secreta parentum*
- 195** *Prodere, ad hoc aevi populis ignota profanit.
Sit pietas aliis, miracula tanta silere:
Ast ego coelicolis gratum reor, ire per omnes
Hoc opus, et sacras populis notescere leges,
Sideribus, quae sola fugam moderantur Olympi,*
- 200** *Occurruntque polo, diversa potentia primia
Mundi lege data est. Sol tempora dividit anni,
Mutat nocte diem, radiisque potentibus astra
Ire vetat, cursusque vagos statione moratur.
Luna suis vicibus Tethyn terrenaque miscet.*
- 205** *Frigida Saturno glacies et zona nivalis
Cessit. Habet ventos incertaque fulmina Mavort
Sub Iove temperies et numquam turbidus aer.
At secunda Venus cunctarum semina rerum
Possidet. Immensa Cyllenius arbiter undae est.*
- 210** *Hunc ubi pars coeli tenuit, qua mixta Leonis
Sidera sunt Cancro, rabidos qua Sirius ignes
Exxit, et varii mutator circulus anni
Aegoceron Cancerumque tenet, cui subdita Nili
Ora latent: quae cum dominus percussit aquarum*
- 215** *Igne superiecto, tunc Nilus fonte soluto
Exit, ut Oceanus lunaribus incrementis
Iussus adest, auctusque suos non ante coaretat,
Quam nox aestivas a sole receperit horas.
Vana fides veterum, Nilo, quo crebat in area,*
- 220** *Aethiopum prodesse nivis. Non Arctos in illis*

- Montibus, aut Boreas. Testis tibi sole perusti
Ipse color populi, calidique vaporibus Austris.
Adde, quod omne caput fluvii, quodcumque soluta
Praecipitat glacies, ingresso vere tumescit* 225
*Prima tabe nivis: Nilus neque suscitat undas
Ante Canis radios, nec ripis adligat amnem
Ante parem nocti, Libra sub iudice, Phoebum.
Inde etiam leges aliarum nescit aquarum:
Nec tumet hybernus, cum, longe sole remoto,
Officiis caret unda suis: dare iussus iniquo
Temperiem coelo, mediis aestatibus exit,
Sub torrente plaga: ne terras dissipet ignis,
Nilus adest mundo, contraque incensa Leonis
Ora tumet: Cancroque suam torrente Syenen,
Imploratus adest: nec campos liberat undis,* 235
*Donec in autumnum declinet Phoebus, et umbras
Extendat Meroe. Quis caussas reddere possit?
Sic iussit natura parens discurrere Nilum:
Sic opus est mundo. Zephyros quoque vana vetu-*
stas
- His adscribit aquis, quorum stata tempora flatus* 240
*Continuique dies, et in aera longa potestas:
Vel quod ab occiduo pellunt tot nubila coelo
Trans Noton, et fluvio cogunt incumbere nimbos:
Vel quod aquas toties rumpentis litora Nili
Adsiduo feriunt, coguntque resistere fluctus.* 245
*Ille mora cursus, adversique obiice ponti
Aestuat in campos. Sunt, qui spiramina terris
Esse putent, magnisque cavae compagis hiatus.
Commeat hac penitus tacitis discursibus unda
Frigore ab Arctoo medium revocata sub axem:* 250
*Cum Phoebus pressit Meroen, tellusque perusta
Illuc duxit aquas, trahitur Gangesque Padusque
Per tacitum mundi; tunc, omnia flumina Nilus
Uno fonte vomens non uno gurgite perfert.* 255
Rumor, ab Oceano, qui terras adligat omnes,

*Exundante procul violentum erumpere Nilum,
Aequoreosque sales longo mitescere tractu.
Nec non Oceano parci Phoebumque polumque
Credimus: hunc, calidi tetigit cum brachia Can-
cri,*

260 *Sol rapit, atque undae plus, quam quod digerat aer,
Tollitur. Hoc noctes referunt, Niloque refundunt.*

*Ast ego, si tantam ius est mihi solvere litem,
Quasdam, Caesar, aquas post mundi sera peracti
Saecula, concussis terrarum erumpere venis,*

265 *Non id agente deo, quasdam compage sub ipsa
Cum toto coepisse reor, quas ille creator
Atque opifex rerum certo sub iure coeret.*

*Quae tibi noscendi Nilum, Romane, cupido,
Et Phariis Persisque fuit Macetumque tyrannis:*

270 *Nullaque non aetas voluit conferre futuriq;
Notitiam: sed vincit adhuc natura latendi.
Summus Alexander regum, quos Memphis adorat,
Invidit Nilo, misitque per ultima terrae
Aethiopum lectos: illos rubicunda perusti*

275 *Zona poli tenuit; Nilum videre calentem.
Venit ad occasus mundique extrema Sesostris,
Et Pharios currus regum cervicibus egit:
Ante tamen, vestros amnes, Rhodanumque Pa-
dumque,*

Quam Nilum, de fonte babit. Vesanus in ortus

280 *Cambyses longi populos pervenit ad aevi,
Defectusque epulis, et pastus caede suorum,
Ignoto te, Nile, redit. Non fabula mendax
Ausa loqui de fonte tuo est: ubicumque viderit,
Quaereris; et nulli contingit gloria genti,*

285 *Ut Nilo sit laeta suo. Tua flumina prodam,
Qua deus, undarum celator, Nile, tuarum,
Te mihi nosse dedit. Medio consurgis ab axe,
Ausus in ardenter ripaz ad tollere Cancerum:
In Borean is rectus aquis, mediumque Eqqten:*

- Curus in occasum flexus torquetur et ortus,* 290
Nunc Arabum populis, Libycis nunc aequus arenis:
Teque vident primi, quaerunt tamen hi quoque,
Seres,
Aethiopumque feris alieno gurgite campos:
Et te terrarum nescit cui debeat orbis.
Arcanum natura caput non prodidit ulli, 295
Nec licuit populis parvum te, Nile, videre,
Amoritque sinus, et gentes maluit ortus
Mirari, quam nosse, tuos. Consurgere in ipsis
Ius tibi solsticiis, aliena crescere bruma,
Atque hiemes efferre tuas: solique vagari 300
Concessum per utroque polos. Hic quaeritur
ortus,
Illic finis aquae. Late tibi gurgite rupto
Ambitum nigris Meroe secunda colonia,
Laeta comis hebeni: quae, quamvis arbore multa
Frondeat, aestatem nulla sibi mitigat umbra: 305
Linea tam rectum mundi ferit illa Leonem.
Inde plaga Phoebi, damnum non passus aqua-
rum,
Praevehiris, sterilesque diu metiris arenas,
Nunc omnes unum vires collectus in annem,
Nunc vagus, et spargens facilem tibi cedere ripam. 310
Rursus multifidas revocat piger alveus undas,
Qua dirimunt Arabum populis Aegyptia rura
Regni claustra, Philae. Mox te deserta secentem,
Qua dirimunt nostrum rubro commercia pontum,
Mollis lapsus agit. Quis te, tam lene fluentem, 315
Moturum tantas violenti gurgitis iras,
Nile, putet? Sed cum lapsus abrupta viarum
Excepere tuos, et praecipites cataractas,
Ac nusquam vetitis illas obsistere cautes
Indignaris aquis: spuma tunc astra lacessit: 320
Cuncta tremunt undis: ac multo murmure montia
Spumeus invictis canescit fluctibus emula.

*Hinc, Abaton quam nostra vocat veneranda vetus.
stas,*

- Terra potens, primos sentit perculta tumultus,
325 Et scopuli, placuit fluvii quos dicere venas,
Quod manifesta novi primum dant signa tumoris
Hinc montes natura vagis circumdedit undis,
Qui Libyae te, Nile, negent: quos inter in alta.
It convalle iacens iam molibus unda receptis.*
- 330 Prima tibi campos permittit, apertaque Memphis
Rura, modumque vetat crescendi ponere ripas.
Sic velut in tutu securi pace trahebant
Noctis iter mediae: sed non vesana Pothini
Mens, imbuta semel sacrata caede, vacabat
335 A scelerum motu. Magno nihil ille peremto
Iam putat esse nefas: habitant sub pectore manes,
Ultricesque deae dant in nova monstra furorem.
Dignatur Pharias isto quoque sanguine dextras,
Quo Fortuna parat victos profundere Patres;
340 Poenaque civilis belli, vindicta senatus
Paene data est famulo. Procul hoc avertite, fata
Crimen, ut haec Bruto cervix absente segetur.
In scelus it Pharium Romani poena tyranni,
Exemplumque perit. Struit audax irrita fatis,
345 Nec parat occultae caudem committere fraudi:
Invictumque ducem detecto Marte lacescit.
Tantum animi delicta dabant, ut colla ferire
Caesaris, et socerum iungi tibi, Magne, iuberet:
Atque haec dicta monet famulos perferre fideles
350 Ad Pompeianae socium sibi caedis Achillam,
Quem puer imbellis cunctis praefecerat armis
Et dederat ferrum, nullo sibi iure retento,
In cunctos, in seque simul. *Tu mollibus, inquit,
Nunc incumbe toris, et pingues exige somnos:*
355 *Invasit Cleopatra domum. Nec prodita tantum
est,
Sed donata Pharos. Cessat accurrere volus**

Ad dominae thalamos? Nubit soror impia fratri:
Nam Latio iam nupta duci est: interque maritos
Discurrens Aegypton habet, Romamque meretur.
Expugnare senem potuit Cleopatra venenis: 360
Crede, miser, puer: quem nox si iunxerit una,
Et semel amplexus incesto pectore passus
Hausserit obscenum titulo pietatis amorem,
Meque tuumque caput per singula forsitan illi
Oscula donabit. Crucibus flammisque luemus, 365
Si fuerit formosa soror. Nil undique restat
Auxilii: rex hinc coniunx, hinc Caesar adulter:
Et sumus, ut fatear, tam saeva iudice sontes.
Quem non ex nobis credet Cleopatra nocentem,
A quo casta fuit? Per te quod fecimus una 370
Perdidimusque nefas, perque ictum sanguine
Magni
Foedus, ades: subito bellum molire tumultu:
Irrue nocturnus: rumpamus funere taedas,
Crudelemque toris domingm mactemus in ipsis
Cum quocumque viro. Nec nos deterreat ausis 375
Hesperii Fortuna ducis. Quae sustulit illum
Imposuitque orbi, communis gloria nobis:
Nos quoque sublimes Magnus facit. Adspice litus,
Spem nostri sceleris: pollutos consule fluctus,
Quid liceat nobis: tumulumque e pulvere parvo 380
Adspice, Pompeii non omnia membra tegentem.
Quem metuis, par huius erat. Non sanguine clari:
Quid refert? nec opes populorum ac regna move-
mus.
Ad scelus ingentes facti sumus. Adtrahit illos
In nostras Fortuna manus. En altera venit 385
Victima nobilior. Placemus caede secunda
Hesperias gentes. Iugulus mihi Caesaris haustus
Hoc praestare potest, Pompeii caede nocentes
Ut populus Romanus amet. Quid nomina tanta
Horremus, viresque ducis, quibus ille relictus 390

*Miles erit? Nox haec peraget civilia bella,
 Inferiasque dabit populis, et mittet ad umbras,
 Quod debetur adhuc mundo, caput. Ite feroce
 Caesaris in iugulum: praestet Lagea iuentus*
 295 *Hoc regi, Romana sibi. Tu parce morari:
 Plenum epulis, madidumque mero, Venerique pa-
 ratum*
*Invenies: aude: superi tot vota Catonum
 Brutorumque tibi tribuent. Non segnis Achillas
 Suadenti parere nefas. Haud clara movendis,*
 400 *Ut mos, signa dedit castris, nec prodidit arma
 Ulliis clangore tubae: temere omnia saevi
 Instrumenta rapit belli. Pars maxima turbae :
 Plebis erat Latiae: sed tanta oblivio mentes
 Cepit, in externos corrupto milite mores,*
 405 *Ut duce sub famulo, iussuque satellitis irent,
 Quos erat indignum Phario parere tyranno.
 Nulla fides pietasque viris, qui castra sequuntur;
 Venalesque manus, ubi fas, ubi maxima merces,
 Aere merent parvo; iugulumque in Caesaris ire*
 410 *Non sibi dant. Pro fas! ubi non civilia bella
 Invenit imperii fatum miserabile nostri?
 Thessaliae subducta acies in litore Nili
 More furit patrio. Quid te plus, Magne, recepto
 Ausa foret Lagea domus? Dat scilicet omnis*
 415 *Dextera, quod debet superis: nullique vacare
 Fas est Romano. Latium sic scindere corpus
 Dis placitum: non in socii generique favorem
 Discedunt populi. Civilia bella satelles
 Movit, et in partem Romani venit Achillas.*
 420 *Et nisi fata manus a sanguine Caesaris arcent,
 Haec vincent partes. Aderat maturus uterque:
 Et destricta epulis ad cunctas aula patebat
 Insidias: poteratque crux per regia fundi
 Pocula Caesareus, mensaeque incumbere cervix.*
 425 *Sed metuunt belli trepidos in nocte tumultus,*

Ne caedes confusa manu, permissaque fatis
 Te, Ptolemaee, trahat: tanta est fiducia ferri.
 Non rapuere nefas: summi contemta facultas
 Est operis: visum famulis reparabile damnum,
 Illam mactandi dimittere Caesaris horam. 430
 Servatur poenas in aperta luce daturus.
 Donata est nox una duci, vixitque Pothini
 Munere Phoebeos Caesar dilatus in ortus.

Lucifer a Casia prospexit rupe, diemque
 Misit in Aegyptum primo quoque sole calentem: 435
 Cum procul a muris acies, non sparsa maniplis
 Nec vaga, conspicitur, sed iustos qualis ad hostes
 Recta fronte venit. Passuri comminus arma,
 Laturique ruunt. At Caesar, moenibus urbis
 Diffusus, foribus clausae se protegit aulae,
 Degeneres passus latebras. Nec tota vacabat 440
 Regia compresso: minima collegerat arma
 Parte domus: tangunt animos iraeque metusque:
 Et timet incursus, indignaturque timere.
 Sic fremit in parvis fera nobilis abdita claustris, 445
 Et frangit rabidos praemorso carcere dentes:
 Nec secus in Siculis fureret tua flamma cavernis,
 Obstrueret summam si quis tibi, Mulciber, Aetnam.
 Audax Thessalici nuper qui rupe sub Aemi;
 Hesperiae cunctos proceres, aciemque senatus, 450
 Pompeiumque ducem, caussa spectare vetante,
 Non timuit, fatumque sibi promisit iniquum,
 Expavit servile nefas, intraque penates
 Obruitur telis, quem non violasset Alanus,
 Non Scytha, non fixo qui ludit in hospite Maurus. 455
 Hic, cui Romani spatium non sufficit orbis,
 Parvaque regna putat Tyriis cum Gadibus Indos,
 Ceu puer imbellis, ceu captis femina muris,
 Quae erit tuta domus: spem vitae in limine clauso
 Ponit, et incerto lustrat vagus atria cursu; 460
 Non sine rege tamen; quem ducit in omnia secum,

- Sumturus poenas et grata piacula morti,
Missurusque tuum, si non sint tela nec ignes,
In famulos, Ptolemaee, caput. Sic barbara Colchis,

465 Creditur, ultorem metuens regnique fugaeque,
Ense suo fratisque simul cervice parata
Exspectasse patrem. Cogunt tamen ultima rerum
Spem pacis tentare ducem: missusque satelles
Regius, ut saevos absentis voce tyranni

470 Corriperet famulos, quo bellum auctore moverent
Sed neque ius mundi valuit, nec foedera sancta
Gentibus: orator regis pacisque sequester
Aestimat in numero scelerum ponenda tuorum,
Tot monstros Aegypte nocens. Non Thessala
tellus,

475 Vastaque regna Iubae, non Pontus, et impia signa
Pharnacis, et gelido circumfluis orbis Ibero
Tantum ausus scelerum, non Syrtis barbara,
quantum
Deliciae fecere tuae. Premit undique bellum,
Inque domum iam tela cadunt, quassantque pe-
nates.

480 Non aries uno moturus limina pulsu,
Fracturusque domum; non ulla est machina belli:
Nec flammis mandatur opus: sed caeca iuventus
Consilii, vastos ambit divulsa penates,
Et nusquam totis incursat viribus agmen.

485 Fata vetant, murique vicem Fortuna tuetur.
Necnon et ratibus tentatur regia, qua se
Protulit in medios audaci margine fluctus
Luxuriosa domus. Sed adestr defensor ubique
Caesar, et hos aditu gladiis, hos ignibus arcet:

490 Obsessusque gerit (tanta est constantia mentis)
Expugnantis opus. Piceo iubet unguine tintas
Lampadas immitti iunctis in vela carinis.
Nec piger ignis erat per stuppea vincula, perque
Manantes cera tabulas: et tempore eodem

Transtraque nautarum summique arsere ceruchi.	495
Iam prope semustae merguntur in aequore classes,	
Iamque hostes et tela natant. Nec puppis ignis	
Incubuit solis: sed quae vicina fuere	
Tecta mari, longis rapuere vaporibus ignem:	
Et cladem fovere Noti, percussaque flamma	500
Turbine, non alio motu per tecta cucurrit,	
Quam solet aetherio lampas discurrere sulco,	
Materiaque carens atque ardens aere solo.	
Illa lues clausa paullum revocavit ab aula	
Urbis in auxilium populos. Nec tempora cladis	505
Perdidit in somnos, sed caeca nocte carinis	
Insiluit Caesar, semper feliciter usus	
Praecipiti cursu bellorum, et tempore rapto.	
Tunc claustrum pelagi cepit Pharon. Insula	
quondam	
In medio stetit illa mari, sub tempore vatis	510
Proteos: at nunc est Pellaeis proxima muris.	
Illa duci geminos bellorum praestitit usus:	
Abstulit excursus et fauces aequoris hosti;	
Caesaris auxiliis aditus ac libera ponti	
Ostia permisit. Nec poenas inde Pothini.	515
Distulit ulterius: sed non qua debuit ira,	
Non cruce, non flammis, rabido non dente ferarum:	
Heu facinus! cervix gladio male caesa pependit:	
Magni morte perit. — Necnon, subrepta paratis	
A famulo Ganymede dolis, pervenit ad hostes	520
Caesaris Arsinoe: quae castra carentia rege	
Ut proles Lagea tenet, famulumque tyranni	
Terribilem iusto transegit Achillea ferro.	
Altera, Magne, tuis iam victima mittitur umbris:	
Nec satis hoc Fortuna putat. Procul absit, ut ista	525
Vindictae sit summa tuae. Non ipse tyrannus	
Sufficit in poenas, non omnis regia Lagi.	
Dum patrii veniant in viscera Caesaris enses,	
<i>Magnus inultus erit. Sed non auctore furor</i>	
<i>LUCANUS.</i>	

INCERTI AUCTORIS
AD
CALPURNIUM PISONEM
POEMATION
LUCANO VULGO ADSCRIPTUM.

Unde prius coepti surgat mihi carminis ordo;
Quosve canam titulos, dubius feror. Hinc tua,
Piso;
Nobilitas, veterisque citant sublimia Calpi:
Nomina, Romanas inter fulgentia gentes:
Hinc tua me virtus rapit, et miranda per omnes: 5
Vita modos: quae, si deesset tibi forte creato
Nobilitas eadem pro nobilitate fuisset.
Nam quid imaginibus, quid avitis fulta triumphis:
Atria, quid pleni numeroso consule fasti:
Profuerint, si vita labat? Perit omnis in illo: 10
Nobilitas, cuius laus est in origine sola.
Felix, qui tantis animum natalibus aequas;
Et partem tituli, non summatam ponis in illis:
Ipse canendus eris. Nam quid memorare necesse
est;
Ut domus a Calpo nomen Calpurnia ducat; 15
Claraque Pisonis tulerit cognomina prima;
Humida callosa cum pinseret hordea dextra?
Nec si cuncta velim, breviter decurrere possim:
Et prius aetheriae moles circumvaga flammae
Annua bis senis revocabit mensibus astra, 20
Quam mihi prisorum titulos operosaque bella

Contigerit memorare: manus sed bellica patrum
 Armorumque labor veteres docuere Quirites,
 Atque illos cecinere sui per carmina vates.

- 25 Nos quoque pacata Pisonem laude nitentem
 Exaequamus avis. Tamen etsi bella quierunt,
 Non perit virtus: licet exercere togatae
 Munera militiae: licet et sine sanguinis haustu
 Mitia legitimo sub iudice bella movere.
- 30 Hinc quoque servati contingit gloria civis,
 Altaque victrices intexunt limina palmae.
 Quin age, maiorum, iuvenis facunde, tuorum
 Scande super titulos, et avitae laudis honores
 Armorumque decus praecedere forensibus actis.
- 35 Sic etiam magno iam tunc Cicerone vigente
 Laurea facundis cesserunt arma togati.
 Quaeque patrum claros quandam visura triumphos
 Olim turba vias impleverat agmine denso,
 Ardua nunc eadem stipat fora, cum tua maestos
- 40 Defensura reos vocem facundia mittit:
 Seu trepidos ad iura decem citat hasta virorum,
 Et firmare iubet centeno iudice caussas:
 Seu capitale nefas operosa diluis arte,
 Laudibus ipsa tuis resonant fora. Tu quoque, Piso,
- 45 Iudicis affectum possessaque pectora ducis
 Victor; sponte sua sequitur, quocumque vocasti:
 Flet, si flere iubes: gaudet gaudere coactus;
 Et te dante capit iudex, quam non habet, iram.
 Sic auriga solet ferventia Thessalus ora
- 50 Mobilibus frenis in aperto flectere campo,
 Qui modo non solum rapido permittit habenas
 Quadrupedi, sed calce citat, modo torquet in aures
 Flexibilis rictus, et nunc cervice rotata
 Incipit effusos in gyrum carpere cursus.
- 55 Quis non adtonitus iudex tua respicit ora?
 Quis regit ipse suam, nisi per tua pondera, war-
 tem?

CARMEN AD PISONEM. 245

Nam tu, sive libet pariter cum grandine pimbos,
Densa que vibrata iaculari fulmina lingua,
Seu iuvat ad strictas in modum cogere voces,
Et dare subtili vivacia verba catenae, 60
Vim Laertiadae, brevitatem vincis Atridae.
Dulcia seu mavis, liquidoque fluentia cursu
Verba, nec incluso, sed aperto pingere flore,
Inclita Nestorei cedit tibi gratia mellis.
Nec te, Piso, tamen populo sub iudice sola 65
Mirantur fora; sed numerosa laude senatus
Excipit, et meritas reddit tibi curia voces.
Quis digne referat, qualis tibi luce sub illa
Gloria contigerit, qua tu, reticente senatu,
Cum tua bis senos numeraret purpura fasces, 70
Caesareum grato cecinisti pectore numen?
Huc etiam tota concurrit ab urbe iuventus,
Auditura virum, si quando, iudice fesso,
Turbida prolatis tacuerunt iurgia rebus:
Tunc etenim levibus veluti proludit in armis, 75
Compositisque suas exercet litibus artes.
Quin etiam facilis Romano profluit ore
Graecia, Cecropiae que sonat gravis aemulus undae.
Testis, Acidalia quae condidit alite muros.
Euboicam referens secunda Neapolis arcem. 80
Qualis, io superi, qualis nitor oris amoenis
Vocibus? Hinc solido fulgore micantia verba
Implevere locos: hinc exornata figuris
Ad volat excusso velox sententia torno.
Magna quidem virtus erat, et, si sola fuisset, 85
Eloquio sanctum modo permulcere senatum,
Exonerare pios modo, nunc onerare nocentes;
Sed super ista movet plenus gravitate serena
Vultus, et insigni praestringit imagine visus.
Talis inest habitus, qualem nec dicere maestum, 90
Nec fluidum, laeta sed tetricitate decorum

- 165 Pollice, terribilis quo Pelias ibat in hostem.
Arma tuis etiam si forte rotare lacertis,
Inque gradum clausis libuit consistere membris
Et vitare simul, simul et captare potentem:
Mobilitate pedum celeres super orbibus orbes
- 170 Flectis, et obliquis fugientem cursibus urges:
Et nunc vivaci scrutaris pectora dextra,
Nunc latus adversum nec opino percutis ictu.
Nec tibi mobilitas minor est, si forte volantem
Aut geminare pilam iuvat, aut revocare cadentem,
- 175 Et non sperato fugientem reddere gestu.
Haeret in haec populus spectacula, totaque lata
Turba repente suos iam sudabunda relinquit.
Te si forte iuvat, studiorum pondere fessum,
Non languere tamen, lususque movere per artus
- 180 Callidiore modo tabula variatur aperta
Calculus, et vitro peraguntur milite bella,
Ut niveus nigros, nunc et niger adliget albos.
Sed tibi quis non terga dedit? quis te duce casus
Calculus! aut quis non periturus perdidit hostem!
- 185 Mille modis acies tua dimicat: ille potentem
Dum fugit, ipse rapit: longo venit ille recessu,
Qui stetit in speculis: hic se committere rixas
Audet, et in praedam venientem decipit hostem.
Ancipites subit ille moras, similisque ligato
- 190 Obligat ipse duos: hic ad maiora movetur,
Ut citus et fracta prorumpat in agmina mandra,
Clausaque deiecto populetur moenia vallu.
Interea, sectis quamvis acerrima surgant
Proelia militibus, plena tamen ipse phalange,
- 195 Aut etiam paucō spoliata milite vincis,
Et tibi captiva resonat manus utraque turba.
Sed prius emenso Titan versetur Olympo,
Quam mea tot laudes decurrere carmina possim
Felix, et longa iuvenis dignissime vita,
- 200 Eximumque tuae gentis decus, accipe nata!

- Certus, et hoc veri complectere pignus amoris.
 Quod si digna tua minus est mea pagina laude,
 At voluisse sat est: animum, non carmina, iacto.
 Tu modo laetus ades, forsan meliora canemus.
 Et vires dabit ipse favor, dabit ipsa feracem 205
 Spes animum: dignare tuos aperire Penates.
 Hoc solum petimus: nec enim me divitis auri
 Imperiosa fames, et habendi saeva libido
 Impulerit, sed laudis amor. Iuvat, optime, tecum
 Degeret, cumque tuis virtutibus omne per aevum 210
 Carminibus certare meis. Sublimior ibo,
 Si famae mihi pandis iter, si detrahis umbram.
 Abdita quid prodest generosi vena metalli,
 Si cultore caret? quid inertis condita portu,
 Si ductoris eget, ratis efficit, omnia quamvis 215
 Armamenta ferat, teretique fluentia malo
 Posset, et excusso dimittere vela rudente?
 Ipse per Ausonias Aeneia carmina gentes
 Qui sonat, ingenti qui nomine pulsat Olympum,
 Maeoniumque senem Romano provocat ore, 220
 Forsitan illius nemoris latuisset in umbra,
 Quod canit, et sterili tantum cantasset avena,
 Ignotus populis, si Maecenate careret:
 Qui tamen haud uni patefecit limina vati,
 Nec sua Virgilio permisit numina soli. 225
 Maecenas Tragico quatientem pulpita gestu
 Evexit Varium. Maecenas alta Thoantis
 Eruit et populis ostendit nomina Grais.
 Carmina Romanis etiam resonantia chordis,
 Ausoniamque chelyn gracilis patefecit Horati. 230
 O decus, et toto merito venerabilis aevo
 Pierii tutela chori, quo praeside tui
 Non umquam vates inopi timuere senectae!
 Quod si quis nostris precibus locus, et mea vota
 Si mentem subiere tuam, memorabilis olim 235
 Tu mihi Maecenas tereti cantabere versu.

CARMEN AD PISONEM.

Possimus aeternae nomen committere famae:
 Si tamen hoc ulli de se promittere fas est,

Et deus ulti abest. Superest animosa voluntas,

240 Ipsaque nescio quid mens excellentius audet.
 Tu nanti protende manum: tu, Piso, latentem

Exsere. Nos humiliis domus et sincera parentum,
 Sed tenuis, Fortuna sua caligine celat.

Possimus impositis caput exonerare tenebris
 245 Et lucem spectare novam, si quid modo laetus
 Adnisi, et nostris subscribis, candide, votis.
 Est mihi, crede, meis animis, constantior annis;

Quamvis nunc iuvenile decus mihi pingere malas.
 Cooperit, et nondum vicesima venerit aestas.

250 Quod si tam validae mihi robur mentis inesset,
 Et solidus primos impleret spiritus annos,
 Auderem voces per carmina nostra referre,

Piso, tuas. Sed fessa labat mihi pondere cervix,
 Et tremefacta cadunt succiso poplite membra.

255 Sic nec olifinos audet Pandionis ales
 Parva referre sonos, nec, si velit improba, possit
 Sic et Aedonia superantur voce cicadae,
 Stridula cum rapido faciunt convicia Soli.

Quare age, Calliope, posita gravitate forensi,
 260 Ilimina Pisonis mecum pete: plura supersunt,
 Quae laudare velis, inventa penatibus ipsis.

INDEX

RERUM ET VERBORUM.

A.

- A**bros, insula Nili inaccessibilis. 10, 323.
Abit in feras populus discerpitus f. discerpitur et devoratur. 7, 842.
Abit orbis maior in Asiam i. maiorem orbis partem continet. 9, 417.
Abrotanus, herba nota, qua serpentes fugantur. 9, 921.
Abruptum i. separatum. 9, 308.
Absyrtis, insula maris Hadriatici sub Illyrico. 3, 190.
Accipere exemplum, sequi, imitari. 9, 179.
Achaemenius i. Persicus, ab Achaemenide tribu, e qua reges Persarum. 2, 49. 8, 224.
Achillas, praefectus militiae Agyptiae, designatus occidendo Pompeio. 8, 538. 10, 850. 823.
Achilles aquorens, a matre Thetide dea marina. 6, 250.
Achoreus, sacerdos Aegyptius, fautor Pompeii apud Ptolemaeum. 8, 475. Eius oratio *Physica*. 10, 194.
Acies ardentes, nempe repercussione solis. 2, 482.
Aconitum, herba venenosa, quam Cerberi spuma adspersam fabulantur. 4, 323.
Actu violento, ingentis verbosis. 3, 469. 9, 472.
Adclivis gradibus lectus. 2, 356.
Addictus fatis amor. 6, 455.
Adedere latus montis, de fluctibus. 6, 267.
Adfundi pedibus, submitti suplicem. 7, 71.
Aditum habere famae. 8, 74.
Adponere carinis. 3, 561.
Adtollere fluctus in Eurum. 2, 232.
Adtritv herbas eques. 6, 82.
Advertere terrae navem i. adpellere. 8, 567.
Acas, Thessaliae fluvius. 6, 261.
Aegae, oppidum maritimum Ciliciae. 3, 227.
Aeger omnibus venturis 6, 424.
Aegis Palladia, scutum vel lorica Palladis, in qua caput Medusae. 7, 569.
Aegoceros, i. Capricornus, signum coeleste 9, 537. 10, 213.
Aemus, mons Thraciae et propriae regionis propinquitatem pro monte Thessaliae habetur. 1, 680. 7, 174. 480.
Aemonius, Thessalicus. 6, 394. 8, 2.
Aemonides, magae Thessalicae. 6, 480. 486.
Aeolidae, Thessaliae populi. 6, 384.
Aequus. Ex aequo adire alium.

- i. tamquam par parem. 8, 232.
- Aequor** notatum amore, np. Leandri et Herus, i. Hellesponitus. 4, 56.
- Aer** sagittae stridens. 9, 827.
- Aere** Iovis Dedona sonat. 6, 427.
- Aesonia** Iolcos. 8, 192.
- Aether** perustus, Zona torrida 9, 433.
- Afranius** et Petreius. 4, 4. sqq.
- Africas** descriptio. 9, 411. sqq.
- Agamemnon**, fraterni ulti or amoria. 8, 286.
- Agave** Pentheum filium, aprum putans dilaceravit. 1, 547. 6, 359. 7, 780.
- Agger** vomit ad ictus. 6, 187.
- Agitare** mentes serie laborum, 9, 294.
- Agnoscere** superos i. in adversis, etiam deorum favorum deprehendere. 4, 255.
- Alani**, Scytharum populi. 8, 223. 10, 454.
- Alba**, Latii urbs in monte Albano, ab Iulo sive Ascanio condita, unde Iliaca dicta, 1, 198. 5, 400. 9, 992.
- Alexander M.** in quem invehitur poeta. 10, 25.
- Allia**, fluvius non longe ab Roma, ad quem Romani caesi a Galis. 8, 409.
- Alligare** terras, de Oceano qui continet terras. 10, 226. 255.
- Almo**, fluviolus non longe Roma, 1, 600.
- Aloeus**, Thessalus, cuius filii Otus et Ephialtes gigantes montes alium alii imponentes coelum subverttere voluerunt. 6, 410.
- Alpheus**, Elidis fluvius, per subterraneos i. in Siciliam ve sae misceri. 3, Altaribus diris 3, 404.
- Altum**, intimum Amasis, Aegyp gnante xx. mi Aegypto fuiss 9, 155.
- Ambire** pectore 8, 67.
- Ambitiosa** domi Ambracia ora, nus, ad Ambr in Epiro. 5, 652.
- Amentare** habe 221.
- Ammodytes**, se arenis concolor
- Amor**, coitus. 2,
- Amphisbaena**, que caput habe nequeat pars an
- Amphisa**, Phoci
- Ampliare** orbem Anchisae thalam
- Archises** cum 9, 971.
- Angi** invidia. 9, 1
- Angustare**. 4, 32
- Anbelare rabiem monte sulphur emittente. 6, 92
- Animâ** telum ex guine. 7, 622.
- Annus**, messes i proventus. 3, 45
- Antaeus**, terrae f in Africa Tingit 593. sqq.
- Antiquus** imagi imaginibus nobis
- Antonius** Orator

- rees, Tarracina, Cam-
 ppidum. 3, 84.
 vultus crine remoto.
 rbis gentibus, dedu-
 sidiis. 1, 465.
 s Aegyptiorum, qui et
     479.
 fluvius iu agro Pata-
     quo balnea Aponi. 7,
     us funebris, vel san-
     , 376.
 rcurius. 9, 661.
 em aditu. 10, 489.
     arcum se cogere, de-
     ate Italiae. 2, 613.
 tyrannus, Eurystheus
     hiae populi Lucano.
 roadis urbs. 3, 204.
 i et ferre communis.
 armis uri. 4, 578.
 Ptolemaei soror in-
     521.
 iaces mare p[er]e mul-
     9, 35.
 norum habens. 7, 143.
 Aquitaniae populi a
     oriundi. 1, 427.
 men humani iuris. 7,
     rx. 2, 463.
 Thessaliae fluvius. 6,
     , Aeneae proavus. 9,
 Parthicus. 8, 92. 234.
 Hispaniae citerioris
     , 8. Asturii auris cru-
     298.
 s, Epiri vel Aetoliae
     188.
- Atlas mutatus in mentem. 9,
     655.
 Atlantis, sidus Vergiliarum.
 Vergiliae Atlantides dictae a
     patre Atlante. 5, 4.
 Attalicae vestes. 2, 257.
 Auctor np. vitae, nascendi.
 Deus. 9, 575.
 Auditum quem horrere. 7, 342.
 Auferre. Abstulit nemus Ham-
     mon. 9, 525. l. extulit.
 Aufidus, Apuliae fluvius. 2, 407.
 Aulis, Boeotiae portus. 5, 236.
 Aures accidit, pervenit ad an-
     res. 2, 274.
 Auro impressum, intertextum.
     9, 176.
 Autololes, Mauritaniae populi.
     4, 677.
 Axes stellati. 3, 455. axem cir-
     cumire. 7, 200.
- B.**
- Bacchae, feminae in furorem
     actae. 5, 74.
 Bactra, Medorum regio: pre
     Parthis. 8, 299. 423.
 Bactros, Scytharum Asiaticos-
     rum fluvius. 3, 267.
 Bagrada, flumen Africæ. 4, 598.
 Bellum, acies. 7, 523. 6, 230.
     belli pelagique labores. 9,
     1056.
 Bessi, Getis vicini populi. 5,
     441.
 Boebeis, palus in Thessalia,
     Ossa, ab Ossa monte. 7, 176.
 Briareus, unus gigantum, qui
     Iovi bellum intulere. 4, 596.
 Buceta, pascua boum. 9, 185.
- C.**
- Cadunt vulnera, i. tela quae
     vulnera inferunt. 2, 668. sic

Possumus aeternae nomen committ
Si tamen hoc uli de se promittere
Et deus ulti abest. Superest ani
240 Ipsaque nescio quid mens excellent
Tu nanti protende manum: tu, Pis
Exsere. Nos humilis domus et sinc
Sed tenuis, Fortuna sua caligine c
Possumus impositis caput exonerar
245 Et lucem spectare novam, si quid i
Adnisi, et nostris subscribis, candi
Est mihi, crede, meis animus const
Quamvis nunc iuvenile decus mihi i
Cooperit, et nondum vicesima vene
250 Quod si tam validae mihi robur me
Et solidus primos impleret spiritus
Auderem voces per carmina nostra
Piso, tuas. Sed fessa labat mihi pe
Et tremefacta cadunt succiso popili
255 Sic nec olofinos audet Pandionis al
Parva referre sonos, nec, si velit im
Sic et Aedonia superantur voce cic
Stridula cum rapido faciunt convic
Quare age, Calliope, posita gravita
260 Limina Pisonis mecum pete: plura
Quae laudare velis, inventa penatil

---

a Syrtim, circum-
erresti. 9, 373.
prus, a rege Ciny-
ici. 1, 463.
dulum in Argolica
ta Nemaeam sil-
versabatur leo ab
iis. 4, 612.
, 500. 10, 56. sqq.
idum liberum in
Mercurii in Afri-
e populus, quorum
ilvis plena. 3, 246.
chinum, oppidum
90.
, 828.
s, collectus, coa-
stumare. 5, 445.
nodicum civem, i.
ituere. 7, 267.
ta saluti. 1, 506.
a, terrae. 1, 607.
i Sarmatorum ad
ubii. 3, 200.
s. 9, 487.
in arces Brundu-
centi Nilo. 1, 20.
dictum, patienter
re. 8, 619.
i cladibus orbi. 2,
.. 7, 563. add. 2, 621.
una totum orbem:
e. 9, 947.
us. 2, 335.
erbera puppes. 3,
m Latii non longe
, 392.
2.

Cornu coactum, lunae circulus
plenus. 1, 587.
Corpus, de Romano Imperio
7, 406.
Corycos, in Cilicia oppidum,
mons et specus. 3, 226.
Cos, insula Samo vicina. 8, 246.
Costos, frutex, cuius radix con-
tra venena utilis. 9, 917.
Covinus, currus rostratus Bel-
garum et Britannorum. 1, 426.
Crastinus, evocatus in exer-
citu Caesaris. 7, 471.
Crustumium Flamineae fluvius.
2, 406.
Culmen iuris humani. 7, 594.
Cupuae sustentandis ratibus.
4, 420.
Curata sunt, curae sunt. 7, 455.
Curictum gens 4, 406.
Cursum servant fulmina. 4, 77.
Custos iustitiae. 2, 389.
Cyanaeae cautes, Symplega-
des. 2, 716.
Cybele, Cybele. 1, 600.
Cydones, Cretae populi. 7, 229.
Cyniphius, Libycus, a Cyniphe
regionis flumine. 9, 787.
Cyri arva, Persarum regio. 8,
228.
Cythera, orum, insula Pelepon-
nesi, sub Malea promontorio.
9, 371.

D.

Dahae, Scythiae populi. 2, 296.
7, 429.
Damnare, adstringere, addice-
re rei malae et tristi. 1, 249.
7, 452; 9, 87.
Danae; ab Iove in imbreu au-
reum converso stuprata, ma-
ter Persei. 9, 659.
Dare ius aceleri. 1, 2. arena-
i. declarare. 9, 554.

- Deae scelerum, Furiae, 2, 80.
 Debere fatis crimen, 7, 25.
 Decoquere, absumere, 9, 176.
 Decuit fulgens tutela carinas, 8, 511.
 Defendere, arcere, prohibere, 9, 306. 322.
 Deformis dolor, turpis, 8, 81.
 deformia ora transfixo pilo, 9, 138.
 Deiotarus, 5, 55. 8, 209.
 Delmatia, 2, 402. 5, 379.
 Densanturnubes in imbris, 4, 76.
 Depellere hostem, 2, 654.
 Deprensus cantu magico, 6, 505.
 Derigere, dirigere, 8, 618.
 Deripuit iuventus arma tem-
  plis et penatibus, 1, 240.
 Descendere penitus ferro, 1, 31.
 ex regno, 1, 335. descendit
 aequor, 5, 338.
 Desecta hydra, 4, 635.
 Uespumare in herbas, 6, 506.
 Destituit fortuna, i. deseruit,
 recessit, 2, 728. 5, 298.
 Destrin gere ramos, 4, 317. fer-
 rum, 7, 318.
 Devertere cursu, 6, 591. 2, 470.
 Devolvare fractas silvas, de
 fluvio, 2, 409.
 Diana Mycenaea, ab Oreste
 Mycenaeo, qui eam ex Tau-
 rica Ariciam transtulit, 5, 74.
 Dicte, Cretae mons, 2, 610. 4,
 322. 6, 214.
 Diducere, separare, extendere, 8, 584. 7, 506.
 Diem totum mutare, aliud cli-
 ma subire, 8, 217.
 Differre, diripere, 9, 142.
 Diffusum coelo aequor, 4, 82.
 Dilectus, delectus, 7, 538.
 Dimadere, 6, 479.
Dipsus, Ciliciae fluvius ex
 Tauro monte ortus, 8, 255.
 Dirce, fons in Eoetia.
 Dircaea cohors, arma
 tibus serpentis pro-
 inter se certantes pa-
 cubuerunt, 4, 550.
 Dirimere sastris, a cas-
 Dirum virus, 1, 615.
 Discodere, separari, 347. 2, 121.
 Dispensia silvae, 8, 2
 Distin ero, 4, 675.
 Diversum pelago, co-
 8, 681.
 Divortia gemini pont
 580.
 Dolopes, Thessalae
 384.
 Doloris vox, 8, 494.
 Domitius Aenobarbus
 sor Caesaris in Gal-
 gnatus, 7, 607.
 Donare ratibus flexu
 remittere, officere,
 opus habeant naves
 flexus Maleac, 6, 58.
 Dotion, Thessalae ci-
 qua Musae Thamy-
 torem visu et cantu p
 6, 358.
 Dryopes, Epiri popu-
 Ducere senectam ma-
 tolerare, sustentare.
 sidera, tollere, 1, 41
 pari moderamine de-
 nauitis, 5, 706.
 Durare viscera coeno-
 rant in altam segete
 surgunt, turgent, 6, 1
 Durus vetanti, i. surdi-
 Dyrrachium, Epiri ci-
 te Epidamnos dicta.
E.
 Echeneis, pisciculus,
 adhaerens eius curv

- gatur, unde dictus Remora. 6, 675.
Echinades, insulae ante Aetolianam. 6, 364.
Edere. Gemitus edere dolorem; i. consumpsere, oppressere. 7, 43.
Edonis, Baccha, a parte Thraciae. 1, 675.
Effundere lumina. 2, 185.
Eleus sonipes, equus in certamine Olympico, quod in Elide Peloponnesi. 1, 294.
Emere. Emtum velle sanguine. 7, 282.
Emicuit cacumen, mors. 5, 76. 7, 599.
Emissae venae. 7, 625.
Encheliae, Illyrici populus, apud quos Cadmus in serpem versus. 3, 189.
Ephyre, Corinthus, Isthmus Corinthi. 6, 57.
Ephyraea moenia, pro Dyrrachio. 6, 17.
Epidamus, Dyrrhachium. 10, 545.
Erepere in puppim. 3, 600.
Erichtho, magarum Thessalicae maxima. 6, 508. sqq.
Eridanus, Padus. 2, 499.
Erigi saxo, acui. 7, 140. erigit Italiam Apenninus. 2, 397. erigit elisum nebulosis aera 'saxis. 6, 91.
Erinnyes feralis Latio, incitamentum in furores et caedes. 10, 59.
Eroae turres, Sestus, ab Ero puerilla, ad quam ex Abydo adnatabat Leander. 9, 955.
Errat in aere pinna. 1, 588.
Esedoniae gentes. 3, 280.
Euboea, insula Euripo a Hecatia separata. 2, 710.
- Eudoxus** Gnidius, Ephemerides scripsit et annum ad Aegyptiorum rationem reformat. 10, 187.
Euénus, fluvius Thessaliae, in cuius traiectu Nessus ab Hercule occisus est. 6, 366.
Euganei colles prope Patavium. 7, 192.
Eumenis et **Eumenides**, Furiæ. 1, 576. 6, 664. 7, 778.
Exarsit muncro cautibus. 7, 140.
Excantare, incantare. 6, 458. 686. 6, 931.
Excrementa manus, unguis. 9, 543.
Excessa templis. 5, 209.
Exhaurit Italianam aquis Padus. 2, 410.
Exigere ferrum. 2, 149. 10, 30.
Exire per ferrum. 1, 212.
Explere unam mortem. 6, 213.
Explicare virum per membra. 4, 629.
Exsiccare dentibus artus. 9, 934.
Exsolvere metus suos. 5, 259.
Exspuit Tagus aurum. 7, 755.
Exsudat pestibus aer. 9, 619.
Exsultat aheno aquae cumulus. 9, 798.
Extendere serpentem, prosternere. 7, 148.
Extensus umbo. 3, 476.
- F.**
- Fabricius**, auro non corruptus. 3, 160.
Fabula bellorum, confabulationes militum de rebus suis gestis. 4, 200.
Factorum ordo. 8, 818.
Fallere. Fallit aqua, quae admodum leniter fluit. 5, 484.
Famae veteris Athenae. 5, 52.

- Fastus, i. fasti. 2, 645. 8, 818.
 10, 187.
 Fatalis ambitus urbí. 1, 170. 9,
 980.
 Fateri vires, debiles. 8, 527.
 Fauces abrasae. 6, 115.
 Favori partes facere. 9, 228.
 Ferit fluvius pontum. 3, 235.
 Ferre peenas, sumere. 4, 806.
 9, 104. vulnéra, recipere. 6, 133.
 7, 628.
 Ferri primo motu, primo im-
 petu pugnae. 7, 278.
 Festa convicia, versus Fescen-
 nini. 2, 369. festus septemvir
 epulis. 1, 602.
 Fidens ferro telum, armatum
 ferro. 8, 303.
 Figere oscula. 6, 565.
 Figulus, Astrologiae peritissi-
 mus. 1, 639.
 Fimбрия, percussor Crassorum.
 2, 124.
 Firmissima pubes. 2, 473.
 Flebilis damnis. 7, 691.
 Flexa ambage involvere. 637.
 flexi plausta Bootae. 2, 722.
 Fluvida pestis. 6, 89.
 Fluunt libamina focis. 4, 199.
 Focus gramineus. 4, 199.
 Foedera mixti generis, adfini-
 tas. 9, 1048.
 Formido, venatorum vocabu-
 lum. 4, 437.
 Fors invida. 4, 503.
 Fortunae pudor, Ptolemaeus.
 5, 59. Praenestina. 2, 193.
 Fraenis conversis. 7, 531.
 Frangere amae nando. 8, 374.
 Fremitus agit Pindus. 7, 482.
 Fretu torrens. 3, 277.
 Fronte aurae praebent horro-
 rem. 3, 410.
Frondens campus. 6, 83.
Fucus Tyrius. 10, 123.
- Fuga Sertorius impulit arma.
 7, 16.
 Fulcit gemma toros. 10, 122.
 Fultus super titubantia stare.
 5, 251.
 Fureks in arma. 2, 439. 7, 295.
 Furtim tumulum parare. 8, 718.
 Furto raptum iter. 6, 121.
 Futuris mansura moles. 8, 865.
- G.**
- Gabii, civitas Latii via Prae-
 nestina. 7, 392.
 Galatae, populus Asiae iuxta
 Paphlagoniam. 7, 540.
 Galbanum, gummi ex Assyria
 advectum cuius nidore ser-
 pentes fugantur. 9, 916.
 Galli, sacerdotes Cybeles san-
 guinolenti. 1, 567. 600.
 Ganymedes, eumuchus. 10, 520.
 pincerna Iovis raptus in coe-
 lun. 9, 972.
 Garamantides undae, MAR
 Africaniuri. 9, 369.
 Garganus, mons, fluvius et pro-
 mentorium Apuliae. 5, 380. 9,
 184.
 Gaurus, Campaniae mons. 2,
 667.
 Gaza, Syriæ oppidum. 3, 216.
 Gehennae, Arvernorum. 1, 435.
 Gelidus pavor adligat artus. 1,
 246.
 Geloni, Scythiae populi. 3, 233.
 Gemere rauca. 5, 218.
 Genae flos, prima barba. 6, 562.
 Gens virorum, fortis. 8, 385.
 Genusus, Epiri fluvius. 5, 462.
 Getes, Getae, Sarmatci populi
 ad ostia Danubii; saepe qui-
 vis populus barbarus. 2, 54.
 296. 3, 95.
 Gladii triante micantes. 1, 320.
 soluti vi fulminis. 7, 612.

Glarea. 4, 302.

Glebam anima fugiente ferire
5, 279.

Gnidos, insula maris Carpa-
thii. 8, 247.

Gorgones, tres sorores, Phor-
cynos filiae, quarum una Me-
dusa, 6, 746. 9, 647.

Gortyna, Cretae oppidum, sa-
gittaria nobile. 3, 186. 6, 214.

Gravari dominos. 5, 258. 7, 248.

Gymnasia Graecorum. 7, 270.

H.

Habena iaculum amentare. 6,
220. habenis totis rabiem

exercere. 9, 454.

Habere nullo discriminé. 4,
218. habet mortalia casus. 2, 13.

Haemoniae terrae, Thessalia
ab Aemo monte. 6, 442.

Haemorrhois, serpens, a quo
icti sanguine toto effluente
moriuntur. 9, 709, 806. sqq.

Haeremus cuncti diis. 9, 573.

Harpe, gladius falcatus, quo
Mercurius Argi caput absci-
dit. 9, 662, 676.

Haurire amore. 10, 363.

Hebenus, arbor in India et Ae-
thiopia (in Merde insula Ni-
li) cuius lignum nigri coloris
servit caelaturaë aut orna-
mentis aedium. 10, 111. 304.

Hécates pars ultima, Proser-
pina. 6, 700.

Helle, filia Nepheles et Atha-
mantis, ariete quo vehebatur
delapsa Hellesponto nomen
dedit. 4, 57. 9, 946.

Heniochi, Colchorum populi.
2, 591. 3, 270.

Herceas arae, Iovis Hercei arae,
ad quam occisus Priamus. 9,
979.

Hermus, Lydiæ fluvius auri-
fer. 3, 210.

Hesiones scopuli, e regione
Troiae, in quibus Hesioneum
Laomedontis filiam monstro
marine expositam Hercules
liberavit. 4, 970.

Hesperides, filiae Atlantis: ea-
rum hortus ab vigili draconे
custoditus in Cyrenæca regio-
ne: poma eius aurea abstulit
Hercules. 9, 857.

Hesus (Mars) Gallorum deus,
cui humanis hostiis litabatur.
1, 443.

Homerus Smyrnaeus. 9, 984.

Honos mortis, laudatio fune-
bris, aut iusta. 9, 217.

Horizon. 9, 496.

Horrens bruma siccis Aquiloni-
bus. 4, 50.

Hortatu suo devertere quem a
proposito. 6, 318.

Hospitii superi, dii hospitales.
9, 131.

Hostilis pars in extis. 1, 622.

Hyaena, animal, de quo mira
narrantur. Usus eius in magi-
cis. 6, 672.

Hybla, Sicil. mons, ubi florum
et apum maxima copia. 9, 191.

Hydaspes, fluvius in Indum il-
labens, et urbem Nysam prae-
terfluens. 3, 236.

Hydrus, Hydruntum, oppidum
Calabriae ad discriminem maris
Ionii et Hadriatici. 3, 375.

Hyperborei, populi ultra Aqui-
lonem. 5, 23.

Hyrcania, regio ad mare Ca-
spium silvestris. 2, 268.

I.

Iacere, quidquid ubique iaceat,
i. occisum est. 2, 162.

- Iactare brachia et lacertos, na-
re. 3, 651, 662.
- Iactura capitia. 8, 711.
- Iaculari se praecipiti pondere.
2, 155.
- Iaculum, serpens, qui se ex al-
to, velut missile, vibrat. 6, 677.
9, 720, 828.
- Iadar, Dalmatiae fluvius. 4, 405.
- Iapyx, ventus Occidentalis. 6,
339.
- Icariae scopuli, Icaria insula in
mari Icario. 8, 244.
- Idalium, litus Cypri ab Idalio
oppido et nemore. 8, 716.
- Idalis terra, Troad. regio. 8, 204.
- Ieiunia aquae. 4, 332.
- Ignibus permittere urbes. 7, 412.
- Ignis, amor. 10, 71.
- Ignoraro frondes, de regione
arenosa. 9, 525.
- Illatrare manibus, de maga. 6,
729.
- Illda, appidum Hispaniae
ceterioris, haud longe a Sicori
flumine. 4, 18, 144.
- Iliae domus, Troia. 10, 61.
- Illisum aequor scopuli revo-
lunt. 6, 24.
- Illyris, sc. vrb., i. Epidamnus.
2, 624.
- Impedit primas ad noctem tene-
bras. 4, 447.
- Impulsum, primo ietu stratum
et eversum. 3, 389. fere con-
fectum. 5, 380. Impulit terras
aequor. 2, 436. Impulsu valli
turus confringere. 6, 128.
- Impendere aera nimbis. 4, 112.
- Imperii crux, i. senatorum. 7,
579.
- Implere se lumine vero, de ani-
ma inter deos recepta. 9, 11.
- Impressum euro, intertexum.
9, 176.
- Inachus, fumen Thessaliae. 4,
363.
- Inachia arva, Argivorum regio,
ab Inacho rege, in qua Lerna
et nota hydra. 4, 634.
- Inarime, insula in ora Cam-
pinae, sulphureis exhalationi-
bus plena. 5, 101.
- Inconclusa ferens vestigia. 2,
248.
- Incumbens ventus. 8, 409. 5, 718.
- Incursu pectoris tela confringe-
re. 6, 161.
- Indespectus. 6, 748.
- Indigites dii. 1, 556.
- Indicunt nefas praesagia et
portenta. 2, 4.
- Inducta cymba iuveneo caeso.
4, 132.
- Induere se, repleri, cooperiri.
7, 835.
- Indus. 3, 235.
- In ense mori. 2, 264.
- Inexpletus. 2, 176.
- Infectum dolis bellum. 4, 736.
- Infernī dei. 1, 634.
- Infernum mare, Tyrrhenum. 2,
400.
- Inferre astra, i. noctem. 7, 452.
- Infula, velamenti genus, et re-
ligaculum comae. 5, 144. 2, 355.
- Ingesta tartara somnis. 7, 785.
- Ingressa, passive, quae ingressi
sumus. 9, 866.
- Inhibere remis naves. 2, 659.
- Inmittere aestum. 4, 113.
- Inmodicus legibus. 6, 796.
- Innoxius a morsu serpentum.
9, 892.
- In numerum, augendo numero-
2, 111.
- Insidere castris collem. 6, 17.
- Instincta mens sacro furore. 5,
150.
- Intentus ventus. 9, 412.

- Intermanere. 6, 47.
 Intulit quidquid Corus. 4, 67.
 Intumescens tellus, montosa. 2, 398.
 Invidere igne rogi miseris. 7, 798.
 Invidiosus. 9, 505.
 Invigilare, de rebus per somnum oblatis. 7, 766.
 Invitis fluctibus crescit annis. 10, 322.
 Iolcos, Thessaliae urbs, ex qua primum solvit Argo. 8, 193.
 Ira, iram superum quererere in extis. 1, 617. exire in iram. 3, 112. iras totas erexit mare. 5, 600.
 Ire in casum. 2, 263. sic eat. 2, 304. ire in tutum. 9, 234.
 Irrumpere medias leges milite. 1, 322.
 Isara, fluvius ad Cemenum montem in Rhodanum influens. 1, 399.
 Isaurus, Piceni fluvius. 2, 406.
 Istri, Illyrici populi ab Istro fluvio quem adcolunt. 4, 529.
 Itonas, Thessaliae rex inventor auri argenteique confandi et monetae percutiendae. 6, 402.
 Ituraei, Coelesyriæ populi, 7, 230.
 Iudeorum deus incertus. 2, 593.
 Iulea gens a Troianis erta. 1, 197. 9, 995.
 Iulia, Caesaris filia, Pompeii uxor. 8, 104. 10, 77.
 Iunctae sorores, de Parcis. 4, 18.
 Juno iuqua Herculi. 4, 637.
 Iupiter Hammon. 9, 545.
 Iurare per numina Caesarum. 7, 459.
 Jurata manus ingladios. 9, 850.
- Ius datum sceleri. 1, 2. sibi in iugulos facere. 4, 821. iuris sui esse et legum. 6, 660. iuri tuo relinquet. 1, 51.
 Iustitium. 2, 18. 5, 116.
 Iusta dare. 9, 67.
 Iuvencus, pro corio bubulo. 4, 132.
 Ixion, Centaurorum pater. 6, 866
- L.
- Labienus a Caesare ad Catonem transit. 5, 346.
 Labor, cura, sollicitudo. 6, 492.
 Romanus. 7, 312.
 Laborare in regna, stabiliendo regno. 9, 258.
 Lacinia templa, premontorium Lacinium in Calabria, in quo templum Iunonis. 2, 434.
 Laeta marito uxor. 8, 89. laeta iuventus, Salii. 9, 478.
 Laetificare. 3, 49.
 Lagus Ptolemaei, qui, Alexandre mortuo, Aegyptum occupavit, posterisque suis reliquit: unde pre quocumque Ptolemaeo eorumque posteris. 10, 86. 8, 692. etc.
 Lana funerea. 2, 367.
 Lances, vasa sacrificiis apta extis imponendis. 6, 710.
 Lapithae, Thessaliae populi; equorum domitores. 6, 399.
 Largus habenae. 7, 225.
 Laris angusti tuta facultas. 5, 528.
 Larissa, oppidum Thessaliae. 6, 355. 7, 712.
 Larix, arbor resinifera. 9, 920.
 Latinæ feriae, quae quotannis consules cum senatoribus Albae celebrabant. 1, 350. 5, 461. 7, 895.

- Latia vitis, Centurionis insignie. 6, 146.
 Laterum textura. 9, 777.
 Laurentum, oppidum Latii, regia Latini. 7, 394.
 Laxa rura extendere. 1, 170.
 Laxare spes suas. 5, 533.
 Lectus feralis. 6, 532.
 Ledaes sidera, Gemini Castor et Pollux, Ledaes filii. 4, 526.
 Leleges, Thessaliae populi. 6, 383.
 Lemanus, lacus per quem transit Rhodanus. 1, 396.
 Leniter tegere. 2, 360.
 Lentulus Spinther Asculum descriit. 2, 469. consul initio belli civilis. 5, 16. 8, 328.
 Lepidus conatus acta Sullae rescindere, a Pompeio et Catulo in Alpibus victus. 2, 547. 8, 508.
 Leptis minor. 9, 524, 948.
 Lerneae sagittae Herculis, quia sanguine Hydræ Lernæae tintæ. 6, 392.
 Lesbos, insula maris Aegei sub Troade, in qua Mitylene urbs. 5, 725. 8, 40. 108.
 Lethe, flumen inferorum oblivionem inducens. 8, 28. 5, 221. 6, 769.
 Lethon, Africæ fluvius. 9, 355.
 Letum in vulnera sparsum. 8, 591.
 Levat spes mentes trepidas. 1, 523.
 Leuca, Apuliae oppidum. 5, 376.
 Leucas, Leucadius vertex, promontorium Epiri, ubi Actium. 1, 43. 5, 479. 8, 38.
 Leuci, Belgicæ populi, boni iaculatores. 1, 424.
 Librare lacertis ferrum. 4, 386. 7, 289.
 Liburni, Illyrici populi. 4, 632.
 Liburnae, biremes. 8, 534.
 Licuit mihi, potui. 4, 638.
 Ligatae torpore undæ. 5, 434.
 Lilybaeum, Siciliae promontorium Africam respiciens. 4, 583.
 Limes vitalia secans, diaphragma. 1, 623.
 Lingones, Galliae populi, picti armis insignes. 1, 398.
 Lingua, agger arctus in mare productus. 2, 614.
 Liniger, de sacerdote Aegyptio. 10, 175.
 Liris, fluvis ex agro Vestini prope Minturnas in mare Tyrrhenum influens. 2, 424.
 Lissum, Epiri oppidum marinum. 5, 719.
 Longinqua vulnera, emissa facta. 8, 568.
 Luctiferus. 7, 2.
 Luna, primum Etrurias oppidum cum portu. 2, 427.
 Lunata fronte recedere. 8, 533. lunatum ferrum. 9, 678.
 Lustrales animæ, quæ quasi victimæ ab hostili vi exercitum expiarunt. 6, 756.
 Lycegurus, Thraciae rex, quib[us] crura incidit. 1, 575.
 Lynx, cuius viscerum usus in magicis. 6, 672.
- M.**
- Macedo, Alexander M. 8, 694.
 Macra, Liguriæ fluvius innavigabilis. 2, 426.
 Maeander, Phrygiae fluvius innuosissimus. 8, 208. 6, 415.
 Maenala, Arcadiae montes. 8, 177.
 Magiae descriptio. 8, 622. 704.

- ae linguae, notae hiero-
 icae. 3, 224.
 tes, Thessaliae populi,
 i equites. 6, 385.
 eparat Isthmos geminum
 1.
 Laconiae promontori-
 um Dorida vocat, quia
 i Laconiam incoluere. 6,
 36.
 ae aquae, Maliacus si-
 ub Macedonia. 6, 367.
 , oppidum Ciliciae. 3,
 1.
 te, manus ferreae, seu
 gones. 3, 565. 2, 912.
 ducis, milites. 5, 311.
 Catonis, Hortensio
 ssa. 2, 326. sqq.
 exterius, Oceanus ter-
 ambiens. 10, 37. maris
 10, 2, 726.
 tis, palus Aegypti. 9, 154.
 7.
 e regna, Minturnensium
 et in eolucus deae Mari-
 cicer. 2, 424.
 1, 2, 69. sqq.
 ius, C. frater. 2, 175. sqq.
 iridae, Africæ populi in
 Mareotide. 3, 293. 4, 680.
 populi Italiæ. 3, 430. 9,
 1.
 Phrygiæ amnis. 3, 207.
 yetae, populus Scythicus
 inubium. 2, 50. 3, 283.
 ia, Phocensium, patria
 gorum colonia in Gallia
 onensi. 3, 307. 4, 257. 5,
 11.
 li, Numidarum gens in A-
 4, 682.
 is, mons Apuliae. 9, 185.
 ia robora, arboreæ Mau-
 10, 9, 426.
 Mazax, Africæ populus sagit-
 tandi peritus. 4, 681.
 In Medio orbem tenere. 1, 89.
 Medusa. 9, 624. sqq.
 Meleager, Oenei filius, Calydo-
 nis rex. 6, 365.
 Meliboea, Magnesiae in Thes-
 salia civitas, in qua natus
 Philoctetes, donatus ab Her-
 cule sagittis, ob incensam ab
 eo pyram, in qua se Hercules
 combussit. 6, 354.
 Melius. 3, 111. 93.
 Melior cessisse loco, quam pel-
 lere miles. 8, 381.
 Memnonia regna, Orientales
 populi, a Memnone, Aurorae
 filio. 3, 284.
 Memphis, prima urbs planæ
 Aegypti, passim pro Aegypto.
 8, 477. 1, 640. 9, 449.
 Menotis rura. 1, 419.
 Mensæ lautæ gloria. 4, 376.
 Mergere ferrum in robora. 3,
 435. gladium per viscera, 3,
 749.
 Meroe, insula Nili maxima. 4,
 333. 10, 237.
 Metaurus, Umbriae fluvius. 2,
 405.
 Metari terras oculis. 6, 32.
 Metiri; mensus, homini quid
 fata patarent. 2, 183.
 Metus aequorei, ventorum,
 tempestatis. 9, 447.
 Mevania, Umbriae oppidum in
 agro armentorum feraci. 1, 473.
 Micant gladii triste. 1, 320.
 Milo, reus occisi Clodii. 1, 322.
 2, 480.
 Minimae rerum. 2, 272.
 Minimumque parumque. 5, 741.
 Minoia tecta, Brundisium, quie-
 habitatum a Cretensibus. 2,
 406.

bus. 9, 286.	Negle
Mithridates. 1, 336. 2, 581.	Nemp
Mittere comites ruinæ. 3, 290.	4, 80.
Mitylene, urbs, Lesbi insulæ.	Nere
5, 786.	mari.
Mola, far tostum sale adspersum. 1, 610.	Nervi
Molibus receptis, i. e. navibus	Cott.
onerařis. 10, 328.	legal
MonoeciHerculis portus. 1,405.	Nessu
Monstra fecit fides. 4, 245.	quax
Monychus Centaurus. 6, 338.	reba
Moriuntur fulgura nimbis. 4, 78.	cule
Mortale genus, homines. 6, 614.	Nesia
Mortem suam victori rapere. 2,	phur
156. mortes cadunt, tela mor-	6, 90
tifera. 7, 517. mortis amor. 4,	Nilus
147.	Nimb
Moschi, populi Scythici, e qui-	Niphe
bus oritur Phasis. 3, 270.	245.
Movent rates medium profun-	Niti t
dum. 3, 2.	Nobil
Multus Hannibal est in pecto-	Noctu
re. 8, 285.	Nomi
Munda, Baeticæ urbs, 1, 40. 6,	gian
306. 7, 692.	9, 72
Mundi arbiter, Pluto. 6,697.742.	Noss
Murrha, murrhina vasa. 4, 380.	mine
Muta suspiria. 5, 218.	5, 46
Mutina, Galliae Togatae urbs.	rum.
1, 41. 7, 872.	Notas
Mycenæ, Argiae in Peloponne-	Nube
so oppidum. 1, 544. 5, 74.	Nuda
Mysia, Asiae ad Hellespontum	550.
regio. 3, 203.	Name

N.

Nabatæi, Arabiae populi. 4, 63. de

phacum, Epiri portus ul-
Lyssum. 5, 720.
, Nyseia iuga, Indiae mons
rbs, in qua sepultus Bac-
l. 1, 65. 8, 801.

O.

cere mundo terram. 9,

aare. 6, 364.
pus caput. 4, 726. sanguis,
census lateralis, generis li-
transversa. 8, 286.
ssae arcus, occupatas. 2,
vius, Pompeianae classis
lyrico praefectus. 4, 433.
. in morte natantes. 2, 26.
pus, qui Thebis imperavit,
rem uxorem inscius ha-
. 8, 407.
ns, pater Deianirae. 6, 363.
maus, Achiae tytannus.
35.
ne nympha, Paridis con-
ab ipso derelicta. 9, 973.
coniugii. 5, 725.
, vel Onychites, genus
moris. 10, 117.
rgium, Venetorum urbs.
32.
aeternus, fatum. 8, 569.
es, Pelopis pronepos, ob-
sam matrem furiis agita-
7, 778.
ie, populi Indiae, Horitae.
19.
n, Epiri urbs, Dardania a
danis populis. 8, 187.
tes, Syriae fluvius. 8, 214.
l.
s.g., 833. 9, 159
, mons Macedoniae vel
ssaliae ad Ortum bruma-
l, 389. 6, 834.

Othrys, mons Thessaliae ad
meridiem, Lapitharum sedes.
6, 338.
Ovilia villa publica in campo
Martio, in qua aliquot millia
dedititionum jussu Sulla cae-
sa. 2, 197.

P.

Pabulum, alimentum. 7, 5.
Pachinus, promontorium Sici-
liae, ad quod victus ab Augusto
Sex. Pompeius. 7, 871.
Pacifero sermone. 3, 305.
Pagasaeum litus, a Pagasa
Thessaliae urbe, ex qua pri-
mum solverunt Argonautae. 6,
400.
Palaestinae arenae, Palaeste,
aut Palaestina, locus in Epiro.
5, 460.
Palinuri promontorium in Lu-
cania, sed etiam aliud in A-
frica 9, 42.
Pallene, oppidum non longe a
campis Phlegraeis. 7, 150.
Pamphilia, Asiae minoris, Cl-
liciae vicina regio. 8, 249.
Pangaeus et Pangaea, mons
Thraciae. 1, 679. 7, 482.
Paphos, urbs Cypri, in cuius vi-
cinia Venus nata creditur. 8, 458.
Par novum, bellum et vir, i. om-
nes copiae Pompeii et Scaev-
la. 6, 191.
Paraetonium, portus et oppi-
dum Aegypti non longe ab A-
lexandria. 10, 9.
Parata verba mentem desti-
tuunt. 5, 731. paratum meri-
tum facili caede. 9, 1027.
Paridis antrum, in quo cum
Oenone vixit. 9, 971.
Parrhasium, Arcadias oppi-
dum. 9, 660.

- Pars, factio, frequentius: partes. 7, 118. 10, 419, 421.
 Parthorum pedes i. Parthi, quia fugiendo pugnabant. 8, 335.
 Patet litus. 1, 409. patent mundi iura. 6, 139. quid homini facta patent. 2, 133.
 Pati posse sine armis, i. agere, vivere. 5, 814. 9, 262. passi mutua vulnera. 4, 556.
 Pavoros celare vultu. 10, 14.
 Pelethronium, oppidum Thessaliae, ubi primum domundorum equorum usus inventus est. 6, 286.
 Pelion, Thessaliae ad ortum mons. 6, 335.
 Pella, urbs Macedoniae, patria Alexandri M. 10, 52.
 Pellaeum, Aegyptium, aut Alexandrium, qui reges Aegypti Ptolomaei oriundi a Mardonibus. 5, 60. 9, 153. 10, 511.
 Pelopis regna, Peloponnesus. 6, 57.
 Pelorus, Siciliae promontorium 1, 438. 3, 63. 6, 66.
 Pelusium, Aegypti urbs ad ultimum seu septimum os Nili. 8, 466, 825.
 Pendentes nautae. 2, 697.
 Peneus, Thessaliae fluvius, in quem multi alii influunt. 4, 191. 6, 372.
 Pentheus, Bacchi contemtor, a matre furore Bacchico impulsa disceptus. 6, 357. 7, 780.
 Percurrit in aequora. 2, 427.
 Percussum pectine. 10, 142.
 Perdere, de eo quod frustra facimus. 3, 706. 8, 53.
 Pergama, arces Troianae, 9, 969, 999.
 Perire, de eo quod frustra facitum. 9, 561, 1053.
 Permittere vires in aliquem. 4, 651. ignibus urbes. 7, 413.
 Permixtus viscere. 3, 658.
 Perseus, Iovis et Danae filius. 9, 659.
 Persea Tarsos, a talaribus Persei cognominata. 3, 225.
 Perusium, Tusciae urbs. 1, 41.
 Pes, funis nauticus, que tenditur velum. 5, 428. 8, 185.
 Petra, locus editus prope Dryrachium. 6, 16, 70.
 Petreius et Afranius. 4, 5. sqq.
 Peuce, insula ad ostium Danubii. 8, 202.
 Phaeacum litus, Phaeaci insula, sive Corcyra, prope Epirum. 5, 420.
 Phalarica, telum quod tormento excutiebatur. 6, 198.
 Pharnaces, Mithridatis fil. 2, 637. 10, 476.
 Pharos, insula et turris quae claudit portum Alexandrinum. 10, 57, 509.
 Pharsalos, Thessaliae civitas. 6, 350.
 Phaselis, Pamphiliae oppidum. 8, 251.
 Phasis, flumen Colchorum. 2, 585, 715.
 Phemonoe, Phoebassive Pythis 5, 126.
 Philae, urbs inter Aegyptios et Aethiopes. 10, 313.
 Philippi, urbs Macedoniae. 1, 680, 694.
 Phlegrae, urbs Macedoniae, cuius campis gigantes diis belum intulerunt. 4, 597. 7, 145. 9, 656.
 Phocis, Achaiæ regio. 3, 172.
 Phocaicalaurus, Parvanus. 5, 144.

- is, virgo fatidica Apollina.
ra. 5, 128.
x, Thessaliae fluvius. 6,
, Arcadiae mons, in quo
s Centaurus sepultus:
Lapitharum oppidum. 3,
, 388. 7, 449.
is, Medusae pater, deus
us secundus a Neptuno.
, 646.
is, Troados in Asia po-
a quibus orti Romani. 9,
99.
i aeris sonus. 9, 288.
i, oppidum cum promon-
lyrenaiae regionis. 9, 40.
e, Thessaliae regio, re-
Protesilai. 6, 351.
es, Aquitaniae populi. 1,
, Thessaliae ad Occiden-
tions 1, 674. 6, 339. 4, 174.
Elidis Peloponnesi urbs
pheum amnum. 2, 165. 3,
urbs Tusciae ad Arnum
m. 2, 401.
. civitas Mysiae. 3, 205.
ns aquarum. 6, 691
Pliades, stellae, quae et
liae. 2, 722. 5, 4.
tum et plumarium opus,
extum auro, aut liciis
atis. 10, 125.
late venenum. 9, 795.
signifer. 6, 465.
ra muralia saxy. 6, 199.
ae paludes. 3, 85.
, Asiae regio, regnum
idatis et Pharnacis. 1,
0, 475.
Borea. 3, 523.
veri. 5, 199.
- Pothinus, eunuchus, magnae a-
pud regem Ptolemaeum auto-
ritatis. 10, 95.
Praebere deo sua fata. 5, 536.
Praecidere lucem. 6, 340.
Praecipere iter. 6, 15. diem
suum. 2, 106.
Praeueste, oppidum Latii, in
qu fanum fortunae. 2, 193.
Praepes, alte volans, de avibus,
item de Perseo. 9, 662, 688.
Praeponderare. 6, 608.
Praestare caput fulminibus. 5,
771. 8, 615. proprie, pro: ante
stare. 4, 80.
Praestringere lumina. 1, 154.
Praelendere moras bello. 7, 338.
Praevertere metus. 9, 640.
Premere eusem, telum. 4, 706.
6, 237.
Prester, serpentis genus. 9, 722.
791.
Probare se morientem. 8, 621.
628.
Procumbit in aequora. 3, 616.
Proeumbunt oculi. 3, 713.
Prodere, manifestare, edere. 8,
15. 10, 121. perdere, 8, 511.
Producere animam. 4, 796.
Producunt nubila Phœbo. 6,
466.
Proficiunt pocula, efficiunt. 6,
455.
Prohibere fraterna imagine, dñ
luna in eclipsi. 6, 503.
Proiicere vitam. 4, 516.
Promittere manus in bella. 1
388.
Promovere hominem limina
portae. 6, 201.
Promunt omenta suas latébras
1, 625.
Prosecta, exta, quod diis pro
secantur. 6, 709.
Prospectus coeli. 6, 482.

- Proteus, Aegypti rex, qui et
 vates. 10, 511.
 Proxima merces. 10, 408.
 Psylli. 9, 894.
 Pteleos Thessaliae civitas. 9,
 852.
 Ptolemais, Cleopatra. 10, 69.
 Pudoris funera. 4, 231.
 Pugnat non stare equus. 4, 753.
 Pulsarunt Auximon adnotae
 alae. 2, 466.
 Pytho, Delphi, urbs Phocidos.
 5, 134.
 Python, serpens in Thessalia
 natus, ab Apolline confixus.
 6, 408. 7, 148.
 Pythia, certamina in memoriam
 occisi ab Apolline Pythonis.
 6, 409.

Q.

- Quantum est, quod fata tenen-
 tur? 3, 392. quantum valet
 Lesbos. 8, 123.
 Quid telamiscent? i. cur. 1, 681.
 Quidquid patet Libye. 8, 294.
 Quirinus raptus, Romulus in
 coelum elatus. 1, 197.

R.

- Rabies populi Caesar, i. caussa
 rabiei et furoris. 1, 557.
 Radiari ab ictu solis. 7, 214.
 Rapere fructum amoris. 7, 32.
 tempus. 10, 508. quietem, eri-
 pere. 6, 781.
 Raptus restituit tectum mare.
 4, 459.
 Rati casus bellorum, i. consti-
 туti fatis. 9, 553.
 Receptare. 7, 810.
 Recessus magnus. 3, 477. 6, 40.
 Recisos ense pereunte. 2, 194.
 Recursus, redditus. 8, 767. 4,
 514.

- Referre. Tulit et retulita. 8, 552.
 Redit post terga sonus. 8, 7.
 Refusus in gremium. 8, 105.
 Regni sociis nulla fides. 1, 92.
 Relegare bellum. 6, 324.
 Remoto, excepto. 7, 585.
 Repetere sc. ictum, vocabulum
 gladiatorium. 4, 566.
 Resecti vultus a cervicibus. 2,
 112.
 Resolutus frenis. 2, 145.
 Revemunt scopuli aequor. 6, 24.
 Rhamnus, pagus Atticas, ubi
 culta Nemesis. 5, 233.
 Rhascypolis, Rex Thracias. 5,
 55.
 Rhemi, Belgicas populi, boni
 iaculatores. 1, 424.
 Riphaei montes Scythiae, a qui-
 bus oritur Tanais. 3, 273. 4,
 118.
 Rhodope, Rhodopeia saxe,
 mons Thraciae. 7, 450.
 Rhodos, insula celebris in mari
 Carpathio, Apollini sacra, in
 qua Colossus. 8, 248.
 Rhoection, promontorium, in
 quo sepulchrum Aiacis Tela-
 monii. 9, 963.
 Rhoetus, Centaurus. 6, 390.
 Rhombus, instrumentum magi-
 cum ex liciis tortis ad conci-
 liandum amorem. 6, 460.
 Rictus, pro apertione oculorum.
 6, 757.
 Ripas habuit Sicoris, cessante
 inundatione. 4, 130.
 Rogatae manus ferrum movent.
 7, 549.
 Romanum est, pati vel quae
 tristissima. 9, 392.
 Rostrum pressum, de cane ve-
 natico odorisequo. 4, 442.
 Rotare caput ense. 8, 473.

- on, Flaminiae fluvius, li-
Galliae et Italiae. 1, 185,
2, 489. 7, 254.
t notam venti. 5, 549.
ere somnum. 6, 769. lito-
e ostio fluminis. 10, 244.
4, 152. solum, terram. 6,
ni, Galliae Narbonensi
i populi. 1, 401.
a, Liguriae fluvius. 2, 422.
ina litora. Rutupia insula.
nniae. 6, 67.
- S.**
- a, praefectus copiis regis
e. 4, 722.
i, Arabiae populi. 9, 821.
li, Italiae populi a Sabinis
2, 430.
ri potores Indi. 3, 237.
ortus, locus circa Prae-
e. 2, 134.
es, filius Cotyos regis lau-
s ab senatu. 5, 54.
m sole aut frigore. 9, 376.
is, insula in confinio A-
ie, Vera dicta respectu al-
s urbis cognominis in
to. 3, 183.
ina palus, in Apulia prope
piam. 4, 377.
num, Picentium oppidum.
5.
ae, colonia Romanorum in
ico. 4, 404.
rerum, Sullae epitheton.
11.
s, Ioniae insula. 8, 246.Sa-
cautes. 8, 195.
unis pignera. 5, 473.
ni, Santones, Aquitaniae
di. 1, 422.
iunctus Isauro. 2, 406.
- Sardoae orae, Sardinia. 3, 64.
Sarnus, Campaniae fluvius, ne-
bulosos vapores exhalans. 2,
224.
Sason, Calabriae insula inter
Epirum et Prundusium. 2, 627.
5, 650.
Saturari i. repleri, illini. 6, 682.
8, 304. saturata caedibus ira.
7, 802.
Saturnia templa, ubi aerarium
publicum. 3, 115.
Scaeva, centurio Caesarianus.
6, 141.
Scaevela, pontifex ad aram Ve-
stae caesus. 2, 126.
Scindere urbes, transvolare. 9,
685.
Scipio Africanus. 4, 657. *Scruposa saxa. 5, 675.
Scyllaeae undae, mare Siculum.
6, 421.
Scythica ara, Diana in Cher-
soneso Taurica. 7, 777.
Sector sui favoris populus. 1,
178.
Secundare. 1, 635.
Secundae operae, familians fa-
mulanti. 8, 676.
Secundum Emathiam lis datur.
8, 332.
Sedere. De mari. 5, 643. alta
sedent vulnera. 1, 32.
Seductus ab aequore. 2, 267. se-
ducta legio. 2, 475.
Selinus, Ciliciae fluvius. 8, 260.
Sellos et Sellii, Epi populi,
apud quos Dodona. 3, 180.
Semel omnia iusserat. 2, 147.
repulsum erectumque. 6, 757.
7, 234.
Semidei manes. 9, 5.
Senna, flumen Italiae in mare
Hadriaticum influens. 2, 461.
Septemviri opulis festis. 1, 682.

- Sequani, Belgicae populi, optimi equites. 1, 425.
 Sequi verba ducis, audire et perpendere. 7, 382.
 Seres, extremae Asiae sive Indiae populi. 1, 19. 10, 142, 292.
 Sertorius. 2, 549. 7, 14. 8, 809.
 Sertum, contextum Adiect. 10, 164.
 Sesostris, Aegypti rex. 10, 275.
 Sibylla. 1, 564. 5, 138.
 Sicania, Sicilia. 3, 59. 6, 66.
 Sicoris, Hispaniae Tarroconensis fluvius. 4, 14, 130, 385.
 Sidere in tabem. 7, 791.
 Sigeac arenae, litus Troianum in Sigeo promontorio. 9, 961.
 Signa, statuae. 9, 808.
 Siler, Lucaniae fluvius. 2, 426.
 Simois, Troados flumen. 9, 962.
 Sipus, Sipuns et Sipuntum, Apuliae oppidum. 5, 377.
 Smyrnaeus vates, Homerus. 9, 984.
 Solidare. 8, 691.
 Sophene, Asiae regio. 2, 593.
 Sortifer Iupiter. 9, 512.
 Spargi per viscera. 2, 119.
 Spartacus a Crasso profligatus. 2, 554.
 Spartana, Helena. 10, 61.
 Spectare fugam. 4, 797.
 Sperchops, Thessaliae fluvius. 6, 367.
 Spernere catenas. 6, 793.
 Speraxe vulnera. 2, 138. iugulos. 7, 183.
 Squalor et situs. 3, 417. 6, 643.
 Stoechados arva, Stoechades Insulae circa ostium Rhodani. 3, 516.
 Stratum cubile regibus. 7, 761.
 Strymon, Thraciae fluvius. 3, 199. 5, 711.
 Subfecta terga testadina. 120.
 Submovet annis mare. 2, 44.
 Submotus cardine Eoo. 5, 7.
 Subrepere in actus. 2, 297.
 Subsidera, insidiari, ipsi. 4, 228.
 Suessones, Galliae Belgae populi. 1, 423.
 Suevi, Germani populi. 2, 11.
 Sufficit in vocem spiritus. 1, 55.
 Sulfur aetherium, fulmen. 1, 160.
 Summa belli. 5, 693.
 Superat, superent. 2, 657.
 Superenatare. 4, 183.
 Superevolare. 3, 299.
 Superi scelerum, dii scelerum. 7, 168.
 Superos tribuere fortunam felicem eventum. 10, 397.
 Suppara, feminarum ornamentum in humeris, item summae partes velorum. 3, 364. 5, 421.
 Susa et Susae, Mediae urbs, via vetus Persarum. 2, 49. 3, 52.
 Syedri, portus ad ostium Sclavuntis fluvii. 8, 259.
 Syene, Aegypti urbs sub Tropicō Cancri. 2, 587. 6, 851. 8, 234.
 Symplegades, eadem quae Cyaneas insulae. 2, 718.

T.

- Tabes nivis, liquefactio. 16, 5.
 Tacet fine murmure pente. 260.
 Tactae anguine lampades. 3, 491.
 Taenaros, Laconiae mons, apidum et promontorium, singitur esse decessum feros. 6, 643. 9, 25.

- Tages, Etruscus, aruspicinae inventor. 1, 637.
- Tantus pulvis -- quantum. 9, 462.
- Taranis, Gallorum deus, cui homines immolati. 1, 446.
- Taras, Tarentum, urbs Calabriae. 5, 376.
- Tarabella, Tarbellius Ancon, in Aquitania populi et sinus. 1, 421.
- Tarcon in m^utu, dux Cilicium. 9, 219.
- Tarsos, Ciliciae urbs a Perseo condita. 3, 225.
- Taulantii, in Liburnia populi, aut, ut Lucanus et alii, Epiri. 9, 16.
- Taurominium, Siciliae civitas, cui vicina Charybdis. 4, 461.
- Taygeti iuventus, Lacedaemonii, a Taygeto monte Lacobum. 5, 51.
- Telmessidos sinus, Cariae, ab oppido Telmesso. 8, 248.
- Tempa coeli. 1, 155.
- Tempus. avidus in tempora foenus. 1, 181.
- Tenentur tot fata. 5, 205.
- Tenso aere. 1, 531.
- Terrenum, obscurum. 6, 502.
- Tesqua. 6, 41.
- Teutates, Gallorum deus, cui humanis hostiis litibatur. 1, 445.
- Textura laterum in corpore humano. 3, 777.
- Thapsos, in Erice Siciliae monte frequens, ferula, vel ferulae semen, omnia venenata abdicans. 9, 919.
- Thebae Echioniae proprie in Boeotia (quae et Oedipodニア, a rege Oedipo. 8, 407.) sed cum Phthioticis confusae. 5, 356.
- Thebani fratres, Eteocles et Polynices, qui se mutuis ictibus confecerunt. 4, 551.
- Themis, Delphici oraculi praeses ante Apollinem. 5, 81.
- Thesproti, Epipi populi. 3, 179.
- Thessaliam Lucanus cum Macedonia et Thracia confundit. 5, 651. 7, 164.
- Thyestae, cui epulando natos frater Atreus adposuit, caena 1, 544. 7, 451.
- Tigris, Armeniorum et Medorum fluvius rapidissimus. 3, 256. 6, 51. 7, 433.
- Timavus, Patavii fluvius, Antenoreus, quia Antenor Patavii conditor. 7, 194.
- Tiphoeus, gigas fulmine ab Iove ictus et monte conditus. 5, 101.
- Tisiphone, una Furiarum. 6, 730.
- Titaresus, Thessaliae fluvius, e Stygia palude oriri creditus. 6, 376.
- Titii sodales. 1, 602.
- Titubavit nesus in urbem. 6, 482.
- Tityos, unus ex gigantibus. 4, 596.
- Tori taurorum. 2, 605.
- Torquata nomina, Torquati, nobilis familia Romana. 7, 584.
- Torrens Aetna. 6, 295. i. praeceps, festinus, de fato. 7, 505.
- Toxicum, venenum promissimum, ex saxo, ut volunt, arbore. 9, 821.
- Trachin, Thessaliae oppidum. 3, 178. 6, 353.
- Tractus terrarum. 8, 336.
- Trahere fila, de Parcis. 6, 704.
- Transcurrere vallum. 4, 175.
- Transigiterga et pectora. 3, 581.

- Transmittere bella. 6, 582.
 Trebia, ad Placentiam fluvius,
   pro clade ibi accepta. 2, 46.
 Treviri, Galliae ad Mosellam
   populi. 1, 441.
 Trieterica, sacra Bacchi, quae
   tertio quoque anno celebra-
   bantur Delphis. 5, 74.
 Tripodes Deli. 6, 425.
 Triton, tubicen maris. 9, 348.
 Triton, Africæ propriae flu-
   vius, et iuxta eam palus Tri-
   tonis. 9, 347.
 Truncus cervice. 8, 436.
 Tumuere minae. 2, 573.
 Tumultus laetus. 8, 102.
 Turicremi ignes. 9, 989.
 Tuscus cespes, terra disciplina
   Etruscorum iniecta prolapsio
   fulmini. 8, 864.
 Tutus morsus. 4, 727.
 Typhon, unus e gigantibus. 6, 92.
 Tyrius succus, purpura. 10, 123.
 Tyrrheni sanguinis, Etrisci. 9,
   737. Tyrrhenus gurges, Tybe-
   ris. 2, 210.
- V.
- Vacat sereno aether. 1, 59. va-
   cant iuga Baccho. 8, 801, 7, 206.
 Vado frangere aequor. 2, 401.
   9, 308.
 Vallatus omni bello. 8, 185.
 Vangiones, Belgicæ populi.
   1, 481.
 Vaporat saxa Tiphœus. 5, 100.
 Varus, flumen in mare Inferum
   influenſ, terminus inter Gal-
   liam et Italiam, post Italiae
   ad censitam Galliam Cisalpi-
   nam. 1, 404.
 Varus Actius Pompeianarum
   partium. 2, 466. 4, 666. sqq.
- Varus, pertica inflexa retibam
   venatorum sustinendis. 2, 439.
 Veii, Etruriae oppidum. 5, 28.
   7, 392.
 Vellus, in vellera nubes spar-
   sae. 4, 124.
 Venerabile nomen Troiac. 9,
   964.
 Venire in curas. 2, 347.
 Ventis permettere vulnera. 8,
   384.
 Ventura mors in ore est. 7, 130.
 Verbere conversæ hastæ ad-
   monere milites. 7, 517. verbe-
   ris ingenti actu. 2, 469.
 Vergitur palus. 1, 54. vergere
   astræ ponte. 4, 525.
 Verrunt mare venti. 5, 572.
 Vertunt oculos tenebrae. 7, 616.
 Verutum, talum iastar veru. 8,
   681.
 Vestini, populi Marsis conter-
   mini. 2, 425.
 Vetus natura iter Syrtibus. 9,
   301.
 Vettones, populi Hispaniae ci-
   terioris. 4, 9.
 Vibrat aqua imagine solis. 8,
   446.
 Victoria plena. 7, 737.
 Videre contra. 9, 947.
 Villousum colubris. 6, 664.
 Vimen in navem texitur. 4, 132.
 Vipera custos unionum in mari
   rubro, usui magis. 6, 678.
 Virus, pro quovis humore insi-
   ciente. 10, 124.
 Viscera rerum, senatus. 7, 572,
   722.
 Vita caret Catone. 6, 311.
 Vitis, signum Centurionum. 6,
   146.
 Umbra sacræ digna. 8, 841.
 Umbrare ripas arboribus. 2, 411.
 Umbri, Italæ pop. 2, 432, 463.

Vndare fumo. 6, 535.	
Vngere sagittas veneno. 3, 266.	
Vnguen piceum. 10, 491.	
Vogesus, mons Galliae, e quo Mosa oritur. 1, 397.	
Volvunt lampades ignem. 6, 135.	
Vomere, de fonte. 10, 244. de aggere discusso. 6, 137.	
Voverunt minae laeva praelia. 3, 137.	
Vox. Voces belli, clamores et tumultus praeliantium. 7, 175.	
Vrere, de frigore. 4, 52.	
Vrget metus. 1, 460. flamma a- moris. 5.	
Vrna, Aquarius, signum coe- lest. 9, 537.	
Vvidum so'um. 2, 71.	
Vulteius, tribunus Opitergino-	
	rum, qui in Illyriis mari ob- sensi ab Octavio. 4, 465.
	Vulturnus, Campaniae fluvius. 2, 428.
	Vultum perdiderat rabies. 6, 224.
	X.
	Xanthus, rivulus Troados. 9, 975.
	Xerxes, aequor constravit, et numerat milites. 2, 672. 3, 285. 2, 677.
	Z.
	Zeugma, oppidum ad Euphra- ten, terminus Romanorum et Parthorum, Pellaicum dicitur, quia conditum est ab Alexan- dro M. 8, 237.
	Zona nivalis. 4, 106.

